

~~A~~

20

2000

Handwritten text, possibly a signature or name, in a cursive script.

Handwritten text, possibly a list or account, in a cursive script.

Handwritten text, possibly a signature or name, in a cursive script.

Handwritten text, possibly a signature or name, in a cursive script.

2845

2
2000

Գ Ի Ր Ի
 ՈՐ ԱՊԵ
 ՅՈՒ ՈՐ Գ Ի

Լ րորեալ և շարա
 գրեցլ' ի ներսիս
 Ապեցայ՝ Յոգ և
 երասա Տայրոցսն
 Յեղճօրէ՛ Գրիգօ
 ղիսն և կայասիրն
 Տայոց Աթղևոսի:

[Faint handwritten text, possibly a title or header]

[Faint handwritten text]

[Faint handwritten text]

Stamm zu einer Sammlung
aus dem Jahre 1840
besteht aus dem Jahre 1840
wurde hergestellt durch mich

Der Herr [Name] 1840

89 *ms*

ՏՊԼԳՐԵՑԵԼԻ
ԻՎԵՏԵՓԼՈՒ

Հայրստուրբե Սբն Լ ջմիածնի
Տեառն Պսղարու Արբազան

Աթուրսմ Հայոց

Եւ ՚ի Պտրղուէ սբն Եմի տն
Գրեգորի Արբզն Արդայտի

Ի հաստնդն ուսուցչիս ստապի

Հրամանաւ նորին Արբզն Պատրիարդի Տեառն Եակոբայ

Մարան Արդայտի

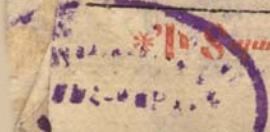
Ի թունին փրկչին Օր
Օգստսի շի Եի Հայոց

Տարանի Մատուրի

75-1128

117
119
Տեառն Պատրիարդի
Սբն Եմի տն
Գրեգորի Արբզն
Արդայտի

* Լ՝ շարարու-ի-ն ինչ

ՍԻՐՆԱՐ Գ.ՈՒ ՈՎ.

մանկանցն Լահեղեցւոյ՝ սոյն
 սբյ և քաղցրաշարի բանից
 Գլքոյս այսորիկ, (որ է կշռեցեալ
 ՚ի քառ զոյգ վանկէ ոտից ախորժ
 ընթացիւք) ինոյն պատճառ և ըզձա
 լիս այս անհետացեալ: Եւ զի թէ
 պէտ բազմիցս տպագրեցեալ, այլ
 որովհետև նիւթս է մաշողական
 և փափագօղքն են բազումք, եւ
 թէ ոչ հետևիցի նոյն անմիջապէս
 ՚ի ձեռն տպագրութեան կրկին,
 քրեթէ զուրկ և կարօտ ման
 քաղցրութեան նորին:

Յաղագս որոյ՝ այժմ վերստին տը
 պագրութի ՚ի լոյս ածեալ յուսա
 լօժանդակուէ սբյն՝ դարձեալ
 մատուցաք ձեզ փափագողացդ:
 Ձոր ստացեալ սիրով՝ ուսա
 նիջիք ջանիւ:

Եւ

Եւ զհատելի՛ զի բաղմերջանիկ
սբ հայրն մեր **Ն Ն Բ Ա Ա Ս Ս**

հեղինակն գրքոյս այսորիկ՝ յոյժ
գերազանց ելով՝ ի գիտութի իմաստից՝
մանաւանդ ի ճափական բանս
ի յերգեցողութեան՝ (ըստ որում
գրեալ է ի նախերգանի շնինոցին)
անուն **Ը Ն Ո Ր Հ Ա Ա ի** ըն՛լա

լան յեկեղեցւոյ. որոյ բանիւքն
յաւէժ զունարձանայ հանապազօր
Եկեղեցի հայաստանեայց :

Ըրդ յորոյ շնորհացն՝ (ոսկ ինքն
մաղթէ երանելին ի բազում տէ
ղես՝ զի տացի շնորհ զսա՛ ուսանող
ղին. և ուսուցնողին. և ս՛ ի բերան
բան առողին.) շնորհատու սուրբ
հոգին՝ մասն ինչ և մեզ պարգև
եսցէ. որ օրհնեալն է ընդ հօր
և ընդ որդւոյն միածնի. այժմ,
և յանդրաւ յաւիտեանս. ամէն :

8211-57

ՅՍ որդիս ներմարմնա ցեալ.

ղայն որ վս իւր էր ընթեր ցեալ.

Ե ուրջ ըզինքեմք իսկ պարակցլ.

ընդ սք մանկանցն առ երգակցլ.

Յօհան 1. 14. Ղ. 4. 17.

Ղ. 11. 7. Յոյ 7. 10.

ՏՆ Երսիս Կայեցոյ Լայեալ Բան
 ժիւրարական Յաշագո Տանկանց Եկեղեցոյ .

Ար սրհենն շանունն ՅՈՒ Ռչա երկով
 ճաշցրոսեան :

Ս Ո Ր Դ Ե
 ՏՕՐ ՄԻԼՇՈՒՄ

Լ Ծառադայթ Կերպարանին :

Օրնունդ անձառ սիզբնատըպին.

անհատաբար քում ծընող ին:

Յորմէ եղեալքս ներգործ ին.

իմանալէք՝ իորք երև ին:

Մարմին եղեալքս և անմարմ ին.

անբանականք հանդերձ բանին:

Կենդանականք որք բուսան ին.

և անկենդանք որք ո՛չ շարժ ին:

Յորոց ընդ հօր քում սիրող ին.

քեզ գոհութիւք վեր առաք ին:

Եւ ընդ հոգւոյդ քում էակցին.

փառատրութիւնք մատուցան ին:

Ի յընտրելոց մաքրագուն ից.

որք ընդ յարկան քո մոծան ին:

Ի նկալ և զիս ար ընդ նոս ին.

զըստունդանօղս պատունիրան ին:

Ի զնրմանօղս անառակ ին.

և զինչքս հօրըդ վատնող ին:

Օ՛ ի քէն պատինն անարդող ին.

և հանասար գոլ անմրտ ին:

Ի դինացն որ յագարակ ին.

զերամ խողիցն արածող ին:

Ս

Vertical text in the left margin, likely a rubric or commentary, including the number 8 at the bottom.

Սովեցելոյս ոչ սով Տաց
 այլ լըսելոյ տեառնըդ բան
Յանկացելոյ ջերմ եղջեր
 քաղցրը մեղաց դառնագուն
Որպէս ադամն այն առաջ
 այն որ մեղօք անո՛ւանի
Որով մեռաք ամենեք
 և կորուսաք ըզ ցանկալ
Ո՛հ ես մեղայ նըման նըմ
 և յանցանաց մօրն և այ
Ե՛ւ առանձել քան ըզ նոս
 դըտայ անցօղ սուրբ օրին
Օ՛ի պատուհիրանն էր նոցա
 վասըն միոյ դառըն պըտղ
Իսկ ինձ բազում ըք քարոզ
 վասըն բազմաց զիս սպանող
Յորոց իբաց կալ Տրամայ
 զի մի՛ մահու մեռանից
Ե՛ւ ես կապեալ կամ ՚ի նոս
 տոռամբ մեղաց ոսն աս
Իացի զահանջըս պատրող
 և զըսելիս ըս չար օձ

ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.
 ին. ին. ին. ին.

Եղ

Վերջսրբի ը փոխակնս: Ը. զ. 45. Ս. 10. Կարճ պէջ զ 1097 և 135 պիկայ
 Կ. Ստամբուլու թուգրագր. 1707. Ի Երեւ. խոսր. 1589 Յ. Կարճ ը 135 պիկայ:

Եղովնա ետու զպատասխանին.
 անմըտաբար խորամանկ ին.
 Օ աչքս հարի առ ցանկալ ին.
 յորմէ արգել բան հրաման ին.
 Ուր իմ յընթացս արշաւեց ին.
 փայտին մահու զիս մերձ ած ին.
 Չեռն իմ ձրգեալ յուղէչ ծառին.
 կթել ըզպրտուղ ինձ մահածին.
 Բերանս առեալ զճաշակ մեղովն.
 բայց յորովայնրս մաղձ դառ ին.
 Յորմէ վիժեալ թոյնք վիշապին.
 և գարշահոտ մահաբեր ին.
 Լսեզ ըզսիրտս ՚ի պրղծալ ին.
 զերիկամունս ՚ի ջերմ ախտ ին.
 Ըզպատմունճան սրբբասիր ին.
 զոր ըզգեցայ յաւազան ին.
 Օ այն մերկացայ խաբամաբ ջարին
 զինև արկի զմաշկերդին ին.
 Ընդ փափկուե կենաց դրախտին.
 որ իմաստիցն օրինակ ին.
 Սըշակեցի յիմուամս անձ ին.
 զփուշ և զտատասկ մեղաց բուսին.
 Ընդ

Բնդ անաշխատ կենաց վայր ին.
 որ ըստ յուսոյն Թեթևաց ին.
 Ուտեմք քրրոամբք զառօրէ ին.
 դառնամք ՚ի հող ուստի առ ին.
 Լորդ աղաչեմ ես ընդ նրմ ին.
 Թէ հայր մեզայ քեզ ՚ի յերկ ին.
 Չեմ արժանի կոչիլ որդ ին.
 այլ վարձկանացդ արա վերջ ին.
 Լրժանացո՛ մաքրագուն ին.
 հօրըդ բարւոյ սբ ողջուն ին.
 Բնդ հովանեա՛ն հարսնարան ին.
 ժողովեացես զիս վերբստ ին.
 Ե՛ն զպատմուճան ըն զառաջ ին.
 զոր ա՛նազակք մերկացուց ին.
 Լրկցես զինև դարձեալ կրթի ին.
 ոպ ըզ զարդ պրճնեալ հարս ին.
 Օ արքունական ըզ մատան ին.
 ըզ նրշանակ տիրական ին.
 հացես ունիլ յաջոյ ձեռ ին.
 ո՛չ խոտորիլ այլ յահեկ ին.
 Ե՛ն պահապան ընդ դէմօձ ին.
 շնորհեա՛ կօշիկ դարշապար ին.
 Օ ՚ի

Ի

Օ	ի մի՛ Տարցէ ընդ խա՛ւար	ին.
այլ	կոխեացի գըլուխ նոր	ին.
Օ	եմամբ եզին պարարակ	ին.
որ	ի խաջին պատարագ	ին.
Ե՛ւ	տիգահոս արեան կող	ին.
կենաց վըտակ մեզ բըղխող	ին.	
Տաղորդս արա զիս վերբստ	ին.	
ըստ առակի անառակ	ին.	
Ուտել ըզՏաց քո զերկնայ	ին.	
ըմպել զբաժակ կենարար	ին.	
Մողորեցայ յանապատ	ին.	
Թափառեցայ յանվայր վայր	ին.	
Որպէս առակն է ոջխար	ին.	
մի՛ ի Թը՛նոց ըն Տարիւր	ին.	
Օ որ պատառեալ չար Թը՛նամին.		
վերօք լըցոյց անճընար	ին.	
Ուստի այլ ո՛չ է դեղ վեր	ին.	
բայց Թէ՛ ի քէն բըժըչկեաց	ին.	
Եւ որ գոչեմ արտասու՛ւա	վ.	
աղաղակեմ զիս փըրկող	ին.	
Տովի՛ւրդ քաջ և երկնայ	ին.	
ե՛լ ի խընդիր փոքու Տօտ	ին.	

Լ՛յց արա տր անկեալ դրամ ին.
 Լ կորուսեալ քո պատկեր ին.
 Օ որ Թաղեցի մեղաց յախտ ին.
 Լ չարաչար հոտեալ յաղբ ին.
 Լ ընձ զիս տր յաղտոյ անձ ին.
 Ի մաքրուէ ձեան սպիտակ ին.
 Լ ըցցես ըզԹի՛ւ տաններորդ ին.
 որպէս ըզսք քառասնեկ ին.
 Բարձ ՚ի յուսիդ քարձող խաչին.
 հանցես ՚ի վեր զանկեալ հոգ ին.
 Ուրախացո՛ զգօրսըն վեր ին.
 վասըն միոյ մեղա՛ւոր ին.
 Ընդ աբէլի պատարագ ին.
 Ի հոտ անոյշ քեզ ընծայ ին.
 Ընկա՛լ և զիս տր ընդ նրմ ին.
 մի՛ խոտեցես ընդ կայեն ին.
 Թռէպէտ և ո՛չ ըստ արժան ին.
 քեզ մատուցի զողջակիր ին.
 Օ ի ընտրեցի զիմն առաջ ին.
 և զքոյն վերջին մասն ՚ի զոհ ին.
 Նըմանեցայ նենդա՛ւոր ին.
 եղբայրասպան դա՛ւաճան ին.

Լ

Բայաներով զիս կամով ին.
 Լ ներդերով անձամբ անձ ին.
 Ո՛չ զարտաքին եղբոր մարմ ին.
 այլ ըզհոգիս իմ ըզներբ ին.
 Ուստի շըրջիմ երերա լի.
 միտք և խորհուրդք իմ տատանին.
 Որ մըլսիթար տըրտմազգեց ին.
 ետուր ըզսէթ ընդ աբէլ ին.
 Լ ինիլ սերունդ նախաստեղծին.
 Լ նահապետ բարւոյ ազգ ին.
 Փարատեցո՛ւ Կոր և յին էն.
 զորդէկորոյս սուգ տըրտմագ ին.
 Որք են մասունք իմաստութեան.
 Տընեալ մանկամբք գործնակնին.
 Լ ճ աճեցո՛ յիս վերբստ ին.
 զանապական սերմըն բան ին.
 Օ լուսոյ ծընունդն իմ առաջին.
 Տրեշտակական և երկնայ ին.
 Մի՛ նմանեցայց որդւոց սէթ ին.
 ցանկալ դըստերցըն կայեն ին.
 Լ յլ ենովայ նահապետ ին.
 որ յուսացա՛ն նախ առաջ ին.
 Լ ճ

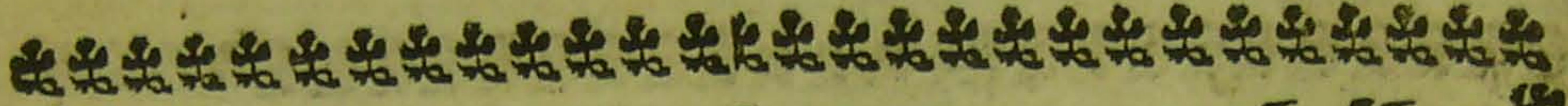

Եւ ի նորոգայ անարատ ին.
 այն որ փոխեալն է ՚ի դրախտ ին.
 Ար ժառանգեաց ըզհայրեն ին.
 ընդ պահելոյ պատուիրանն ին.
 Ի այց յայսցանէ զինչ օգտից իմ.
 որոց նրման ես ոչ լինն իմ.
 Օ ի ջհետե իմ շաւղաց նոց ին.
 ոչ վերանամ մշտօք յերկ ին.
 Եւ յամ անկել յախտըս խորին.
 ՚ի դուք տրղմոյ դէճ խոնամ ին.
 Արով անդուներք անհրնար ին.
 զիս ՚ի յինքեանս ըմբռնեց ին.
 Աս մարդիք նախնի դար ին.
 որք ՚ի յաւուրս էին նոյ ին.
 Արք ուտէին և ըմպէ ին.
 անասնաբար խառնակէ ին.
 Մինչև եհաս ջուր հեղեղ ին.
 ապականեաց զամենեւս ին.
 Միայն պահել զայն որ պահեաց.
 զամս հինգ հարիւր ըզկուսութի.
 Եւ որ ըզնոյ և զուր զոգ ին.
 ապրեցուցեր ՚ի տապան ին.
 Զան

Ե

Եւ ի նորոգայ անարատ ին.
 այն որ փոխեալն է ՚ի դրախտ ին.
 Ար ժառանգեաց ըզհայրեն ին.
 ընդ պահելոյ պատուիրանն ին.
 Ի այց յայսցանէ զինչ օգտից իմ.
 որոց նրման ես ոչ լինն իմ.
 Օ ի ջհետե իմ շաւղաց նոց ին.
 ոչ վերանամ մշտօք յերկ ին.
 Եւ յամ անկել յախտըս խորին.
 ՚ի դուք տրղմոյ դէճ խոնամ ին.
 Արով անդուներք անհրնար ին.
 զիս ՚ի յինքեանս ըմբռնեց ին.
 Աս մարդիք նախնի դար ին.
 որք ՚ի յաւուրս էին նոյ ին.
 Արք ուտէին և ըմպէ ին.
 անասնաբար խառնակէ ին.
 Մինչև եհաս ջուր հեղեղ ին.
 ապականեաց զամենեւս ին.
 Միայն պահել զայն որ պահեաց.
 զամս հինգ հարիւր ըզկուսութի.
 Եւ որ ըզնոյ և զուր զոգ ին.
 ապրեցուցեր ՚ի տապան ին.
 Զան

Հանդերձ սեռիւք չորքոտան ին.
 Ե զթեւաւորս օղական ին:
 Եւ զես պատեալ ՚ի Տեղե ղէ.
 աշխարհածուք յաւեաց չար ին:
 Ին տապանաւ սք խորան ին.
 ամրածածուկ ընդ հովան ին:
 Սերժեալ յողորս իմ տապանին.
 զգիշատեանս զոյն ազուաւ ին:
 Արէ նա տիպ դաղտնի նեւ ին.
 այնմ որ թրուչի ընդ խաւար ին:
 Եւ բաց ըզսիրտս աղջամբող ին.
 ինչ պատուհան մեծի լուս ին:
 Յորմէ խաւար ըն մեղսած ին.
 հալածական անհետ լին ին:
 Սոյ՛ճ ընդ բացեալ լուսարանին.
 ըզգոյն ոսկեոյ սք աղաւն ին:
 Իւերել առիս ըզ ճիթեն ին.
 որ է մաքուր Ե սք հոգ ին:
 Իայց ես ախտիւք մարմնականին.
 միայն ճեղճի զանաւ ՚ի ծով ին:
 Եւ հոգեկան Ե մրտաւ որ.
 կրօնքն եղէ անօթ չար ին:
 Ե Իւան

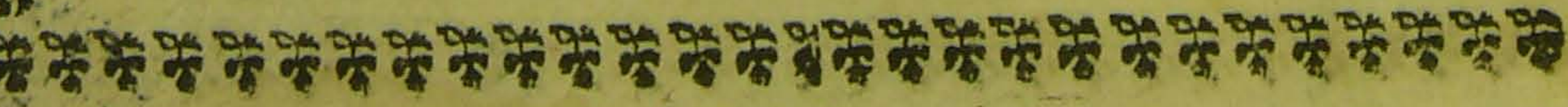
Եւ օրհնութիւն
 ընտանիքիս
 Եւ զտոյն

Եւ օրհնութիւն

Եւ զտոյն

շօք
 Ի

Ծ
 —

82/1-52
89

Բանգի նրման գողով նոց ին.
որ զաշտարակըն շինեց ին:
Ի քաղանէ մեծի գաշտ ին.
և յաշխարհի բաբիլոն ին.
Որ ՚ի Ջերոցըն հեղեղաց.
Եթէ գայցէ այլ պահեսց ին:
Կամ թէ յերկին ըս վերան ալ.
Տըպարտութեամբ ըն խորհէ ին:
Մինչև հընչել հողմոյ յուժգին.
հողւոյն հընչումըն սաստկագին:
Բակեաց զէրինս ըն Տըպարտին.
և զաշտարակն այն ահագ ին:
Լ՛ն ըզ լեզուս ըն միակ ին.
զայն խառնակեաց յեօթանասնին:
Օ ի մի՛ ՚ի չար միաբան ին.
այլ բարիոք բաժանեաց ին:
Նոյնպէս և ես բարձրացուցի.
զպարխոպ մեղաց աշտարակ ին:
Տըպարտութե՛ք շինեալ քարամբք.
ամբարտա՛նան ամբարտակ ին:
Որոյ հըմուտ ճարտարապետ.
է արուսեակն անդընդայ ին:
Բ Լ՛ն

Եւ գործայնօք չար իշխան ին.
 դիւացըն գուռդք Էգէօն ին.
 Ոյք և անկեալ կործանեսց ին.
 ընդ մեքենայս զոր շինեց ին.
 Եւ իմ զերծեալ հաղբից նոց ին.
 որոյ եբերն եբրայեց ին.
 Որ յօրինակ քեզ ընարեց եր.
 զմեքիսիսեդեկ քանանաց ին.
 Եւ հայր անմայր անազգայ ին.
 և քահանայ անծայ ին.
 Տասանորդօղ զլտական ին.
 մինչէր յերանսն աբրահամ ին.
 Եւ Թագաւոր էր սաղիմ ին.
 ույ և դու տր երկնայ ին.
 Ինկալ և զիս հայցմամբ նոր ին.
 յերուսաղէմ ըդ քո վեր ին.
 Թագաւորել ընդ քեզ ՚ի նմ ին.
 որպէս զորդիս ըն սիովն ին.
 Որ կոչեցեր ազգմամբ ձայն ին.
 ըզ նահապետն հանուրց ազգ ին.
 Եւ աբրահամն այն առաջ ին.
 պանտըխտանալ յօտար երկր ին.

Կ

Լճրեւեցար ՚ի մամբրէ ին.
 մինչդեռ նըստէր նա ընդ կաշնին:
 Կերակրեցար որպ ճարմ ին.
 յորժամ բնուիդ էր անմարմ ին.
 Լճ խոստացար նըմա զորդ ին.
 որով որդիք մարդկան օրհն ին.
 Ի յօրինակ քո գալըստեա նդ.
 որ մարմնացար յորդուոց նոր ին.
 Տանցես և զիս յորոց նեղ իմ.
 միջոյ չարեաց նեղաւոր ին.
 Ի բազմագոյն ախտից նեղ ին.
 և ՚ի բանտից մեղսաւիր ին.
 Օ նըժդեհացելս մարմնով ՚իամին.
 յօտարոտի կեանս երկրայ ին.
 Փոփոխեցես ՚ի հայրեն ին.
 ոպ զորդիսն աբրահամ ին.
 Լճրեւեցո՛ զերես քոյ ին.
 ինձ որ նըստիմ ներքոյ ստո՛ւերին:
 Օ ՚ի ընդ առաջ քո յարուց եալ.
 երկիր պագեց քեզ ՚ի գետ ին.
 Խոնարհեցիս յիջևան իս.
 ընդ քեզ և հայր քո և հոգ ին.
Կ

Կերակրեսցիս յիմուան բան ին.
 յաղքատանաց և՛ի ջրնչ ին:
 Օ անձնընդական զամուլ Տողիս.
 բարեաց գործոց Տողևոր ին:
 Պըտղաբերեա՛ ընդ սառայ ին.
 ա՛նետա՛նոր բանիւք քոյ ին:
 Ի՞ր աղօթիւք նաՏապետ ին.
 սիրեցելոյ աբրահամ ին:
 Ըղատեցեր զեղբօր որդ ին.
 Տաներ ըզ զուլտ ՚ի սողում ին:
 Օ իս արձակեա՛ տր ընդ նրմ ին.
 կապից մեղաց Տայցմամբ նոր ին:
 Ի խորհրդոց սողումայ ին.
 և՛ի գործոց պըղծասիր ին:
 Օ ի մի՛ ՚ի Տուր ծըծըմբած ին.
 տոչորիցիմ որպէս նոք ին:
 Եւ՛ մի՛ յարձան մածանից իմ.
 որպ՛ ըզ կինն ՚ի չար դարձ ին:
 Եւ՛ Տրամայեա՛ սբ Տրեշտակ ին.
 յսիրշտակել զիս ընդ նոս ին:
 Տանել ՚ի Լեառ նըդ երկնայ ին.
 կարգել ՚ի դասս ընդ որ կաց ին:

✠

Յ

Ստեղծիչ սրբոց տր առանձ ին.
 տեսող գործոց և խորհրդ ին:
 Իփորձ մըտեր առ սիրել ին.
 պատարագել քեզ զամլորդ ին:
 Երթալ 'ի մեծ բարձրը լեր ին.
 'ի գողգոթա՝ որպէս աս ին:
 Լառնալ ըզ փայտ ողջակիզ ին.
 Եւր միածնին ողջախոց ին:
 Օ որ և հանեալ 'ի սեղան ին.
 որպէս ըզ քեզ տր 'ի խաչ ին:
 Լուռն հարեալ 'ի սուտեր ին.
 և մերձ եդեալ պարանոց ին:
 Մինչ 'ի վերուստ հնչեալ ձայնին.
 Թէ մի՛ մըխեր 'ի պատան ին:
 Եւ ի հայեւջիւր յաջոյ ձեռ ին.
 կախեալ ըզ խոյն 'ի սաբեկ ին:
 Օ որ փոխանակ բանական ին.
 իսահակայ քում ծառայ ին:
 Ետուր 'ի զոհ պատարագ ին.
 զանբան ստեղծեալ ըզկենդանին.
 Մի՛ զիս փորձեր տր ընդ նրմին.
 զանփորձ բարեացս յամենայն ին:
 Օ փար

Օ փորձեալս ՚իչարն և յոչ բարին.
և զանհամբեր անձն իմ փորձ ին.
Օ ի ոչ արծաթ եմ քուրայ ին.
և ոչ ոսկի թէ հրով փորձ իմ.
Լ յլ եմ անարգ ընդ կապար ին.
որ ՚ի պարզել ըն կորընչ իմ.
Եւ ոչ եմ վէմ յեզր ՚ի ծով ին.
որ ՚ի յալեացն անշարժ պահ ին.
Եւ ոչ արմատ ծառոց խոր ին.
որ ՚ի հողմոց ոչ տապալ ին.
Լ յլ եմ նրման բեկեալ նաւին.
տարաբերեալ ՚իմէջ ծով ին.
կամ հողմավար խրուիւն խոտ ին.
՚ի ժամանակս աշնանայ ին.
Լ րդ մի տանիր ՚ի փորձութիւն.
որ ոչ փորձես զոք երկրած ին.
Օ ի քո անփորձ գողով չար ին.
փորձիմք ՚ի մէնջ որպէս աս ին.
Լ յլ ՚ի փրրկել զմեզ փութացիր.
՚ի փորձութեանց ժամանակ ին.
Որպէս ըզհայր ըն հաւատ ոյ.
յորոգայթից փորձասիր ին.

34
—

Պատարագեա՛ն ընդ խընդալ ին.
 զՏոբի ըզմիտս և ըզմարմ ին.
 Կենդանական զո՛Տ անմահ իդ.
 Տաճոյ և սուրբ Խժայ ին.
 Որ ըզկըրտսեր ծընեալ որդ ին.
 Խաճակայ և ուեբեկ ին.
 Լնո՛ւանեցեր քեզ սիրե լի.
 զյակօք փոխեալն յիսրայէլ ին.
 Յուցեր նրմա զապագայ ին.
 Կնդնել սանդուղք յերկրէ յերկին
 Յոր արդ ՚ի նմա բարձր դիտին.
 և ել և էջք Տրեշտակայ ին.
 Իւղով օժեր ըզգլուխ վիմ ին.
 տուն անո՛ւանեալ տիրական ին.
 Ի նմանութի մեծ խորհրդ ին.
 զոր Տոգէկիրք ըն ծանուց ին.
 Պատեմարտեալ յերեկոյ ին.
 ոպէ գրեալ ՚ի սուրբ տառ ին.
 Եւ ժուժկալեալ յառա՛ւօտ ին.
 սակայն յաղթեալ ոպ մարմ ին.
 Եւ ես կըրտսերս առ ՚ի բար ին.
 և կատարեալ գոլ ՚ի չար ին.
 Որ

✠
—
—
—

Որպէս եսա՛ւ ըն նախած ին.
Բայց ըստ հողւոյ գողով վերջին:
Վաճառակուրս անդին դանձին.
Վասըն յագման որովայն ին:
Եւ եղծանօղըս կամով ին.
զգիրս անդրանկաց որ ՚ի յերկին:
Օ որ աղաչեմ զլոյսըդ վեր ին.
զիշխան դասուցըն հրեղին ին:
Բացցին և ինձ դրունք եթերին.
որպէս յայնժամ իսրայէլ ին:
Հանցես ՚ի վեր զանկեալ հող իս.
ըստ լուսակազմ աստիճան ին:
Որ յօրինակ մարդկան բեր ին.
յերկրէ յերկինս անդրադարձին:
() ծմամբ անոյշ իւղոյ հողւոյն.
զոր կորուսի խաբամբ չար ին:
() ծցես ըզ գլուխ իմ վերըստ ին.
պահպանական աջով քոյ ին:
Ո՛չ ժուժկալեալ դէմ հըզօր ին.
գօտէկըռի՛ւ ըստ յակօբ ին:
Քանզի տըկար գողով անձ ին.
անկայ ՚ի բուռն անըզգամ ին:

Լ՝ յ կարկառեա՛ զաջդ երկնային,
 հաս՛ ՚ի Թիկունս ինձ՛ ՚ի մարտ ին:
 Եւ՛ խորտակեա՛ զլիմ Թըշնամ ին,
 զի մի՛ կացցէ այլ՛ ՚ի յոտ ին:
 Երկոտասան ցեղապետ ին,
 ծընեալ որդւոց նահապետ ին:
 Գաւաճանեալ մետասան ին,
 զյովսէփ ՚ի ձեռն իամայէլ ին:
 Օ եղբայրն իւրեց նգ վաճառեցին,
 ընդ երեսուն դահեկան ին:
 Ի նմանութիւն աշակերտ ին,
 դադտ նենգաւոր գող յուդային:
 Ա՛ յաճառեցար տը ընդ նրմ ին,
 ծառայ ՚ի տան պետափրէ ին:
 Եւ՛ փրկեցեր յեգիպտոս Տոյն,
 զհոգի մաքուր ողջախոհ ին:
 Ա՛ ըտեր ՚ի բանտ փարաւօն ին,
 տեսիլ ցուցեր ՚ի գիշեր ին:
 Եւ՛ ղակեցեր վասն երազ ին,
 Լ կացուցեր տէր աշխարհ ին:
 Նոյնպէս Լ ինձ դաւ՛ գործեցին,
 որդիքըն մօր գադտ նենգեց ին:

— 2 —

Բազմաբեղուն ախտից մեղաց
 վաճառեցին զես դիւրագին
 Թաէ և լըցի զկամբս նորին
 անհակառակ գողով նրմին
 Սակայն էարկ զես ՚ի բանտ
 յանել յանլոյս արգելանին
 Լ՝ յլ որ ըզնա յամենայն
 ազատեցեր յանլոյս վայրին
 Լ՝ զես փրրկեա՛ տր ընդ նրմ
 ՚ի զանազան ախտից չարին
 Լ՝ գիպտուհւոյ վավաշոտ
 մի՛ մատնեցայց գարշ պոռնըկին
 Լ՝ յն որ սողայ նրման օձին
 ահեղ գոչէ ըստ առիւծին
 Լ՝ յլ բարձրացո՛ քան ըզնոս
 և տր կացո՛ եգիպտոսին
 Օ՛ ՚ի յաղթեցից չար իշխան
 աներևոյթ բռնաւորին
 Ի ոովամաս լինիլ նոց
 զես տո՛ւն արա կենաց հացին
 Օ՛ ՚ի յագեցայց և բաշխեց
 որք են կարօտ անմաս բանին

Օ յոբ յիշեսցուք զերանել ին.
այն որ յիշման է արժան ին.
Թ էպէտ յորդուոցն է եսաւ ին.
այլ գերագոյն քան զյակօբ ին.
Լ յն որ ՚ի քէն յոյժ գովել ին.
և վըկայեալն է ՚ի բար ին.
Թ է այր արդար և ճըշմար իտ.
և կատարեալ յամենայն ին.
Օ որ բանսարկէր չար Թշնամին.
խընդրէր ՚ի փորձ պատերազմ ին.
Որում տըւեալ իշխանու Թի.
յայտնի լինիլ քում ծառայ ին.
Նախ զարտաքին ստացուծ մեծին
ընջէր իսպառ ըզկենդան ին.
Լ պա զորդիս ըն տաննես ին.
սպան յապարանան ՚ի բազմոց ին.
Որոց հասեալ առնա գուժ ին.
ոչ բանս ասէր ինչ մարդկայ ին.
Լ յլ գոհուԹիւնս անծայ ին.
իմաստուԹեամբ խօսէր հոգ ին.
Տէր ասէ ետ ըզմեծու Թի.
և տը կառ որպէս կամ ին.

ՃԺ

Մերկ ելաք մեք յորովայն Ինչ
 և մերկ գընիմք ՚ի տապան Ինչ
 Դարձեալ վառեալ առնա չարին
 զիւր մեքենայս բազմագուն Ինչ
 Խընդրել ՚ի քէն զնորին մարմին
 տանջել ցա՛ւօք անհընար Ինչ
 Որոյ առեալ ըզ ցանկալ Ինչ
 բայց ո՛չ եհաս յիւր բաղձալ Ինչ
 Լ՛յլ մանրեցա՛ն ծախօղ ժան Ինչ
 Իբր ՚ի պըղինձ կամ երկաթ Ինչ
 Բանզի սաստիկ շարժեց ախտին
 և որդնալից արար զմարմ Ինչ
 Նըստէր նեխեալ ՚ի մէջ աղ բին
 քերէր քարամբ զշարա՛ն վեր Ինչ
 Բարեկամացն որք մերձ եկ Ինչ
 բանիւք զըզո՛ւեալ զերանել Ինչ
 Լ՛յլ և կընօջն անըզգամ Ինչ
 զոր զէն առեալ ըստ ևայ Ինչ
 Ե՛ւ այսքանեօք ո՛չ խախտեց Ինչ
 զանդամանդեայ վէ՛մ հա՛ւատ Ինչ
 Խօսիլ բանիւք հայհոյու Թի
 առ տիրական ըդ քո բան Ինչ

Լ՝ յ գոհանայր ըզքէն ՚ի նմին,
 ընդ գիմանայր բանից նոց ին։
 Սինչև եղև զըրաւ մարտ ին.
 և կատարում ըն հանդիս ին։
 Լ՝ քրևեցար տր ՚ի միգ ին.
 և խօսեցար ընդ սիրել ին։
 Պըսակ ետուր դու յաղթող ին.
 առողջութի յոյժ հիւանդ ին։
 Ըզ կենդանեաց աղգ անբանին.
 զայն շնորհեցեր նրմա կըրկ ին։
 Խակ ըզ բնութի բանական ին.
 պարգևեցեր նոյն միակ ին։
 Լ՝ աչս խորհրդ ծածկեալ խորին ին։
 յառաջագոյն մեզ ցուցան ին։
 Թի որք մեռան ո՛չ կորնչ ին.
 այլ յարիցեն յօրրն վերջ ին։
 Լ՝ որդ ես հայցմամբ նահատակին.
 և համբերող ճրգնաւոր ին։
 Լ՝ զքեզ կարդամ և պաղատ իմ.
 հեղում զարտօս ըր ցաւագ ին։
 Օ ՚ի Թի խընդրի իմ Թը շնամին.
 առ ՚ի փորձել զիս ՚ի մարտ ին։

Ճի

Մի տար ՚ի ձեռս անազաի ին.
 մի մատնեսցես կամաց նոր ին.
 Օ ի ես տրկար լուծեալ մարմին.
 հոգիս յօժար բայց ոչ շարժ ին.
 Լնձն իմ խաւար միտքըս մըթին.
 կամաւ ՚ի բանտ կամ ՚ի խոր ին.
 Բայց դու ընդ իմ տարտամս անձին.
 մարտիր ընդ դէմ ախոյան ին.
 Որ ասացեր քաջալեր ել.
 զի յաղթեցեր չար իշխան ին.
 Միայն զկամիլս իմ ՚ի բար ին.
 ընկալ փոխան յոբայ ջան ին.
 Եւ ըզպըսակս յաղթանակ ին.
 ինձ պարդեան յապագայ ին.
 Որ ըզմովսես ըսբանջել ին.
 զ՚ի ծնընդենէ ընտրեալ ար ին.
 Փըրկեալ ՚ի ջուրց հեղձականի
 սնուցեր ՚ի տան փարաւօն ին.
 Եւ ՚ի լըրման ժամանակ ին.
 կըրկին ամաց քառասնեկ ին.
 Երեւցար սր ՚ի լեր ինն.
 բոցով հըրոյ ՚ի մորեն ին.

Փրօհիչ ըզնա գերեալ ցեղ ին.
առաքեցեր իսրայէլ ին.
Մ առաջին սրբոյ ուխտ ին.
լեալ առ հօրն աբրահամ ին.
Ս չարձակել փարաւօն ին.
դեր ըզնա ան նոր ին.
Ճ զօրութեամբ գաւազան ին.
ետուր նրմա զբան նըշան ին.
հարեր զաշխարհ եգիպտոս ին.
տասրն հարովածք որպէս աս ին.
Յորում խորհօւրդ զենման գառին
և ելք որդւոցն իսրայէլ ին.
Նաժանեցեր յերկուս մասունս.
բունդս խորոց կարմիր ծովին.
ըզբնութիւն լուծականին.
ծրացուցեր իբր արձան ին.
պէս ծաղկեայ մարգագետին.
Ճանապարհն անդընդայ ին.
դ որ ոտիւք ընթանայ ին.
չ թանալով գարշապար ին.
Ճ զփարաւօն եգիպտաց ին.
ըզՏեա մըտեալ կառօք նոց ին.

Բնկրդմեցեր ՚ի մէջ ծով	ին.
՚ի յօրինակ բեւիար	ին.
Իսկ քո ընտրեալ և սբ հօտ	ին.
առաջնորդեալ որպէս խաշ	ին.
հորդան ետուր յանապատ	ին.
հըրով լուսոյ և սեամբ ամպ	ին.
Ետուր նոցա հաց երկնայ	ին.
և մանանայ հրեշտակայ	ին.
Տրպաւորեալ ըզքոյդ մարմ	ին.
յերկնից իջեալն ըզկենդան	ին.
հարեր ըզվէմն և բըղխեց	ին.
զերկիտասան վըտակն արբ	ին.
Ի յօրինակ աղբեր կող	ին.
առաքելոց ըն քարոզ	ին.
Երբեակ պահօք քառասնեկ	ին.
մովսէս գողով ՚ի մէջ միդ	ին.
Որպէս կենաց ժամանակ	ին.
ամբըն նորա այսքան Թըն	ին.
Յուցեր զյետոյս քո խորհըրդին.	ին.
Թաքուցելոյն ՚ի փապ վիմ	ին.
հեղեր ըզլոյսդ անճառե	լի
՚ի հողեղէն դէմըս նոր	ին.
Ի	Լ

Լ՛ուեալ զօրէնսն ՚ի տախտակ ին.
 Գրըեալ մատանցդ անճայ ին.
 Սան անօրէն անհաւատ ին.
 Լ ի ըստերախտ ժողովըրդ ին.
 Օ որ խորտակէր նա զառաջ ինն
 ընդ պիղծ որթուն զոր կազմեցին.
 Լ՛ու ՚ի խորհուրդ ծածկեալ իրին.
 վասն օրինացն որ լուծան ին.
 Ուն երկրորդն որ հաստատ ին.
 քոյում եղեալ անշարժ ուխտ ին.
 Որ կայ և մնայ յաւէտ ՚ի ամ ին.
 մինչ ՚ի կատար յաւիտեն ին.
 Տրաման ետուր կազմել նոց ին.
 ըզ զանազան կարգ խորան ին.
 Ի նմանութիւն պետրէ միւմ ին.
 կամ գերակայ մօր սիովն ին.
 Լ՛ու տապանակ կտակարան ին.
 յանսիւտ փայտից պատեալ յոսկին
 Լ՛նապական մարմնոյ քոյ ին.
 Ընծութեանդ օրինակ ին.
 Լ՛ու զպատմութեանն ահարօն ին.
 ըզ զեւտական քահանայ ին.
 Գ.

ՃԻ

Լ՛ը՛ ՚ի խորհուրդ հողևոր ին.
 զարդարեցեր զերևել ին.
 Եւ՛ այսքանեօք բարեգործ եալ.
 Լևառաւել քան ըզսոս ին.
 Սակայն որթուն երկիրպագ ին.
 ՛ի բելբեքովր զո՛հ մատուց ին.
 Օ մեծըն մովսէս դառնացուցին.
 Ե զահարօն անարդեց ին.
 Բնդ մադիամ խառնակէ ին.
 զորդիս դիւացըն զո՛հ ին.
 Սինչև իսպառ բարկացուց ին.
 զներօղ բնութի ըդ շարժեց ին.
 Տուր ՚ի յախօք բորբոքեց ին.
 Ե բարկութիւն յիսրայէլ ին.
 Եւ՛ յաւետեաց սբ աշխարհ ին.
 զոր խոստացար դու տալ նոց ին.
 Բաց ՚ի յերկուցն անդ ո՛չ մըտին.
 վասըն մեղացն որ գործեց ին.
 Լ՛րդ ես ժըխտողս յամենայն ին.
 Ե համեմատ չարեաց նոց ին.
 Որ առաւել առի զբար ին.
 ՛եմ ապերախտ քան ըզնոս ին.
 Ե

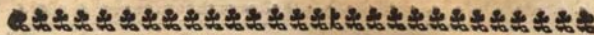
Երկրացի Գեորգիոս ծով զըզգալ ին.
 Ինչ ըզխաւարն աղճամբը ին.
 Յայնժամ ծածկել զեգիպտացին
 և աստ զհիւան ըն մահած ին.
 Երկրացի Գեորգիոս ամպ հովան ին.
 Է՛ի գիշերի լոյս արփեն ին.
 Իսկ ինչ է լոյս իմաստ բան ին.
 Ե հովանի է սուրբ հոգ ին.
 Երկրացի մանանայ լուծանել ին.
 զի որք կերան մեռանէ ին.
 Եւ աստ մարմին քո երկնայ ին.
 որ կեանքս տայ ճաշակող ին.
 Երկրացի արքին զըուր վիմած ին.
 և ես զարիւն վիմիդ կող ին.
 Երկրացի կախեալ օձ պըղընձ ին.
 և ես տեսի զկեանսդ ՚ի խաջ ին.
 Երկրացի օրէնք ըն մովսիս ին.
 գրաւորական ՚ի տախտակ ին.
 Եւ ինչ հոգւոյդ իմաստու Թի.
 անետօրանդ անձայ ին.
 Ասան այնորիկ յոյժ պահանջին.
 բան ըզնոցունց յինէն բար ին.

Արպէս առակն է ծառայ ին.
 գիտող կամացն և անգիտ ին.
 Նոքա յոսկւոյ որթ կազմեց ին.
 և քո փոխան երկիր պագ ին.
 Եւ ես ՚ի սէր հիւթանիւթ ին.
 խոնարհեցայ անյագ յախտ ին.
 Նոքա քաղցեալ տրտընջէ ին.
 վասըն հացի յանապատ ին.
 Եւ ես լըրմամբ հարկանոր ին.
 միշտ ՚ի խընդիր անելորդ ին.
 Նոքա զերկիր շաղախէ ին.
 պոռընկութեամբ մադիամ ին.
 Ես ըզհոգիս իմ զերկնայ ին.
 աղտեղեցի գործովք ջար ին.
 Ի այց որ քանիչ եղեր նոց ին.
 ար իմ գըթած հօր միած ին.
 Եւ դարձուցեր ըզբարկու թի.
 հայցմամբ մեծի մարգարէ ին.
 Լնցո՛ յինէն զաններել ին.
 ըզպատուհասն որ ինձ պահ ին.
 Եւ պարգևեա՛ զըղջումն անձին.
 և թողութիւն անցեալ յպնց ին.

ՃԿ

Մի՛ արգելցես զիս ընդ բազմին.
 յանետաբեր երկրէ քոյ ին.
 Լձլ ընդ երկուցն որ անդ մըտին.
 մոյծ զիս յաշխարհ ըդ քո վերին:
 Որ ըզ յեսու ողորի նա՛ն ին.
 ընտրեալ իշխան յետ մովսիս ին:
 Լ՜յն որ սընեալ ՚ի խորան ին.
 Լ ՚ի Լերինն էր ընդ նրմ ին:
 Լ՜նունանակիրն ըսքանչե լի.
 անուննրդ քում փրրկակա նի:
 Որում յովսէ նախ կոչէ ին.
 Լ զկնի յեսու առ ձայնէ ին:
 Որ յաղթական գող ՚ի մարտ ին.
 ընդ դէմ ժրպիրճ ամաղէկ ին:
 Մ՛ինչ տարած մամբ մովսէս ձեռին
 գոյր օրինակ քեզ ՚ի խաչ ին.
 Որով զորդիսն իսրայէլ ին.
 զայն որ ծընան յանապատ ին:
 Լ՜ծեր յաշխարհ ըն պաղեստ ին.
 ընդ քո խոստման անսուտ բանին.
 Լ՜նդ յորդանան անցանէ ին.
 տապանակա՛ն կտակարան ին.

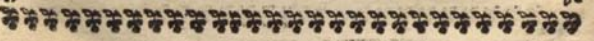

Վ ուրքն ՚ի յակունս ըն դառնային
 ՚ի յօրինակ մարդկան ազգ ին։
 Լ օթ ըն պարիսպքն երկքով ին։
 ՚ի նմանութի խոր դրժոխ ին։
 Լ օթնիցրս շուրջ գալով նոց ին։
 զերդ ջուր հեղեալ կործանէ ին։
 Լ ին զթագաւորս եօթանց ազգ ին։
 որ երեսուն թընով է ին։
 հարեր նովան զամենես ին։
 կախեալ զփայտէ նըշանակ ին։
 Օ երագընթաց շարժումս արփին։
 զարեգական լուսաբեր ին։
 Վացոյց հանդէպ գաբաւօն ին։
 զլուսինն ձորոյն ելիօն ին։
 Լ ին այլ բազումս ուն պատմ ին։
 հրաշագործեալ յայնմ աշխարհին։
 Օ որ վիճակեաց ցեղից նոց ին։
 ինք ժամանեաց հարցն առաջ ին։
 Լ որդ ճըշմարտիդ զօրինակ ին։
 հոգւոց փրկչիդ զմարմնականին։
 Օ աղերս ածեմ վասն իմ անձ ին։
 զարդարութի գործոց նոր ին։

ԸՏ

Թեպէտ և ոչ նրման նրմ ին.
 արեացայ ընդ դէմ չար ին.
 Լ՛յլ մեղկացեալ յասպարիզ ին.
 եղէ հանգոյն վատ ծառայ ին.
 Բայց ձեռքն տո՛ւր յիմու՛մ մարտին.
 ընդ անմարմին ամաղէկ ին.
 Չբամամբ ձեռին քո՛ ՚ի փայտ ին.
 ընդ մովսէսի անդր ՚ի լեր ին.
 հարցես և զու՛թ աղբ խորհրդին.
 որպէս նովա՛ւ քանանաց ին.
 Օ որկորըստեանն և զպոռնկին.
 զարծաթասէրն և զձանձրալ ին.
 Բ՛զ բարկու՛թի տրտմական ին.
 և զնորափառ պիղծ հրպարտ ին.
 Արկուտ քարեայ հոսեա՛ նոցին.
 և ըզ պիծակ զորաց նոց ին.
 Լ՛նցո՛ ընդ գետս այս երկրայ ին.
 անթաց յախտից դարշապար ին.
 Պարձո՛ անդրէն ուստի ել ին.
 յանմահական վայրըս դրախտ ին.
 Պարխալք մեղաց երիքով ին.
 դրամբք փակեալ անյուսալ ին.

Լ շաղակա՛ն տալալեսց ին.
 դրունք՝ ի հիմանց քնդէլ բարձցին
 Ե՛ւ յա՛նէտեացն աշխարհ վերին.
 յորում մըտեր նախ առաջ ին.
 Հետեւեցո՛ հետոց քոյ ին.
 Ժառանգ լինիլ ինձ վերլստ ին.
 Որ ըստ արդար դատաստան ին.
 որով դատես զազգ երկրած ին.
 Խնամեալ պահես բոլորով ին.
 զիւրաքանչիւր ոք ըստ կարգ ին.
 Բնտրեալ եդեր յիսրայէլ ին.
 յետ յեսուայ զօրավար ին.
 Բզ դատա՛ւորս ցեղից նոց ին.
 ըստ օրինաց դատել զնոս ին.
 Բզ գեդէօն յաղթօղար ին.
 որ զմադիամ հարեր նով ին.
 Երեք հարիւր զօրական ա՛ւ.
 զբիւրբս բիւրուց այլասեռ ին.
 Ե՛ւ ըզ սամիսոն անյաղթել ին.
 որ ուխտական յորովայն ին.
 Ե՛ն որ զգիսակո ունէր մազին.
 Ըստ հողւոյն շնորհաց ըն Է արփին.
 Ե՛ւ

ՃՃ
—

Եւ զայլս ոմանս որ կայ ՚ի գր ին.
 մինչ ՚ի հեղին յայն ծերուն ին.
 Լյն որ մեռան բեկմամբ ողին.
 վարն գերեալ տապանակ ին.
 Լհա և յիմբս քաղաք ին.
 զոր շինեցեր ձեռամբ քոյ ին.
 Լգեր դատել դատանոր ին.
 զՏոգիս այրի մրտաց խրղճ ին.
 Լայց ոչ դատեաց ըստ օրին ին.
 ոչ դիմացան չար ոսոխ ին.
 Լյլ մեղկացան կաման յախտին.
 մատնեաց ՚ի ձեռս աւաղակ ին.
 Լրդ որ փրոկիչ եղեր նոց ին.
 ետուր յաղթել հակառակ ին.
 Տացես և ինձ տր յաղթու թի.
 ընդդիմանալ ախոյան ին.
 Ուսո՛ դատել որպէս նոք ին.
 որդարապէս մրտաց զՏոգ ին.
 Օ ի մի՛ զյետին նաքարակ իտն
 պահանջեցայց անդր ՚ի բանտ ին.
 Որ աննայի լըւար ձայն ին.
 և յամլու թէն ետուր զորդ ին.
 Օ որ

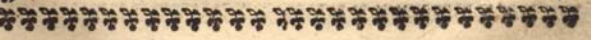
Ծ յոր քեզ մատոյց 'ի խորան ին.
 Ընծայ զպտուղ որովայն ին.
 Լ՛ն ես գոչեմ ձայնի՛ն նոր ին.
 անշարժ շրթամբք խորոց սրբոսին:
 Լ՛ղաղակեմ անլուռ լն.
 Տեծեմ հոգւովրս վըշտապ ին.
 Թ՛ն է զանպրտուղ անձս 'ի բարին.
 Լ զպրտղաբերս գործոց չար ին:
 Պրտղաբերեա՛ բարեաց գործովք
 Լ գօսացո՛ զարմատ չար ին:
 Ծ ախտըս մեղաց ըս բազմած ին.
 դադարեցո՛ ըստ փեննայ ին:
 Լ՛մուլ հոգւոյս ըստ աննայ ին.
 շնորհեա՛ որդիս եօթանեքի ին:
 Ս՛եռցին անդամք իմ երկրային.
 կեցցէ հոգիս իմ վերըստ ին:
 Իջցէ 'ի գուբ չար Թըշնամ ին.
 Լ զիս հանցես յերկին վեր ին:
 Որ ըզդա՛նիթ յեսսէած ին.
 յորդիսն եղեալ ծընունդ վերջին:
 Ս՛անուկ խարտէշ գեղեցկագ ին.
 հովի՛ն խաշանց անբան հօտ ին:
 42 () ծեր

Ճ

(Ծեր իւղովն որ յեղջեր	ին.
առ	ի բեկումն որ յապակ	ին.
Ի	ձեռն սուրբ մարգարէ	ին.
սամուէլի	տեսանող	ին.
Յորմէ	Տեօէ խաղայր հոգ	ին.
և հովանի	լինէր նրմ	ին.
հընչէր	նովան զերգ սաղմոս	ին.
իմաստնապէս	ի տասնաղ	ին.
հալածելով	զայսրն ձայն	ին.
զոր հարկանէր	ի սանուղ	ին.
Մերժէր	զգազանս երևել	ին.
զարջն	և զառիւծ իմիաս	ին.
Եւ	ի խրմբել պատերազմ	ին.
ճակատ	ընդ դէմ իսրայէլ	ին.
Աննեալ	նովան դուրզ նոս	ին.
առանց	զինու պատերազմ	ին.
Բանգի	պարսի հովունական	ին.
դոյզըն	քարիւ հեղեղատ	ին.
հարեր	զճակատ դողիաթ	ին.
բարձեր	զնախատ յիսրայէլ	ին.
Եւ	ի նեղչացն յորոց հաս	ին.
բազմադիմի	փորձանք նրմ	ին.

ԲՃ

Լ պրեցուցեր զկեանքս նոր ին.
 և կացուցեր գըլուխ նոց ին.
 Ո՛չ ընտրեցեր զազգ եփրեմ ին.
 ո՛չ ըզ խորան մանասէ ին.
 Լ յլ զյուդայեան բեթլէհէմին.
 յորմէ և դու առեր մարմ ին.
 Ետուր նըմա պարգև կըրկ ին.
 յոյժ բարձրագոյն քան ըզբնակ ին.
 Լ ըբայ օծեալ հրէաստան ին.
 և մարգարէ անծայ ին.
 Թէպէտ և անց ըստ հրաման ին.
 սխալեաց կամակ ՚ի յերկոս ին.
 Պոռընկեցա՛ն ընդ բերսաբէ ին.
 եհեղ զարիւնն ուրիայ ին.
 Օ ՚ի յայտ լիցի թէ է մարմ ին.
 չունի զբնութի նա մարդկայ ին.
 Եւ՛ ո՛չ օտար կամ երկնայ ին.
 այլ ՚ի ծնընդոց հողեղին ին.
 Նա և ՚ի յոյս յանցա՛նոր ին.
 ետուր գըլթել յայնժամ մեծ ին.
 Օ ՚ի մի՛ մեղօք ան յուսասց ին.
 այլ ո՞յ զնա փութով դարձց ին.
 Եւ՛

Եւ զիս առեր մարդ հողած ին.
 'ի յադամայ որդւոց վերջ ին.
 Օրնունդ գոլով գիշերայ ին.
 երկամբ բերեալ և ախտայ ին.
 Օրնար անախտ զիս վերբստ ին.
 ստեղծեր նորոգ յա՛ւազան ին.
 Օծեր իւղով քո երկնայ ին.
 յորդէգրութի հորդ վեր ին.
 Բայց ես անկայ յախտըս կըրկին.
 եղեալ ծընունդ մեղսասիր ին.
 Օծումն սուրբ անձայ ին.
 աղտեղեցի գործովք չար ին.
 Լորդ պաղատիմ երգով նոր ին.
 հայցեմ 'ի քէն ըստ սաղմոս ին.
 Սիրտսք հաստեա՛ յիս վերբստին.
 յորովայնիս զուղիղ հոգ ին.
 Ինձ լուսեցո՛ զուրքո ձայն ին.
 զուրախարարն և զցընծալ ին.
 Օրժամ հընչէ փողն ահադ ին.
 ազգել յոսկերս իմ ցա՛ւագ ին.
 Տէր 'ի մեղաց դարձո՛ զհոգ իս.
 պարտեաց իմոց գիր ջընջեսց ին.
 Եւ

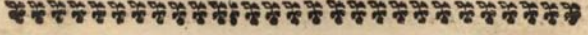
Լ՛՛՛ Երեսնէ գոյն որդան ին.
 մաքրեա՛ յիմոցս և յօտար ին.
 Օայնժամ շրթունք հոգոյս բացին
 բերանս օրհնել արժանաս ին.
 Լ՛՛՛ զո՛ւարակիդ զենման գառին.
 հաղորդ գլտայց պատարագ ին.
 Որ յօրինակ քեզ ընտրեց եր.
 զորդի մեծի մարգարէ ին.
 Ը զսողմոն խաղաղութիւն թի.
 ՚ի քէն բերեալ երկն աւոր ին.
 Նա ՚ի հօրէն իւր սեփակ ան.
 զաթոռն առեալ ըզհայրեն ին.
 Արպէս և դու հօր միած ին.
 ոչ արտաքուստ կամ օտար ին.
 Տաճար շինեաց նա երկրայ ին.
 դու ըզբնութի ըս մարդկայ ին.
 Նրմա տը՛ւա՛ իմաստ բան ին.
 բայց դու տը՛ւօղ անձառ շնորհին.
 Նա ժողովօղ յողնիմաստ ին.
 անո՛ւանեցա՛ յիսրայէլ ին.
 Իսկ դու զցրո՛ւել ազգ երկրածին ին.
 ժողովեցեր իմիաս ին.
 Եւմա

Արմա դըշխոյն հարաւայ ին.
 եկն ՚ի տեսիլ Քաղճամաբ սրբոնն.
 Վեղ քառանկիւն կողմաշխարհի
 անտեսաբար երկիր պագ ին.
 Եւ ես շնորհաց քոց ընդ նրմ ին.
 Եղէ ցտացօղ մի քանքար ին.
 Ոչ պահելով զայն ընդ վատ ին.
 այլ կորուսի ըզգլուխ նոր ին.
 Օ ի ոպ նա զփառս անեղ ին.
 փոխեաց ՚ի փառս եղծական ին.
 Նոյնպէս ըզլոյս շնորհաց քոյ ին.
 փոխարկեցի ընդ խաւար ին.
 Լորդ եթէ նա վասըն յանց ին.
 տուծիւք պատծեալ յօրինակ ին.
 Օ ինչ ունիմ յոյս թշառս անձին
 կորուսողիս ըզճըմարտ ին.
 Եւ թէ նորա գող թողու թի.
 երկբայելի զըզմամբ սրբա ին.
 Ինձ արդարև անյուսա լի.
 բարկացելոյդ հօր հաշտու թի.
 Բայց որ գըթածդ ես յամեն ից.
 հեղ յիս ըզսէր շնորհաց քոյ ին.

Մի

Իմաստութի Տօրը վեր	ին.
Իմաստնացո՛ զևս յերկոս	ին.
Յարդիւնարար գործնական	ին.
Լ'ի յիմաստ տեսական	ին.
Օ ի կարացից լուսով շնորհ	ին.
Երկու աջօք նայիլ յերկ	ին.
Քանզի է սկիզբն իմաստութե.	
Երկիւղ քո սուրբ ըստ առակ	ին.
Եւ գիտութիւն առանց նոր	ին.
առիթ չարեաց է ունող	ին.
Եւ յսո՛ւնիկ բազումք յանդիմանին	
Ե սողոմոն նախ առաջ	ին.
Սոյն իմս Ե խոուն իմաստութի.	
անօգտակար առ անցս անձ	ին.
Թողից զյուզմս որ ըստ կարգին.	
զի ոչ ներէ բանըս բազմ	ին.
Եւ մարգարէս Ե զթագա՛նո	ըս.
Եղեալ 'ի տան հրէաստան	ին.
Որ 'ի յերկուս եղեալ բաժ	ին.
'ի յուգայի Ե եփրեմ	ին.
Օ ի գիրըք սուրբք անժայ	ին.
յառաջագոյն մեզ պատմեց	ին.
Պ.	48
Օ իւ	

Օ իւրաքանչիւր վարրս նոց ին.
'ի զգուշութի մեզ ծանուց ին.
Օ ռմանց բարեաց վըկայեց ին.
զի յօրինակ մեզ եղից ին.
Օ այլոց ըզ չար վըկայեց ին.
զի մի նրման լիցուք նոց ին.
Եւ ես մերժեալ յինէն զբարին.
չբերի զլաւաց ըն տիպ յանձ ին.
Լ մլ ընտրելով զներհակ նո ըին.
եղէ նրման յոյժ վատթար ին.
Եւ կորուսի զիմաստու թի.
զոր ընկալայ բանիւք քոյ ին.
Լ ըզ քեզ գոչեմ զաղերս բանին.
եզեկիայ թագաւոր ին.
Ի նեղութեց փրկելէ կըրի ին.
որպէս և յայն ժամ ըզ նոս ին.
Ի յասորւոց բըռնաւոր ին.
'ի սպառնալեացն ըռափսակ ին.
Եւ 'ի յախտից ըն սաստկազ ին.
հայցմամբ մեծի մարգարէ ին.
հարցէ իսպառ սուր հրեշտակին.
ըզ բազմութիւն լեզէօն ին.

Օ անմարմնականս չորք իմարմին.
 Ընդ եկեղեցւոյ քում մարտըն չին.
 Եւ զախտ մեղաց մահաբեր ին.
 տադնապելոյս ջերմամբ նոց ին.
 Բարձցես յինէն հըզօր դիւր ին.
 որպէս կարող յամենայն ին.
 Գարձո՛ զըստո՛ւեր երեկոյ ին.
 ՚ի լոյս կենացդ առա՛ւօտ ին.
 Որպէս նովա՛ն օր միակ ին.
 դարձեալ եղև տի՛ն երրակ ին.
 Որ էր նըշան երեք լու սոյ.
 երրորդ ու թե՛դ երրեակ անձ ին.
 Նաև ծագման քո և դարձ ին.
 և գալըստեանդ ՚ի յերկրորդ ին.
 Բայց իմ քարձեալ ուն նոր ին.
 ա՛նուրք կենաց հոգևոր ին.
 Մերձ եմ ՚ի դրուն ըս դըժոխոց.
 Լստո՛ւերք մահու զիս ծածկեցին.
 Ի յիշատակ թողում յետ ին.
 զհամբա՛ն չարեց պարսա՛նս անձին
 Կամա՛ն մատնեալ չար ոսթս ին.
 որ ՚ի յաւիւժ նըշանակ ին.

Լ՛յն որ մանրեց զոսկերս խորին.
 և խորտակեաց զխորհուրդ սրտին.
 Ի ծնունդենէ առանձօտ ին.
 մինչ ՚ի գիշեր մահու ստո՛ւերին:
 Ե՛ւ ես տրկար ու՛յ ծիծա ուն.
 անդիմադարձ իբր աղան ին:
 Տեսեալ ճրչեմ առ Թըշնամ ին.
 նը՛ւաղ ձայնի՛ւ որպէս մընչ իւն
 Օ՛ւաչս ՚ի լուսոյ խա՛ւարեց ին.
 և կուրութեամբ զիս սուժեցին:
 Յաշխարհ նայիլ ինձ ուսուց ին.
 և ո՛չ ՚ի լոյսդ անձայ ին:
 Լ՛որդ ինձ շնորհեա՛ տր ընդ նրմին
 մերժիլ յախտից ցա՛ւոցս անձ ին:
 Ղ՛արձո՛ զմեղաց ըս դառնու Թի.
 ՚ի քաղցրագոյն խաղաղու Թի:
 Բնդ որ և զիս փոխարկեսց ես.
 ՚ի պըտղաբեր զամու՛լ հոգ իս:
 Լ՛ց ՚ի ծնանիլ զարդարու Թի.
 զորդիս լուսոյ հոգևոր ին:
 Օ՛ ՚ի անդադար քեզ օրհնու Թի.
 մատուցանեմ մինչ ՚ի մարմ ին:
 Ե՛ւ

ՄԼ

Եւ ընդ հրեշտակս յապագային.
 փառքս հընչել ՚ի տաճար ին.
 Եւ ընդ ամաց երկց հընգ ին.
 զոր յա՛նէլեր ՚ի կեանս նոր ին.
 Շ նորհեա՛ւ և ինձ զանթը՛նել ին.
 յանզրա՛նական յա՛նիտեն ին.
 Զայնի՛ն մարթեմ մանասէ ին.
 զըղջացելոյ յանցա՛նոր ին.
 Որ ըզ պատկեր չորեքդիմ ին.
 կանգնեաց ՚ի տան սրբարան ին.
 Եւ հեղ զարիւն մարգարէ ին.
 սղոցի՛ն հերձեալ նըման փայտ ին.
 Եւ ինքն էառ զգարձո՛ւած չարին
 կասեալ յերկաթ ՚ի տան բանտին.
 Պտէր լալով այրմամբ սրբոտ ին.
 արտասո՛նելով թախծեալ անձ ին.
 Եւ զաղակէր յաղերս բան ին.
 բաղխէր ըզ կուրծս ողորմագ ին.
 Եւ մենակալ ստեղծող գոյ ից.
 տր և ան աբրահամ ին.
 Ոսահակայ քու՛մ ծառայ ին.
 և յակոբայ սրբասիր ին.

Որոց ջեդեր ապաշխար եւ
 զի վերք մեղաց ոչ ունէ ին։
 Լ՝Ղ իմ ցաւոցս է սպեղան ին։
 զի քան զաւազ շատ է ծով ին։
 Չեմ արժանի նայիլ յերկ ին։
 զի կափուցի զաջս ՚ի բար ին։
 Եւ կուրացայ յաշխարհ ստոր ին։
 կապեալ մեղօք իբր յերկաթ ին։
 Եւ կանդնեցի զպատկեր չար ին։
 Տանդէպ աջացս ըզ տեպ ախտ ին։
 Լ՝ յժմ ՚ի խոնարհ քեզ արկանեմ։
 զծոււնր ըս ծընկաց և ըզ սըրս ին։
 Տայցեմ անձամբ ըս ցաւազ ին։
 լեզուաւս ասեմ մեղայ յերկ ին։
 Թո՛ղ ինձ տր թո՛ղ մինչ ՚իմարմին։
 զի մի՛ կորեայց ՚ի մեղս անձ ին։
 Մի՛ դատեցայց ընդ սպանողին։
 ընդ փայլահան ըն ստորանկ ին։
 Լ՝Ղ Է զուարթունս արժանացո՛ւ։
 փառատրութեան անվախձան ին։
 Յաղերս բանի քեզ ընդ բազմին։
 ըզ վարս ածեմ զեղիայ ին։

ՄԾ

Օ այն որ յերկրի էր երկնայ ին.
Իբր անմարմին կոյս ՚ի ստոճերին.
Որ կերակրուր ՚ի յանձան ին.
՚ի յագուանուց բերեալ հաց ին.
Եւ ընէր մորթովք մեռել մաշկին
մոլորական յանապատ ին.
Օ իջեանիլն առ կինն այ ըի.
Եւ զլիութիւն շնորհող նրմ ին.
Ի յօրինակ կենաց հաց ին.
Եւ յօծութեան հոգւոյդ շնորհին.
Օ փակող բանի՛ն քոյով զերկին.
Եւ ըզբացող ըն յետ զո՛հ ին.
Օ որ ՚ի սեղանն ողջակիզ ին.
Լ՛նար նրմա հրով երկնայ ին.
Լ՛յն որ անձրև յետ երաշտ ին.
Իջոյց նրման իջման քոյ ին.
Որով պանքեալ ազգ մարդկային.
Ղցողն կենաց հոգւոյն արբ ին.
Իսպառնալեացն եզաբէլ ին.
Փախեա՛ն պահօք քառասնեկ ին.
Օ ի տկարուի բնուէս յայտնին.
Թէ չէ օտար հողանիւթ ին.

Եւ ՚ի քորեք ըստ մովսիս Ին.
 եմուտ ՚ի յայրն ըստ հրամանն Ին:
 Լառ զհրնչիւն սաստիկ հողմին.
 նրման անցեալ ջրհեղեղ Ին:
 Ետես և զհուր ըն սողում Ին.
 յորում դու ոչ տր ՚ի նոս Ին:
 Օ ՚ի բարկութիւն հանդերձ է Ին.
 և ոչ սիրոյ ցուցման մեծ Ին:
 Լըւան և զձայն ըն քաղցր օդին.
 ՚ի տիպ իջման քո մեղմագ Ին:
 Ար զհեզաբար դալուստ քոյ Ին.
 նըշանակէր յամբս վերջ Ին:
 Նոյն որ մաշկան մեռեալ ախտին.
 զեղիսէոս կոչեաց յանդ Ին:
 Այ և դու զվէմ հանատ Ին.
 և սուրբ զորդիս ըն զեբեթ Ին:
 Եւ զյորդանան ցելեալ նով Ին.
 անցին ցամաք ըստ յետու Ին:
 Տրեղէն կառօք հաներ յերկ Ին.
 զհոգին ետուր միւսոյն կըրկ Ին:
 Ար համբարձման քո դուշակ Ին.
 սալ ըզ հոգին մետասան Ին:

Մկ

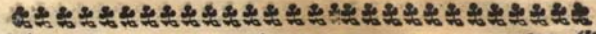

Եւ զի փոխան լինիլ նոց ին.
 Ե յետ նոցա որք ըստ կարգ ին.
 Օ ի որպէս նա վարդապետ ին.
 եղև նրման ամենև ին.
 Եւ զեղ ընտրելքն ՚ի յաշխարհէ.
 ՚ի դործ հրաշից նրմանեց ին.
 Նա մաշկեկան սփածել շնորհին.
 եհերձ ըզ ջուրն յորդանան ին.
 Սոքա զմեղաց ծովըն հերձ ին.
 քարոզութեամբ կենաց բան ին.
 Նա ըզ մանկունս ըն բէթել ին.
 տապաստ հարկ վասն այսպան ին.
 Սոքա զճրնունդ մեղաց չար ին.
 սրբով հոգւոյն կոտորեց ին.
 Նա յամլութի շնորհեաց զորդին.
 զոր և յարոյց ըզ մեռեալ դին.
 Գալովն առ նա եօթանեք կին.
 ըստ գալըստեան քո ՚ի յութ ին.
 Եւ յետ մահուն կենդանութի.
 ետուն ոսկերքն ՚ի տապան ին.
 Ի ախ մահունան քո ՚ի վիմ ին.
 որով յարեաք մեք վերըստ ին.

55

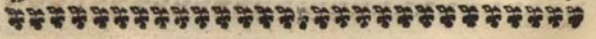
Մոքա զամուլ եկեղեցի ին.
 'ի բազմածնունդ փոխարկեց ին.
 Եւ ըզմեռեալքս յարուց ին.
 'ի յարութեան հաւատ վերջ ին.
 'Եւ զդառնն ջուրն երկբով ին.
 փոխեաց 'ի քաղցր արկմամբ աղին.
 Մոքա 'ի քէն աղ անուան եալ.
 զանհամութիւնս անուշեց ին.
 'Եւ զնէնման դամասկաց ին.
 յորդանանաւ սրբեաց յախտ ին.
 Մոքա ըզսեռ ըս մարդկայ ին.
 աւազանին ջուրբ մաքրեց ին.
 Լորդ քեզ հաճոյ վարուք սոց ին.
 զիմ փոփոխեալ զվարս 'ի բար ին.
 Եւ փոխադրեալ յերկրէ յերկին.
 զհոգիս մարմնով յապագայ ին.
 հայցմամբ կառօք ամբարձող ին.
 զոր 'ի թաքօր բերեր լեր ին.
 հանդերձելոց հանդերձող ին.
 կարասեալի քո յերկրորդ ին.
 Լորի հոգւոյս տուր լիու թի.
 որպէս նորօք առ երկոս ին.
 Եւ

Եւ մաշկեկան մեռելու թէ.
 անցո՛ ընդ կեանս այս երկրայ ին:
 Ըզգառնորակ մեղաց համ ին.
 փոխեա՛ն ՚ի քաղցր և ՚ի բար ին:
 Լնապական աղիւ՛ բան ին.
 զոր յիս արկցես ըստ առակ ին:
 Յարո՛ զհոգիս մեռեալ յախտին.
 որպէս նոքօք զերիս մարմ ին:
 Մաքրեա՛ ըզբոր մահու մաս ին.
 ըստ ասորւոյ նէէման ին:
 Օ իս վերածեա՛ն ըստ տապար ին.
 փայտիւ՛ քոյոյ կենաց կարթ ին.
 Եւ բիբէ աչաց հոգւոյս բացցին.
 ըստ պատանւոյն յիմանալ ին:
 Տո՛ւր աղեղամբ ինձ հըզօր ին.
 հարուլ ըզսիրտ բելիար ին:
 Որպէս և նա ՚ի վախճան ին.
 նետիւք նըշան ետ արքայ ին:
 Տացես և ինձ արիու թի.
 նետիւք խոցել զիմ թըշնամ ին:
 Եւ ապրեցայց հաղբից նոր ին.
 յորոգայթէ չար որսող ին:

ՄՃ

Ինձ յօրինակ պարտէ յիշ ել
 և զգերութի բաբելոն
 Յորժամ զուխտի՛ն սբ օրին ին.
 զոր ասացեր նոցա՝ անց ին.
 Լճեր պատիժս՝ ի ծոց նոց ին.
 յա՛նուր վրիժուց գրթել ոտ ին.
 Բզսպառնական լըցեալ բան ին.
 զոր ա՛նանդեաց մովսէս նախկ ին.
 Վանզի արքայ քաղաքաց ին.
 եմուտ յերկիր հրէաստան ին.
 Օ երուսաղէմ տապալեց ին.
 զորդիս նորա խողխողեց ին.
 Օ տաճարն սբ հըրով լուց ին.
 ըզսըբութիսըն պըղծեց ին.
 Ե՛ւ զօրհներգութեան ըն սիովն ին.
 ՚ի գերութի խիստ վարեց ին.
 Որք ՚ի յուռիս ըն կախէ ին.
 սբ զերգարանս ըն տաճար ին.
 Ե՛ւ անդադար նըստեալ լայ ին.
 միշտ առ գետով բաբելոն ին.
 Նոյնպէս և զիմ քաղաքս առ ին.
 խառնակութիք ախտասիր ին.
 Լ՛ն

Լ՛ն մարմնական զօրքն չար ին.
 որք ՚ի բաբել նըշանակ ին:
 Օ մասունս երիս տիրական ին.
 ախտից սրբով խողխողեց ին:
 Ե՛ւ ըզ քառեակ ծընունդ սորին.
 որով մասունք իւր յարդար ին:
 Ի գերու թի տարադրեց ին.
 յօտար աշխարհ այլասեռ ին:
 Ի յարածել զերամ խող ին.
 յայսմ աշխարհի ագարակ ին:
 Ե՛ւ ՚ի տաճարս անայ ին.
 յորում բնակեաց քո սբ հոգ ին:
 Բ՛զ հուր մեղաց բորբոքեց ին.
 կիզմամբ ախտից տոչորեց ին:
 Օ այգիս տընկեալ աջով քոյ ին.
 և մըշակեալ հօր քո ձեռ ին:
 Օ ցանկըն քակեալ յատակեցին.
 կըթեն անցորդք ճանապարհ ին:
 Լ՛յլ որ զգերեալս ըն սիօն ին.
 յետ դարձուցեր առ հայրեն ին.
 Ը ինեւ զտաճար ըն վերըստ ին.
 պայծառ և շքեղ քան զառաջ ին:

ՄՂ

Վարձո՛ւ և զիմ՛ ըս գերու Թի
որպէս և զուխս ըն հարա՛ւ Ին։

Յօտարոտի երկրէ չար Ին։

զմիտըս գերեալ ըստ երգող Ին։

Տատո՛ դրացեացս եօթանեք կին։

ընդ բիւր չարեացն ՚ի ծոց նոցին։

Լ՛ զսպանելոյս շահեա՛ զՏող Ին։

Խընդրեա՛ զարիւն ըն զոր հեղ Ին։

Լ՛ յլ և դըստեր բաբելոն Ին։

Թշու՛ առական և դըժնէ Ին։

Տատո՛ փոխան գործոց նոց Ին։

զոր ՚ի սկզբանց ինձ արար Ին։

Տըզօր տո՛ւր ինձ լինիլ յուժգին։

և ՚ի դիմի հարուլ չար Ին։

Լ՛ ռնուլ զոտից մանկանց նոց Ին։

և հարկանել զկարծըր վիմ Ին։

Լ՛ ըսել ըզբան մարգարէ Ին։

ընդ դէմ մահու բըռնա՛ւոր Ին։

Արք ՚ի յերթալն իմ ողբայ Ին։

մինչ ըզ սերմանս ըն տանէ Ին։

Վարձեալ ՚ի դալն ուրախասցին։

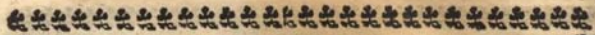
յարդիւնաբեր հունձս որայ Ին։

Ո՛ր ասէ մահ քո յաղթու թի.
 կամ ո՛ր դըժոխք խայթոց քոյ ին:
 Մինչ դարձուցես առ հայրենին
 ուստի անկա՛ն մարդն առաջ ին:
 Ի փափկու՛ն ադին դրախտ ին:
 անմահական և երկնայ ին:
 հայցմամբ մաքուր յորովայ ին:
 երեմիայ մարգարէ ին:
 Ե՛ւ քրովքէից տեսանող ին:
 զտրդ ՚ի վերայ քոբար գետ ին:
 Ողբ ընդ գերեալսն ընթանայ ին:
 Իբրև հովիւ՛ ըզ կնի հօտ ին:
 Օ ի մի՛ յանգիւտ մողորից ին:
 և գահավէժ հոգւով լից ին:
 Նաև յոգունց համանման ից:
 ողբ յայնմ էին ժամանակ ին:
 Վոյին հոգւով տեսանէ ին:
 և զապագայս ըն պատմէ ին:
 Յովսեայ բարւոյ սերմանող ին:
 և ամովսայ մարգարէ ին:
 Միքիայ զճընունդ քո տեսողին.
 ՚ի բեթլէհէմ տուն եփրատ ին:
 Ե՛ւ

✠
ԳՃ

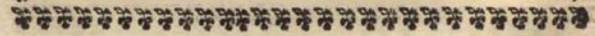
✠

Լճ	յովէլեայ ողբերգակ	ին.
որ	'ի դէմս իմ վայ տայր անձ	ին.
Լճ	աբդիու հողէկրող	ին.
ընդ	որս նաւում եղկիսաց	ին.
Լճ	բախումայ զարմանալ	ոյն.
պահօք	ելօղ բարձր 'ի վիմ	ին.
Լճ	յն որ զվարսից ըն հրեշտակ	ին.
առեալ	բերէր ճաշ 'ի գլբ	ին.
Սոփոնիայ	հրատարակ	ին.
և	անգէի քարոզ բա	ին.
Լճ	յունանու որսոյ կիս	ին.
նինուհացւոց	մեծ քարոզ	ին.
Օ	իս վերածեա՛ տր ընդ նըմ	ին.
յորովայնէ	չար վիշապ	ին.
հայցմամբ	քոյոյ օրինակ	ին.
երեքօրեայ	Թաղմամբ յերկր	ին.
Օ	աքարիայ տեսանող	ին.
և	եօթնալոյս աշտանակ	ին.
Լճ	յն որ նըստեալ յաւանակ	ին.
զքեզ	աւետէր նոր սիօն	ին.
Սաղաբիաս	որ է վերջ	ին.
'ի մարգարէան	այն առաջ	ին.
		Լճ

✠
յԺ

Լ՛նունակիր սբ հրեշտակ	ին.
և համատիպ գեղոյ նոր	ին.
Երից մանկանց բաբելոն	ին.
աշակերտաց դանիել	ին.
Լ՛նանխայ ազարի	ին.
մաքուր մանկան միսայել	ին.
Լ՛յնք որ ՚ի հուրն անկան հնոցին.	ին.
զի պատկերին ո՛չ զոհեց	ին.
Յորում իջեր տր առ նոս	ին.
չորրորդ եղեր ընդ երրորդ	ին.
Փոխարկեցեր զբնութի հրայ	ին.
՚ի մեղմագոյն ցօղ երկնայ	ին.
Ար բարձրանայր չորեքաս	ին.
ինըն կանդուն յա՛նելունձ	ին.
Ի յօրինակ եօթանց եօթ	ին.
այսրմ կենաց եօթանց դար	ին.
Յորում զօրէ հուր ակտայ	ին.
վառեալ փրչմամբ մեղսասիր	ին.
Լ՛յն որ յա՛նուր ութերորդ	ին.
բառնի իսպառ գալովքոյ	ին.
Ե՛ւ մեղա՛նորք մեղօք ջընջ	ին.
և ամբարիշտք ո՛չ գըտան	ին.

Լայց ես մեղօք յայժմուս կիղիմ.
Իբր ըզվառօղ այնրը հրատ ին:
Եւ բարձրանայ յիս բոց չար ին.
յոյժ առանել քան ըզհնոց ին:
Փրկեա՛ւ և զիս Խր ընդ նոս ին.
յայրեցմանէ չար խորհրդ
Ի կիզմանէ անբնական ին.
և ՚ի հրատից բնութի ախտ ին:
Յօղ քո իջցէ իբր ՚ի հնոց ին.
անձրև կենացդ առանձստ ին:
Օ իմ շիջուսցէ ըզբոց տապ ին.
փոխարկեսցէ յամպ ցօղագ ին:
Եւ զանվախման հուր գեհեն ին.
զոր ժառանգեն հրեշտակք չարին:
Ըզգառնագոյնն և զիսա՛ւար ին.
որ է ծընունդ մեղաց ախտ ին:
Օ որ վառեցի անձամբ անձ ին.
բորբոքեցի փրջմամբ չար ին:
Ե իջ՛ո՛ յինէն հայցմամբ նոց ին.
արժանացո՛ լուսոյդ վեր ին:
Պաղատանօք մարգարէ ին.
՚ի մանկութի տեսանող ին:
Ե 65 Պա

Դանիէլ Տողուլ ծեր ին.
 մարմնով ծերոց կըշտամբող ին:
 Օ անյայտ տեսիլ ըն մեկնող ին.
 բաբելացւոց մեծ արքայ ին:
 Օ վէմըն հատեալ առնց ձեռին.
 զառ ՚ի կուսէն քո ըզմարմ ին:
 Եւ զգալըստեան քո օր վերջ ին.
 որպէս տեսեալ ծանուցող ին:
 Օ հայր հին աւուրց անւանողին.
 և զքեզ ընդ ամպրս տեսող ին:
 Եղեազար մակաբայ ին.
 ինքնանընէր քահանայ ին.
 Եւ ըստ հողւոյ որդւոց նոր ին.
 եօթըն եղբարց և մօր նոց ին:
 Որք ՚ի վերայ հարցն օրին ին.
 մարմնով մեռան և ո՛չ լուծ ին:
 Եւ զանտիօքն երեւել ին.
 և զանմարմինն անարգեց ին:
 Օ իս ազատեա՛ հայցմամբ նոցին.
 ՚ի բըռնութեանց բեւիար ին:
 Չարհարակցօք քո առաջ ին.
 գուշակողաց զխորհուրդ խաջ ին:

Բայց այսքանեօք բըժիշկ անձին.
 ոչ բուժեցան աստ մարդկայ ին:
 Բանդի կարեօք բնութի Էին.
 Լ բըժըշկել ոչ կարաց ին:
 Օ ի ըստ հըզօր ցանոց վեր ին.
 հըզօր դեղոց պիտանայ ին:
 Օրը ըզգածեալ տըկար մարմ ին.
 ապաքինել ոչ բանէ ին:
 Մինչև կենաց դեղդ երկնայ ին.
 էառ զբնութի մեր աստայ ին:
 Եհեղ ըզմաղձ ըն ցանագ ին.
 փոխեալ ՚ի կեանս ըն առաջ ին:
 Նախ ՚ի հոգւոյդ անձայ ին.
 մաքրեալ հոգի սըրբոյ կուս ին:
 Են զօրութի հօրըդ վեր ին.
 հովանացեալ գողով նրմ ին:
 Լպա որդիդ հօր միած ին.
 կաման իջեալ յորովայն ին:
 Ղըշմատապէս առեր մարմ ին.
 ան Լ մարդ մի երկոք ին:
 Օրնար մարմնով ըստ մարդկային.
 որ ՚ի հօրէ նախ անմար մին:

—
Մ

Լուծեր զերկունս նախաստեղծին
 զտերևապատն 'ի խանձարր ին։
Բանդ 'ի մշտուր ըն անբան ից։
 գող կերակուր բանական ին։
Լոյսըդ յայտնեալ լուսով աստղին
 մոգքն նովան երկիրպագ ին։
Գասք հրեշտակաց իջեալ յայրին։
 սբ ծրնընդեան քո սպասէ ին։
Տովունացն ազդեալ անետէ ին։
 փառք 'ի բարձունս վերերգէ ին։
Բստ նախահարց ըն սբ ուխտ ին։
 Թրլփատեցար յութօրէ ին։
Օ ի զանթլփատ սիրտ մարդկային
 Թրլփատեսցես հոգևով քոյ ին։
Օրինադիրդ ըստ օրին ին։
 մշտեր յընծայ 'ի տաճար ին։
Եւ զհին անուրցըդ ծերուն ին։
 գրգունէր տըղայ 'ի սբ գըրկ ին։
Օ իս որ մեղօք ծրնեալ ախտ ին։
 ծրնար դարձեալ յանազան ին։
Օ որ մերկացայ խաբամբ չարին։
 շաղախեցայ յախտըս կըրի ին։

Արբեւածնըդեամբքովերըտին
 ընծայելով հօր 'ի յերկ ին։
 Լաշանօք անածն ին։
 Լծերունույն սիմօն ին։
 Որ յերկիւղէ տղայասպան ին։
 մանկակոտոր հերովդէ ին։
 Պնացեր յաշխարհ եգիպտոս ին։
 ըստ բարբառոյ մարդարէ ին։
 Օ իս յերկիւղէ գիշերայ ին։
 մարդախողխող բրուանօր ին։
 Լմրացուսցես աջովքոյ ին։
 'ի գաղանաձիգ նեախց նոր ին։
 Որ շըրջեցար իոնարհ յերկ ըի։
 զգեցեալ ըղկերոյ ըս մարդկային։
 Օ իս վերացն յերկրէ յերկ ին։
 զանկեալս 'ի մեզս անդընդայ ին։
 Որ յէտ լնւոյ երից տաս ին։
 աճման մարմնոյքո հասակ ին։
 Օ քեզ մըկրտեաց սբ անորդին։
 վերայելով հայր և հոգ ին։
 Ոչ թէ կարօտ մաքրագուն ին։
 մեզ պարդեիջ մաքրող բան ին։

իս

Լ՝ յ զի ըզ մեղս ադամայ ին.
 Լուսացես ջըրով յորդանան ին.
 Լ՛ն զիմ լու՛ս զյանցանս անձ ին.
 զտիղմըն մեղաց սևագուն ին.
 Որպէս երբեմն յա՛ւղան ին.
 զոր հնացուցի մեղօք կրօկ ին.
 Բնդ յաղթու թէ քո երրակ ին.
 Ի փորձու թէ յանապատ ին.
 Տուր ինձ յաղթել չար իշխանին.
 աներևոյթ բռնա՛նոր ին.
 Վընալ բանի՛ն քում հրամանին.
 յիժին վերայ և ՚ի քարբ ին.
 Կոխել ոտիւք գարշապար ին.
 զգլուխ կամակոր վիշապ օձ ին.
 Բնդ ընտրեցելոց մետասան ին.
 զոր ընտրեցեր գերաշխարհ ին.
 հրա՛նիւրեցեր զիս ընդ նոս ին.
 լինիլ կըցորդ լա՛ւագուն ին.
 Բայց ես հողւով հեղգըս վերջին ին.
 խոտան գըտայ ըստ յուդայ ին.
 Թէպէտ և ո՛չ տիրական ին.
 այլ մատն եղէ անձամբ անձ ին.

Ի քէն մաղթեմ հայցմամբ նոցին.
 դարձեալ ուղղել լուսոյ շահին.
 Լ'նեղ գործով զքարոզ բան ին.
 զոր հրամանաւ քո ուսուց ին.
 Ի հարսանիս ըն մարդկայ ին.
 յոր կոչեցար ընդ մօր քոյ ին.
 Փոխարկեցեր զժուրն 'ի գին ին.
 'ի քէն հրաշից նախ առաջ ին.
 Եւ զիմ լուծեալ յախտից բնուի.
 փոխարկեսցես 'ի կարծրու Թի.
 Յամաքեցո՛ զժուր հեղեղ ին.
 արբո՛ զբաժակ պատու՛իրան ին.
 Դարձեալ զորդւոյ Թադազարմին.
 բանիւ՛ լուծեր զախտըս ջերմ ին.
 Եւ ես մաղթեմ ընդ հօր նորին.
 զառողջութի հիւանդս անձ ին.
 Ելեալ նրստար բարձր 'ի լեր ին.
 որպէս երբեմն իջեր 'ի սին.
 Յամպոյն խօսեալ զօրէնըս հին.
 զնորս ուսուցեր բանդ 'ի մարմին.
 Բացեր զգերանդ անձայ ին.
 երանեցեր զորս 'ի բար ին.
 Բնդ

Ի քէն մաղթեմ հայցմամբ նոցին.
 դարձեալ ուղղել լուսոյ շահին.
 Լ'նեղ գործով զքարոզ բան ին.
 զոր հրամանաւ քո ուսուց ին.
 Ի հարսանիս ըն մարդկայ ին.
 յոր կոչեցար ընդ մօր քոյ ին.
 Փոխարկեցեր զժուրն 'ի գին ին.
 'ի քէն հրաշից նախ առաջ ին.
 Եւ զիմ լուծեալ յախտից բնուի.
 փոխարկեսցես 'ի կարծրու Թի.
 Յամաքեցո՛ զժուր հեղեղ ին.
 արբո՛ զբաժակ պատու՛իրան ին.
 Դարձեալ զորդւոյ Թադազարմին.
 բանիւ՛ լուծեր զախտըս ջերմ ին.
 Եւ ես մաղթեմ ընդ հօր նորին.
 զառողջութի հիւանդս անձ ին.
 Ելեալ նրստար բարձր 'ի լեր ին.
 որպէս երբեմն իջեր 'ի սին.
 Յամպոյն խօսեալ զօրէնըս հին.
 զնորս ուսուցեր բանդ 'ի մարմին.
 Բացեր զգերանդ անձայ ին.
 երանեցեր զորս 'ի բար ին.
 Բնդ

յԺ

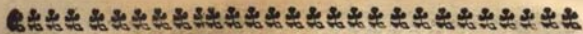
Բնդ տախտակաց տասրն բան ին.
 նորոյս ետուր զինն երան ին.
 Սանդուղ եղել յերկրէ յերկին.
 ինըն մատամբք աստիճան ին.
 Տաներ նովա՛ զաղգ երկրածին.
 դասակցեցեր իննեակ դաս ին.
 Բայց ես այն բան եղէ ստոր ին.
 մեղաց ախտիւք ծանրագուն ին.
 Մինչ զի և ո՛չ ելի ընդ մին.
 յաստիճանացն իններորդ ին.
 Չաղքատացայ հոգւով չար ին.
 յաղբայութե ըդ պատճառ ին.
 Լ՛յլ միշտ փարթամ կամ ՚ի նոսին
 բարեաց աղքատս ամենև ին.
 Ո՛չ սուգ էառ հոգիս ներք ին.
 լալ արտասու՛ղք զմահ իւր ինքնին.
 Օ՛ ի սփոփեի յայնմ աշխարհին.
 Տիժաղական անու՛ամբ բան ին.
 Լ՛յլ ՚ի սնոտիս յայս Տիժաղ իմ.
 և իրախճտնամ ՚ի վնասս անձ ին.
 Որում և վայն փոխանակ ին.
 և ատամանց կափամբք լալ ին.
 Ո՛չ

Ա՛ջ հեղ բանի՛ւ առ համազգ Ին.
 Խօսակցեցայ ըստ հրաման Ին.
 Օ, Ի ընդ պահօղ օք օրին Ին.
 Ժառանգէի զերկիր վեր Ին.
 Ա՛ջ քաղցեցայ արդար հաց Ին.
 Լ ո՛չ ծարա՛ւ է յիս բան Ին.
 Օ, Ի յագէի սիրով քոյ Ին.
 Ի յըմպելոյդ անձայ Ին.
 Զողորմեցայ ես աղքատ Ին.
 Խնում յուսոյդ կերպարան Ին.
 Օ, Ի յօր մեծի դատաստան Ին.
 ողորմէիր Թըշնառս անձ Ին.
 Ա՛ջ սրբեցի յաղտոյ չար Ին.
 զիմ անմաքուր սիրտս և զՏօյին :
 Օ, Ի տեսութեդ անձայ Ին.
 արժանացայց մինչ Ի մարմ Ին.
 Խաղաղարար հակառակ Ին.
 չեղէ առիս չո՛չ օտար Ին.
 Արով որդի հօրը վեր Ին.
 լինիլ ընդ քեզ գործով քոյ Ին.
 Տալածեցայ բայց տրժգո՛հ Իմ.
 Ի գործակցաց չարախօ՛հ Ին.
 Օ, Ի

14

Օ ի Թէ կաման՝ ժառանգէ ի
 զարքայութի քո երկնայ ին։
 Բանիւք բազմօք նախատեց ին։
 Բամբասանօք զկրծեցուց ին։
 Բայց ոչ ընդ քո կամ սուտ նոքին
 այլ արդարև ճրջմարտէ ին։
 Լորդ պաղատիմ տր լալագ
 գիրկս արկանեմ տնրդ ոտ ին։
 Թեթևացո՛ զես ՚ի մարմ
 ՚ի ծանրութեց մեղաց բեռ ին։
 Օ ի ճար լիցի հոգւոյս ստորին։
 Ելից առ քեզ մրտօք յերկ ին։
 Բնդ սանդրղաձև բանիւ՛ քոյ ին։
 Գոնէ մասամբք աստիճան ին։
 Լնապական աղդ երկնայ ին։
 զոր յաղեցեր զազգ մարդկայ ին։
 Լզ անւանել հայցմամբ գընդին
 զես յաղեսցես բանիւ՛ քոյ ին։
 Օ անհամութի իմոյ անձ ին։
 համեմեսցես շտրջիւ՛ բան ին։
 Օ ի մի՛ անհամ գըտեալ աղ ին։
 արտաքս անկեալ կոխան լին իմ։

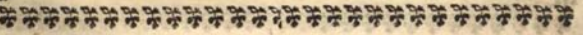
✠
JS

Լոյս ՚ի լուսոյ հօր միածին
 լուսով լըցեր զազգ երկրածին
 Եւ զաշակերտս լուսոյ բանիդ
 Լոյս ասացեր բանիւ քոյ
 Լուսանորեա՛ լուսով նոց
 զանգիտութե խաւարս անձ
 Թեպէտ և ո՛չ յաշտանակ
 այլ եբր ըզճրագ ընդ գըրուանին
 Ի նոր օրէն ըս հրաման
 հրամայեցեր զայս ըստ կարգ
 Թէ դք լուծցէ ինքեամբ ըզմին
 փոքրր կոչի առ արքուն
 Օ ինչ արասցէ առ այսպիս
 հոգիս լուծօղ զամենես
 Որև միոյ Թէ քրննից
 չէ կատարող պատուիրան
 Պահանջեցեր ըզկնի նոր
 առանելուլ յարդար մաս
 Քան ըզդպրացն հին օրին
 զաշակերտաց ըն մովսիս
 Ես ո՛չ միայն չեմ յանել
 այլ և նը՛ազ համեմատ

Եւ

Եւ

Եւաւ Թափուր ամենա ին.
 Ի հին և նոր կտակարան ին:
 Օ ի սարտաւոր հրոյ գեհեն ին.
 զիս արարի ցամամբ սրտ ին:
 Եւ բարկացայ ես ընկեր ին.
 տարապարտուց շարժեալ ախտին:
 Լ. ջօք նայիմ ցանկական ին.
 Ի գեղ գիմաց իգական ին:
 Խսիրտս առնում զխոցւծ նետին
 ոչ գիտելով առիս ձգող ին:
 Ո՛չ շատանամ միով խոց ին.
 Ի միանգամ հայեցո՛ւած ին:
 Լ. յլ յօժարիմ բազմագուն ին.
 մինչ կարէվեր խոցեալ լին իմ:
 Եւ այն զի ձայն քո հրաման ին.
 միշտ Ի յականջս հնչեալ յուժգին:
 Թա՛հ որ հայի տարփմամբ Ի կին.
 Հնացա՛ն անդէն յիւրում սրբտին.
 Ում դատաստանն յայտնի լին ին.
 յառաքելոյ քո սբ տառ ին:
 Թա՛հ շունք և գողք՝ որք Ի կարգին
 յարքայութե քում արտաքս ին:
 Բայց

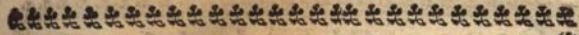
յձ

Իայց զինչ ասեմ ըզսոսկալ ին.
 ըզսարսափումն իմումն անձ ին.
 Օ ի Թէ աստուտ այնք տուժին.
 զինչ յանբնականն որք ախտացին
 Արով հարեալ ըս յերկոս ին.
 Ի մահաբեր նետից չար ին.
 Լ զաղակեմ ըստ ախտակր ին.
 Դիր դեղ հոգւոյս խոցոյս խոր ին.
 Յաչաց մշտաց զախտից փոշ ին.
 մաքրեա՛ զներքին և զարտաք ին.
 Արով յըստակ տեսից յերկ ին.
 ըզկերպարան ըդ նախատպ ին.
 Ե՛ւ ընդ լըրոյ տրդեղ բան ին.
 յունակութի լըսարան ին.
 Տըպա՛նորեա՛ զբան նբ տառ ին.
 անձախոս կտակարան ին.
 Դիր պահապան շրթանց լեզու՛ն.
 ո՛չ բարբառիլ ՚ի մնաս անձ ին.
 Լ յՄ միշտ խօսիլ կամա՛ն քոյ ին.
 ՚ի շնորհ է՛ ՚ի շահըս լըսող ին.
 Չեռաց շնորհեա՛ գործարան ին.
 ըզմնացական գործե՛լ զբար ին.

Ո՛ր Տեշտական վարիւ սուլ ին.
 'ի վնասակար շոշափել ին:
 Սպանող անձին ըզ սիրել ին.
 'ի յո՛ջ տուժել բողորով ին:
 Եւ թէ դըթեալ գայթակղեացին.
 տուր Տետեիլ ըստ հրաման ին:
 Օ ոտըն հոգւոյս ուղղեա՛յ յերկին.
 Ե հաստատեա՛յ յանշարժ վիմ ին:
 Օ ի մի՛ գլորմամբ բողորս անձին.
 անկման 'ի հուրն առիթ լից ին:
 Բերան բացեալ անդուռն ունիմ.
 որով բարիս ո՛չ բարբառ իմ:
 Եւ վայրասպար դատարի բանին.
 Տետեցայ վնասակար ին:
 Եւ երանի թէ դատարի ին.
 Թէ Ե համար տալ պահանջ ին:
 Եւ ո՛չ թունօք մահաբեր ին.
 սուտ Ե նենգօղ չարախօս ին:
 Օրըստօրէ քում հրաման ին.
 լըսեմ ունկամբ մարմնական ին:
 Թի՛ մի՛ երդնուլ ամենև ին.
 ո՛չ յերկրայինս Ե ո՛չ յերկ ին:
 Եւ

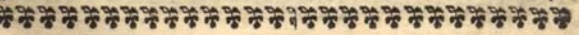
—
ՅԴ

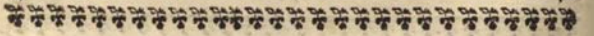
Եւ իմ խրցեալ զականջս անձ ին.
 ոչ տամ տեղի և մուտ բան ին.
 Եւ ճակատակ բերիմ նրմ ին.
 և անճնազանդ պատուիրան ին.
 Օ ի ոչ միայն յաթու մեծ ին.
 և ՚ի ստորև պատուանդան ին.
 Եւ յոր նրասխոդ յերկնից երկ ին.
 և էակից հայր և հոգ ին.
 Օ որ ոչ յոգւոյս բըղխէ հոգ ին.
 այլ է ազգում ըն բանսարկու ին.
 Օ ի քեզ այոն է ճըշմարտ ին.
 և ոչն ՚ի բաց հրաժարել ին.
 Իսկ ա՛նէ ին քան զայն՝ չար ին.
 իսկը զքանէ մարդասպան ին.
 Օ որս ՚ի յիւրոց անտի խօս ին.
 որպէս յառաջն ՚ի ձեռն օձ ին.
 Բայց որ ետուր գործի բան ին.
 զմիտս և զլեզու՝ զշունչ օդայ ին.
 Բայց ըզ բերանս հոգւով քոյ ին.
 լից օրճնութեամբ հոգւոր ին.
 Խօսիլ յօրէնս անձայ ին.
 յա՛նէ տարանս նորոյ կտակ ին.

Օ՛

Օ իմաստութիւն տեսական ին.
 և ՚ի խորհուրդ գործնական ին.
 Տեռի արա՛ զբան հերձու՛ած ին.
 Չայհոյութիւնն աններել ին.
 Եւ՛ ըզ տրտունջն Ը բամբաս ին.
 ըզ քրթմնջիւնն ընդ շոգմոգ ին.
 Օ խաբէութիւնն առ ընկեր ին.
 և զմատնութիւն նենգա՛նոր ին.
 Օ երդմանըն բան երդմասարին
 ըզ սուտ խօսիլն որէ չար ին.
 Օ գրողութի կրու՛նասիր ին.
 Իբրև ըզ շուն առ կերակր ին.
 Ուք անհեթեթ ըս բարբառ ին.
 ՚ի թընամանս միմեանց բեր ին.
 Ը զ ծաղրածու խեղկատակ ին.
 և զախտաշարժ բանըս նոց ին.
 Օ անլուռ բերան բազմախօս ին.
 և ըզ սնապարծ բան յիմար ին.
 Ը զ շատախօս դի՛նական ին.
 և զզօղանջիւն դիմադրա՛ն ին.
 Եւ՛ զհամօրէն հոյլըս բան ին.
 որ յետ խօսից ըն զըղջասց ին.
 Ե

ԴԸ

Եւ տուր ինձ բան բանդ ՚իմարմին
 ՚ի միշտ խօսիլ բանիւ քոյ ին։
 Ի շնորհքս տալ իմ լըսող ին։
 ՚ի շինութիւն քակտեալ անձ ին։
 Ո՛չ մատուցի հարկանող ին։
 յետ աջ ծնօտի զկողմն ասեկ ին։
 Եւ ո՛չ ետու վոխ աղքատ ին։
 որոց փոխան տալ ո՛չ ուն ին։
 Եւ ո՛չ գնացի ընդ վարող ին։
 տարապարհակ մըղուն կըրկ ին։
 Ո՛չ սիրեցի ըզթընամ ին։
 Ե ո՛չ ցուցի գութ ասող ին։
 Եւ յատեցի ըզսիրել ին։
 չար հատուցի բարերար ին։
 Սիրեմ շթմբէք շարժմամբ լեզնին
 նրման գողով նենդաւոր ին։
 Չըզգու շացայ քոյոյ բան ին։
 յողորմութիւն տալ աղքատ ին։
 Եւ յժախեցի զնր՛ազ ջրն ին։
 ընդ մարդկայնոց ըս գովեստ ին։
 Օ ՚ի ո՛չ միայն ասեակ ձեռ ին։
 որ են կողմանք հակաքակ ին։

Օ

Եւ յ

Լ՝ յ և փողոյ նրման ձայն ին,
 հրաջակեցի զոչ ինչ բար ին:
 Բստ աղօթից պատուհիրան ին,
 չմբտի մբտօք ՚ի տուն սրբա ին:
 Եւ ոչ յանկեան հրապարակ ին,
 գոնէ ունիլ վարձ մարդկայ ին:
 Լ՝ յ հեղգացայ ես յերկոս ին,
 առ կերպարանն և ճրջմարտ ին:
 Օ ի ծուլուիս յաղթեաց յուսին,
 երկրաւորիս և երկնայ ին:
 Լ՝ րդ ըզ բնութք քո հայր յերկին
 զոր մեզ էտուր շնորհիւ քոյ ին:
 Տուր ինձ կարդալ բոլորով ին,
 ՚ի սուրբ սրբոյ զանուն նոր ին:
 Լ՝ քայու թիւն տիրական ին,
 գայցէ տիրել իմուամ անձ ին:
 Եւ յերկրաւորս առիս լըցց ին,
 կամբք նորա որպէս յերկ ին:
 Օ հաց առօրեայ և զմիշտ է ին,
 զմարմնոյս դարմանն և ըզբար ին:
 Տացէ առատ կարօտս անձ ին,
 զլմանալին և զըզգալ ին:

Թողցէ զյանցանս իմում պարտին.
 որպէս և ես պարտապան ին:
 Կամ մանաւանդ թէ զերկոս ին.
 Թողուլ տացէ՝ զի ինձ թողց ին:
 Լ՛ն մի՛ տացէ թոյլ փորձող ին.
 փորձել ըզ ծոյլս որպէս զար ին:
 Լ՛յլ պահեսցէ ՚ի սրոյ նոր ին.
 և մարտիցէ ընդ գէմ չար ին:
 Ո՛չ ճընշեցի պահօք զմարմ ին.
 գոնեայ հանգոյն կեղծաւոր ին:
 Լ՛ն ո՛չ հողւովն օժի զհող իս.
 իւղով լուսոյ պատուիրան ին:
 Ո՛չ լճացի զմիտըս խըղճ ին.
 որ ՚ի յերեսս օրինակ ին:
 Լ՛յլ պարպատմամբ որովայն ին.
 լուծի զկանոնս սբ պահող ին:
 Լ՛ղօտ լուսով աւօրէ ին.
 ճըրագ մարմնոյ աչքըս մըթ ին:
 Լակ աչք հողւոյս բանական ին.
 միտքըս նըսեմ խաւարայ ին:
 Լ՛րդ եթէ զլոյս պատկեր քոյ ին.
 մեղօք փոխեմ գիշերայ ին:
 Խա

Խա՛ւարն ո՛րքան յիս զօրաց ին.
 անկեալն յերկնից արուսեկ ին:
 Լ՝ՈՂ աղաչեմ զլոյսդ երկնայ ին.
 զփառաց ծագումն ըդ հայրենին:
 Օ պատրոյկ մըտաց հոգոյս ճրագին
 դարձեալ վառեա՛ լուսով քոյ ին:
 Երկուց տերանց որք ներհակին.
 ծառայեցի գործովք կրօն ին:
 Կերպարանօք իսկական ին.
 և ճըշմարտի՛ն իաբեբայ ին:
 Ի սէր ժըխտօղ մամօնայ ին.
 զիս կապեցի կամա՛ն յախտ ին:
 Ե՛ւ զքոյդ լուծի առողջայ ին.
 ըզ կապ սիրոյ պատու՛իրան ին:
 Պատու՛իրեցեր ճոգալ զվաղ՛ին.
 ըզ կերակուր և զըմպել ին:
 Օ ի պատրաստեալ ՚ի քէն լինին.
 ըստ ագռա՛նուցն որ կերակր ին:
 Չհա՛նատացի խոստման բան ին.
 և ո՛չ տեսլեամբ ըն շուշան ին:
 Լ՝ՈՂ ծիւրեցայ հոգօք նոց ին.
 և մաշեցի զկեանս ընդ նոս ին:

նի

Լ՛մաց յառաջ ժամանակ ա՛ն.
 ամբարեցի զնիւթ երկրայ ին:
 Որպէս անմահ մահկանացուն ին.
 և անլախճան առօրէ ին:
 Եւ ջերնդրեցի զարքայու Թին
 ըստ հայրօրէն բարւոյ խրատ ին:
 Օ ի և տընեալ ըք լինէ ին.
 ինձ հարկանորքն և ա՛նել ին:
 Սեղօք խա՛ւար տեսարան ին.
 ո՛չ նրկատեմ յիս դերան ին:
 Սրատես լինիմ այլում շիւղ ին.
 նրման գողով կեղծա՛նօր ին:
 Ըզ սրբբու թիւ ա՛նազան ին.
 և զմարգարիտ քոյոյ շնորհ ին:
 Ըանց և խողկց նրմանող ին.
 կամա՛ն ետու պրղծասիր ին:
 Բայց արդ խնդրեմ զոր ո՛չ ունիմ.
 տո՛ւր ինձ ի՛մ յոյս ըզ խընդրելին:
 Հայցեմ ՚ի քէն զոր կորու սի.
 արա՛ գտանել լուսով ճրագ ին:
 Բաղլսեմ ըզ դուռն ըդ երկնային.
 նախքան զեփակիլն Ը գէմ հընդին

նլ

Օ ողորմութե դուռնորդ բաց ինձ
մինչդեռ փակեալ է ճրջմարտ ին։
Ինչ պողոտայն չոքայ ստոր ին.
Լայն և արձակ ճանապարհ ին։
Ի կորըստեան օթևան ին.
որում բազումք հետևեց ին։
Ուղղեա՛ զոտս իմ յանձուկ շահղին
Թեթև արա՛ զմեղացս բեռ ին։
Օ ի կարացից ընդ սակա՛ն ին.
Թեթև Թըռչիլ ամպով յերկ ին։
Մոյծ զես Ը քեզ դուռն Ը վերին.
ածեալ առ հայր քո երկնայ ին։
Ճանապարհա՛ն նեղ և նըրբ ին.
ուղիղ վարուք անձայ ին։
ԸՅԼ որ չարաց Էապաշնոր հին.
և արդարոցն որք ՚ի բար ին։
Տաս հա՛նասար զցոլ անձրև ին.
և ըզ ծագման լոյս արև ին։
Ինձ որ մեղօք մեռեալ չար ին.
և ապաշնորհ առ քո բար ին։
Յօրեա՛ ըզ ցօլ շնորհաց քոյ ին.
և ըզ ծագումն իմանալ ին։

օ եկելս առ քեզ ըստ հաճատին.
 և ըզլ ըսող կենաց բան ին:
 Ե ինել շնորհեա՛ ըստ արժանին.
 'ի վերայ քոյ անշարժ վիմ ին:
 օ 'ի շնչել հողմոց չար ին.
 և 'ի յառնել գետոց փորձ ին:
 Տանըս հիմունք մի՛ շարժեսց ին.
 ըստ յիմարին որ յաճազ ին:
 Լսա՛ և ինձ ըստ բորոտ ին.
 և հաճատով մերձեցող ին:
 Կամիմ՝ սրբեաց բոլորով ին.
 և մաքրեցի՛ր յաղտոյ չար ին:
 օ ինո՛ւորեցայ կայսեր ստոր ին.
 որպէս և պետ ըն հարիւր ին:
 Բարբառեցայ ես ընդ նրմ ին.
 զաղերսական բանըս նոր ին:
 Չեմ արժանի թէ ընդ յարկ ա՛ն. նի
 մըտցես ընդ իմ ըս տաճար ին:
 Լ՝յլ հրամայեա՛ բանըդ բան ին.
 զախտ իմ մերժեա՛ ընդ ծառայ ին:
 Տաղնապեցայ ջերմամբ ախտ ին:
 պոռընկական զազրազուն ին:
 և՛

Եւ յանկողինս ըս գարշե ԼԵ
 մեղկեալ անկայ անկանգնե ԼԵ
 Բնդ զոքանչի սիմօն վիմ Ին
 զիս յարուսցես աջ հըղօր Ին
 Օ ի պաշտեցից ես ընդ նրմ Ին
 զկենդանատուդ իմոյ անձ Ին
 Լ զբիւր կենաց ջուր խնդրեցեր
 սամարուհայն ՚ի ծարան Ին
 Եւ շնորհեցեր ջուր կենդա նի
 փոխանակեալ անցանոր Ին
 Ե շնորհեա՛ւ Ինձ կենաց աղբիւր
 ըզհոգևոր սբ ըմպել Ին
 Քետասցետեալ յորովայ նկ
 զառատ բըղխօղ շնորհաց հոգ Ին
 Բնդ բազմամեայ անկեալ անձ Ին
 պրոպատիկէ յանազան Ին
 Յորում և ես զոք ոչ ուն Իմ
 զի զիս արկցէ մինչ յուզից Ին
 Լ սա՛ բառնալ իմոյ մասճ Ին
 այս է մարմնոյս Թանձրագուն Ին
 Ոչ մեղանչել դարձեալ կըրի Ին
 յետ ողջուէ ըստ հրաման Ին
 88 ՈՐ

Ար ՚ի խուովիլ արեաց ծով ին,
 և յընկրղմիլ բարձեալ նա՛ւ ին,
 Կու սաստեցեր և լըռեց ին,
 ալիք ծովուն հանդարտեց ին,
 Տո՛ւր և ինձ ձեռն ըստ պետրոսին
 վերաբերիլ յալեաց չար ին,
 Օ ի մի՛ մեղաց շարժեալ ալ ին,
 հեղձուցանէ զիս ՚ի նրմ՝ ին,
 Ընդ դի՛ւտանջսն մոլեգ ին,
 ՚ի գերեզմանս ըն բնակող ին,
 Տանջիմ և ես յոյժ ցա՛ւագ ին,
 ՚ի խորհրդոց որ չերև ին,
 Սաստեա՛ և իմ չարադի՛ւ ին,
 որպէս և յայն ժամ առ նոս ին,
 Ե՛ւ անդընդոց մատնեա՛ խոր ին,
 որպէս ըզ խողսն երամակ ին,
 Ար զանդամօք լուծեալ մարմ ին,
 կարծրացուցեր հոգւով քոյ ին,
 Ե նորհեա՛ և ինձ լըսել ձայն ին,
 Թէ մեղք քո թողեալ լից ին,
 Իշխան մըտօք ընդ յայրոս ին,
 բուռն հարկից տնըդ ոս ին,

ևժ
 —

Սասըն դըստեր մեռեալս անձին
 'ի տուն մարմնոյս մահաբեր ին :
 Խոնարհեսցիս յիս ըստ նրմ ին .
 դադարեցի՞ զձայն կական ին :
 Կա՛լ ըզ ձեռաց բանական ին .
 դարձի՞ այսրէն յիս ըզ հող ին :
 Ե՛ւ ընդ միւսոյ ախտաւոր ին .
 'ի քղանցըս տնըդ հըպող ին :
 Սաքրեա՛ զհոսում ըն վըտակ ին .
 արեան մտաց զազրագուն ին :
 Օյժ կաղացայ պատու՛իրան ին .
 և կուրացայ լուսոյ բան ին :
 Կանգնեա՛ և զիս տը ընդ կաղին .
 և լոյս ծագեա՛ ինձ ըստ կուր ին :
 Օ ի վազեցից եբր եղջեր ու .
 ըստ կանխասաց մարգարէ ին :
 Ե՛ւ զարուսեակդ առաւ՛օտ ին .
 տեսից 'ի փառ սըն հայրեն ին :
 Ես համրացայ բարեաց բան ին .
 որպէս բերան այսահար ին :
 Նըմանելով խուլ և համր ին .
 և 'ի դիւաց խըցեալ խըլ ին :

Բնդարձակեա՛ զկապըս լեզու՛ ին.
 Բարբառեցո՛ ինձ ըզբար ին:
 Եւ խից զականջս ընդ դէմօճին.
 զի մի՛ լը՛այց ըստե՛այ ին:
 Որ գօսացեալ գործնական ին.
 Ե չորացեալ յախտէ ձեռ ին:
 Բան տիրական քո հրաման ին.
 Ի զգայու թի՛ փոխարկեց ին:
 Տընչեա՛ և իմ մեռեալ մաս ին.
 կենդանարար ձայնի՛ն քոյ ին:
 Օ ի կարկամեալս անհընար ին.
 Ի գործ բարւոյ արձակեսց ին:
 Ե յրի հողիս լայ ընդ այր ին.
 Իբր ՚ի նային մեռեալ զորդ ին:
 Գըթա՛ և յիս ար ընդ նրմ ին.
 արժանացո՛ կենաց ձայն ին:
 Եւ ընդ կընօջ մեղա՛նոր ին.
 բուռն հարից կենացդ ոտ ին:
 Տուր համբուրել ինձ ընդ նրմին.
 որպէս և նա սիրով սրբոս ին:
 Բըղխել աղբիւրս արտասու՛նա լի.
 Լսել ըզձայնդ անձայ ին:

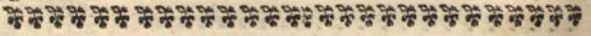

նկ

Տա՛ւտըք քո զքեզ կեցուց ին.
 գընա՛ յանքոյթ խաղաղու Թի:
 Կա՛նով մարմնոյս լուրրծող ին.
 գըթեաց ընկէց զիս Թըշնամ ին:
 Լ՛նկմամբ իմով գայթակղէ ին.
 որք փոքրողի յիմաստս է ին:
 Ար ինձ պատժոց գերագուհն ին.
 քան զիմ յանցանս առիթ լին ին:
 Օ պարանոցէս ծանր արձան ին.
 անկմամբ ՚ի ծովըն գեհեն ին:
 Լ՛յլ որ հընարդ ես անհնար ից.
 կանգնեա՛ւ և զիս այժմ ՚ի յոտ ին:
 Օ ի որք գթելք վս իմ կանգնին
 և որք կանգուհքն են գոհասցին:
 Յագարակի Թըշնաուս անձ ին.
 յոր ցանեցեր սերմն ըզբար ին:
 Իքուն լինիլ հիքոյս հոգ ին.
 ցանեաց զորումըն Թըշնամ ին:
 Արք նախ հընձոց ժամանակ ին.
 քաղեալ յինէն ՚ի բաց դից ին:
 Օ ի մի՛ զցորենն առցես շնորհին.
 զորումըս տաս հրոյ գեհեն ին:

Յոյժ կարծրացայ ըստ ապառաժին
 եղէ նրման ճանապարհ ին։
 Փուշք աշխարհի զիս հեղձուցին.
 Լ անպրտուղ զանձս արար ին։
 Լ Ե սերմանող սրդ ըզբար ին.
 յիս աճեցո՛ ըզբոյս բան ին։
 Օ ի տաց պրտուղ միոյ փոխ ան.
 հարիւր՝ վաթսուն՝ կամ երեսնին։
 Ա՛ջ ծախեցի զդիւր վատնել ին.
 ընդ գիւտ գանձի յագարակ ին.
 Օ որ գողացա՛ իմ թըշնամ ին.
 Լ ետ փոխան ըզկապտել ին։
 Լ Ե զքեզ որ գանձդ ես երկնային
 մաղթեմ սրբոխ՛ բողորով ին։
 Տո՛ւր ինձ իմաստ դանձել յերկին.
 Լ անդր ունիլ զխորհուրդ սրտին
 Ար՛ի գողոյն գիշերայ ին.
 գաղտնի ական ո՛չ հատան ին։
 Լ Ե զգուշութե՛ ամրապահ ին.
 ըստ քոյ լուսոյ պատու՛իրան ին։
 Ա՛ջ ՚ի խընդիր քո մարգարտ ին.
 ելի նրման վաճառող ին։

Ն

Եւ զի փոխան անփոխան ին.
 Ետու ըզսէր անցաւոր ին.
 Չվաճառեցի ըստ հրաման ին.
 ըզցանկութիւն նիւթական ին.
 Եւ ՚ի ստացումքն մեծագն ին.
 Ե ցողածին լուսաբեր ին.
 Մարդարտօրէն ծընունդ կուսին.
 Ծծ և մարդ մի երկոք ին.
 Տուր ինձ սիրոյդ Ծծայ ին.
 լինիլ խընդրօղ խանդակաթ ին.
 Բայց զառագաստ փափաքող իս.
 մուտ ՚ի սենեակ տարփմամբ սրտիս
 Տաճարացո՛ զես վերբստ ին.
 Ե ընդ գըրկեա՛ աջով քոյ ին.
 ✠ օ հաւատ բոլոր մանանելս ին.
 արքայութեան օրինակ ին.
 Ո՛չ ըստացայ յիմումս անձ ին.
 զի չար լերինք փոփոխե ին.
 Եւ զի նրման թըռչնոց երկն ին.
 յոտրս հանդեայ պատուիրանին.
 Յորում հոգիք մաքուր հանդչին.
 Ժառանգք երկնից սբ խորան ին.

Լճ՛ ո՛չ եղէ խիստ ըստ համ ին,
 կամ կարծրագոյն ճըճեաց մըտին:
 Օ որոց մանրեա՛ մանր ըզ ժանին,
 և զիս կառո՛ յոստըս ծառ ին:
 Խըմոր եղէ վատթար և հին
 և ո՛չ յառակ աճման բան ին:
 Յայն որ Թաքոյց յալեր ըն կին
 յեկեղեցի զխորհուրդ քոյ ին:
 Օ ի նա ՚ի քէն առեալ նախկին,
 նովա՛ ծանեան դասքըն վեր ին:
 Լճ՛ ընդ զանդո՛ւածս ադամայ ին,
 խառնեալ բոլոր խըմորէ ին:
 Օ ըրկեալ միայն ես յերկոս ին,
 յանձառելի լոյս իմաստ ին:
 Ում արասցես հաղորդ կըր կին,
 տացես դարձեալ զոր կորուս ին:
 Բնդ որսացեալսն ՚ի յուռկանին,
 հաներ և զիս յեզըր ծով ին:
 Բայց յընտրութէ քո ըզ բար ին,
 անկայ ՚ի բաց ըստ խոտան ին:
 Որով ՚ի նոյն ջուրըս խոր ին,
 դարձեալ իջի ՚ի գէջ տըղմ ին:

Օրրում անդունդք անհընար ին,
 զհոգւոյս մատունս պաշարեց ին,
 Լ՛յլ դու կարող յամենայն ին,
 վերաբերեա՛ զիս վերբառ ին:
 Ե՛ւ ՚ի բարի սբ աման ին,
 Ժողովեցես ընդ ընտրել ին:
 Որ ՚ի հընգից նըկանակ աջ,
 նըշխարեցեր հինգ հազար ին:
 Ե՛ւ ՚ի չորից դարձեալ զնոս ին,
 կերակրեցեր յանապատ ին:
 Օ իս որ քաղցեալ եմ քո հացին,
 անճայնոյդ երկնա՛նոր ին:
 Լ՛րա՛ լընուլ հոգւոյս նով ին,
 յերկնից իջեալ և անմահ ին:
 Բանանուհւոյ լը՛ար ձայն ին,
 և շնորհեցեր ըզ հայցել ին:
 Լ՛ղաղակեմ ես ընդ նրմ ին,
 շնորհեա՛ և ինձ զիմ խընդրել ին:
 Օ ի եթէ շուն կոչես վերջ ին,
 արագապէս լըսեմ ձայն ին:
 Ճ՛եպել յընթացս ՚ի կոչ հովու՛նիդ
 և հալածել զօտարոտ ին:

նդ

ԹԻՆ Լ մանկանց անարատ ից.
 չեմ արժանի կըցորդ մաս ին.
 Լ յըջրանաց սբ սեղան ին.
 արժանացո՛ր կենաց հաց ին.
 կարկամ եղէ ես առ բար ին.
 նրման կընծըն կարկամ ին.
 Չեռնն տացես ինձ ընդ նրմ ին.
 զանկեալ հոգիս կանգնել յոտին.
 Ար յայտնեցեր զամու թիդ
 աշակերտաց քոց ՚ի լեր ինն
 Եւ զանձառ փառս ըդ հայրեն ին.
 փայլեալ ցուցեր աջաց նոց ին.
 Մաքրեա՛ւ և զիմ միտքս մըթ ին.
 և զգայարանս ըս խաւար ին.
 Լ նդ յայտնապէս ՚ի յերկրորդ ին.
 յադիլ փառօքդ ամայ ին.
 Բնդ լուսնական այսահար ին.
 մանկանըն հօր անհաւատ ին.
 Օրըստօրէ տանջիմ նով ին.
 ՚ի հուր ցամանս ՚ի ջուր գիժ ին.
 Յորոց հընար ըստ մարդկայ ին.
 չէ ողջութեան ինձ յերկոս ին.
 Լ 97 Լ յԼ

Լ՝ յԼ Թէ՛ ՚ի քէն տր երկնայ ին.
 ցա՛նոցն առ ի Թ. ք հալածեսց ին.
 Օ՛ ի ջերմութի. ք տուն ջենայ ին.
 Լ լուսնականք ըն գիշեր ին.
 Ս՛ ՚ի մեղիցեն ինձ ըստ դա՛ւթ ին.
 Լ մի՛ մեղաց պատճառ լից ին.
 Ի հարցանելն ըզ քեզ վիմ ին.
 քանիցս Թողուլ եղբօրն յանց ին.
 Ո՛չ ասացեր զեօթներեկ ին.
 այլ չորս հարիւր ընդ իննըսն ին.
 Օ՛ որ կենցաղոյս ամբըն Թը՛ ին.
 անցա՛նորիս եօթանց դար ին.
 Թէ՛ որչափ եմք ՚ի յայս մարմ ին.
 պարտ է Թողուլ զըղջական ին.
 Ե՛ն ես Թէպէտ եղէ վերջ ին.
 ՚ի յո՛չ Թողուլ պարտապան ին.
 Ս՛ ասն անտա՛նոր բնուէս անձ ին.
 Լ անկատար գող ՚ի բար ին.
 Սակայն առ իս ՚ի քէն լըցց ին.
 քո ինձ եդեալ բան հրաման ին.
 Թողուլ զյանցոնս առ քեզ պարտին
 որ քան զա՛ւազ շատ է ծով ին.
 Ո՛չ

ԷՃ

Ա՛՛՛ յաղքատիս միայն չափ ին .
 Եօթանասնից ըն կանոն ին :
 Ա՛՛՛ առա՛ւել քոյդ զօրասց ին .
 Ըստ ողորմութեդ որ ո՛չ թը՛ն ին :
 Կենդանական չըլո՛ւայ ձայն ին .
 որ ո՛չ թաղել զՏայրըն թող ին :
 Ա՛՛՛ և մեռայ ընդ մեռել ին .
 մեռելոտի գործովք չար ին :
 Բուռըն հարի զմաճոյ բան ին .
 բայց ո՛չ նրման մաճակալ ին :
 Օ՛ ի նա չհայի անդր ՚ի յետ ին .
 այլ ՚ի յակօսն որ յառաջ ին :
 Ե՛ւ ես թողի զխորհուրդ վեր ին .
 ըզձանապարհ միտից յերկ ին :
 Գարձայ այսրէն յերկիր ստորին .
 ուստի հաներ իջմամբ քոյ ին :
 Ա՛՛՛ ըդ բարձրացո՛ զիս վերըստ ին .
 առ քեզ հանցես յերկնից երկին :
 Մ՛ի տար դառնալ առ թը՛նամին .
 զի մի՛ հարցէ ընդ իսա՛ւար ին :
 Ի ներքինեացն երկից բաժ ին .
 զոր որոշեաց բանըն քոյ ին :

Յորովայնէ և մարդկայ ին.
 և ընդ վարուց երկնաւոր ին.
 Նը՛խրեցայ և ես մաս ին.
 հրեշտակական կուսական ին.
 Պատերազմիլ ընդ դէմ ախտ ին.
 և ընդ բնութիւն ըս շարժող ին.
 Բայց թոյլ դըտայ յասպարիզ ին.
 և զէնընկէց ՚ի ճակատ ին.
 Յորում և նետ ըք մուխ չար ին.
 ՚ի սիրտ հարան տիրական ին.
 Զպահանջեցեր զանկարել ին.
 այլ զիս եդեր իշխան նըմ ին.
 Թի որ կարողքն են տանից ին.
 և որք տրկարք ոչ պահանջ ին.
 Ասան այնորիկ ոչ ունից իմ.
 պատճառ բանի խոցմանս անձ ին.
 Եւ ոչ դիպող պատասխա նի.
 ՚իքո արդար դատաստան ին.
 Լալ որ քըննիչդ ես խորհրդիւն.
 և տեսանող գաղտնեաց սըրտ ին.
 Մարտիր փոխան պարտելս անձին.
 ընդ թըշնամոյն իմ յաղթող ին.
 Մի

24

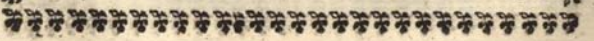
Մի տար տեղի յիս փորձող ին.
 մարմնոյ ախտիւք զիս պատրող ին.
 Լա պարփակեա՛ թեօք քոյ ին.
 որպէս ըզ տիպ սրն բիբ ակ ին.
 Յընթրիսրն մեծ կաղմեալ մեծ ին.
 տնըդ ծառայք զիս կոչեց ին.
 Յորմէ ՚ի բաց հրաժարեցի.
 պատճառելով խրատուք չար ին.
 Աս աշխարհի ազարակ ին.
 և մս եղանց զգայական ին.
 Եւ ընդ կընող հեշտասիր ին.
 որով կապեալ կամ ՚ի սոս ին.
 Ի ուժից կապից դըժոխայ ին.
 լոյժ ըզ կապանս իմ զերես ին.
 հան ՚ի հովտէս այս տըրտմազ ին.
 տար ՚ի տաճար յուխտեալ տեղին.
 Ըրժանացո՛ կենաց հաց ին.
 և ըմպելոյդ աստուածայ ին.
 Ուրախանալ գինեան բան ին.
 զոր խառնեցեր անըզում ին.
 Յերուսաղէմ մերոյ դրախտ ին.
 ընդ աղամայ յանցա՛նոր ին.

Ի յերկբովս իջի ստոր ին.
 անկայ ՚ի ձեռս անաղակ ին.
 Ուր ՚ի լուսոյն մերկացուց ին.
 զողիս մեղաց վերօք լց ին.
 Աջ կիսամահ Թողեալ գնաց ին.
 այլ յետ մահու պատերազմ ին.
 Չի որ և մովսէս ըն դետաց ին.
 և ահարօն քահանայն Տին.
 Տունըն մեծի նահապետ ին.
 և մարգարէք ճոյ օրին ին.
 Օ վերբո ցաւոցն անհընար ին.
 և ըզ խոցով ած ըս սաստկագ ին.
 Դեղով բանից անցեալ տես ին.
 և բըժըշկել ո՛ջ կարաց ին.
 Սամարացւոյդ զոր կոչի ին.
 տոհմըն ժրպիրճ հրէական ին.
 Յուցից ըզցաւս իմոյ անձ ին.
 տեսող աչացդ անձայ ին.
 Գըթա՛ և յիս ըստ ադամ ին.
 դիր դեղ հոգւոյս խոցոյս խորին.
 Պատեա՛ զգետտուքն իմ առաջին.
 զոր անաղակքըն մերկաց ին.

Չի

Աւրկ 'ի վերայ զձեթ և զգին ին.
 զգեղըն կենաց հոգւոյս վեր ին.
 Տալով զօծման դարձեալ զհոգին.
 և ըզբաժակ նորոյ ուխտ ին.
 Բարձ 'ի վերայ գրաստու խաչին.
 տար 'ի պանդոկ յեկեղեց ին.
 Յանձնեա՛ գըլխոյ քահանայ ին.
 քեզ ըստ մարմնոյ պատարագ ին.
 Տո՛ւր ընդ երկուց դահեկան ին.
 զբան հին և նոր կտակարան ին.
 Տանել դարման հոգւոյս նով ին.
 որպէս կեցցէ հացի՛ն մարմ ին.
 'Նախ քան ըզգալ բարեկամ ին.
 հոգւոյս իմոյ պահանջող ին.
 Ի յերկնայնոցն երկնա՛ւոր ին.
 և զիս յերկինս ուղևոր ին.
 Բնութեամբ բարւոյ բարեկամիդ
 զոր ատեցի սիրով չար ին.
 Ա՛յ դրունս լուսոյ առա՛ւօտ իդ.
 կանխեմ՝ հոգւով գիշերայ ին.
 Տո՛ւր ընդ երկից նրկանակ ին.
 զգա՛նանուի երկիցդ անձ ին.
 Եւ՛

Եւ ըզմարմին քո երկնայ ին.
 որով ծանեաք զերիս դիմ ին:
 2L Օ ի ՚ի բարեաց գործոց մասին.
 չունիմ դընել բարեսիր ին:
 Ս՚իայն զՏա՛ւատ շնորհաց քոյ ին.
 Ե ըզթոշակ կենաց վերջ ին:
 Ընդ դէմ անժամ աղաչող ին.
 մի՛ պատճառեր ըզդրանց փակելն:
 Եւ ըզմանկանցն ՚ի յանկողն ին.
 զանմեղ հողւոցն ՚ի հանգըստ ին:
 Եւ մի՛ ասեր զանկարել ին.
 որ չկամելոյն փոխանակ ին:
 Օ ի քո կամիլն ամենև ին.
 է կատարեալ գործ ՚ի բար ին:
 Լ՝ յա՛ւր ժըտել ըստ առակին.
 զե ընկալայց ըզխընդրել ին:
 Ա՛ջ ընդ սիրոյն զոր կորու սի.
 այլ ընդ ժըտութէ աղաղակ ին:
 Ընդ մեծատան ըն յիմար ին.
 որում ետուն անդք տոհմայ ին:
 Յիմս աճեցին սերմանք չար ին.
 Ե բազմացան ՚ի միտս անձ ին:

2L

Մինչև քակել շտեմարան ին.
Տողոյս մասանց բանական ին.
Եւ մեծագոյն դործել զտեղին.
յոգնաբեղուն պըտղոյ չար ին.
Օր մանգաղաւ քո երկնայ ին.
Տառցես ըզ բոյս դառնաբեր ին.
Եւ աճեցո՛ յիս ըզ բար ին.
պըտղաբերել քեզ ՚ի յերկ ին.
Իմաքրութեան աւաղան ին.
յորում ստեղծեր զիս վերըստին.
Լյաքըն չարեաց յինէն ել ին.
այնք որ յօճէ անդըր մըտ ին.
Որոյ շըրջեալ ընդ անջըրդ ին.
յոգիս յախտից ցամաքայ ին.
Յոր հանգըստեան վայր ո՛չ եգիտ.
զե ըստ կամաց իւր ո՛չ է ին.
Լյ զե աղբիւր մեղաց ախտ ին.
միշտ անըսպառ յինէն վիժ ին.
Որով պատշաճ իսկ յարդա րի.
տուն և տեղի հոգիս նըմ ին.
Լյեալ զընկերս եօթանես ին.
ըստ կենցաղոյս չարք ընդ չար ին.
Խառ

չէ

Խառնեալ ինքէն այսքն առաջին,
 դարձա՛ւ նորօր ՚ի տունս անձ ին:
 Ար գերազանց չարրս վերջ ին,
 եղև ինձէն քան ըզնախն ին:
 Օ ՚ի յաղբերէն այլ ո՛չ մաքր իմ,
 այլ տաժանամբ և դժո՛ւար ին:
 Ե՛ւ զգուշագոյն գողով նոր ին,
 յետ ըմբռնման ամրական ին:
 Արու՛մ տիրեաց դարձեալ կրկին,
 ըստ առաջնոյ յարացուց ին:
 Օ որ հերքեսցես դու վերըստին,
 ՚ի յանապատն անդրնդայ ին:
 Թէպէտ և ո՛չ ըստ օրին ին,
 այլ ըստ առատ քո պարգև ին:
 Ե՛ւ ըստ չարացն եօթանես ին,
 զոր մերժեսցես ըստ ներհակ ին:
 Ինակեցուսցես յիս ըզհող ին,
 ՚ի յեօթնարիւեան շնորհաց քոյ ին:
 Իստ մարեմայ մագդաղին ին,
 յորմէ և եօթ ըն դէքն ել ին:
 Ե՛ւ ըստ զաքեայ մաքսա՛ւոր ին,
 և ըստ բազմացն օրինակ ին:

Չեղէ նրմանօղ քում ծառայ ին.
 որ ակն ունէր տնրդ դարձ ին.
 Եւ ոչ յերկրորդ կամ յերրորդին
 պահու սպասեմ գալոյ քոյ ին.
 Բստ այսմ և ոչ յուսամ վե՛հ ին.
 և անպատում խոստման պատու՛ին
 Լ՛ծել ընդ մէջ քո ըզ գօտ ին.
 անցեալ պաշտել ըստ ծառայ ին.
 Լ՛յլ եմ նրման յուսահատ ին.
 քում ծառայից հարկանող ին.
 Լ՛բբեցողի և կերող ին.
 և զինչքս տնրդ վատնող ին.
 Եւ երանի թէ տրդիտ ին.
 և ոչ հանգոյն չար իմաստ ին.
 Օ՛ ի ջրմպէի դան սաստկադ ին.
 այլ յոյժ սակաւ չափով վնաս ին.
 Բայց արդ դիտուն եմ վատթարին
 տրդիտ կամաւ լաւագուն ին.
 Չեմ զգուշական պահօղ անձ ին.
 արթուն մըտօք ըստ հըսկող ին.
 Ի՛քնոյ զարթն մահաբեր ին.
 զի զգուշացայց աւազակ ին.

28

Տ՛ուր ակն ունիլ առա՛ւօտ ին.
 զի յադեցայց տեսլեամբ քոյ ին.
 Լ՛րա՛ նրման զիս ծառայ ին.
 ծառայակցաց կերակրող ին.
 Տալ՛ի ժամու զիմաստ բան ին.
 իւրաքանչիւր քաղցեալ անձ ին.
 Օ՛ արիական տո՛ւր ինձ դօտ ին.
 պընդել ընդ մէջ ցանկական ին.
 Լ՛ոյց ըզճրագ պատու՛իրան ին.
 յողիս անլոյս և խա՛ւար ին.
 Կարկամուծի կուամոլ ախտ ին.
 ողորմուծք խորասկեսց ին.
 Լ՛ն քսակըն հին փոփոխեսց ին.
 յառանց հնուծե ունօղ դանձին.
 Ի դասս ընտրեալ փոքրիկ հօտին.
 խառնեա՛ զծուլիս անբեր հող ին.
 Օ՛ ի հօր քո կամբ հաճոյաց ին.
 զարքայուծի տալ ընդ նոս ին.
 Տեղեր յերկիր զՏուրդ երկնային.
 որով մարդկան հողիք մաքր ին.
 Խորբոքէցո՛ յանձն իմ ցըրտ ին.
 զՏոգիս ջեռո՛ սիրով քոյ ին.

Կու տր միայն լեր ինձ բաժ ին.
 Ըստ պողոսի զքեզ սիրող ին.
 Չփոխանակել էից մաս ին.
 ոչ տանջանաց զանազան ին.
 Օ հաշիւն ես ոչ ըստ ոստիս ին.
 ետու յաստեաց ճանապարհ ին.
 Լը 'ի ջմատնիլ դատաւոր ին.
 ընդ մատնութեան չարախօս ին.
 Որոց բերանք ըն կարկեսց ին.
 ոչ դատախազ լինիլ վասն իմ.
 Օ իս 'ի ձեռաց կորզեա՛ դահճին.
 Լ հան յանել բանտէ նոր ին.
 Ի նոր ձորձոյ աւաղան ին.
 սիածայ զմեղաց կապերտըն հին.
 Որ ընկալաւ 'ի լոյ նոր ին.
 ըզ գոյն տըխուր և զաղտեղ ին.
 Օ երժ առ յինէն ըզքուրձ զգես
 տին. և ըզ գեցո՛ զուրախալ ին.
 Եւ զպատմուճան հօգւոյս ներքին
 լընա՛ աչաց ջուրք արտասու՛ ին.
 Չնորացուցի ըզ տիկըն հին.
 'ի հնութենէ մեղաց զհօգ ին.
 Օ ի

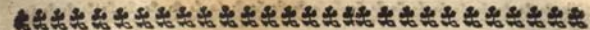

26

Թ Ի նոր գինի պատուհրան ին։
 առանց հեղման յիս պահեսց ին։
 Կորացուսցես զիս վերբատ ին։
 աջդ կարող հօր հըզօր ին։
 Թ Ի հայրատունի որթոյդ գինին։
 անապական յիս պահեսց ին։
 Ի վեհագոյն նըստայ բարձ ին։
 յաստիճանաց քոց առաջ ին։
 Ո՛չ յառաջեալ կոչմամբ քոյ ին։
 այլ ինքնաշարժ փառամոլ իմ։
 Յորժամ կոչես զազգ երկրածին։
 Ի հանրական կոչարան ին։
 Ս՛ի յանդրգնիս բան կոչող իդ։
 Ի վայր մատիր բարբառեսց ին։
 Լ յլ անկեալս այժմ՝ ի գետ ին։
 լըւոյց բարեացն ՚ի քէն բան ին։
 Ի վեր մատիր բարեկամ ին։
 ՚ի բարձրութիւնս անձայ ին։
 Ելեց յերկինս աշտարակ ին։
 Լ զամբուլթիս ընդ դէմ չար ին։
 Բ զկուսութիւն հրեշտակայ ին։
 Լ որովայն մաքուր պահ ին։
 Ո՛չ

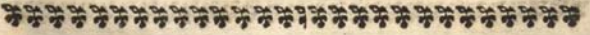

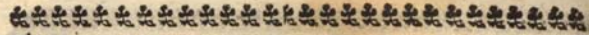

Ո՛՛՛՛՛ Տաշուեցայ զԾախրս վարձ ին.
 Լ ո՛՛՛ զերկուսն ըս շինու՛ած ին.
 Լ յԼ Տիմն ածի կրօնից կարգ ին.
 առանց գըլխոյ կատարած ին.
 Բայց կատարիչդ յամենայ նի.
 կերտող բողոք էական ին.
 Օ իմ կատուրեա՛ շինու՛ածս անձին
 յօդեա՛ ՚ի գլուխ ըդ վերջստ ին.
 Օ ի մի՛ անցորդք ծիծաղեսց ին.
 յառանց լը բման Թողեալ լին ին.
 Լ յԼ քո բանի՛ւ պրսակեսց ին.
 Տիմն և անարան իմիաս ին.
 Իմ Թագա՛ւոր իշխան Տող իս.
 յորժամ մըտի յաշխարհ նով ին.
 Բ՛նդ աշխարհակալ ըս խա՛ւար ին.
 Եմուտ ՚ի մարտ պատերազմ ին.
 Եախ ո՛՛՛ խորհեալ եդ ՚ի մըտ ին.
 Եթէ տասամբ ըք հազար ին.
 Իբրև մարմնոյն զգայարան ին.
 Ճիցէ կարող մըղէլ մարտ ին.
 Բ՛նդ այնմ որ գայ բռնա՛ւոր ին.
 հանդերձ զօրօք քսան հազար ին.

25

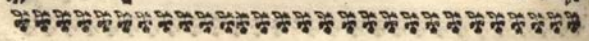

Արք իմ տասամբք ինքեամբ կրկին
 իմովս ընդիս անդուլ մրոց ին։
 Օ որս և տեսողք զիս գովէ ին։
 Իբր ըզ գիտող չափոյ անձ ին։
 Ի մարտ մըտելն ընդ դէմ տկարին։
 և ոչ քան զիս գիմագրաւ ին։
 Լ յլ առաքել իմ հրեշտակ ին։
 նախ քան ըզ գալ պատերազմ ին։
 Բ զ կամս յիշող ընտրական ին։
 զի օրինօք խաղաղաց ին։
 Սակայն չեդի ունկըն խրատ ին։
 առականոր քո հրաման ին։
 Արով անկայ ՚ի մէջ մարտ ին։
 խոցեալ վիրօք անհընար ին։
 Օ այլևս տեսի համամարտ ին։
 յաղթող գըտեալ յասպարիզ ին։
 Եւ կարծեցի զիս ընդ նոս ին։
 յաղթել կըռու՛ոյ մենամարտ ին։
 Իայց փորձուիքն իբրև հաս ին։
 զանժուժութիս իմ յայտնեց ին։
 Յառաքինեացն որոշեց ին։
 և ընդ վատաց ըն զիս լըք ին։

Լ

Լորդ

Լ՝ յԼ Թագաւորդ իմ երկնայ ին.
 ամենազօր հօր միած ին:
 Եր մարտակից տրկարս անձ ին.
 'ի հոգևոր պատերազմ ին:
 հօր ըզհազարսն որ յահել ին.
 որք յայտնապէս չարեօք կըռուին:
 Եւ զբիւրաւորս յաջակողմ ին.
 որք և բարեօք կերպարան ին:
 Օ իս ամրացո՛ 'ի սրոյ նոց ին.
 ճըջմարտու թեան զինու. քոյ ին:
 Եւ պահպանեա՛ զվեհանդամ իս.
 սաղաւարտին քո նըշան ին:
 Մ'ողորեցայ ըստ ոչխար ին.
 'ի բանաւոր հօտէ քոյ ին:
 Նըւաղեցի զթիւ հարիւր ին.
 զոր յանապատ թողեր վեր ին:
 Եկիր սիրով խընդրել ըզ մին.
 գըտեալ հաներ ուսով յերկ ին:
 Լ ըցեր ըզթիւ անկեալ դաս ին.
 յուրախութիւն հրեշտակայ ին:
 Եւ զիս բարձեր տր ընդ բազ մին.
 Լուացեր յազտոյ մեղաց տրդ մին:

23

Լ

Օր

Օրում դարձեալ արդ թաւալիմ.
 Ըստ անմշտի ազգասիր ին:
 Ինչ որ դարձեալ զիս արտասուճօք.
 զոր շնորհեցես անզեղջս անձ ին:
 Ըստ վրտակ և սաստկագ ին.
 Ըստ յորդու-թեան աւազան ին:
 Եւ զմոլորեալս կամաւ կրրի ին.
 դարձո՛ ՚ի կամսդ անձայ ին:
 Օ իշխանական կամս իշխող ին.
 բարձ որ քոյումդ ոչ հնազանդ ին:
 Թե արտաքոյ է բնական ին.
 զոր շնորհեցեր բանական ին:
 Ըն որ պատճառ է ինձ չար ին.
 ՚ի թուլութե թրշոճառս անձ ին:
 Օ արքունական պատկեր քոյ ին.
 դրոշմեալ ՚ի դէմքս մարդկայ ին.
 Խոր թաղեցի յաղբես աստ ին.
 կորստական խրատութ չար ին:
 Օ որ խնդրեցես լուսով ճրոգիս
 անթութեանդ որ ՚ի մարմ ին:
 Եւ տանս աւել անձ ըստ բանին.
 մաքրեա՛ յախտից ըստ աշխարհին:

27

Բով հրամանաւ գործել զայս կին
 եկեղեցւոյ յօրինակին։
 Կոչել զգրացիս գերաշխարհին.
 յուրախութիւն իմոյ դարձին։
 Եւ զիս կըցորդ արա՛նոցին.
 ՚ի խրախութիւնսն որ է վասն իմ։
 Օ՛րճարձանալ ընդ ցընծալին.
 որք ըզ մեղաց սուգն ո՛չ առին։
 Տետեցայ ըստ անառակին.
 ՚ի հեռաբնակ տարաշխարհին։
 Օ՛հայրենական վատնել բաժին.
 զոր ընկալայ յա՛նազանին։
 Յորում սովիմ կենաց հաց
 և ըմպելւոյդ անձային։
 Ի յարածել խոզ երամին.
 չյագիմ մեղօք քաղցր եղջերին։
 Օ՛հայրըդ կոչեմ ըստ կըրօտսերին
 մեղայ ասեմ քեզ ՚ի յերկին։
 Թա՛հ և որդւոյ կոչման ձայնին.
 չեմ արժանի հօրըդ վերին։
 Երա՛ զիս մի ըստ վարձկանին.
 որք է վարձու գործեն զբարին։

Ընդ ապրեցեւոցն երկրորդ կարգին
 քանզի լուծի զսէր հայրեն ին։
 Ի դիրկս ընկալ խնամոց վէճ իդ։
 արժանացո՛ սբ համբուր իդ։
 Փոխարկելով զհոտ անմահ իդ։
 ընդ դիակնեալ հոգւոյս հոտ ին։
 Տո՛ւր ինձ ըզմիս պարարակ ին։
 ըմպել զգինին որ ՚ի խաջ ին։
 Օ ը՛ւարձացո՛ զդասս անմարմ ին։
 ընդ մեռելոյս կենաց գիււա ին։
 Լքէց որդի եբրայեց ին։
 Ե կամ որ են յարդար մաս ին։
 Որք յօրինացն ագարա կէ։
 յեկեղեցի քո մերձ եկ ին։
 Ս՚իայն ը՛ւան հեռուստ ձայնին։
 պարակցելոյ մանկանց նոր ին։
 Ե՛ւ ՚ի տաճար անդր ո՛չ մըտ ին։
 Իբր ախտացեալք ըստ մարդկային։
 Կախանձաբեկ գոլով նոց ին։
 առ փրկիութի՛ն հեթանոս ին։
 Որոց նախնիքն պարծե ին։
 զի զօրինօք քո ո՛չ անց ին։
 Որք

ՂՃ

Որք ո՛չ միայն պարարակ ին.
 զենմամբ որդւոյդ չազատէ ին:
 Լ՝ յ ո՛չ փոքու զենեալ ուլ ին.
 Տրեշտակական կամ մարդկայ ին:
 Թէ և նոցունց պարզեէ ին.
 նախնի բարիքն ամենեք ին:
 կրտակարանքն ըստ պօղոս ին.
 և ա՛նեաիքն և քոյդ մարմ ին:
 Իայց առ ինև ճամբմատ ին.
 միտք այսոցիկ զի ո՛չ յանդ ին:
 Լ՝ յ նախանձոտ իմ Թըշնամ ին.
 ըստ արարչու Թէն էրէց որդ ին:
 Որք չարախօս զինէն լին ին,
 միշտ անդադար հօրըդ վեր ին:
 Որպէս յոբա՛ն ծանուցան ին,
 և այլ բազմօք որ ըստ կարդ ին:
 Օ որոց կարկե՛լ հայցեմ լեզու՛ ին,
 և ո՛չ դընել ունկըն բան ին:
 Ե՛ւ մի՛ մատնել փորձասիր ին,
 Թէ և խընդրէ զիս ընդ նրմ ին:
 Լ՝ րարչական բնութի քոյ ին,
 մի տուն շինեալ բանական ին:

Տընտես գողով մարդն առաջ ին.
 յատակըս տանս այս երկրայ ին.
 Եւ յառաջեալ ծնրնդոց նոր ին.
 տընտեսք ՚ի քէն զանազան ին.
 Ոմանք մարմնով գերափառ ին.
 Լայլք բաշխօղ հոգևոր ին.
 Ի վէճ սկըսեալ թագաւոր ին.
 մինչ ՚ի խոնարհ գործակալ ին.
 Եւ ՚ի պետէ հարցն առաջ ին.
 մինչ յիններորդ դաս խորան ին.
 Իւրաքանչիւր ոք ըստ կարգ ին.
 տընտեսք ՚ի քէն կարգեալ լին ին.
 Ոմանք գոյից նիւթական ին.
 Լայլք աննիւթ պարզեալ բանին.
 Գորում եհաս վիճակ մաս ին.
 եղեռնական թըշուառս անձ ին.
 Տընտես լինիլ տանըն քոյ ին.
 բաշխօղ բանիդ անձայ ին.
 Տալ ՚ի ժամու ծառայակց ին.
 ըզ կերակուր կենաց հաց ին.
 Օ որ ոչ ետուր քաղցեալ անձ ին.
 այլ սովամահ թողի զնոր ին.

ոժ

Դարձեալ տրնտես Տաճատարիմ.
 մարմնոյ ճոգւոյ՝ միտք անմարմ ին.
 Օ իւրաքանչիւր պէտքս նոց ին.
 տնօրինաբար տալ ըստ կարգ ին.
 Կերակրելով բանի՛ն զՏոգ ին.
 և դարմանել չափով զմարմ ին.
 Եւ յերկոցունց կացեալ միջ ին.
 պահել անվրէպ ըզ կարգ նոց ին.
 Ի ծառայի գողով մաս ին.
 որպէս ստեղծեր կարգել զմարմին
 Եւ տիրական իշխան զՏոգ ին.
 ըստ նախատիպ քո պատկեր ին.
 Իայց անիրա՛նս ՚ի յերկոս ին.
 ՚ի յիմս անձին և յօտար ին.
 Նրմանեցայ անիրա՛ն ին.
 իմ վատու թեանս օրինակ ին.
 Որ ամբաստան զինէն լին ին.
 վասըն չարեացս որ միշտ գործին.
 Սք պահապանն իմ անմարմ ին.
 և մարմնա՛նորքն որք տաղնապ ին.
 Եւ ես չունիմ իմաստու թի.
 զօգուտն ընտրել ժամանակ ին.
 Ո՛չ

Ո՛չ առ ՚ի կեանս մինչ ՚ի մարմ ին.
 Լ ո՛չ կենաց անվախճան ին:
 Թա՛հ ո՛չ ՚ի լրումըն կենցա զոյս
 կարեմ գործել ես ըզ բար ին:
 Ե՛ւ ո՛չ մուրալ յորոց ուն ին.
 զի ամաչեմ յո՛չ տալ նոց ին:
 Լ յԼ դու առատ յամենայ նի.
 տո՛ւր ըզ զըզճումն անզեղջս անձին.
 Պառնալ առ քեզ բողորով ին.
 նախքան կոչման զիս յատեն ին.
 Պարտապանաց դատաստան ին.
 մասն ինչ թողուլ գոնէ պարտ ին:
 Հոգւոյս զվիտուն ըն մար ձիթին.
 մարմնոյս ըզ քսան քոռ ցորեն ին:
 Վարձեալ ըզ կնի օծման շնորհին
 մեղուցելոյ զըղձական ին:
 Բազում շնորհել զվիսներեկ ին.
 տրկար բնութե ըն պատճառ ին:
 Իսկ որ ՚ի հաց քո երկնայ ին.
 անմաքրապէս ըստ իմ մերձ ին:
 Սակա՛ւ թողուա թը՛ւով քսան ին.
 քանզի կարե՛զք չբըռնադատ ին:
 Նա

ո՛ի

Եւ Լ ըզմեղան որ ըստ հաց ին.
 Գործով ծանո՛թանձրագուռն ին:
 Լճ զխորհրդովն որ ըստ ձիթին.
 մաքրեա՛ յինէն շնորհի՛ւ քոյ ին:
 Լ րժանացո՛ ընդ տընտես ին.
 երանա՛ւէտ քում գովեստ ին:
 Թա՛կ և որդի եմ աշխարհ ին.
 տո՛ւր ինձ զիմաստ մեղաց դարձին:
 Բնդ մեծատանն փափկասիր ին.
 ես փափկացայ յառօրէ ին:
 Սարմուխ այսու անասնայ ին.
 ՚ի փափկու՛ի անըզամ ին:
 Օ գեցայ զբեհեզն և զծիրանին.
 ՚ի յանկո՛ւածոց բազմագուռն ին:
 Թա՛կ պէտ և ո՛չ զերևել ին.
 այլ բազմագոյն կեղծօք զբար ին:
 Սեղան զեղխեալ ամենալ ին.
 յոգնահանձար խրախարան ին:
 Թա՛կ ոյկք լըցեալ զանոյշ գինին.
 զիմարութեան առաջնորդ ին:
 Ուրախ եղէ ես յայսպիս ին.
 յուրախու՛թի անցա՛ւոր ին:

Երգ և քրնար ձայն ախտայ ին.
 փոխան երգոցն անձայ ին.
 Եւ յայսպիսեաց բարեց բաւմաց.
 զոր շնորհեցեր պարգև մաս ին.
 Ա՛ջ դարձուցի զտասներորդ ին.
 քեզ ՚ի քոյոց ըն պարգև ին.
 Եւ սեպհական ինձ կարծեի.
 զոր ընդ յարկան ժողով էի.
 Երկրէ՛ յօդոց՝ և ծովայ ին.
 բիւրապատիկ բարիք քոյ ին.
 Յորոց չետու ես աղքատ ին.
 և ո՛չ բարձի զպէտրս նոց ին.
 Ա՛ջ կերակուր քաղցեալ անձ ին.
 և ո՛չ ծածկոյթ մարմնոյ մերկ ին.
 Ա՛ջ ճանգըստեն տուն տընանկ ին.
 ո՛չ օթևան հիւր օտար ին.
 Ա՛ջ տեսութի առ հիւանդ ին.
 և ո՛չ խնամել զորս ՚ի բանտ ին.
 Ա՛ջ տըրտմակից եղէ վըշտ ին.
 տըրտմեցելոյ յիրս առանձ ին.
 Եւ ո՛չ խընդալ ընդ խընդալ ին.
 այլ նախանձու վառեալ նով ին.

Ո՛ւ

Որք	'ի զազար օրինակ	ին.
բազմապատիկք	են և ոչ	մին:
Լճ	դուրս անկեալ իմ արտաքին.	ին:
աղաղակեն	ողորմագ	ին:
Եւ	ես անլուր ձայնից նոց	ին.
չտալով	փրշրանս ըզ սեղան	ին:
Յորմէ	պոռնիկք ըն յագէ	ին.
և	հացկատակք պարպատէ	ին:
Շուք	օրինաց քոց արտաք	ին.
գոնէ	լեզունաւ ողորկէ	ին:
Եւ	ես լրսող քո հրաման	ին.
լեզունաւ	հարի զքո նրման	ին:
Ի միտ	չառի զմիտրս բան	ին.
զանձախօս	քո առակ	ին:
Որք	միշտ լնեալ անտես լին	ին.
քանզի	չունիմ ականջ ներք	ին:
Ոչ	յիշեցի զմահ աղքատ	ին.
'ի հրեշտակաց	տանել զհոգ	ին:
Օգբրահամու	նահապետ	ին.
'ի հաւատոց	հանգչիլ գոգ	ին:
Թի	օրինակ է մարդկայ	ին.
աղքատութեաց	համբերող	ին:

ոխ

Օ ի յետ ճրգանց ըն վախճանին.
 յարքայութեան տնորդ հանգչին.
 Եւ ոչ ըզմահ յըզփասիր ին.
 որ ՚ի դրժոխս էջ ըստոր ին.
 Յորում լեզուն պապակէ ին.
 ՚ի տապ բոցոյ դառնազուն ին.
 Ար կարօտ էր կաթիլ ջըր ին.
 ՚ի շաղարէ ծագիւ մատ ին.
 Ընդ Թակոյկաց լի բաժակ ին.
 բարձեալ մատանց մատըռո՛ակին.
 Թի է մեծատանց որ յաշխարհ ին.
 սա՛ առ ՚ի խրատ բողորով ին.
 Մի՛ պարարել որդանց զմարմ ին.
 այլ փոքր ինչ տալ և աղքատ ին.
 Եւրդ մի՛ լը՛այց զպատասխան ին.
 ընդ մեծատանն զաբրահամ ին.
 Թի է ընկալար դու ըզբար ին.
 զոր գործեցեր փոխարին ին.
 Եւ զազարոս փոքու չար ին.
 հատոյց ըզվրէժ ցա՛նօքն անձ ին.
 Արով սա աստ մըխիթա ըի.
 դու պապակիս ՚ի գեհե նի.

Լ՛յլ տո՛ւր աստէն զղջումն անձին. ին:
 ապաշա՛նել զոր գործեց ին:
 Ընդ յըզփութեան որովայն ին:
 պահօք ճընշել զըստո՛ւար մարմին. ին:
 Ե՛ւ ընդ երգոց ըն պոռնրկ ին:
 ՚ի գինարբուան անառակ ին:
 Տո՛ւր ձայնս ողբոց արտասո՛ւադին. ին:
 Լալ ինձ ՚ի տո՛ւէ և գիշեր ին:
 Օ՛ ի բորբոքեալ նոքօք հնոց ին:
 վառումն այրմանց շիջանից ին:
 Ե՛ւ խորափիտ մեծի վիճ ին:
 լըցեալ անցայց ես առ նոս ին:
 Ե՛ւ ընդ բարուց անողորմ ին:
 խառնեա՛ յիս գութ ողորմադ ին:
 Օ՛ ի յողորմին իմ աղքատ ին:
 ողորմութեան հասից քոյ ին:
 ՚ի յիմ քաղաք մարմնոյս դըն ին:
 աթոռ մըտաց դատա՛ւոր ին:
 ՚ի յայ աներկիւղ ին:
 շի մարդկանէ անամօթ ին:
 Օ՛ ի անձնիշխան է այնպիս ին:
 յո՛չ երկնչիւն և յերկիւղ ին:
Ե՛ւ

78
 —

Եւ անպատկառ ըստ խորհրդի ին.
 զի յուժեքէ ո՛չ տեսան ին.
 Ըստ և հողիս ՚ի քէն այր ին.
 ՚ի փեսայէդ իւր երկնայ ին.
 Վաճի զսեղէխ օտարոտ ին.
 ՚ի յառագաստն եմոյժ քոյ ին.
 Որ անդադար այրմամբ սրբա ին.
 աղաղակէ մըտաց խըղճ ին.
 Տո՛ւր դատ առնել ըստ ոտիս ին.
 զըրկոյ մարմնոյ քաղաքակց ին.
 Օ ներքինն առնել դւրձ վերին.
 և ըզ վերինն առնել ստոր ին.
 Որպէս կարգեալ է արարչ իդ.
 հողւոյ ծառայ լինիլ մարմ ին.
 Ո՛չ կամելով անիրան ին.
 լըսել ձայնի աղաղակ ին.
 Վասն երկիւղի անծայ ին.
 և ամօթոյ ինչ մարդկայ ին.
 Սակայն յաշխատ առնել այրւոյն.
 յիշատական խոցեալ վեր ին.
 Ղատաստանի լըսել նոր ին.
 ՚ի նըշմարեալ ժամանակ ին.

Լ Եւ դատաւորդ իմ երկնայ ին.

որով երկինք շերկիր դատ ին.

Դատաւորիս իմումս անձ ին.

դատել տացես զիս ըստ կարգ ին.

Օ ի մի՛ յաւուր դատաստան ին.

դատապարտիմ ընդ դատող ին.

Յորժամ կապես իմիաս ին.

հոգևով զմարմին յանլոյծ կապին.

Օ այրիացեալս ՚ի քէն դարձեալ.

կապակցեսցես սիրով քոյ ին.

Փեսայ լինիլ հոգւոյս հարս ին.

յօդմամբ ՚ի գլուխ քո վերըստին.

Եւ զհակառակս ոսոխ մարմ ին.

նահանջեսցես ներքոյ նոր ին.

Սառայապէս լուել բան ին.

Եւ ան յապաղ գործել զբար ին.

Օրինաւոր փարիսեց ին.

աղօթելով ՚ի տաճար ին.

Դնէր առաջի զգործեալ բարին.

ամենատես աչաց քոյ ին.

հրպարտանայր յիմար հոգ ին.

առ հեռաւոր ազգ մարդկայ ին.

Եւ

—
ո կ
✱

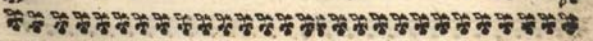
Եւ ՚ի վերայ մերձաւոր ին.
 աղօթակից մաքսաւոր ին.
 Օ որ ոչ միայն զաղօթել ին.
 չէառ լեզուաւ մեծաբան ին.
 Եւ յարդար գործոց նախկին
 վրիպեաց սնապարծ իւրով բանին:
 Բայց զինչ առնեմ իմումս անձին.
 ախտասիրես բոլորով ին.
 Բարեաց գործոց հեղեացող ին.
 չարեաց մասանց ժողովող ին.
 Օ ի բարութեանցն ոչ հետե իմ.
 յոր պանծացաւ փարիսեց ին.
 Եւ գերազանց լինիմ նրմ ին.
 ՚ի փառամով հրպարտ ախտ ին.
 Եւ յտուր ըզ ձայն մաքսաւորին.
 բաժեալ հոգւոյս մաքսապետ ին.
 Եւ զաղակել բանիւ նոր ին.
 անձ քաւեա՛ զմեզս իմ անձ ին.
 Եւ րդարացո՛ զես ընդ նրմ ին.
 որպէս ըզնա միով բան ին.
 Խոնարհեցո՛ զմիտս իմ ներք ին.
 զի բարձրացայց շնորհիւ քոյ ին.

Բնդ զազարու բարեկամ ին.
 մեռեալ եդայ 'ի տապան ին.
 Աջ քառօրեայ այլ բազմամ ին.
 մեռեալ հողիս է 'ի մարմ ին.
 Չայնրդ հընչեա՛ յիս երկնայ ին.
 և լըսելի արա՛ բան ին.
 Լոյծ 'ի կապից դըժոխայ ին.
 հան 'ի տանէ խա՛ւարայ ին.
 Բնդ զաքէի մաքսա՛ւոր ին.
 ո՛չ բարձրացայ յերկրէ ստոր ին.
 Ի բարձրագոյն ծառ իմաստ ին.
 'ի տեսութիւնդ անձայ ին.
 Փոքըր հասակ հողևոր ին.
 բարեաց գործովք յիս չաճեց ին.
 Լ. յլ յարակայ նը՛ւազեց ին.
 մինչ կաթնարբու զիս արար ին.
 Դարձեալ առակ հակառակ ին.
 ելի 'ի ծառ մարմնոյ ժանտ ին.
 Ի քաղցրահամ սէր երկրայ ին.
 որպէս և նա 'ի Թըզեն ին.
 Յորմէ հըզօր բանի՛ւ քոյ ին.
 փութով իջո՛ զիս ընդ նըմ ին.

Ո՛Տ

Լ գանելով ՚ի տունս անձ ին.
 ընդ քեզ և հայր և սբ հոգ ին.
 հոգւոյս զըկմամբ տալով զմարմինս
 զժառայութիւնն չորեք կին.
 Եւ զկէս գոյից մարմնական ին.
 աղքատացեալ տիրական ին.
 Օ ի փրկական առնա բան ին.
 արժանացայց քոյոյ ձայն ին.
 Արդիս գոլով աբրահամ ին.
 ըստ հաւատոյ նահապետ ին.
 Ար յօրինակ հրէական ին.
 և անմաքուր հեթանոս ին.
 Նրստար ՚ի յէշ յաւանակ ին.
 զգօնացելոյն և տրամբղ ին.
 Մաքրեա՛ և զիս ըստ առակ ին.
 և յիս հանգիր հոգւով քոյ ին.
 Եւրա՛ աթոռ զիս երկնայ ին.
 բազմեաց յոգիս ըստ քրովքէ ին.
 Եւ ըստ միւսում օրինակ ին.
 հրէից ազգաց առ թրզեն ին.
 Օ որ ՚ի խընդիր գոլով պըտղին.
 ո՛չ ընծայեաց զերեխայր ին.

Մի անիծեր զիս ըստ նոց ին.
 Թէ և նրման եմ անբեր ին:
 Օ ի մի տերև ըն հաւատ ին.
 պըտողով գործոցն իմ չորասց ին.
 Լ՝ յ հաստատեա՛ զիս ՚ի բար ին.
 որպէս և զուռն ՚ի սբ որթ ին:
 Օ որ մըշակէ հայրըդ վեր ին.
 պըտողաբերէ յաճումն հոգ ին.
 Եւ զանպըտուղ ծառըս քաղցրին.
 և զպըտղատուս դառնագուն ին:
 Մի հատաներ յայգւոյ քոյ ին.
 այլ փոփոխեա՛ բրելով աղբ ին:
 Հրա՛նիրեցայ յառա՛ւօտ ին.
 իմ ըսկըզբան յաշխարհ մըտ ին:
 Վործե՛լ յայգի պատու՛իրան ին.
 ընդ քո պատկեր դահեկան ին:
 Եւ ես չըլ՛նայ հրա՛նիրող ին.
 մըտանելով միայն յայգ ին:
 Իայց հեղգացայ ՚ի գործ բան ին.
 որով չունիմ ակրն վարձ ին:
 Լ՝ յ տրդ առատ յամենայ նի.
 տուր ինձ ձրրի զպարդև շնորհ ին:

—
n 2
—

Ինդ

Ընդ մըշակաց մետասան ին.
 մըտեալ յայդի ադին դրախտ ին.
 Ի հարսանիսն անայ ին.
 զոր հայր արար քեզ միած ին.
 Կոչեաց և զիս ձայն քարոզ ին.
 ուրախանալ յանձառել ին.
 Ըստ ՚ի խորհուրդ քո խորան ին.
 և անդ յաննիւթ քաղաք վեր ին.
 Յանէժական յանպատմել ին.
 յանփոխական ուրախալ ին.
 Եւ քանզի զգեստ պայծառ չունիմ.
 արժանանոր հարսնարան ին.
 Օ ի սևադոյն մեղօքս անձ ին.
 աղտեղեցի զանազան ին.
 Օ դեստ և զգեցօղ տր անքըննին.
 զգեցո՛ զիս քև այժմիկ կըրի ին.
 Եւ զպատմութեան ըն զառաջ ին.
 պայծառացո՛ զայժմ աղտեղ ին.
 Օ ի մի՛ լընայց տներդ ձայն ին.
 զընկերն ընդէր այսրը մութ ին.
 Եւ մասնեցայց նրման նրմ ին.
 ՚ի բանտ անել դրժօխայ ին.
 Զի

117

Չիմաստնացայ ես յերկոս ին.
 ըստ իմաստնոց կուսից հընդ ին.
 Օ ի զգիւրագիւնն ընդ դժճարին.
 ոչ ըստացայ ես ըզբար ին.
 Լ՝Ղ յիմարացն եղէ յետ ին.
 ոչ պահելով իւղ լապտեր ին.
 Բնդ կուսութե զողորմու Թի.
 Ե կամ զօժումն աւազան ին.
 Առք ՚ի գիշերն անգործ վերջ ին.
 ինձ արծաթով ոչ վաճառ ին.
 Արով և դրունք հարսնարան ին.
 հեղգացելոյս ընդդէմ փակ ին.
 Լ՝Ղ աստանօր մինչ ՚ի մարմ ին.
 փեսայդ իմ լուր հոգւոյս հարսին.
 Օ որ փոխան անդր աղաղակ ին.
 այժմիկ գոչեմ ողորմագ ին.
 Բաց ինձ ըզդուռնըդ երկնայ ին.
 մոյժ յառադաստ ըդ քո վեր ին.
 Լ՝ըժանացո՛ սբ համբուր ին.
 անախտական մաքուր գըրի ին.
 Ինձ մի՛ լիցի լսել ձայն ին.
 զոչ գիտական պատասխան ին.

Լ՝Ղ

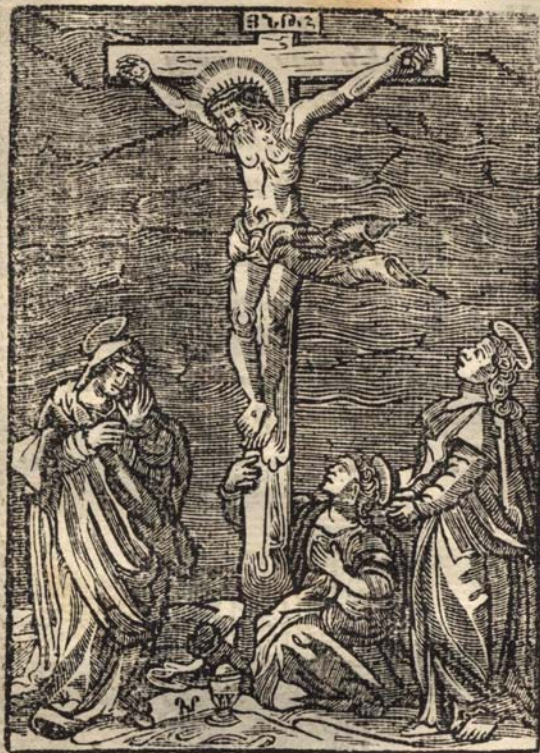

Լ՝ Եւ տո՛ւր վառել շիջեալ ջահին.
 մըտաց կուրիս լուսուլքոյ ին:
 Նըմանեցայ չար ծառայ ին.
 Ի տաղանդացն ո՛չ շահող ին:
 Եւ գերազանց գըտայ նըմ ին.
 զի կորուսի զպարգև շնորհ ին:
 Ո՛չ գործեցի ըզքոյն կըրկ ին.
 քառեակ զերկուս՝ տասն ըզհնգին:
 Օ՛ ի տիրէի բոլորով ին.
 տասըն քաղաք զգայական ին:
 Լ՝ Եւ Թաքուցի յերկիր ըզ մին.
 ծրարեալ ախտիւք վարչամակ ին:
 Չարկի զարծաթն՝ ի սեղան ին.
 զի խընդրէիր ըզտուկոս ին:
 Լ՝ Եւ ի ըզբան պատուհիրան ին.
 ՚ի լուսելիս տիրական ին:
 Որք են սեղան իմանա լե.
 իմաստութեան կենաց հաց ին:
 Վ՝ անն այնորիկ ես ակն ուն իմ.
 ընդ մէջ հատմանն և խա՛ւար ին:
 Ս՝ ինչ՝ ի խընդիր գաս տաղանդին.
 զոր շնորհեցեր յա՛ւազան ին:
 Լ՝ Եւ

Լ՝ Եւ փրկողիդ իմոյ անձ ին.
 Լալով յինէն այս ասաց ին.
 Թախ մինչ ՚ի ձեռս է ինձ բար ին.
 տուր քեզ հաճոյ լինիլ նով ին.
 Որով լ՛ացց զուրախալ ին.
 ընդ ծառայի հա՛ւատարմ ին.
 Թախ մ՛ուտ ՚ի տունն իմ երկնային.
 յուրախութիւն տըն քոյ ին.
 Ունայնութիւն անկեալս անձ ին.
 սա՛ սակս յիշման կատարեսց ին.
 Կենաց բաշխող միշտ անթեր ին.
 ՚ի ձեզ և մեզ ձիր շնորհեսց ին.

ԷՃ

ՏՐԸՆ Փառաց կամա՛ւ խաչ եալ.
Որպէս Պօղոս քաջ վըկայ եալ:
Է Արիւնխացոյ 2. 8:

*Նորին Տեառն 'Ներսէս' Ա Մ Խաչ
և Չարչարանացն:

Ր Թ Փ Ր Կ Ն Կ Ն Ն

խորհուրդ խաչին. յայտ
նեալ ցուցեր յերեկոյն:

Եւ զկենարար ըդ քո մարմ ին.
բաշխեալ ետուր ընդ բաժակ ին.
Եւ րաւ զիս ընդ սբ դաս ին.
հաղորդ լինիլ քում սեղան ին.
Կենաց հացիդ յորմէ սով իմ.
և ըմպելոյդ ում ծարաւ իմ.

Որ մաքրեցեր յաճազան ին.
 մաքուր ձեռօք զոտըս նոց ին.
 Եւ ուսուցեր զխոնարհու թի.
 զոր նախ բանիւ յայնժամ յերին.
 Եւ ընձ և զիմ տիղմըն չար ին.
 աղաչանօք սրբբոյ գընդ ին.
 Եւ ըզ գընացս ուղղեա՛ զոտ ին.
 խոնարհու թեան ելիւք յերկ ին.

Որ ըզ բնութի քո մարդկայ ին.
 ցուցանելով ՚ի գիշեր ին.
 Տագնապեցար դու յերկիւղ ին.
 աղօթեցեր առ հայր յերկ ին.
 Փըրկեա՛ և զիս գաղտնի նետ ին.
 և յերկիւղէ գիշերայ ին.

Սասունք հոգւոց մեր և մարմին.
 յերկիւղ քո սբ բւեռեսց ին.
 Որ կապեցար ընդ կապելո յն.
 արձակեցեր զհանգոյց կապ ին.
 Օ իս արձակեա՛ յինքնակապ էս.
 կապից մեղաց դըժոխայ ին.

ՃԺ

Որ ընդ մեղօք պարտա՛նոր ին.
 կացեր անմեղդ ՚ի յատեն ին.

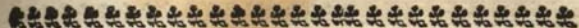
Յորժամ փառօք դաս հայրենի
 մի դատեսցես զիս վերբստ ին
 Ար ձաղեցար ՚ի թուք պրղծ ին
 վասն ամօթոյ նախաստեղծ ին
 Ս ընջեա՛ զամօթ մեղաց լըբբ ին
 որով զերեսս իմ ծածկեց ին
 Ար ներեցեր չար ծառայ ին
 ածեալ ձեռօք քեզ ապտակ ին
 Հար յուժգնակի զգէմբս չարին
 որպէս և զիս եհար յուժգ ին
 Ար ոչ թողեր հասիլ վիմ ին
 ՚ի խոր մեղաց անդընդայ ին
 Լ յլ դառնապէս լալով սրբս ին
 քա՛նիչ եղեր ուրացող ին
 Կանգնեա՛ և զիս նրման նրմ ին
 ՚ի գլորմանէ սայթաքող ին
 Յորդ արտասուս տալով աչա ցս
 և ջուր գըլխոյս նրման ծով ին
 Ար ըզգեցար ըզծիրան ին
 արկար քղամիդ կարմիր յանձ ին
 Նախատանաց զոր կարծէ ին
 զինու՛որք պոնտայ պիղատոս ին

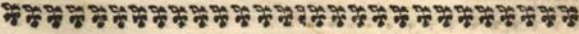
Բ զքուրձ մեղաց մերկեա՛ յինէն.
 զորդան կարմիր արեան գուն ին:
 Եւ ըզգեցո՛ զուրախալ ին.
 որ զգեցուցեր զմարդն առաջ ին:
 Ի ծունր իջեալ կատակէ ին:
 խաղառնելով ծիծաղէ ին:
 Յոր հայեցեալ զօրքն երկնայ ին.
 ահիւ՛ երկիր պագանէ ին:
 Օ ի ըզբնութիս ադամայ ին.
 բարձցես զամօթ մեղսասիր ին:
 Եւ զիմ հոգւոյս մեղաց խըղճ ին.
 լուծցես զամօթ ըն տըրտմագ ին:
 Որ ըզգըլուի քո զերկնայ ին.
 յորմէ սարսեալ սերովքէ ին:
 Չաճկեալ ձորձովքըն կըռփի ին.
 Ե եղեգամբ հարկանէ ին:
 Սասըն գըլտոյ հողեղին ին.
 խոնարհելոյ կընոջն ոտ ին:
 Օ ի վեհագոյն յերկնից դաս ին.
 ըզնա դիցես ՚ի քոյդ մարմ ին.
 Եւ զիմ անկեալ մինչ ՚ի գետ ին.
 Ե խոնարհեալ ոտից չար ին:
 140 Ս

11

Ասարն դործոյ անօրին ին.
 որ զիս յերկիր կործանեց ին
 Մի թողուցուս խաղալ նով ին.
 ուն մանկանց դընտակ խաղ ին.
 Լ՝ յլ փրկեացես ՚ի թըշնամ օյն.
 յօդեալ ՚ի գլուխ քո վերըստ ին.
 Ար ՚ի բոլոր քոյոյ մարմ ին.
 Լ բովանդակ մասն անդամ ին.
 Լ՝ շեր սաստիկ զՏարունած գանին.
 յետ վըճրուոյ դատանոր ին.
 Օ իս որ յոտից մինչև ջրգլո լի.
 ցանօք նեղիմ անհընար ին.
 Լ՝ ռողջացո՞ դարձեալ կըրկ ին.
 որպէս շնորհօք անաղան ին.
 Ար փոխանակ մեղաց փրշ ին.
 զոր մեզ անէծք ըն բուսուց ին.
 Պըսակ ՚ի փշոց ՚ի գլուխ եդ ին.
 մըշակք այգւոյն իսրայէլ ին.
 Խըլեա՛ ըզփուշ մեղաց յին էն.
 զոր յիս եհար իմ թըշնամ ին.
 Լ՝ ողջացո՞ զիսայթունած վեր ին.
 զի սպիք մեղաց ըն ջընջեաց ին.
 Ար

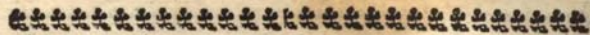
Որ ընդ պըտողոյ քաղցրագունն ին.
 դառնն խայթիւն մահացուցչ ին.
 Նաշակեցեր զխառնեալ լեղ ին.
 Լըզ քացախն 'ի ծարան ին.
 Ըզ դառնութի թունաւոր ին.
 զոր 'ի մասունս հոգւոյս արկ ին.
 Սաքրեա' 'ի բաց հանդերձ նովին.
 Լ քաղցրասցի սէր քո 'ի սմ ին.
 Որ փոխանակ մահաբեր ին.
 ծառոյն բուսեալ 'իմէջ դրախտին.
 Բարձեր 'ի յուս քո զփայտ խաչին.
 'ի գողգոթայ հաներ տեղ ին.
 Օ իմ առ 'ի մեղս անկել զհոգին.
 Լ ծանրագոյն բարձօղ բեռ ին.
 Թեթեւացի քաղցրը լծ ու.
 Լ փոքրողի բեռամբ խաչ ին.
 Որ յուրբաթու ժամ յերրորդին.
 յօր պատրանաց նախաստեղծ ին.
 Բևեռեցար տր 'ի խաչ ին.
 ընդ անօրէն աւազակ ին.
 Չեռք որ զերկիր հաստատեց ին.
 տարածեցեր զայն 'ի խաչ ին.

ՃԼ

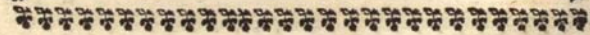
Փոխան նոցա ճրգման ձեռ ին.
 որ 'ի ծառայն մահ կրթեց ին.
 Օ իս որ յանցեայ նրման նոց ին.
 Լ առաւել քան ըզնոս ին.
 Չեռամբ տրնկել տունկ գոմորին.
 պրտուղ կրթեալ սողոմայ ին.
 Մ'ի տուժեացես չափով չար ին.
 մի' պահանջեր զՏամար պարտ ին.
 Լ յԼԼեր քաւիչ իմոյ յանց ին.
 որպէս նոցա յանյոյս վայր ին.
 Ար բարձրացար 'ի սբ խաչ ին.
 բարձեր զանէծսրն մարդկայ ին.
 Եւ ըզ բնութիւնս թրշնամ ին.
 բեռեցեր դու 'ի նրմ ին.
 Օ իս ամրացո՛ւ ընդ հովանե՛
 ամենայաղթ քո նրշան ին.
 Եւ 'ի ծագելն յարևել ից.
 լուսաւորեա՛ւ լուսով նոր ին.
 Ար յաջակողմ աւազակ ին.
 բացեր ըզ դուռն ադին դրախտին.
 Յիշեա՛ւ և զիս յորժամ դայց ես.
 արբայութիւն քո հայրեն ին.
 Լ ը

Լ ընայց և ես ըզջրնծալ ին.
 զքո ասացեալ պատասխան ին.
 Լ յսօր ընդիս իցես յադ ին.
 'ի հայրենիս քո առաջ ին.
 ✠ Ար ողբալով բաղխամբ սրբոս ին.
 տնըդ իմոյ մայր առ խաջ ին.
 Յորժամ լրսէր ըզծարաւ ին.
 հեղոյր արտօս ըր ցաւադ ին.
 Տացես և ինձ հեղուլ վասն իմ.
 յորդ արտասուս նրման ծով ին.
 Թ ի ընացից զյանցանս անձ ին.
 և զաղտ հոգւոյս պատմուճան ին.
 ✠ Ար յահագին գոջմամբ ձայն ին.
 բարբառելոյ զէլիէլ ին.
 հիմունք երկրի տատանէ ին.
 լերինք բարձունք սասանէ ին.
 Լճ վարագոյր հին օրին ին.
 վերուստ 'ի վայր պատառէ ին.
 Լճ գերեզման ըք բանայ ին.
 մարմինք սրբոց ըն յառնէ ին.
 Լ րեգական լոյս քօղարկե ալ.
 խաւարանայր միջօրէ ին.
 Թ Լա

ՃԼ

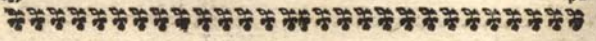
Եսակ լուսինն օրինակ ին.
 փոփոխելով յարեան գուն ին.
 Քանզի ըզ արդ իւրեանց տեսին.
 մերկ ՚ի խաչին ճանդուրժէ ին.
 Որ փոխանակ բանական ին.
 անբան տարերբըն սարսէ ին.
 Լորդ ընդ վիմացն որ շարժէ ին.
 շարժեա՛ զանշարժ սիրտս ՚ի բարին.
 Ընդ մեռելոցն որ կանգնէ ին.
 կանգնեա՛ զմեղօք մեռեալ հողիս.
 Ընդ պատառիլ վարագուր ին.
 վասըն պարտեացն ադամայ ին.
 Օ իմ պատառեա՛ զճուհի չար ին.
 ջընջեա՛ ըզ գիր մեղացս անձ ին.
 Ընդ խա՛ւարիլ լուսա՛նոր ին.
 հերբեա՛ յինէն զգունդ խա՛ւարին.
 Ընդ լուսանալ յիններորդ ին.
 լուսա՛նորեա՛ զիս վերբստ ին.
 Ընդ մերկանալ քո ՚ի փայտ ին.
 ընդ մերկութեան նախաստեղծ ին.
 Օ իս ծածկեսցես փառօք քոյ ին.
 յա՛նուր մեծ ՚ի հրապարակ ին.
 Ժ Որ

Որ փոխանակ խաչահանու՛ աղ.
 տանըն լըքեալ հրէից աղգ.
 Լ' շօթէիր առ հայր յերկ.
 Թողուլ ըզմեղսն որ գործեց.
 Ինչ որ հոգևով հա՛նատացե.
 Երկըրպագեմքեզ միած.
 Թող զիմ զյանցանս որ գործեցի.
 մի՛ յիշեսցին մեղքն առաջ.
 Որ յետ լնլոյ գրեւոյ բան.
 ա՛նանդեցեր առ հայր զհոգ.
 Տիգա՛հ հարեալ զինա՛նոր.
 աղբիւր բըղխեաց ՚ի սբ կող.
 Վ ուրն ՚ի լո՛ւացումս ա՛նազանին.
 արիւնն յարբումըն խորհըրդին.
 Ասարն վերացըն կողածն.
 որով մեղա՛ն մարդն առաջ.
 Օ իս որ յախտէ ծընեալ մարմին.
 Լ' ՚ի հողոյ զանգեալ արի.
 Օ որ մաքրեցեր ցօղով կող.
 Լեսս դարձեայ ՚ի նոյն կըրկ.
 Մի՛ Թողուցուս կալ ՚ի նրմ.
 այլ լո՛ւացեսս զիս վերըստ.

ՃԺ

Թի ոչ պարգևք ըն շնորհեսց ին.
 այլ արտասու՛օք առողեսց ին.
 Բայց ըզբերան իմ վճռակ ին.
 քո սբ արեան կողահոս ին.
 Արպէս տրղայ ստընդիայ ին.
 որ զմօրն ինքեան ճրգէ զլստ ին.
 Օ ի ես արբից զուրախալ ին.
 և զմայլեցայց 'ի սբ հոգ ին.
 Եւ քաղցրասցի համբաժակ ին.
 սէր անարատ անապակ ին.
 Ար 'ի մահու քո անմահ իդ.
 զոր ընկալար մահ 'ի մարմի նդ.
 Յանմահութի զես փոխեց եր.
 զմահու հատեր զՋիլս վերջ ին.
 Օ իս որ մեղօք մեռայ կըրկ ին.
 և կորուսի զանմահ բար ին.
 Կենդանացո՛ կամօք քոյ ին.
 արդարութե՛ պատու՛իրան ին.
 Օ անանց պարգևդ՝ անցա՛նորին.
 'ի պարգևի խընդրեալ մաս ին.
 Բզ պարգևիցդ արարած ոց.
 մահկանացու՛աց և անմահ ին.
 Ընդ

Բնդ յովսեփայ արեմաթ ին.
 արդար և սբ աշակերտ ին:
 Ինձ պարգևեա՛ զքեզ ձիր շնորհին.
 Կենաց բաշխող յամենայն ին:
 Որ պատեցար սբ կրտա՛ւ
 եդար՛ի նոր գերեզման ին:
 Օ իս մի թողուր նրման լին իլ.
 որք իջանեն ՚ի գուբ ներք ին:
 Լ. յ մեռուսցես զանձն իմ ախտին
 կենդանացո՛ երկնա՛ւոր ին:
 Լ. յ ի խորհուրդ սբ զըմբուս
 անուշահոտ մաքուր խրնկ ին:
 Որ ՚ի դասուց հոգեղին այց.
 ահի՛ւ պատու՛իս յիմանալ ին:
 Նոյն պահեցար ՚ի զինու՛որ այց.
 պահպան անքուն իսրայել ին:
 Օ իս պահպանեա՛ աջովքոյ ին.
 և յանձնարա սբ հրեշտակ ին:
 Պահել ամբողջ ՚ի գիշեր ին.
 յաներևոյթ պատերազմ ին:
 Որ կընքեցար դու մատանե աւ.
 դասուք լուծեալ քահանայ ին:

Գաւնձըդ կենաց անմահութեան,
 Տաճկեալ եղար 'ի սիրա երկ ըիւ
 Ըղդրունս մըտից ըղգայու թեց,
 յորս է բարւոյ մուտ և չար ին:
 Կընքեա՛ խաչիդ քո նըշան ին,
 և հաստատեա՛ յիս ըղբար ին:
 Ար 'ի կանանց իւղաբեր ից,
 արտասո՛ւնցար յառա՛ւօտ ին:
 Շնորհեա՛ և ինձ կաթիլ սրբախօ,
 ջերմ արտասուս տարիմամբ քոյին:
 Ե՛ւ ա՛նտեօք սերուիէ ին,
 որ 'ի վերայ գոչէր վիմ ին:
 Ինձ լըտելի արա՛ գհընչի աւն,
 զձայն յարութե՛ փողոյ վերջ ին:
 Ի նոր և կոյս գերեզման էն,
 յարեար մարմնով քո կուսած ին:
 Եղեալ պըտուղ և անդրան իկ,
 նընջեցելոց մեղ առաջ ին:
 Օ իս որ կապեաց իմ թըշնամ ին,
 ախաի՛ն մեղաց որ 'ի մարմ ին:
 Լըճակեացես զիս վերբաս ին,
 ույ՛ զհոգիսն որ 'ի բանս ին:

ԵՏ

Ար

Որ յայտնեցար 'ի պարտիզ ին.

մարիամու մագդաղին ին.

Եւ մերձենալ ոչ ներեց եր.

որ յեայի ազգէն կըրկ ին.

Յատնեաց և ինձ յութերորդ ին.

մեծի վերջի առաւօտ ին.

Եւ ներեցես յայնժամ մերձ իլ.

անարժանիս իմոյ անձ ին.

Որ յարութէ յերեկոյ ին.

միաշաբաթ կիւրակէ ին.

Երևեցար մետասան ին.

փակեալ դրամբք 'ի դիշեր ին.

Եւ ըզփրչում ըն զառաջ ին.

զոր կորուսաք մեք 'ի դրախտ ին.

Պարգևեցեր դարձեալ նոց ին.

նորքք բնութէ ըս մարդկայ ին.

Օ իս որ զՏոգւոյս փակել ունիմ.

զդրունս մըտից քոյոյ բան ին.

Եւ անձաձանչ խաւարայ ին.

իբրև ըզտունս գոլով մըթ ին.

Մ'ի թողուցուս յանյոյս յարկին.

մի' օթակից լինիլ չար ին.

Լ յ զառագաստ բաց ըզսըրտիս.
 փայլեա՛ ՚ի սա՛ զլոյս արփեն ին.
 Ի նմին ա՛նուր կիւրակէ ին.
 յէմմա՛նուսայ ճանապարհ ին.
 կղէոպանց մինչ երթայ ին.
 խօսակցելով քո ընդ նոս ին.
 Սանօթ ետուր յօթեան ին.
 ՚ի բեկանել սրբոյ հաց ին.
 Լ նտես եղեալ յաչաց նոց ին.
 ճըմլեալ սրբտիւք վարանէ ին.
 Սանո՛ և ինձ զանձառել ին.
 զծածուկ տեսիլ քո բաղձալ ին.
 Լ՛ն ճըմլեացի սիրտ իմ յանձ ին.
 յիշմամբ սիրոյ քո երկնայ ին.
 Յայսըմ հովտէս տըրտմակա նէ.
 ելս ՚ի սրբտի դընել յերկ ին.
 Յոր ուխտեցեր մեզ միած ին.
 զարքայութիւն ըդ քո վեր ին.
 Որ ՚ի յա՛նուր ութերորդ ին.
 մըտեր դարձեալ տր առ նոս ին.
 Լ ըցեր զըղձումն աշակերտ ին.
 Թերահա՛ւատ ըն թովմայ ին.

Ճ

Շ շափելով զխոցունս՝ կող ին.
Լ զբեռաց ըն սբ տեղ ին.
Ո րով առաք մեք զերան ին.
 որք ոչ տեսաք որպէս նոր ին.
Օ իս որ հողւով հաւատաց եալ.
 սր և ան խոստովան իմ.
Ք այնին գոչեմ զայս ընդ նրմ ին.
 որպէս ուսայ բանին նոր ին.
Լ րժանացո՛յ յորըն վերջ ին.
 յորժամ գայցես փառօք քոյ ին.
Օ քեզ աեսանել մարմնով նով ին.
 ողջագուրել սիրով սրբոս ին.
Ո ր առ ծովուն տիբերայ ին.
 ներգործեցեր հրաշքս կրկ ին.
Լ րմամբ ձրկանցն ՚ի յուռկանին.
 և նորաստեղծ ձուկն ՚ի կրակ ին.
Օ իս որ ալիքս այս երկրայ ին.
 ՚ի ծով մեղաց ընկըղմեց ին.
Վ երաբերեա՛յ յանախտ բար ին.
 սբ ուռկանան պատուիրան ին.
Ո ր երրակի սիրով բան ին.
 հարցանելով քոյ յետ ձաշ ին.

օ իմ ըզմեռեալ հոգիս կըրկին.
 կենդանացո՛ տր վերբստ ին.
 Ե՛ւ գալըստեամբ ըն քո վերջ ին.
 անմահացո՛ զիս ընդ նրմ ին.
 Ե՛ւ ընդ օդոյս իշխանու թի.
 զոր բռնու թի՛ այժմիկ ուն ին.
 Լ՛նխուովաբար խաղաղու թի.
 զիս անցուցես հայցմամբ նոր ին.
 ✠ Ո՛ր ՚ի լըրման քառասնեկ ին.
 սուրբ յարու թե՛ յետ պասեք ին.
 Ի ձիթենեաց հաներ լեր ին.
 զընտրեալ ըզդաս մետասան ին.
 Ե՛ւ զա՛նետիս հօր ըզհոգ ին.
 խոստանայիր շնորհել նոց ին.
 Ե՛ւ օրհնելով տր ըզնոս ին.
 վերհամբարձար փառօք յերկ ին.
 Ե՛ւ ըզբնու թի՛ ըս մարդկայ ին.
 զոր չարն արար անդընդայ ին.
 Բարձրացուցեր գեր՛իվեր ոյ.
 քան ըզբնու թի՛ ըս հրեղին ին.
 Ե՛րստար յաջմէ քում ծընող ին.
 ըստ կանխասաց մարդարե՛ ին.
 Եւ

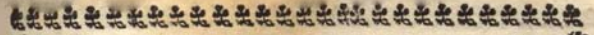
Երկրպագեալ յանմամնակ ան.
 զօրացն ընդ հօր և ընդ հոգ ին.
 Եւ զիս անշարժս առ ՚ի բար ին.
 վերաբերեա՛ ընդ քեզ յերկ ին.
 Օ նեխեալ անդամս այսերկրային.
 յօդեա՛ ՚ի գլուխ ըդ վերըստ ին.
 Թախ և վերջին յամենայն ին. Ը
 իբրև ոտից գարշապար ին.
 Սակայն ՚ի Թիւ սբ անդամ ին.
 համարեցայ ես ընդ բազմ ին.
 Որ յիսներեակ յոբելին ին.
 ՚ի կատարման պենտէկոստ ին.
 Եւաքեցեր զքո սբ հոգ ին.
 ՚ի վերնատուն ըն խորհրդ ին.
 Ըստ կանխագոյն խոստման բանին.
 և աւետեաց քոց հրաման ին.
 Սընիթարել ըզ տրրումու Թի.
 աշակերտաց մետասան ին.
 Յորում անտեսն և անքրնն ին.
 հընչեաց նըման հողմոյ յուժգ ին.
 Եւ լից ըզ տունն յոր նըստէ ին.
 մաքրիչ բոցով ծախօղ չար ին.
Յոր

Ը

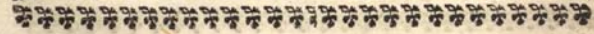
Ծորմէ պարզեք յձայ ին.
 Տրեղէն լեզուօք բաժանե ին:
 Ի հաճաքումն ընտրեալ բան ին.
 որ ցրոճեցան յաշտարակ ին:
 Յիս որ Թախծեղս եմ տրամագին.
 'ի հեռանալ շնորհաց քոյ ին:
 Ասարն մեղացս որ միշտ գործին.
 յանձն իմ սիրող կամա՛ւ չար ին:
 Լուպեցես զառատ հող ին.
 որ է անծախ 'ի պարզե ին:
 Ի ինիլ սփոփիչ տրքտումն անձ ին.
 'ի մաքրութիւն չար խորհրդոյ ին:
 Լա՛ւ նորոգեա՛ զուղիղ հող ին.
 որ ոչ հնանայ ամենե ին:
 Յիս 'ի հնացեալ մեղաց բազ ին.
 և յօթարան կամակոր ին:
 հողւով հաստեա՛ տիրական ին.
 և մի հաներ յինէն զհող ին:
 Լուաւաշնորդ ինձ 'ի յերկ ին.
 հողիդ լիցի սբ և բար ին:
 Պաղատանօք յձածն ին.
 անապական և միշտ կուս ին:
 Լա՛ւ

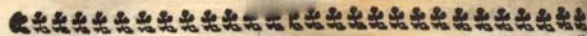

Եւ յովհաննու կարապետ	ին.
յանապատէ բարբառ ձայն	ին:
Լճաքելոց մաքուր դաս	ին.
մարգարէից նախ առաջ	ին:
Որք ըզհասանա հողւոյդ արբ	ին.
Եւ ընդհանուր մեզ արբուց	ին:
Լճակերտաց գերագուն	ին.
Սբ հաճատոյ անշարժ վիմ	ին:
Եւ անօթոյ ընտրեալ բան	ին.
անձառելեաց ըն տեսող	ին:
Մաքուր որդւոց ըն զեբեթ	ին.
որք ՚ի վերուստ որոտաց	ին:
Եւ անդրէի քում խաչակց	ին.
Եւ մատթէի քարոզ բան	ին:
Փիլիպպոսի զՏայր հարցող	ին.
բարդողիմեայ զմեզ կոչող	ին.
Յակոբոսի մակալփեն	ին.
Եւ Թովմայի երկունորեկ	ին:
Նախանձայոյզ շման՝օն	ին:
Եւ յակոբեան ըն յուդայ	ին.
Եւ ըստ անո՛նն եղբօր քոյ	ին.
արդար անունն աշակերտ	ին:

ւլժ

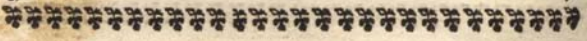

Լօթանց սրբոց զոր ընտրեց ին։
 սարկա՛ւագաց փոքու հօտ ին։
 Արոց նախկի պարուց դաս ին։
 պըսակ անունն է ընդ նոս ին։
 Ե՛ւ քում ընտրեալ եօթանասնին։
 աշակերտաց քարոզ բան ին։
 Ե՛ւ որք նոցայն հետուեց ին։
 յիւրաքանչիւր ժամանակ ին։
 հայրապետաց հանուրց ազգ ին։
 վարդապետաց ուղիղ բան ին։
 Արք զքեզ որդի հօր միած ին։
 խոստովանիլ մեզ ուսուց ին։
 Սպասա՛նորաց սբ խորհրդ ին։
 իննեակ դասուց յեկեղեց ին։
 համանմանեաց վերնագուն ին։
 փառատրողացն անձայ ին։
 Եւակ նոցունց որք են յերկ ին։
 հայցմամբ վեհեցն ողորմեա՛ ինձ։
 Արք և վասն իմ քեզ պաղատ ին։
 անտես չառնել զգործըս ձեռ ին։
 Սարտիրոսօքն անթի՛ւս անձ ին։
 որք վասըն քո զարիւնս հեղ ին։

պի

ՏՈՒՐ ԻՆՃ արտօս ըր ցա՛ւագ Ին.
 Տեղուլ փոխան արեան նոց Ին.
 Ի վրկայէն սուրբ առաջ Ին.
 ստեփաննոսի զքեզ տեսող Ին.
 Մինչ ՚ի վրկայս բնա՛ւից վերջ Ին.
 որք ՚ի նեռնէն կատարեսց Ին.
 Չարչարանօք ամենայն Ին.
 ՚ի տանջանաց փրկեա՛ չար Ին.
 Եւ կամա՛ւոր մահո՛ւամբ նոց Ին.
 ՚ի մահո՛ւանէ անվախձան Ին.
 Խա՛ւար բանտիւք արգելան Ին.
 լուսա՛ւորեա՛ զխա՛ւարս անձ Ին.
 Եւ կուրու՛թք աչաց նոց Ին.
 յաչրս հոգւոյս փայլեա՛ զարփ Ին.
 Տառամբ ունկանց լուսարան Ին.
 զիմրս բացցես քոյոյ ձայն Ին.
 Եւ ծայրակտուր փողոց օդ Ին.
 յոգիս բուրեա՛ զհոտ անմահ Ին.
 Կըտրեալ լեզո՛ւօք սրբաբան Իցն
 զիմս արագեա՛ բանի՛ւ քոյ Ին.
 Եւ ատամանց քաղմամբն յուժգին Ին.
 բաց ըզբերանս առնուլ զհոգ Ին.

Տատմամբ ուսոցն երկուց ձեռին.
 զիմս արձակեա՛ միշտ ՚ի բար ին.
 Եւ կոտորմամբ մատանց նոց ին.
 զիմ գրբեացես անունն յերկ ին.
 Տերձմամբ մաքրոցն որովայն ին.
 Տերձ ա՛ռ յինէն զխորհուրդ չարին.
 Եւ կըտրելով օտից նոց ին.
 ոտք իմ գրթոտք հաստատեսց ին.
 Բերմամբ մորթոց սրբբոցն անձին
 բորբ մեղացն իմ քերեսց ին.
 Եւ մորմոքմամբ հարման աղ ին.
 հեշտախտուիքն իմ մաքրեսց ին.
 Բնդ բազմահնար տանջման նոց ին.
 տանջանք հոգւոյս բըժըշկեսց ին.
 Եւ ընդ հատեալ մասանց նոց ին.
 ցաւք յօդո՛ւածոյս իմ ողջաց ին.
 Բեկմամբ բարձից ըն յօդո՛ւածին.
 զիմքս պընդեա՛ յողգողդ մարմ ին.
 Եւ խիստ գանիւ՛ գա՛ւազան ին.
 ըզ խըստութի կակղեա՛ սըրտ ին.
 Բնդ տատասկաց սուր երկաթ ին.
 ըզ սուրքո՛ հան ընդ դէմ չար ին.
 Եւ

141

Եւ եւեռօք գարշապար ին.
 զիս բեւեռն յերկիւղ քոյ ին.
 Ընդ նետաձիգն որ առ նոս ին.
 զիս խոցեսցես սիրով քոյ ին.
 Եւ ընդ գելոց գելարան ին.
 զիմ ճըմլեսցես սիրոս առ բար ին.
 Ընդ եռացումն կապար ին.
 զոր ՚ի բերանան արկանէ ին.
 Շ իջն՝ զեռանդ բոցոյ ախտ ին.
 Ե եռացն յիս ըզհող ին.
 Ընդ սպառնալեաց խրատագունին.
 զորս առ ոչ ինչ համարէ ին.
 Ի սպառնալեաց վրդկեան չար ին.
 Ե դարձուցես ՚ի գլուխ նոր ին.
 Եւ ընդ խոստման անցանոր ին.
 յորոց ՚ի բաց հրաժարէ ին.
 Ս ՚ի մատնեցայց ես պատրող ին.
 խաբիլ սիրով հիւթանիւթ ին.
 Կախաղանօք սրբբոցն ոտ ին.
 զընթացս ուղղեան առ քեզ յերկին.
 Եւ կապանօք ծանր երկաթ ին.
 Թեթեւացն զհողս երկրայ ին.
 ԺԼ 161 Ընդ

Բնդ շղթայից պարանոց ին.
 զիս կապեսցես սիրով քոյ ին.
 Եւ ընդ կռճեղս որ յողք ին.
 զիս ՚ի կապից խրէս՝ չար ին.
 Առք վասըն քո ընդ հուր անց ին.
 Ե ընդ եռանդ ըն կաթսայ ին.
 Շ իջ՛ ըզհուր մեղաց ախտ ին.
 Ե ըզվառուճըն գեհեն ին.
 Եւ ծովահերձ սառմամբ ցըրտին.
 որում նոքա համբերեց ին.
 Օ իմ ըզպաղեալ սիրտս առ բարին
 ջեռո՛ սիրովդ անծայ ին.
 Առք վասըն քոյ ողորէ ին.
 ըզչար գազանսն յուտել զմարմին.
 Օ իս ՚ի ժանեաց փրոհեա՛ չարին.
 Ե յեղջերէ միեղջերո՛ւ ին.
 Բնդ բազմօրեայ քաղցի նոց ին.
 տո՛ւր ինձ ըզհաց քո երկնայ ին.
 Եւ ընդ պապբումըն ծարա՛ւ ին.
 զանապական աղբիւր կող ին.
 Բնդ օձաբնակ խա՛ւար գըբ ին.
 յոր Լ ուսատուն էր իմ անձ ին.

պի

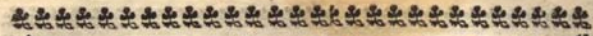
Տան զիս ՚ի գբոյ տառապան աց.
 տրղմուտ կանոյ հայցմամբ նոր ին.
 Եւ զինչ ասեմ զի ոչ թըւ ին.
 Ըզո՛ւն մարդկան տանջանք նոցին
 Արքայժմ առ քեզ ծածկել պահին
 Լանդ յայտնի հատուցան ին.
 Արոց տուժիւք զանազան ին.
 բուժեա՛ ըզցա՛ւս իմոյ անձ ին.
 Օ մարմնոյ զհոգւոյս և ըզմըտաց.
 և զխորհրդոց զգործոց զբան ին.
 Եւ ընդ հատման գըլխոց նոցին.
 որով գըլխոյդ անդամք շին ին.
 Օ իս յարմարեա՛ տր ընդ նոսին.
 առնուլ զաճումն ընդ բոլոր ին.
 Արգնա՛նորօքն յանապատ ին.
 հետևողաց կենաց ճայն ին.
 Տուր ինձ թողուլ զսէր աշխարհին
 վառիլ սիրովքո՛ երկնայ ին.
 Եւ բարձողաց ուսով խաջ ին.
 մեռո՛ և զիս ըստ աշխարհ ին.
 Եւ քո ըզկնի ընթացող ին.
 ըզդընացս իմ ուղղեա՛ զոտ ին.

Պաղատանօք մեծն անտօն ին.
 Տեղինակի սբ երամ ին.
 Եւ ոյք նովաւ յայս կարգ եկ ին.
 մինչև յայժմոյս և որք լին ին.
 Օ անազանեալ վարուք նոց ին.
 և ծաղկերանդ քեզ ընծայ ին.
 Ե նորհեա՛ փոխիլ անբերս անձին
 ըստ պըտղաբեր քոյոյ տընկ ին.
 Առք զաղօթիցն ըզնորհս առ ին.
 և զարտասու՛նաց յորդ վըտակ ին.
 Չըգեա՛ և զիս հայցմամբ նոց ին.
 Թէ և հեղգամ ՚ի նոյն բար ին.
 Եւ ոյք պահօք ըն մեռուց ին.
 զախտըս մարմնոյ սկըզբնաչար ին.
 Տուր ինձ նոքօք առ ցանկալ ին.
 սանձել ըզկիրս որովայն ին.
 Առք խորհըրդովքըն յաղթեց ին.
 պոռընկական պատերազմ ին.
 Տուր յաղթուի՛ ծուլիս անձ ին.
 գոնէ լըրման գործոց չար ին.
 Եւ որք ՚ի խուն փոքու նիւթին.
 ագահութեան ըն տիրեց ին.
 164
 Տուր

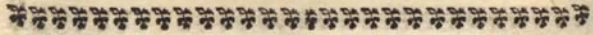
148

Տ՛ուր ինձ յաղթել անիրա՛ն ին։
 և շատանալ բա՛նական ին։
 Կաջ եղելովքն յարիու թի։
 ընդ ձանձրութի միջօրէ ին։
 Երիացո՛ւ զՏեղդս առ բար ին։
 և զերադօղս առ վատթար ին։
 Որք բարիութի ըն յաղթեց ին։
 և զտրտամութի ըն սանձեց ին։
 Կորք սանձեա՛ւ տր զերկոս ին։
 մինչ տարապարտ առ իս շարժ ին։
 Ե՛ւ որք հրպարտ փառամոլ ին։
 յաղթող գլտան յասպարիզ ին։
 Օ իս փրկեսցես հայցմամբ նոյին։
 յաջակողմեան մենամարտ ին։
 Որք գերազանց պատու՛իրան ին։
 քան ըզ բնութիս ժուժկալեց ին։
 Տ՛ուր ինձ գօնէ բառնալ քոյ ին։
 բաղցրո լըծով զթեթև բեռ ին։
 Ե՛ւ թեպէտ ո՛չ ընդ առաջ ին։
 ձանապարհորդս որ ՚ի յերկ ին։
 Սահայն վերջնոցն եղէ վերջ ին։
 հետևելով հետոց նոց ին։

Եւ թէ վեհիցն օթևանն ին.
 չեմ արժանի հօր քո յարկ ին.
 Եւ թանայո՛ յոյժ խոնարհ ին.
 քան ըզբնանից թերևս յետ ին.
 Մ'իայն 'ի թի՛ն օդեաց դաս ին.
 կացո՛ և զիս յաջակողմ ին.
 Եւ լուեցո՛ ըզցընծալ ին.
 զերանանէտ ձայնըն քոյ ին.
 Յորժամ գըրեալքըն կատար ին.
 որ զայնմ ա՛նուր մեզ պատմեց ին.
 Մարգարէից բանքըն յարդ ին.
 առաքելոցըն վըճար ին.
 Յորժամ տարերքըն դըղըրդ ին.
 հաստատու թի՛քըն սասան ին.
 Իբր ըզծովու կոհակք կուտ ին.
 'ի յեռանդեանըն կաթսայ ին.
 Լայնատարած դողայ գետ ին.
 'ի թանձրու թեց հիմանց շարժ ին.
 Մ'ի ըզմիոյ հետ խափան ին.
 կասեալք յերկուցըն տատան ին.
 Լերինք հիմամբ ըք զարհուր ին.
 և յուժ գնակի բախամբ թընդին ին.

պի

Կարծր բնութիք վիմաց հալին.
 և ամենայն նիւթք հըրդեհ ին:
 Մինչ գեաք հրեղէնք յորդահոսին
 իբր ըզհեղեղ ջուրց ծաւալ ին:
 Հողմով հանդերձ սաստիկ հընչին
 և միգախառ ըն մըռըռ ին:
 Խըրթնահայեաց դիմօք վառ ին.
 և սթափանցիկ վայրաբեր ին:
 Իբր ըզտերև մի բորբոք ին.
 բնութիք ամէն հողեղին ին:
 Բըլուրք լերամբ ըք հալեաց ին.
 և դաշտաձև աշխարհ լին ին:
 Ծովու ալիք ըն ցամաք ին.
 և կենդանիք նորա նո՛ւաղ ին:
 Յորժամ բարբառ ըք նը՛ւագ ին.
 փողըն գոչէ գաբրիէլ ին:
 Յանկարծակի մէջ գիշեր ին.
 ՚ի յեղակարծ ժամանակ ին:
 Յորժամ հոգիք ըն սըլաց ին.
 ուր ամբարեալք այժմիկ պահ ին:
 Գան միանան ընդ նոյն մարմ ին.
 որք յադամայ և անդ լին ին:

45

Մինչ գերեզմանք մարդկն բանին
 փրտեալ մարմինք ըն նորոգ ին։
 Եւ զոր կերեալ ձրկանց ծով ին։
 Եւ զոր գազանքն ՚ի ցամաք ին։
 Բանդի տարերք ամենեք ին։
 առնուն յաւանդ ըզմեր մարմին։
 Եւ անկորուստ պահեն զնոս ին։
 զի հնազանդին քում հրաման ին։
 Եւ ՚ի լռեւ ահեղ ձայն ին։
 Իճ որդւոյդ կենաբաշխ ին։
 Օ իւրաքանչիւր պահեստ մարմին։
 բերեն յառաջ ըստ զազար ին։
 Ինոյն բնուի դարձեալ խառնին։
 ըստ արուեստաւոր քոյոյ բան ին։
 Ո՛չ ՚ի յայժմուս լուծանել ին։
 այլ ՚ի յանեղծն որ ՚ի դրախտ ին։
 Ո՛չ ծերն ՚ի ծեր յառնէ մարմ ին։
 Եւ ո՛չ տրհաս տըղայն ՚ի նմ ին։
 Եւ չ հաւասար յերեսնամ ին։
 ՚ի չափ յառնեն նախաստեղծ ին։
 Ո՛չ բընութի գոյ ախտայ ին։
 Եւ ո՛չ կըրիւք նեղի մարմ ին։

Եւ

Լ. Եւ Տրեշտակաց նրման բեր ին.
 ըստ կանխասաց բանից քոյ ին:
Օրոժամ նրշան քո սբ խաչ ին.
 որպէս փայլակն երևեսց ին:
Օարևելից ճառագայթ ին.
 ՚ի չորս անկիւնս տարածան ին:
Լ. րեգական լոյս նը՛աղ ին.
 և լոյս լուսնի խա՛ւարեսց ին.
Լ չստեղք յերկնից Թօթափեսց ին.
 և զօրութիւնք ըն շարժեսց ին:
Եւ Տրեշտական աղգըն կոծ ին.
 զի տեսանեն զոր խոցեց ին:
Մահճտականք ըն կորընչ ին.
 որք անարդէն զնրշան խաչ ին:
Երկըրդագուք ըն քեզ պարծ ին.
 և խաչակցեալք ըն բերկրեսց ին:
Իսկ մեղա՛նորք ըն Թախանձ ին.
 որք ծուլութիւն զկեանս անցուցին:
Լ ապտերք կուսից պայծառ վառ ին
 որք զիւղն յառաջ պատրաստեցին:
Իսկ յիմարաց ըն շիջան ին.
 որք անագան գընել գնաց ին:

պճ

Օրժամ հայր քո և սբ հոգ ին.
 ընդ քեզ յերկիր խոնարհեսց ին.
 Որպէս տեսեալ դանիել
 ըզհին աւուրցն և զմիշտ է ին.
 Օ ի արարածք արժանասց ին.
 յայնժամ տեսլեան երրեկդ անձին
 Ի վեկայել քեզ միած ին.
 ըստ յորդանան և ՚ի լեր ին.
 Բնդ քեզ և զօրք վերինք հոս ին.
 մինչ զի Թափուր մընայ երկ ին.
 հրեշտակք յառաջ ընթանայց են.
 հրեշտակապետք պարունակ ին.
 Մբ զօրութեց ըն դաս կարգ ին.
 և պետութեց ըն գումար ին.
 Ի շխանութիք ըն զարհուր ին.
 և տէրութիք ըն սարսափ ին.
 Սերովբէք ըն Թևսաբօղ ին.
 և ՚ի խոնարհ ըզդէմս ուն ին.
 Եւ քերովբէք աթոռ կարգ ին.
 զի զԹագաւորդ ընդունից ին.
 Իսկ Թագաւորդ ՚ի մեծ բեմբ ին.
 նըստի յաթոռ դատարան ին.
 Օ ի

Օ ի հայր չգատէ զոք երկրածին,
այլ քեզ միայն ետ միածին,
հովու՛նիդ հանդէպ գան ժողովին,
հօտից նրման ազգք երկրածին:
Օ դէքն յաջեայս ըդ կարդեացին,
ուլքն ՚ի ձախմէ քումմէ դասին:
Լ նդ թագաւորք ըն ճերևին,
և ո՛չ իշխանք ըն պատուեացին,
Ո՛ ճ մեծամիտք հրպարտացին,
և ո՛չ հրզորք ըն պարծեացին:
Օ ի միայնակ միայն լինին,
առանց զօրու զոր այժմ ունին:
Ե ճ տեսանեն զոր ոչ տեսին,
և ճանաչեն թէ ստունէրէին:
Լ զքատք հողուով թագաւորին,
և բարեգործք ըն մեծացին:
Ի հաղցեալք կենաց հացի՛ն Լցցին,
և մեծատունք ունայնացին:
Լ եզուք ճարտարք անդ հմրացին,
և հայհոյիչք ըն կարկեացին:
Օ ի ո՛չ ունին զպատասխանին,
տալ քում յարդար դատաստանին:

Լ՛նդ կարկամից ըն ձեռք կապ ին.
 որ ՚ի յաղքատս ո՛չ արձակ ին.
 Ի քէն լսեն ըղ սոսկալ ին.
 ՚ի հո՛ւրն երթայք յա՛հտեն ին:
 Լ՛նդ զըրկողաց կըշուք դըն ին.
 որչափ զըրկեաց ըն պահանջ ին:
 Ե՛ւ ՚ի գողոց գողանք խընդը ին.
 դառնալ ՚ի տեարս ուստի առ ին:
 Ե՛ւ զի Թափուր և մերկ լին ին.
 հատուցանել ո՛չ ունից ին:
 Օ գործըս բարեց փոխան առնուն
 Թէ ո՛չ ըղ շնորհս ա՛ւաղան ին:
 Լ՛նդ և սպանողքըն պատժեսց ին.
 անպարտ արեանց ըն զոր հեղ ին:
 Ե՛ւ բորբոքեալքն ՚ի բոց ախտ ին.
 պոռնիկքն անշէջ հըրով տանջ ին:
 Լ՛նդ ա՛մ գաղտնիք յայտն ին.
 զոր ՚ի ծածուկ աստ գործեց ին:
 Ի՛ն առաջի և հօր քոյ ին.
 և հրեշտակացն ամենայն ին:
 Մ՛իայն ողք աստ խոստովան ին.
 լինին ծածկեալք և ո՛չ յիշ ին.
 Ե՛ւ

Եւ որ զամօթ կրրեն առ մին.
 ոչ պատկառին յայնմ ատեն ին.
 Որք ՚ի մարմին սերմանեց ին.
 Տընձեն զորոմըն Տըոյ լուցկ ին.
 Եւ ոյք յոգիս պըտղաբեր ին.
 առնուն զորայն ատոք Տասկ ին.
 Որք յերգարանս գինեաւ լըկտին.
 Լ պագշտտեալ ծաղու լըցց ին.
 Լ ան և ողբան ՚ի գեՏեն ին.
 Լ ատամամբք ըն կափկափ ին.
 Որք զորովայն ըն պաշտեց ին. **ԹՃ**
 Լ զամօթոյս ըն պատունեց ին.
 ՅանմաՏահան Տացէդ սով ին.
 Ղգենուն զամօթն յաւիտեն ին.
 Որոց պըղծեալ են անկող ին.
 Լ պագշտտեալ առ ցանկալ ին.
 Լ կայծականց վերայ նիրՏ ին.
 անբուն որդանց ըն կեր լին ին.
 Որք ՚ի կըշիւ տուրեառ ին.
 վաճառականք ըն խաբեց ին.
 Յարդարամէտ քո կըշու ին.
 բաղմապատիկ պաՏանջեսց ին.
 173 Որք

Արք յաշխարհի գործ արունւտին.
 'ի յերկաթոյ կամ արծաթ ին.
 Եւ կամ յայլ ինչ նիւթեղին ին.
 զտեարըս նիւթոց ըն նենգեց ին.
 Տատուցանեն անդրէն նոց ին.
 'ի քո արդար դատաստան ին.
 Ա'ջ թէ ըզնիւթ ըն զոր առ ին.
 այլ թէ զբարիս աստ գործեց ին.
 Արք դատաւորք են երկրայ ին.
 Ե ոչ զաղքատս ուղիղ դատ ին.
 Ի յանաչառ քո ատեն ին.
 յանդիմանեալ ըք կըշտամբ ին.
 Արք տերութի յաշխարհս ուն ին.
 Իշխան բազմաց կամ նըւազ ին.
 Եւ դառնագոյն սրբախք լին ին.
 առ ննազանդեալըս հրաման ին.
 Քո քաղցրութենդ ամենև ին.
 'ի դառնութի փոխի նոց ին.
 Ի յերեսաց քոց որոշ ին.
 Ե 'ի յանել բանտ արկան ին.
 Արք ընդ փոքու ինչ պատճառ ին.
 հատին զանդամ քո ստեղծւած ին.
 Եւ

Եւ կամ սպանին բողբով ին.
 զոր ոչ օրէնք քո դատեց ին.
 Պահանջեսցես զարիւն նոց ին.
 Եւ զդճատեալ մասն անդամ ին.
 Եւ իբրև ոչ տալ ունից ին.
 մատնես ՚ի մաջն յաւիտեն ին.
 Առք նենգաւորք միմեանց լին ին. ԶԺ
 դաւաճանեն զանմեզ հոգ ին.
 Վաղտնիք նոցա յանդիման ին.
 Եւ ըստ չարեաց ըն տուժեսց ին.
 Առք ռիսակալք են ՚ի սրբոս ին.
 Եւ ոչ թողուն յանցաւոր ին.
 Յայնժամ ՚ի քէն ոչ ընկալց ին.
 ըզթողուի իւրեանց պարտ ին.
 Արոց իժից թունօք լեզու ին.
 հայհոյութի առ քեզ խօս ին.
 Եւ որք յերդմունըս յանդընին.
 Եւ ՚ի յիշոց ըս զազօալ ին.
 Ի եզուք նոցա հրով տոչոր ին.
 Եւ ՚ի գեհեան ըն պապակ ին.
 Քանզի համար տալ խընդրեսցին.
 դատարկ բանից ըստ հրաման ին.
 Առք

Արք բամբասանս ընդ նախանձ ին.
 յօդեն ստուծք առ ընկեր ին.
 Բզ չափ մեղացն որով ստեց ին.
 յանձինս իւրեանց ընդուռնից ին.
 Արք ույ ես այժմս երան. ին.
 Լ չարք եղեալ բարի կոչ ին.
 Տիեզերաց ծանակ լին ին.
 մինչ մերկանայ մարդըն ներք ին.
 Գարձեալ որք ինձ համեմատ ին.
 Լ կոյր աջօք լոյս անու՛նս ին.
 Մինչ խաւորին գործքըն յայտնին
 'ի կոչողաց ըն նախատ ին.
 Արք յերկիւղէ ինչ մարդկայ ին.
 կամ ընդ փառաց անցաւոր ին.
 Օ առ քեզ հաւատն յոր մկրտին
 փոխանակեն ընդ խաւար ին.
 Հօր առաջի և հրեշտակ այ.
 յուրաստ լինիս վասըն նոց ին.
 Յանհաւատից դասըն կարգ ին.
 որոց անշէջ հուրն է բաժ ին.
 Արք 'ի խորհուրդ քո երկնայ ին.
 մեռեալ մեղօք հոգւով մերձ ին.

Լ՛նդ անասպանս ըն կարգեաց ին.
 կայիափայ և աննայ ին.
 Եւ ամենայն որք յայնմ աւ ուր ԶԷ
 անապաշխար մեղօք լին ին.
 Եւրաքանչիւր որ զարժան ին.
 առցեն ՚ի քէն չափով յանց ին.
 Կաւ բարւոյ կողման մաս ին.
 պարգեք բարեաց ՚ի քէն տաց ին.
 Լ՛ստ հաւատոցն և ըստ գործ ոց.
 և ըստ շնորհացն աւագան ին.
 Կախ առաքեալք ըն քո դատ ին.
 յերկոտասան աթու նրատ ին.
 Օ երկոտասան աղգրն դատ ին.
 մեղուցելոյ խորայել ին.
 Լ՛նդ մարգարեք ըն յարդար ին.
 երամ երամ դասանոր ին.
 Առք զայնմ աւուր մեղ պատմեցին.
 յառաջագոյն զոր ինչ լին ին.
 Լ՛նդ նախաստեղծք ըն հիաց ին.
 և նահապետքն ըսքանչաց ին.
 Օ այնք տեսել զազգ մարդկային.
 որ ՚ի յինքեանց յառաջեկ ին.

ՍԻ

Լ՛նդ

ԼՆԻԿ Ե ՏՈՒԽԷՔ ԸՆ ՔՁ ԱՎԱՐԾ ԻՆ.
 Ե ՂԵՐԱԲԻՈՆՆ ԸՆԴՈՒՆԻԿ ԻՆ.
 Իսկ ՏԵՂԵԱԿԵԱԼՔ ԸՆ ԽՈՒԺԵՍԿԻՆ.
 ՈՐՔ Ի ԳԱՅԼՈՅՆ ՈՋ ԱՎԱՏԵԿ ԻՆ.
 ԼՆԻԿ մարտիրոսք ԸՆ ԱՐՍԱԿ ԻՆ.
 ՈՐՔ Ե մարտեան ըստ օրին ԻՆ.
 Կոյսք ԸՆ մաքուր Թագի՛ւ պըճ՛նին.
 ՈՐՔ փեսայիդ ըսպասեց ԻՆ.
 Լ՛րեգախան նըման ծագ ԻՆ.
 փայլեն Տանգոյն արուսեկ ԻՆ.
 Պէս պէս փառօք զանազան ԻՆ.
 ըստ աստեղացն որ Ի յերկ ԻՆ.
 Իւրաքանչիւր արդար մաս ԻՆ.
 առցեն Ի քէն զոր գործեց ԻՆ.
 Լ՛մուսնացեալքն ըստ օրին ԻՆ.
 Ե ճըգնա՛ւորքն որք առանձ ԻՆ.
 Ե՛ւ ամենայն ոք ըստ կարգ ԻՆ.
 զիւրոյ անախն գործեալ բար ԻՆ.
 Քեզ ընծայեն իբր ըղ ծաղ Իկ.
 Ի Տոտ անոյչ Ե երկնայ ԻՆ.
 Ոմքն զաղօթ ԸՆ սք սրտ ԻՆ.
 Ե զարտասուսն որ միշտ Տեղ ԻՆ.

Ը

Լ՝ Եւ ռմն ըզսէրն անճայ ին.
 Ե որ յեղբարսն է ըստ անձ ին.
 Ռմն ըզհըսկուամ ըն գիշեր ին.
 Ե ըզկանխուամն առանձօտ ին.
 Ռմն ըզպահոցն ըզպընդու Թի.
 ըզկերակըին Ե ըզլեզոն ին.
 Ռմն ըզառատ տուրս աղքատ ին.
 զոր ընդուենիս ձեռամբ նոր ին.
 Ռմն ըզբաժակըն ցուրտ ջըր ին.
 զոր ասացեր Թէ չկորնչ ին.
 Ռմն ըզխընդալն ընդ խընդալ ին.
 Ե զարտասունէլն ընդ արտասուն ին.
 Լ՝ Եւ ռմն ըզտես ըն հիւանդ ին.
 Ե զճետեւումն որ ՚ի բանտ ին.
 Ս ինն ըզծածկոյթ լինիլ մերկ ին.
 Ե զճովանի յարկ տընանկ ին.
 Լ՝ Եւ ռմն ըզհայր լինիլն որբ ին.
 Ե խնամ ածել գըթով զայր ին.
 Ռմանք զյաղթելն խորհըրդ ին.
 այնմ որ շարժէն ըզբոց ախտ ին.
 Լ՝ Եւ ըզփակելն զգայարան ին.
 ըզպատուհանսն ընդդէմ չար ին.
 Ռմն

Ոմն ըզ պարկեշտ ամուսնու թի.
 ոմն զամբիծ ըզ կոյս հոգ ին.
 Ոմն զարիւն ըն պանծալ ին.
 և զչարչարանսն որ ՚ի մարմ ին.
 Մինն ըզ ներող լինիլ սրբոս ին.
 ՚ի բարկու թեան ժամանակ ին.
 Եւ թըշնամուոյն առնել զբար ին.
 վասն քոյոյ սբ հրաման ին.
 Բայց ես թափուրս յամենայն ին.
 մեծամեծաց և նըւազ ին.
 Օ ինչ տաց յայնժմ քեզ Ը բողմն ին.
 բարեաց ազքատս ամենև ին.
 Օ ի յայսցանէ զոր ասա ցի.
 զոր յընտրելոց քեզ ընծայ ին.
 Չունիմ մի մասն ՚ի բողոր ին.
 այլ եմ ունակ հակառակ ին.
 Ասան այսորիկ նոցա տաց ին.
 վարձս ըստ գործոց զանազան ին.
 Եւ ես զըրկեալ ամենև ին.
 յառատաձիր քո պարդև ին.
 Եւրդ ՚ի յաղերս բանիւ խօս իմ.
 կամեցողիդ բարեաց վասն իմ.

Չես

Օ իս

Օ իս փոփոխեա՛ս այժմ՝ ի բար ին.
 զի մի՛ անփոխ մատնիմ չար ին:
 Լ զաջանօք ընտրեալ հօտ ին.
 որք յաջակողմ ըն քո դաս ին:
 Ի յաբէլէ սըրբոյ նախկ ին.
 մինչ՝ ի յարդար մարդըն վերջ ին:
 Նահապետաց՝ մարդարէ ից.
 նախ քան զօրէնան և յօրին ին:
 Լ քաբէլոց նորոյ կտակ ին.
 և ոյք նովա՛ն հա՛ւատաց ին:
 Ի յարձակել մահու զհոգ ին.
 և ՚ի կապել քո վերըստ ին:
 Ողորմեսցիս ինձ յերկոս ին.
 զի քաղցրագոյնք երևեսց ին:
 Ե՛ւ լըսեցո՛ւ տր ընդ նոս ին.
 զերանա՛նէտ բարբառ քոյ ին:
 Եկայք օրհնեալք հօր իմ վեր ին.
 ժառանգեցէ՛ք զանձառ բար ին:
 Ե՛ւ ո՛չ միայն իմումս անձ ին.
 այլ և իմոցն այս եղից ին:
 Նախնի ծնողաց հարցն առաջ ին.
 այժմու եղբարցս և որք լին ին:

Լ՛՛՛ ոյք բարի մասն ինձ ցուց ին.
 Լ անարգիս պատի՛ւ եդ ին:
 Տատո՛ նոցա զպարտըս վարձ ին.
 Իբր արժանոյ թէ արար ին:
 Եւ ո՛չ միայն ոյք սիրեց ին.
 այլ ողորմեաց և ատող ին:
 Լ՛՛՛ Թըշնամեացն իմոյ անձ ին.
 Թողցես զյանցանս առիս պարտին:
 Տանուրց ծնելոցն անազան ին.
 ոյք այժմ՝ ի քեզ հանտաց ին:
 Լ՛՛՛ Ընծանօթից և ծանօթ ին.
 ողորմեսցիս յայնմ ատեն ին:
 Լ՛՛՛ Ինձ շնորհեա՛ տր ընդ նոս ին.
 յօթևանաց հօր քո վեր ին:
 Թիպէտ և ո՛չ առ առաջ ինս
 այլ հուսի յետոյ վերջնոցն յետին
 Լ՛՛՛ ոյք ՚ի բանս անժայ ին.
 զոր շնորհեցեր իմու՛մս անձ ին:
 Ի յընթեռնու՛լն աշխատեսց ին.
 և յաղօթել ըն տաժան ին:
 Ը նորհեա՛ նոցա զաղօթել ին.
 հատո՛ ըզվարձս աշխատող ին:

25

Ի յոս տուր աջացն որք նայեց ին.
 մաքրեա՛ զլեզուսն որք վերծանին:
 Կաև ձեռամբ մակադրող ին.
 և ուղղապէս փոխարկող ին:
 Լ. յլ գոյիւք ըստացող ին.
 մասունք բարեաց ՚ի քէն տաց ին.
 Եւ աննախանձ փափաքող ին.
 և ջերմեռանդ ընթերցող ին:
 Եւն ՚ի բերան բան առող ին.
 լըցցես սովան զիղճըս սրբո ին:
 Լ. յլ Թէ և յախտ ոք շարժեսցին.
 պարսանադէտ բանիս լին ին:
 Առք ոչ յինէն յառաջ եկ ին.
 այլ յաննախանձ քո պարզև ին:
 Ս՚ի համարիր զմեղս նոց ին.
 այլ մաքրեսցես զախտսն սրբաին:
 Քաջ իմանալ զիմաստ բան ին.
 որ ամբարեալ կան ՚ի սոս ին:
 Եւ որք ինև և կամ յետ իմ.
 այսու բանիւ քեզ պաղատ ին:
 Համարեսցիս միշտ ընդ նոս ին.
 զիս ըզնէրսէս մաղթել սով ին:
 Եւ

Եւ առ հողիս իմ յաւանդ ին.
 Եւ իմարմինս ՚ի տապա ին.
 Բարեաց ազգումն ՚ի քէն լից ին.
 Եւ ցընծացեալ ըք կայտուեսց ին.
 Եւ մանաւանդ զիս յիշող ին.
 Եւ թողութի ինձ խընդրող ին.
 Բարեբարոյ ընթերցող ին.
 Ղմիտըս բանից ըն քըննող ին.
 Ողորմութեց պարգևք տայ ին.
 Եւ յառատաբուղիս բարեաց քոյ ին.
 Եւ հաւասար զամենես ին.
 Ինք իմ յիշեա՛ յօրըն վերջ ին.
 Եւ քեզ ընդ հօր քում անծընին.
 անեղ աներբ իսկական ին.
 Եւ ընդ հողւոյդ քում էակցին.
 անձառ բըղկման ըն հայրեն ին.
 Միոյ բնութեանդ անձայ ին.
 մի արութեանդ և միշտ է ին.
 Գերակատար երիցդ անձ ին.
 կատարողի արարած ին.
 Փառք և պատիւ և գոհու թի.
 և բարձրադոյն իշխանու թի.

24

Օանցեալն յայժմոյս յապագային.
Լ յանըսպառ յա՛նխտենին:

* Յիշարախարան Լըրգոշի Բանիցս Ս՝աշ
Լանայ Տե՛ստի Նեբսէ՛տի Կլայեցոյ:

Վեց հարիւր հայոց թո՛ւանին.
Լ յառաջին սկըսեալ նոր ամ:

Բանըս գրեցա՛ւ աղօթա Կան.

Երկհազարեան տամբք յանդական:

Սկիզբն ՚ի հօրէն մեր նախնական.

մինչ ՚ի վերջին դարուս վախ ճան:

Ըզբան և զդործ համանդամայն.

առիս փոխեալ դիմառա Կան:

Լըթուն հոգւոց խրախճանական.

՚ի բանս և յերրս զանս զան:

Ընդ այ դէմ յանդի ման.

խօսակցելով անձն անար ժան:

Վանդի սիրոյն արարչա Կան.

որ սերմանեալ ՚ի մեզ բնա Կան:

Սա՛ զարթուցիչ ներբուսա Կան.

հանօղ յաճումն արդիւնա Կան:

Օ Տողին մըթին նըսեմա կան,
 զզանգեալն ՚ի Տող այս նիւթական:
Ս փոփոխէ լոյս պարզա կան,
 խառնէ ՚ի դուռնդն անմարմնական:
Օ միտս անմաքուր աշխարհական,
 որ ըստ ծովու ալեաց ծրի ման:
Ս վերբերէ հըրոյ նը ման,
 ոպ բնութիւնն է վերնա կան:
Օ անձն ըզգածեալ և զՏողեկան,
 ՚ի պատճառէ ինչ տըրտմա կան:
Ս ներդործէ ուրախա կան,
 ՚ի թախծուէց ըն հիւթա կան:
Ե՛ որք արբեալք են թըմրական,
 ըմպողք գինւոյն յիմարու թէ:
Սովա՛ն զարթնուն և զգաստանան,
 թէ ընթեռնուն մըտառա կան:
Որք այ սիրոյն բաղ ձան,
 գերագունի լուսոյն ցան կան:
Սորին թեզք վերասլա նան,
 մերձին ՚ի տիպն անտեսա կան:
Ե՛ զփոքրագոյն անձըն մարդկան,
 որէ պատկեր ծառայա կան:

25

Լ՛նտանեւոյն և տիրա
 քնու թէն առնէ սա՛ օթա
 Լ՛զ ծայրագոյն ըն բարձրու
 որ՛ ի յերկնից երկին բնա
 Սա՛ վայր բերէ խոնարհա
 որք յիւր անուն ժողովե
 Ե՛ւ զարարիչ ըն հանրա
 որով բողոր էակք ստեղ
 Սովա՛ն կոչել որդիք մարդ
 հայր ըսա շնորհի արժանա
 Վասն այսորիկ տաժանե
 գրեւ չափով ըզբանս ի
 Ներսէս եղբայր գրեգորի
 հայրապետիս ազգին հայ
 Լ՛յնմ որ յողուց գող գերակայ
 նախ նըստեցոյ յաթուո նո
 Լ՛րեանառու լոյս ծագո
 և հետևող հետոց նո
 Բայց ես հողով գող բացա
 մարմնով չօգտիմ թէ մերձա
 Օ՛ ի ո՛չ յիմոց ըս խրատե
 և ո՛չ յայլոց զոր ընթեր

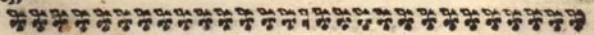
կան.
 րան.
 ԹԷ.
 կան.
 կան.
 ցան.
 կան.
 ծան.
 կան.
 ցան.
 ցայ.
 սմա.
 սի.
 կայ.
 րա.
 ղին.
 րին.
 կայ.
 կայ.
 ցայ.
 ցայ.
 Լ՛ը

Լ	թուռն թունէի և թըմբե	ցայ.
և	իմաստունս յիմարե	ցայ:
Լ	ոյս կարծէի խանարե	ցայ.
	ի միջօրեայ նըսեմա	ցայ:
<u>Ջ</u>	Օ ի լուսատու անուննե	ցայ.
	բայց մառախուղ մըթինն յիս	կայ:
	Բըժիշկ այլոց հրանիրե	ցայ.
	բայց ես ախտիւք մեղաց լը	ցայ:
	Փոխան մեծինն ես կոչե	ցայ.
	յանզուգականն աթոռ նո	րայ:
	Եւ ի նմանէ յոյժ հեռա	ցայ.
	որքան երկինն առ ստորա	կայ:
	Վանզի ճրագի նըմանե	ցայ.
	որ տեսողաց ըզ լոյսըն	տայ:
	Լ յլինք մըրոզ տըգեղա	նայ.
	և յիւր լուսոյն չպայծառա	նայ:
	Եւ կամ աչացս որ ի մեզ	կայ.
	տեսող այլոց գոլ իբաց	եայ:
	Բայց ինքն յինքեան անտեսանայ.	
	և ըզսխալանսն անգիտա	նայ:
	Եւ կամ քարինն այն յեսա	նայ.
	որ սուսերաց ըզ սուրըն	տայ:
		Եւ

Եւ ի ներն դու զի սրբա	նայ.
Թէ և բազում անգամ ջա	նայ:
Սոյնպէս և ես յայս յարա	կայ.
զայս մաղթանաց բանս խօսե	ցայ:
Թէ պէտ և յիս զի ազգէ	սայ.
սակայն արթնոց մաքրիչ մը	նայ:
Եւ մի ՚ի յայս ոք աստա	նայ.
Թէ չափանոր բանիւ է	սայ:
Եւ արտաքին կարծի սը	մայ.
ոպ և զերդն ամբողջիս	եայ:
Օ ի եթէ սուտն որ ձեւ	նայ:
սովան այնքան գեղեցկա	նայ:
Քանի արդեօք վայելչա	նայ.
Ճըմարտութե բանս որ ՚ի	ամայ:
Նանգոյն երգոյն սողմն	նի.
այեմ որ երգոց երգ անուն	նի:
Որ զփեսային երկնան	րի.
ըսերն առթէ հարսին կու	սի:
Եւ կամ դանթեան ըն սաղմն	սի.
այսահալած մարդարէ	ի:
Որ յօծմանէ սամուէ	լի.
հոգւոյն երգէր ՚ի տասնա	ղի:
	Եւ

Եւ այլ բազմացն որք են յայտնի.
 որք վարեցան չափով բա նի:
 Ա՛ջ ՚ի յինքեանց այլ ՚ի հո գւոյն.
 այն որ շարժէ զորրս կա մի:
 Օ՛, ի մի՛ աղքատ մեծըն կար ծի.
 և կամ առատն ըռիշտ դա տի:
 Բ՛ստ այսմ և շնորհն ո՛չ միա կի:
 այլ ՚ի բազումըս բաժա նի:
 Ամանց տայ շնորհ մեկնել բա նի.
 զի հանրական լուր օգտես ցի:
 Ե՛ւ յլոց իմաստ ծածկեալ ճա ու:
 զի զարթուացէ զնիրհեալ հո գի:
 Ամանց տայ բան որ ո՛չ չա փի:
 բայց զօրա՛նոր և ըստ կար գի:
 Ե՛ւ յլոց շնորհէ բանըս տա ղի.
 զի և այնու միտքըն բա նի:
 Բանզի բնուի մեր է յայտ նի.
 արագայագ և ձանձրա լի:
 Ա՛սան այսորիկ նա՛ տայ լեզ ո՛ւի.
 ըզ յոգնասեռ ազգրս բա նի:
 Բ՛ստ այսմ և ես նրկարե ցի.
 զներտաղական բանս ՚ի քար տի:

Ի զո՛ւարձուլթի՛ բանասի	րի.
Լ բարեմիս ընթերցո	ղի.
Յորում յիշման զիս արժա	նի.
Տամարեսլիք սիրով սրբ	տի.
Օ ի Թողուլթի՛ ինձ պարզ	ի.
յառատաձիր տնէն ձը	րի.
Նաև ծնողաց մերոց բա	րի.
որք ՚ի Ժողովն են այժմ երկ	նի.
Մաղթեմ յիշմամբ աղօթե	լի.
յարտասունելոյն ժամանա	կի.
Լ յլ եղբարցն իմ ըսա կար	գի.
նախ վեհագոյն տնըս մե	ծի.
Լ պա վասլի վեհ իշխա	նի.
զօրավարին բարձրագու	նի.
Լ ճ ծնեալ նոցունց ըն զա՛ւ	կի.
Լ բովանդակ ազգատոհ	մի.
Յինէն նորոգ բանս այս լի	ցի.
պատճառ բնա՛նից յիշատա	կի.
Լ ճ մարեմայ ճըզնա՛նո	րի.
քեռ ըստ մարմնոյ մեր ցանկա	լի.
Լ ճ վահրամայ իւր զա՛ւ	կի.
Տանգուցելոյն առ քրիստոս	սի.

—
—

Միշտ յիշատակ սա եղի ցի.
 այժմ և յաճուրն ապագայ ի.
 Թողուլ զյանցանան որ ՚ի մարմնի.
 կարգիլ ՚ի դաս ըն հրեշտա կի:
 Նաև հանուրց ամենայ նի.
 մերձակայիցս և ոյք հե ուի:
 Որք հաճատան իմ յիսու սի.
 ար համօրէն ողորմես ցի:
 Եւ նրմա փառք յեկեղե ցի.
 ընդ հօր հոգւով ըն ճրջմար տի:
 Յաճէտ յայժմոյս և միշտ էի.
 և յաճիտեանս յաճիտենի:

* Ուրումն Ստեփաննոսի աս Սուրբն
 Ներսէս:

Սէ երջանիկ արըդ ներ սէս.
 Ղբեզ ար ընտրեաց ՚ի յՅէս:
 Տընօրինել հայոց հանդէս.
 զեկեղեցի շնորհօք պէս պէս:
 Երկնաճորաց նրմանա պէս.
 ինըն դասուց խորհրդա պէս:

ԺԲ 192 փառս

Փառս առաքել երկնահան դէս.
 տեառն այ ՚ի յիւր հօ տէս:
 Օրհնել զփրոհիչն անհատա պէս.
 Ընդ հօր և հոգւոյն յոյժ միապէս:
 Նրմին վեհի մաղթեա՛ պէս պէս.
 զքեզ աղաչեմ սբրդ ներ սէս:
 Նր՛ւատ ոգիս ես ստեփան նոս.
 մաղթեա՛ վասն իմ միշտ առ քս:
 Որով սրբի բորք մարմ նոյս.
 Զննչին յանցանք խա՛ւար հոգւոյս:
 Սովա՛ զարթնուլ ՚ի խոր քը նոյս.
 վերաբերիլ ընդ քեզ ՚ի լոյս:
 Ի յազջամուղջ տղմէ գը բոյս.
 Ինձ ձեռընտու լինիլ և յոյս:
 Լորդել ընդ քեզ ղերդըս հաճոյս.
 երրորդու թե՛ ստեղծչին ըզ գոյս:
 Բոտեալ անձին ծոյլ և հի քոյս.
 Ըր նա՛ւակից ընկըղմե լոյս:
 Վոհաբանօղ լինիլ գե ըոյս.
 տն արարչին որ է մեր յոյս:
 Ստեղծեալքըս մեք հողանիւթոյս
 փառս առաքելք առ տր յս:
 Եւս

Արորդու թի միասնա կան •
 Ի՞նչ ու թիւն անհասա կան :

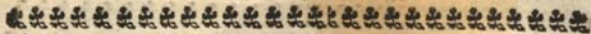
Նորին Տեաան՝ Երեսի. Լայտաւ առ
Սուրբ Երրորդին:

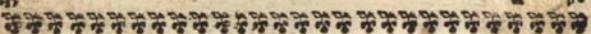
ՈՍՏՈՎ ԼՆԻՍ
ԻՃ ԸՕ ՏԼՅՐ.

անձին անեղ և անակիզքն

Խոստովանիմ ան զևր	դին.
անժամանակ հօր միա	ծին:
Խոստովանիմ ան զհո	գին.
ի բնութենէ հօր անքըն	նին:
Երրեակ անձամբ երրորդութիւն.	
միասնական ան ու	թիւն:
Սի էութիւն և մի բնութիւն.	
մի տիրական իշխանութիւն.	

Տայր է ծընող որդի ծը նուևդ.
 հողին 'ի նոյն 'ի բնութե նէ.
 Ո՛չ մարմնական ծնընդեան նըման.
 Ղե է աննիւթ և պարզա կան:
 Լճ՛ ո՛չ աղբեր հոսման հան գոյն.
 Գող անմարմին բըղխումն հողւոյն:
 Ո՛չ բաժանեալ յէութե նէ.
 բանն և հողին առ 'ի հօ րէ:
 Ո՛չ մին ստեղծիչ մինն արա րած.
 և միւսն օտար պաշտօնա տար:
 Որպէս կարծիքն արիո սի.
 հեթանոսաց համախո հի:
 Որ ել և էջս աստիճա նի.
 բնութեն եմոյծ հա՛ւասա րի:
 Լճ՛ ո՛չ անձամբ խառնակե րով.
 երիցն 'ի մի ժողովե րով:
 Բ՛ստ որում թո՛ւեցա՛ն այս սաբելի.
 հրէականին հետևո ղի:
 Լ՛յլ 'ի յերես լոյս զատուց եալ.
 երիցն 'ի մի լոյս միաց եալ:
 Որպէս 'ի մի ջահ ժողով եալ.
 երից լուսոց ըն մի եղ եալ:
 Բ՛ստ

Ըստ արեգականն չա՛ւաք ման.
 ՂՏուր և ըզ լոյս և զօթա րան:
 Կամ թէ զաղբիւր ըզգետ և զծով.
 այսմ օրինակ առ բերե լով:
 Երկցն ջուր բնութք գո լով.
 անո՛ւամբ անձամբ բաժանե լով:
 Ե՛ւ այս է մի անձու թիւն.
 երկց անձանց անո՛ւանդրութիւն:
 Կամ լոյս ՚ի ջուր ըս ծագե լով.
 և ճառագայթ ներդործե լով:
 Որպէս և հայր յորմէ որ դի.
 հողին ծա՛ւալ ճառագայ թի:
 հայր է պատճառ անպատճառաց.
 օրդւոյ ծննդէմբ հողոյն բղխամբ:
 Օ ՚ի այ չէին պատ ճառ.
 ինք պատճառա՛ն գոյից պատ ճառ:
 Ո՛չ է յառաջ հայր քան զոր դի.
 և կամ որդի քան ըզհո դի.
 Եւ ո՞ւր հայր միշտ յա՛նի տեան.
 և համագոյքն իւր յէու թէ:
 Օ ՚ի եթէ լոյս որդին փառաց.
 և կենարար հողին կե նաց:
 Օ ՚ի

Օ ի արդ երբեմն առանց լուսոյ.
 և անկենդան յոչ գող հո գւոյ.
Ո՛չ ըստ բնութե ըն մեծ է հայր.
 քան որոց սկիզբն է և պատ ճառ.
Եւ ոչ նր՛ւստ որք ՚ի նմա նէ.
 զի այս և զհայր տրկար առ նէ.
Ըստ պատճառին մեծ ասի հայր.
 և ոչ բնութե քանզի է հայր.
Որպէս և մեր ըս հա՛ւա սար.
 և ոչ նր՛ւազ որդի քան զհայր.
Բայց զի որդի ասի որ դին.
 ոչ մարմնական և ախտայ ին.
Իբրու կարծեմ կոյրքըն մը տօք.
 հա՛ւանականքըն մահմէ տին.
Որք բան ասեմ ըստ յօհան նու.
 և յանուանէ փախչին յոր դւոյ.
Ո՛չ գիտելով յիմարքն հո գւով.
 Թէ չէ օտար բանն ՚ի յոր դւոյ.
Օ ի որպ՛ ծնունդ է բան սրբաի.
 նոյնպէս և հօր ծնունդ է որդի.
Լոյս ՚ի լուսոյ յառաջ բե ըում.
 և ոչ նր՛ման ծնընդեան մե ըում.

Բան ասացա՛ն անուն նո ըին.
 զի անմարմին է ծնունդ բա նին:
 Ե՛ւ զի նրմին հօր է բնու Թի.
 անունանեցա՛ն որդիու Թի:
 Լնհաս մարդկան և հրեշտա կաց.
 բանի՛ն անձառ անտես մը տաց:
 Միայն հա՛նտ ուղղափա ռաց.
 երրորդու Թէն է մերձա կաց:
 Օ ի է անկէտ և անսահ ման.
 աներբ անուր և անվախ ճան:
 Որ էրն միշտ և է այժ մուս.
 և էացի անբա՛ն դա ըուս:
 Ո՛չ ըսկըսեալ ո՛չ դադար եալ.
 և սկըսելոց պատճառ եղ եալ:
 Իմանալեաց և ըզգալ եաց.
 և զորս նորօք պարունակ եաց:
 Ո՛չ այլայլեալ ՚ի բնու Թի.
 և ո՛չ փոխեալ ՚ի տեղու ջի:
 Օ ի այլայլին որք եղա նին.
 և փոփոխին ոյք փոխա դրին:
 Լու է նովա՛ն լըցեալ եր կին.
 երկիր և խորք անդընդայ ին:

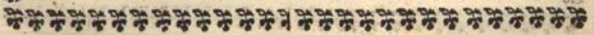
Նաև ներքոյ ամենայ	նին.
և արտաքոյ արարա	ծին.
խնամօղ տածօղ եղակա	նաց.
և ՚ի յէից անպարա	դայց:
հուսոյ ամենից և մերձա	նոր.
և յուսմքէ ո՛չ հեռա	նոր:
Տեսող մարդկան ծածուկ սրտից.	
զերհարդս ըզբան զգործըս կըրից.	
Եւ ինքն յաչաց հողեղի	նի.
անտեսութե ամպով ծած	կի.
Ս՚իայն մըտօք նրկարա	դրի.
աղօտ նընազ ըստ փայլած	ո՛ւի.
Իբրև ըզհուր սըրբեցե	լոյ.
ջինջ և մաքուր ըստ հայե	լոյ:
Որ սկըզբնատպին լուսոյ նըման.	
զինքըն դիցէ դէմ յանդի	ման:
Նա ըզնորին գեղոյն նը	ման.
յիւրըն ցուցցէ տիպ տիրա	կան:
Եւ ՚ի բնութիւն անտանե	լի.
և ո՛չ աղօտ միտըք ձըգ	տի:
Ո՛չ մարդկային մաքրադու	նից.
ո՛չ երկնայնոց սեռին վե	հից:
	Օ, ի

Օ ի եթէ է գող Տաճա ասմբ.
 բայց թէ զինչէ անդիտա նամբ:
Ի յառաջինն իմաստ փու թամբ.
 Լ յերկրորդէն յոյժ վերջա նամբ:
Ո ռք յառաճեղն նրկրր տին.
 Լ առ սակաճ ըն տկարա նան:
Եճ որք չափով վերաբե րին.
 գեր քան ըզ չափ ըն վերա նան:
Յարարածոց ըս ծանու ցաճ.
 ստեղծող սոցա թէ է ան բաճ:
Եճ ՚իտեսլեանց ըն զանա զան.
 թէ չէ բնութին այն որ ցու ցաճ:
Օ ոմանս առ ինք կամաճ ճը գէ.
 զորս ՚ի բարին գող ճանա չէ:
Որպէս ճարտար արհեստա ճոր.
 ընտրէ ըզնիւթ պատշաճա ճոր:
Օ ի թէ անհաս ամենայ նի.
 նա ամենից անյուսա Լե:
Յանյոյսն է ոչ ձեռնարկե Լե.
 Լ ոչ մասամբ հաղորդե Լե:
Վ ասն այնորիկ խոնարհի նա.
 յանհաս փառաց ըն գերա կայ:
Օ ի

Օ ի մէք ելցուք փոքր ինչ առնա .
 'ի յաշխարհէս ըստորա կայ :
Եւ այն սիրով բաղձամբ սրբ տի .
 որով հոգին սրբեալ մաք ըի :
Ինչ ատես այնու լի նի .
 որպէս խոստումնն տրու նի :
Լ որդ այսպիսիքս անժա ցան .
 ընդ անեղին և միա ցան :
Ի նտանեբար խօսակցե ցան .
 եղեալք բազումըք միա ցան :
Ս ահայն յորժամ խորոց վե ըին .
 միտք այսպիսեաց գան 'ի քրն նին :
Ո՛ չ տեղ ունին ուր դադա ըին .
 և ո՛չ կայան ուր հանգըս տին :
Օ որ անըսկիզբն անդ անունանեն .
 և անցանել զնա ո՛չ կա ըեն :
Լ յլ 'ի ստորինս այսր իջա նեն .
 անմահական անուն դը նեն :
Եւ ժողովեալ միագու մար .
 զո՛չ ըսկըսեալն և զանդա դար :
Յ աւ իտենից և մըշտա բար .
 բանիւ զանունն էին ա ըար :
Լ որդ

Լ՝րդ մի անձանց ըն միշտ էից.
 մինն ՚ի յերից այս անբա ըից:
 Լ՝նձառ ծընունդդ գերազոյ ին.
 Տաճկեալն ՚ի ծոց հօր իսկա կից:
 հօր իւր սասման անշարժա կան.
 կընիք շարժուն և կերպա րան:
 Լ՝ներևոյթ անտեսա կան.
 լոյս ՚ի լուսոյ անմարմնա կան:
 Պատկեր հօր ոչ փոփոխա կան.
 այլ անփոփոխ համանը ման:
 Սկիզբն ըսկըզբանն արարչա կան.
 աղբիւր կենացն անմահու թէ.
 Ի կերպարանն իւր ըստեղծ եալ.
 գայ կամա՛հ հօր անդ խոնարհ եալ:
 Օ որ ՚ի լա՛հէն յայնժամ տը՛նեալ.
 ՚ի վատթարէն այժմիկ առ եալ:
 Լ՝ջ ա՛նետեօքըն հրեշտա կին.
 բնակիլ յարգանդ սրբոյ կուսին:
 Նախ ՚ի հողւոյն մաքրեալ հողին.
 հօր զօրութե՛ օթարա նին:
 Բանն անմարմին ըստ էո՛ւ թէ.
 եղև մարմին ճըշմարտու թէ:
 Օ իւր

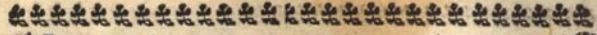

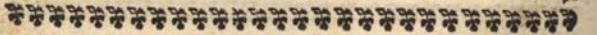
Ծ իւրն պահեալ անյեղա պէս.
 Լ զիմս առեալ ըստուգա պէս:
 Ծ որ այս խառնումն ըսքանչելի.
 Ծ ընդ մարդ բնութի խառ նի:
 Ա՛ք էութիւնն փոփո խի.
 Լ ո՛չ ձեով կերպարա նի:
 Այ ասաց ժանտն Լտի գէս.
 Թէ ո՛չ մարմին առ իսկա պէս:
 Լ յառ աջօք անց ընդ կու սին.
 խողովակի նըմանա պէս:
 Կամ կաղապար հրահալել եաց.
 որ ըզ բնութին ո՛չ տայ ինքեանց:
 Միայն ըզ ձև ըս քանդա կեալ.
 Լ ըզ քանակս ենթակա ցեալ:
 Ե՛ւ ո՛չ յերկուց ըն միու թիւն.
 բաժանելով յերկու բնու թի:
 Ե՛ւ կամ յերկուս որդիս ըզ մին.
 ըստ նեստորի չարաբաս տին:
 Ե՛ւ ո՛չ մարմին անմրտա բար.
 որպէս ասացն ապօղի նար:
 Թէ անհոգի իբր ՚ի բա գին.
 բնակեաց ան բանն ՚ի մար մին.
 Լ Ը՛րդ

Լորդ յայսպիսեց փախչիմք 'ի բաց	
իբր 'ի բարբեց Թուճաճո	րաց:
Տետեկել լուսոյ շաճ	ղաց:
ըստ ուղղափառ վարդապե	տաց:
Նճ դաճանիմ ըք միու	Թի:
ոչ այլայլել այնու զբնու	Թի:
Լ՝ յնոյն որդին որ 'ի Տօ	րէ:
եղև որդի առ 'ի մօ	րէ:
Նճ մի ասեմք բնու Թի այ	սու:
ըստ խառընմանն անճառե	լոյ:
Որպէս հողի մեր և մար	մին:
'ի մի բնու Թի ըս Ժողո	վին:
Օ ի Թէ սոքա են արա	րած:
և միանան անայլայ	լած:
Ի յանմարմնոց և 'ի մարմ	նոյ:
անգիտաբար գոլ միա	ցած:
Օ ի չեն զարման ըք հիաց	ման:
Թէ արարիչ բնու Թին և	բան:
Լ՝ յն որ յաճէտ անմարմնա	կան:
և եղելոցս արարչա	կան:
Խառնի ընդ մեզ անշիտթա	բար:
և միանայ անճառա	բար:
	Լ

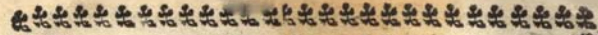

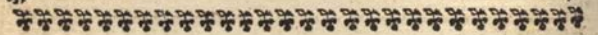
Լ	օրինակ և գաղա	փար.
մերում	բնութեանս և ոչ	օտար:
Օ	ի որք երկուս բնութիս	ասեն.
և	ի յերկեակ ըս բաժա	նեն:
Հ	որկ է յերիս գոլ բաժա	նել.
և	կամ ՚ի մի միանո	րել:
Ը	յս է յողի և ՚ի մար	մին.
և	ի բնութիւնն անայ	ին:
Ե	կամ զխառնումն մարդկայնոյն	
ասել	հրգօր քան զաստու	ծոյն:
Ե	րկու ասել դարձեալ բնու	թի.
վասն	ի յերկուց գոլ միու	թի:
Չ	է այս օտար ճրջմարտու	թի.
թէ	չբաժանեն յերկուս ըզ	մին:
✠	Բայց մեք այսպէս խոստովա	նիմք.
ան	այնոց ըն հետև	իմք:
Ե	թէ հողի մարմին և	միտք
որով	եղեն ազգ մարդկայ	ինք:
Լ	առ ՚ի մէնջ անըն	բան.
և	միացոյց բնութի յին	քեան:
Ը	նմեղ արար զմեղանչա	կանն.
զապականեալն	անապա	կան:

Ար բովանդակ յորովայ նին.
 և էր լըցեալ նովան էր կին:
 Օսած կեղ յարդանդ սբյ կուսին.
 և ՚ի ծոցոյ հօր անբա Ժին:
 Օրր իննամսեայ Ժամանա կան,
 տըկար բնութբ յինքեան տարան:
 Լան որպէս մարդ զան ծը նան,
 և կուսութիւնն ոչ խախտե ցան:
 Ստեղծող մանկինց մանուկ ցուցան
 և հին անուրց ըն տղայա ցան:
 Ի յանբանից մըսուր է դան.
 ՚ի հրեշտակաց փառատրե ցան:
 Լստեղբըն լոյսըն ծագե ցան.
 և ՚ի մոգուց ըն պատունե ցան:
 Խորհրդաբար ընծայե ցան.
 ոսկեան կընդրուկ և զըմբուսեան:
 Բացօթէից հովունաց յայտն եալ.
 ան փրկիկն տր և օծ եալ:
 Լին որ հովունէրըն զխորայ էլ.
 որպէս խաշին առաջնոր դեալ:
 Կերակրեցան կաթն ՚ի մօ ըէ.
 ՚ի կուսական սբ ըստե նէ:

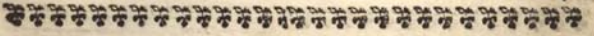

Որ զարարածս իւր կերակ	րէ.
բանայ ըզ ձեռն և լըցուս	ցէ:
Ըստ նախահարցն թըլլիս	տի.
յս փրրկիչ վերակո	ջի:
Քառասնօրեայ եկանո	րի.
լստ օրինացն ՚ի տաճա	րի:
Ի գիրկս առեալ սիմէօ	նի.
առ արձակօղ տր պաղա	տի:
Ի յաննայէ գոհաբա	նի.
եկեալ փրրկօղ իսրայէ	լի:
Նըստի թեթև ամպոյ նը	ման.
դնայ յեգիպտոս փախըստա	կան:
Որպէս ըզ մարդ երկիւղա	կան.
բայց մանրէ զկուռան եգիպտական:	
Յեգիպտոսէ կոջմամբ դառ	նայ.
՚ի նազարէթ պանդըլստա	նայ:
Մնանի ՚ի տունն ըն յովսէ	փայ.
զոր անոճանեաց հայր և վը	կայ:
Յերկոտասան լըրումն ա	մաց.
յերուսաղէմ տօնի զատ	կաց:
Օ ինքեան խօսեալ բան օրինաց.	
դնէր առաջի հրէկցն ազ	գաց:
ՃԳ	Մար

Մարմնով աճէր և զարդա	նայր.
որով մանկուհիք հասանին	յայր:
Իմաստու թիւնն իմաստնա	նայր.
որ իմաստնոց զիմաստըն	տայր:
Որում հնազանդ են հրամա	նաց.
դապք անմարմնոց հոգեղի	նաց:
Ի ինէր հնազանդ մարմնով ծնողաց.	
ըստ օրինացն իւր հրամա	նաց:
Ըն երեսուն այսպէս լը	ուէր.
և ոչ նըշան ըս ցուցա	նէր:
Եւ ոչ բանիւ վարդապե	տէր.
այլ թագնաբար յերկրի շըր	ջէր:
Մինչ ՚ի լընու թիւ երես	նին.
յայր կատարեալ չափ հասա	կին:
Օ ի մի առ աչս երես	ցին.
տնօրէնութիւք ըն մարդկայ	ին:
Յայնժամ իսկ գայ ՚ի յորդա	նան.
առ յովհաննէս ՚ի բանին	ձայն:
Եւ անկարօտ ըն մաքրու	թէ.
առ ՚ի մաքրել զազգըս մարդ	կան:
Ում կարապետ ըն վըկայ	է.
գառն այ վերաձայ	նէ:

Ի մըկըրտեւ զնա հրաժա րէ.
 Թէ ինձ 'ի քէն մաքրիւ պարա է:
 Բանդի ծանեաւ 'ի հրեշտա կէն.
 այն որ կոչեաց յանապա տէն.
 Թաէ սա է բանն իսկըզբա նէ.
 զոր ծանուցեր յորովայ նէ:
 Թոյլ տուր արդէն տրն ասե լով.
 Ը'ի յորդանան իջանե լով:
 Եւ մըկըրտիչ ըն մերձ կա լով.
 զստեղծօղն ինքեան մըկըրտե լով:
 Հայր 'ի վերուստ աղաղակ եալ.
 դա'է որդի իմ սիրեց եալ:
 Լաւանակերպ հոգին իջ եալ.
 զանձն էակցին մատամբ ցուցեալ:
 Ի յանապատ հոգւով վա րէր.
 քառասուն օր ծոմով պա հէր:
 Որպէս մովսէս 'ի սինա էր.
 և եղիաս նովին ճրն շէր:
 Եւ զի սա տր գողով նո ցին.
 և անկարօտ յամենայ նին:
 Օ ինքն ոչ տայր Թոյլ մերձիլ քաղ
 ցին. մինչ 'ի լընուլ քառասնեկին:
 Լ՝Մ

Լ՝ յլ զի մարմին էր մարդկայ ին.
 Տաճկեալ նովա՛ն լոյսն երկնային.
 Լ՝ րկեալ կամա՛ն փափաք հա ցին.
 Իբբր կարթի՛ն կեր փորձո ղին:
 Որ մերձենայր յերկրորդն ադամ.
 ըստ առաջին խորին խաբ մամբ:
 Գնէր առաջի որպէս յայն ժամ.
 բանըս պատրօղ երիւք փորձամմբ:
 Եթէ որդի ես աստու ծոյ.
 որպէս լը՛այ ձայն ՚ի վե ըոյ:
 Գործովք ըզնոյն ճըշմարտե ցոյ.
 առ ՚ի քարանց հաց լինե լոյ:
 Օ որ ո՛չ սաստեալ ըմբերանեաց.
 Իբբր ըզկարօղ պատուհաս եաց:
 Լ՝ յլ հեզաբար պատասխան եաց.
 մեզ յօրինակ վարդապետ եաց:
 Թէ ո՛չ հացի՛ն միայն կեց ցէ.
 մարդ երկրածին զի կրօկին է:
 հացն ըզմարմին ըն բուժա նէ.
 բանն ըզհոգին կեցուցա նէ:
 Ի տաճարին այն աշտա րակ.
 դարձեալ կանգնի չարըն դիմակ:

'Ի յայդմանէ զքեզ 'ի վայր արկ.
 'ի հրեշտակաց լեր ընդ ու նակ.
 Որում տընեալ պատասխա նի.
 ըզգրեալն յօրէնսն մովսէ սի.
 Ս'ի' տար ըզքեզ 'ի փորձ ճա ըի.
 զի տր ան քո ոչ փոր ձի.
 Տանէ դարձեալ բարձր 'ի լե ըին.
 և ցուցանէ զփառս աշխար հին.
 Օ որ խոստանայ տալ ստեղծ ուլին.
 եթէ երկիր պագցէ նը մին.
 Որում սաստեաց նա տիրա պէս.
 լիրբն փախեալ ծառայա պէս.
 Տըշակք մատեան 'ի յայն հանդէս.
 և պաշտեցին անձա պէս.
 Ի կերակրոց ինչ հիւթա կան.
 որչափ մարմնոյ պատշաճա կան.
 Ո՛չ 'ի յերկրէ յօդեալ մարդկան.
 այլ նորաստեղծ արարչա կան.
 Դարձլ յետ փորձին կատարման.
 յայտնէ զքնութիւն անձա կան.
 'Նըշանօք զարմանա զան.
 զոր ոչ տեսին ազգւք մարդ կան.
 'Նախ

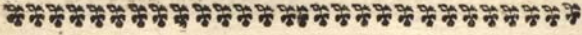

Նախ յաղթելով չար իշխա նին.
 ապա առեալ զա՛ւար նո րին:
 Օ ի իրա՛նուկք դատաստա նին.
 բռնադատող մի՛ կարծես ցին:
 Սայսորիկ բնութե՛ք մե րով.
 մեր յաղթողին յաղթեաց մարմնով.
 Լ՛ա՛ ի չպարծիլ չարին այ սով.
 Թէ յաղթեցայ մերկ անլե
 Լ՛ա՛ մեք ուսցուք յորինա կէն.
 նախ խորտակել ըղ չարին ցէն:
 Լ՛պա սաստել դի՛նացն ան դէն.
 զազգրս մարդկին բուժել յախտէն
 Լ՛թէ ակտից մեղաց յաղ Թեմք.
 զախտըս ցա՛նոց մարմնոյ բուժեմք:
 Լ՛թէ զօրէնս ըն կատա րեմք.
 ապա քարոզ լինիլ կա րեմք:
 Լ՛րդ մինչ վանեց զընդդիմակայն.
 առ յովհաննէս դայ յորդա նան:
 Օ որ անո՛ւանէր ՚ի լուր մարդկան.
 գառն այ և քա՛նա րան:
 Դառնայ յաշխարհ ըն գալի լեա.
 և անո՛ւանեալ դիւղըն կա նա:

Օ երրորդ աւուր գալոյ նո ըա.
 'ի հարսանիս ըն կոչի նա:
 Օ որ ինքն և մայրն անդր ընթնան
 յայտնել ըզփառսն արարչա կան:
 Ս կիզբն գործոյն սքանչելահան.
 առ 'ի տեառնէ եղեալ յայն ժամ:
 Օ 'ի որ ըզ ջուրսն հիւթա կան.
 փոխէ 'ի տունկսն սեռա կան:
 Գարձոյց և այժմ նոյն հըրաման.
 զջուրն 'ի գինի անապա կան:
 Լ յն որ զբնուիքս լուծա կան.
 արար կայուն անմահա կան:
 Լ յժմուս լուացմանն յաւազան.
 և անդ լուսովն անծա կան:
 Ի ճանապարհ վաստակե ցաւ.
 որով երկիր հաստատե ցաւ:
 Լ յէ հանգիստ աշխատե լոց.
 և ճանապարհ մոլորե լոց:
 Լ յ ջրհորին ծարաւե լով.
 զբնուի մարմնոյն ցուցանե լով:
 Սամարուհոյն ջուր խընդրե լով.
 զջուրն կենաց խոստանա լով:
 214 Լ յԼ

Լ՝ յլուր առ ինք ձայնիւ կո չէ.
 ըզ ծարաւիս զի արբուս ցէ:
 Եւ որ ըստ գրոց հաւատաս ցէ.
 գետոց բըղխել յորովայ նէ:
 Կարձեալ կանա գալիէ ին.
 յայտնեաց ըզ փառսն անայ ին:
 Տալով որդւոց Թագազար մին.
 զառողջութի ըստ հրամա նին:
 Պրոպատիկէ յաւազա նին.
 ութ և երսուն ամ հիւան գին:
 Լսաց բառնալ իւրն և մահ ճին.
 շըրջիլ նովաւ յօր շաբա Թին:
 Յետ յովհաննու մատնիլ բանտին.
 ճրագին դընիլ ընդ գըրոճա նին:
 Չայնըն քարոզ յանասա տին.
 լուեալ սըրով հերովդէ ին:
 Լուեգահան ըն լոյս ծա գէր.
 բանըն փոխան ձայնին իս սէր:
 Օ, ազգըս մարդկան լուսաւորէր.
 զախտըս մարմնոցն իբաց մերժէր:
 Նախ զաշակերտսըն ժողով եաց.
 զոր իսկըզբանց յառաջ ընտրեաց:

Երկոտասանս իւր անունն	եաց.
Եօթանասուն՝ զորս առաք	եաց:
Նոթօք ՚ի լեառ ըն հետե	նի.
Լ ժողովոցն որք ըզկը	տի.
Խոնարհուք բազմեալ նրս	նի:
բանայ զբերանն կենդա	եալ.
Յորմէ բարի բանքս բըղխ	եալ:
կենդանարար ջուր արբուց	եալ.
Երանութիս իննեակ տըն	եալ:
որոց գործովքն հետե	սին.
Նոյն որ երբեմն առ մովսի	նին:
սինայ խօսէր ասեղ ձայ	նին.
Սա աստ խոնարհ և հեզ բա	նին:
լընու զօրէնան որ խիստ դա	նին:
լ՝ որս ընդ դէմ զնա կարծէ ին.	նին:
օրինական տընեալ բա	նին.
Լ՛սէ չեկի զի լուծա	րին:
այլ ՚ի լընուլ ըզնունազ թե	նար.
Լ՛նդ ասացա՛ն թէ մի՛ շը	ցար:
բայց ես դատեմ զի հայե	լար.
Իսպանմանէ անդ արդե	բայց աստ գեհեան թէ բարկացար:

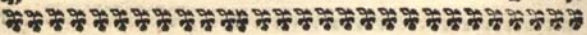

Ի	յերդմանէ ուղիղ	յած.
Զ	յորինաց այս արդէ	լած:
Բայց	արդ յինէն է հրամայ	ած.
Թէ	մի' երդնուր ո՛չ յարա	րած:
Լ	ճ' այսպիսի բանիւք բաղ	մօք.
խրատեաց	զաշխարհս ամէն նորօք:	
Ուստյց	մաքուր լինիլ պա	հօք.
Լ	ողորմած որ ո՛չ կեղ	ծօք:
Լ	ճ' մինչ հոգևով կերակրե	ցան.
բազումք	մարմնով բլժըշկե	ցան:
Սոյրբք	լուսով պայծառա	ցան.
զլոյսն	որ յերկնից աջօք տե	սան:
Օ	ձայնրն կենաց խուլք	լը՛ն.
Ե'	ի մարմնի անմահա	ցան:
համերց	լեղուք բարբառե	ցան.
րնդ	այ խօսակցե	ցան:
Չեռք	կարկամրք պարդե	ցան.
Լ	գօսացեալք առողջա	ցան:
Իբր	եղջերուք կաղք ընթա	ցան.
անդամալոյծ	ք կանգնե	ցան:
Յ	ածակոխ լեռնէն իջ	եալ.
Լ	ըզ բորոտ ըն զայն սրբ	եալ:
		կա

Կափառնառամ քաղաքն եկ եալ
 զՏարիւրապետ ըն ծանուց եալ
 Օ հաւատորն մեծ յայտնի արար
 քան զխորայէլ Տրզորա բար
 Օ ծնին հիւանդ յախտ մահարար
 կեցոյց բանիւ կենդանա ըրար
 Օ ղքանչն անկեալ կայր սիմօ նի
 յախտրս ջերման յոյժ տագնապի
 Չըգեալ ըզ ձեռ ըն կենդա նի
 յարոյց առողջ վաղվաղա կի
 Բազմաց եղև նա կենսա տու
 յորժամ եհաս մուտ արև ու
 Ար զեսայեայ գիրըն լը նու
 Թէ զցաւրս մեր ՚ի մէնջ առ նու
 Օ անձրն նենդօղ խորաման կին
 կըցորդ չէառ ճանապար հին
 Արջ աղու՛եսուց ըզբար հօ գին
 որպէս ասի ըզ սիմօ նին
 Միւսումն որ էր յաշակեր տաց
 այն որ ըզհետ գընալ ա սաց
 Թաղել զմեռեալն ո՛չ հրամայեաց
 այլ քարոզել ղբանըն կե նաց

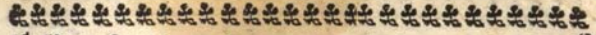
Բնդ աշակերտսն եմուտ ՚ի նաւ.
 այն որ կապէ զծով աւա զաւ:
 Օ որ ՚ի շարժիլն մըրըր կաւ.
 Տանդարտեցոյց մի հրամա նաւ:
 Եկեալ յաշխարհ գերգեւացոյ.
 պատահեցան տանջեալք յայ սոյ:
 Օ մարդիքն արագ առողջա ցոյց.
 զգեւորն խողիւքն խորա ցոյց:
 Լուծեալ մարդոյն ըզմեղս եթող.
 որպէս հըզօր տր և յաղ թօղ:
 Օ մարմինն այնքան արար կա րօղ.
 մինչ զի մահ ճացն եղև բար ձօղ:
 Լյանցանեւն առ մաքսայ նոց.
 ետես նըստեալ ըզ մատթի ոս:
 Օանեաւ զհողւոյն որ ՚ի նմա լոյս.
 կոչեաց որպէս զեղիսէ ոս:
 Լշխարհական սիրոյն կա պան.
 խըզեալ սիրովն աննիւթա կան:
 Չեղև արդեւ ինչ և խա փան.
 լըսել ձայնին տրուեա կան:
 Օ յայրօս անուն դուստր իշխանի.
 ախտըն մահու հանեալ զՏ՝ գի:
 Կանդ

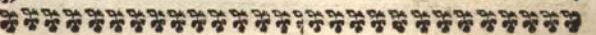
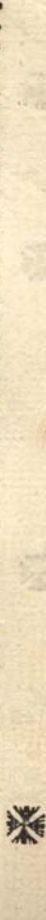
Բնդ աշակերտսն եմուտ ՚ի նաւ.
 այն որ կապէ զծով աւա զաւ:
 Օ որ ՚ի շարժիլն մըրըր կաւ.
 Տանդարտեցոյց մի հրամա նաւ:
 Եկեալ յաշխարհ գերգեւացոյ.
 պատահեցան տանջեալք յայ սոյ:
 Օ մարդիքն արագ առողջա ցոյց.
 զգեւորն խողիւքն խորա ցոյց:
 Լուծեալ մարդոյն ըզմեղս եթող.
 որպէս հըզօր տր և յաղ թօղ:
 Օ մարմինն այնքան արար կա րօղ.
 մինչ զի մահ ճացն եղև բար ձօղ:
 Լյանցանեւն առ մաքսայ նոց.
 ետես նըստեալ ըզ մատթի ոս:
 Օանեաւ զհողւոյն որ ՚ի նմա լոյս.
 կոչեաց որպէս զեղիսէ ոս:
 Լշխարհական սիրոյն կա պան.
 խըզեալ սիրովն աննիւթա կան:
 Չեղև արդեւ ինչ և խա փան.
 լըսել ձայնին տրուեա կան:
 Օ յայրօս անուն դուստր իշխանի.
 ախտըն մահու հանեալ զՏ՝ գի:
 Կանդ

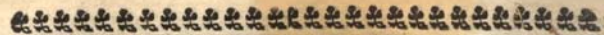
Կանգնեալ բանի՛ն նորին լի նի.
 որպէս ՚ի քնոյ զարթուցա նի.
 Ի ճանապարհ ըն յայն բա ըի.
 տեռատես կին ըն հուպ լի նի.
 Քղանցիւք զգետտուն փրկել լինի
 հա՛նապքն մեծ հրապարա կի.
 Կուրաց երկուց առ ոտս անկեալ.
 ձեռին հըպմամբ լուսա՛նոր եալ.
 համըր դի՛նին զոմըն կալ եալ.
 շնորհեաց խօսիլ ըզգօնաց եալ.
 Ըզգօսացեալն ՚ի մէջ կոչ եաց.
 ձրգել ըզձեռ ըն հրամայ եաց.
 Օ մեռել անդամն ՚ի կարգ Թը՛նց.
 այլ անդամոց ըն կենդան եաց.
 Գի՛նահարին խուլ և հա մեր.
 շնորհեաց ըզխօսս և ըզլը սել.
 Որով լեզուք ըն մահա բեր.
 բեզգեբուղա՛ն ասեն հա ներ.
 Նըստեալ ՚ի նա՛ն յեզը ՚ի ծո վին.
 վարդապետէր ՚ի ցամա քին.
 Ըզսերմանեացն առակ խո ըին.
 զոր ել ցանել յերկիր բա նին.
 Ոմն

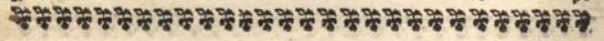

Ոմն ՚ի Թըռչնոց օդակա	նին.
առ ճանապարհ քաղեալ Տա	տին:
Ոմն յապառաժ տապով կի	զին.
և այլն ՚ի փուշսն Տեղձա	նին:
Իսկ որ յերկիր բարի ան	կա՛ն.
եբեր պըտուղ տոճմակա	նա՛ն:
Բարեբախտից պատասՏե	ցա՛ն.
ըստ Տա՛նտոց պարդևե	ցա՛ն:
Օրինա՛ւորն՝ երեսնա	ւոր.
և կուտուԹին՝ վաԹսուճնա	ւոր:
Իսկ պատարագքըն բանա	ւոր.
վրկայքն արեամբ՝ Տարիւրա	ւոր:
Պարձեալ Տարիւր բերե՛լ պտղոց.	
գա՛նառն երկնից վիճակե	լոց:
Ե՛ւ փափկու՛ե դրախտըն մի	ջոց.
երկիրս նորոգ՝ տեղի վերջ	նոց:
Ե՛ւ զորոմանցն ագարա	կին.
զոր ՚ի վերայ ցանեալ Տա	րին:
Ի Տընձողաց խըրցունք կա	պին.
և ընդ ցանօղն ՚ի Տուր մատ	նին:
Յայնժամ արդարքն արեգա	կան.
փայլեն ծագման լուսոյ նը	ման:

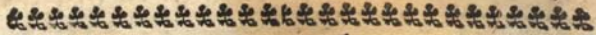

Որք 'ի յորոմն ո՛չ փոխե	ցան.
այլ այ մնացին ցոր	եան.
Նաև ըզհատ ըն մանան	խոյ.
որ փոքր է նա սերմնն խո	տոյ.
Լ՛ճէ լինի ծառ մեծա	գոյ.
մինչ զև զԹրուչունս բառնալ ոստոյ:	
Վարձեալ խօսի վասնն խմո	րոյ.
յադարակին գանձ ծածկե	լոյ:
Օ վաճառական ըն մարդար	տոյ.
և ուռկանին ծով արկե	լոյ:
Որք և բանի՛ զանազա	նին.
երօք 'ի նոյն միտրս բե.	րին:
Լ՛րքայութե որդիք լի	նին.
որ 'ի նո՛ւազից յորդեալ ա.	ճին:
Եկն 'ի քաղաքն իւր նազա	րէթ.
յօր շաբաթու 'ի ժողովն	երթ:
Օ գիրս եսայեայ զոր ո՛չ ու	սաւ.
'ի փորձողաց լուր ընթեր	ցաւ:
Որք նախանձու բորբոքե	ցան.
հանին լերին ըն յարտև	ան:
Վահավիժեղ զնա կամե	ցան.
որ գնայր ընդ օդ ըն յանդի ման:	

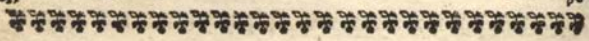

Ծրագ օրինաց ըն յովհան նէս.
 որ հրաժարեալ էր յաշխարհէս:
 Եւ իջոյց արեամբ ըն հերովդէս.
 յաւուր ծննդէն իւրոյ հանդէս:
 Ար մինչ ՚ի բանտն էր առաքէր.
 և ըզգալոց ըն հարցա նէր:
 Գու ՚ի ներքին բանտն գայցես.
 եթէ զայլ ոք առաքես ցես:
 Օ ի աւետիս տամ խընդաւով.
 և կարապետ լինիմ յու սով:
 Այ յերկրի ձայն բարբառով.
 և ՚ի դրժոխս որոտաւով:
 Օ ի դու փեսայ ես երկնային.
 ես հարսնածու մաքուր հարսին:
 Գու արեգակն առաւտին.
 և ես ճրագ գիշերային:
 Ամ վրկայէ բանիւ յայտնի.
 սոյն յովհաննէս յայլում վայրի:
 Եւ դաւանի ըզսա՛ որդի.
 հօր այ անմեկնե լի:
 Ար հաւատայ որդւոյ աւսի.
 զյաւիտենից կեանքս տես ցի:
 Եւ

Եւ որ որդւոյ ճա՛նատաս ցէ.
 ըզբարկութիւն տըն կրես ցէ.
 Մինչ ՚ի քաղաք անուն նայ ին.
 երբեմն երթայր յառա՛ւօ տին:
 Ըզմիամօր այրւոյ որ դին.
 ետես բարձեալ ըզմեռեալ դին:
 Ի յարտասուս մօրըն նայ էր.
 արագ ըզսուգ սըրտին սփո փէր:
 Մանուկ դու քեզ ձայնեմ ասէր.
 Լընդ բանին յարուցա նէր:
 Ի նոյն քաղաք մինչ դեռ բազ մէր.
 փարիսեցւոյն տունըն ճա շէր:
 կինըն պուսիկ համարձա կէր.
 ըզշիշ իւղոյն նարդեան բե րէր:
 Ըզգլուխ բոլոր էիցս օ ծէր.
 առ ոտս անկեալ տն արտասո ՛էր:
 Օ, որ հա՛նատով տրըն կանգնէր.
 Թողեալ լիցին քեզ մեղք ա սէր:
 Որ կերակրէ զաշխարհ ա մէն.
 ետ քաղցելոց հաց դարե ղէն:
 Եւ ՚ի հընգից նրկանա կէն.
 յա՛նել նըշխար հինգ հազա րէն:
 ԺԳ 224 Եւ

1 ասըն կարծեացըն հրէա կան.
 Թ Ը՛մ ասեն զինէն նը ման:
 Ա մն ասելով Թէ եղև ա.
 Է միւս ն ասէ զերեմի ա:
 Բ զյովս աննէս ասեն նո քա.
 Է կամ ըզ թ նըման սո ցա:
 Ա ը ոչ լը՛ան ձայնին յամ պոյ.
 Ի յորդանան վըկայն լոյ:
 Լ ո՛ւարուք որդւոյ իմ մը լոյ.
 որ է կամաց իմոց հա ձոյ.
 Իսկ որ լը՛ան զձայնըն հո գու:
 ներկեաց ըզ միտան անել գու նուլ:
 Լ զաղակեաց դա՛նաներ լուլ.
 գու ես որդի հօր ասե լուլ.
 Արուլ լըսէր նա զերա նին.
 Ի բարբառոյ սուրբ բերա նին:
 Ե՛ւ զիւրականն անուս վե մին.
 շնորհէր նըմա զանշարժե լին:
 Օ ետ վեցօրեայ ըստ մատթէ ին.
 Է ութօրեայ ըստ զուկայ ին:
 Ա ը մին զա՛նուրսն եցոյց մի ջին.
 միւսն ըզ նախնին Է ըզ վեր ջին:
 Կա

Տանէ 'ի լեառն ատան	ձին.
զնա և զորդիս ըն զեբե	Թին:
Յայտնէր ըզփառսն Տայրե	նին.
և ճըջմարտէր զբանըս նո	րին.
Օ մովսէս բերեալ 'ի մեռե	լոց.
և զեղիաս 'ի յանմարմ	նոց:
Յուցեալ Թէ չէ' ոմն 'ի յայ	լոց.
այլ տր բոլոր արարա	ծոց:
Օ 'ի ասէին վասնն նո	րուն.
լուծիչ գըրոյն և շաբա	Թուն:
Օ օրինադիրն եբեր նո	ցուն.
և որ վառեալն էր նախան	ձուն:
Եւ զի յերկուց բան Տաստա	տի.
մինչև յերիսն օրինադ	րի:
Երկուք 'ի ճնոցն ածեալ լի	նի.
երեւք նորովք ըս վըկայ	ի:
Ի յայս խորհուրդ զերիս	միայն.
արար գիտօղ այս խորհըր	գեան:
Եւ զի յուգաս անդ միա	բան.
չէր արժանի այնմիկ տես	լեան:
Լճագ հովանի նոցա լի	նէր.
և Տայր յամպոյն աղաղա	կէր:

Դասէ որդի իմ վրկայ Էր.
 Եւ զպետրոսեան բանն հաստատէր:
 Ո՛չ եթէ բանն ՚ի դմա բնակ ետլ.
 այլ որ յերկուցն է միաց ետլ:
 Ո՛չ որոշեալ ո՛չ բաժան ետլ.
 ոպ նետտոր յերկուս հատ ետլ:
 Ի գոջմանէ ահեղ ձայ նին.
 ՚ի ծագմանէ լուսոյ ար փին:
 Սարսեալ յերկիր անկանէ ին.
 Եւ ՚ի ծածկիլ ըն կանգնէ ին:
 Պետրոս յահէն դող զարհուրած.
 խօսէր զերից տաղաւա րաց:
 Ընդհտանայր թէ զինչալ սաց.
 հոգին յայտնէր զերրեակ անձանց:
 Եւ պատուիրէր զայն ո՛չ ա սել.
 մինչև ՚ի մեռելոց յառ նել:
 Օ եղիայէ սկըսաւ պատ մել.
 զերկրդ գալուստն իւր յարդարել:
 Եւ ՚ի լերինն օթագայ ետլ.
 առաւօտուն վաղինն իջ ետլ:
 Բ՛լ լուսնական այսըն մերժ ետլ.
 Եւ ըզմանուկ ըն բըժըջե ետլ:
 Բայց

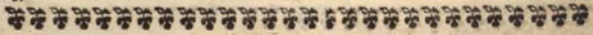
Լայց անդրանիկն արարա	ծոց.
նոյն անդրանիկ և մեռե	լոց:
Պահանջի հարկս'ի ստեղծ ո՛ւնածոց.	
ըստ անդրանկացն եբրայե	ցոց:
Օ որ պետրոսի տալ հրամայ	է.
ո՛չ յարծաթոյ որ 'ի յերկ	րէ:
Լ՝ յարկանել կարթ 'ի ծո	վէ.
ղսատերն առնուլ 'ի ձրկա	նէ:
Ի յօրինակ բնութեա մարդ	կան.
տասըն բորոտքըն սըրբե	ցան:
Ի ննուներն տալ փառս ո՛չ գրտան.	
բաց 'ի միոյն օտարա	կան:
Թ՝ ըբօք լուսոյ կենարա	րին.
լոյս շնորհեցաւ 'ի ծնէ կու	րին.
Չեռք որ ըստեղծ զմարդն առ ջին	
'ի նոյն նիւթոյ լոյս ետ նը	մին:
Լ՝ զազարու բարեկա	մին.
զինքն 'ի յերկուց յայտնէ բանին:	
Ս'ի էութի գործըբ կըր	կին.
անձային և մարդկայ	ին:
Լ՝ ըտասունէ լովն ըզսիրե	լին.
և ուր եդիք ասել զմար	մին:
	Լ՝ յ

Լ յսու զբնուի ըս մարդկայ ին.
 ցուցանելով ըզհաւաս տին:
 Իսկ ՚ի կոչել զանուն նո ըին.
 ՚ի դժոխոց դրանց ըստո ըին:
 Լ ըսել հոտեալն ՚ի տապա նին.
 Լ գալ արտաքս զոյգ ընդ ձայնին:
 Լ յսու զբնութինն անծայ ին.
 Եցոյց խառնեալ հողեղի նին:
 Իանզի ձայնն ոչ էր անմար մին.
 այլ ՚ի մարմնոյ խառն ընդ բանին:
 Ա՛ջ ՚ի յերկուս բաժանել լով.
 ՚ի յերկակի կիրքս կրել լով:
 Ամն ըստ մերումս արտասու՛նել լով.
 ոմն ըզմեռեալն կոչել լով:
 Լ յսու ՚ի յերկուց միացել լում.
 անձառաքար մի եղել լում:
 Արբիին կրօնց ներդործել լով.
 ախորժաբար կամաց մի ում:
 Ընդ յարութէ ըն զազա ըրու.
 հրէայք լըցան չար նախան ձու:
 Ի յեփրայիմ քաղաքն այ նու.
 գընաց յայնկոյս յորդանա նու:

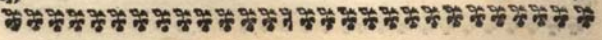
Եւ յերկբով քաղաք դարձ եալ
 զանէծս յետնայ անդուստ բարձլ
 Ի տուն զաքեայ սիրով մըտ եալ
 Ե զըրկողաց օրէնս եդ եալ
 Ըն ճանապարհն երկքո վի
 Ընեալ զկուրացն աղաղա կի
 Խոնարհաբար առեալ զտե ղի
 զլոյսըն շնորհեաց պարդե բա ըի
 Սերձեալ զատիկն հրէակա նի
 Ի բեթանեա եկան ըի
 Ընդ զազարու յընթրիս բազ մի
 Ի մարեմայ նարդեամբ ջ ծի
 Արոյ քրովբէք աթու փա ոաց
 նըստան ի նոնաստ իւր արարած
 Եւ զոր օրհնեն դասք հրեշտակաց
 դովեն մանկունք ըստընդի աջ
 Եւ յօրինակ հրէից ազ գաց
 Ե յաննակն հեթանո սաց
 Ան օրինօք ըզգօնա ցած
 ոմըն արամուղ ըզհետ կա մաց
 Յորրս բազմի բանն արծ
 մաքուր յոգիս կըրկին ա զանց

Այլ ըզվէմ անկեան քա	րանց.
միացուցիչ կրրկին կող	մանց.
Ոստս 'ի ծառոց առեալ ծե	րոց.
'ի ձիթենեաց պարարե	լոց.
Խմաստութե նրմանե	լոց.
ողորմութե տիպ ցուցե	լոց.
Լ՛րմանենիս բերեալ տղայ	ոց.
'ի բարձրութե ձև արդա	րոց.
Լ՛նդ առաջ խաղան ձայնիւն երգոց	երգոց.
սբ արարչին արարա	ծոց.
Յանպըտողութե դէմըս հրէ	ից.
կամ 'ի մեղաց պըտողոյն բե	րից.
Լ՛ս Թըզենին ձգեալ անի	ծից.
եղև ցամաք փոյթ 'ի հիւ	Թից.
Ի ձիթենեաց լեառըն նըս	տէր.
և զաշակերտսն ուսուցա	նէր.
Օ ապագայիցն իրըս պատ	մէր.
և ըզգալուստն երկրորդ յայտնէր.	
Վասըն կուսիցն այն առա	կան.
հինգն իմաստուն լի լապտե	րան.
հինգըն յիմար յորոց չա	ռան.
ողորմութե իւղ ամա	նան.
	Եւն

Լ՛ն ծառայեցն այն տաղան դօք.
 միումըն հինգ մեծաց շնոր հօք:
 Միւսումն երկու միջակ բարեօք.
 այլումըն մի փոքումբք դոր ծօք:
 Յորժամ փառօքըն հայրա կան.
 և հրեշտակօքն անմարմնա կան:
 Գայ ՚ի դատել զորս ըստեղ ծան.
 զբանականացն ազգ ամե նայն:
 Օ բարինն յանձառ կեանքս կոչէ.
 որ աստ բարւոյն հետևող է:
 Օ չարսըն բանի՛ւ անիծա նէ.
 և ընդ չարինն ՚ի հուր մատ նէ:
 Յայնժամ մի ոմն յաշակեր տաց.
 անուն յուդա սկարիով տաց:
 Գաղտ ՚ի հրէից ժողով դը նաց.
 մատնել ՚ի մահ զտրըն տեր անց:
 Ընդ երեսնից Թի՛ւ արծա Թին.
 ծախէր զարիւն մերոյ դնո ղին:
 Ա՛ւձառակուր գող եղկե լին.
 կորոյս ըզ շահն ընդ վաձա ոին:
 Յերեկոյի հինգ շաբա Թի.
 անհաս վերնոցըն խոնար հի:
 Լոյսն

Լ	ոյսն ըստաճաճ ղենճակ կտաճի.	
Ղ	ոտրս լուճնայր հողեղև	նի:
Լ	կեր ըզգառ ըն հին զատ	կի:
Լ	ըզբաղարջն ընդ եղև	գի:
Լ	լեց զօրէնս ըն մովսի	սի:
Ղ	զճըմարտու թէն օրինա	կի:
Լ	զհինն ՚ի նոր ըս փոխե	լով:
Ղ	զըստուճերն ՚ի լոյս ճըմարտե	լով:
Փ	փոխան գառին ինքըն գո	լով:
Ղ	գառն այ նըճիբե	լով:
Լ	նդ բաղարջին հաց անխը	մոր:
Ե	տ ըզմարմին իւր զերկնա	ճոր:
Լ	զկուսականն անսերմնա	ճոր:
Լ	ոչ յախտից գող երկրա	ճոր:
Լ	ճ ընդ գառինն արեան ուխտին	
Ղ	զարիւնն իւր ետ մեզ ուխտ կրկին:	
Լ	ճ եղեգան գառնագու	նին:
Փ	փոխան ըզվարս անճայ	ին:
Լ	ուեալ զպատառ ըն յուգայ	ի:
Լ	եւ արտաքս ՚ի գիշե	րի:
Պ	ետրոս խօսէր խրախուսե	լի:
Լ	կըշտամբիւր հաճախօ	սի:
		Լ զ

Ը մետասանս ըն յորդո ըհր.
 ոչ երկրնչիլ քաջալե ըհր:
 Օ իւր յաշխարհէ զփոխիլն ասէր.
 և ըզգալուստ հոգւոյն պատ մէր:
 Ի վերնատուն ըն խորհրո դոյ.
 ել կեդրոնեան յայնկոյս ձո ըոյ:
 Լամուտ պարտէզ ընդ պարտի զոյ.
 եմոյծ զադամ դրախտին ներ քոյ:
 Լըրիւքն եղեալ առանձնա բար.
 հոգայր ըզկրից ըն տըրամա բար:
 Փըրկել զաշխարհս հոգիս յօժար.
 բայց է բնութի մարմնոյս տը կար:
 Ո՛չ ոմն ուժեղ և զօրա ճոր.
 և ոմն անզօր վըրոանգա ճոր:
 Լ յլ մի և նոյն գոլ միա ճոր.
 կըրէր ըզկիրս ըն կամա ճոր:
 Օ ունըր դընէր խոնարհա կան.
 որում կըրկնի ծուներ ամե նայն:
 Լ անըս խօսէր աղօթա կան.
 վասն իմ առ հայր իւր էա կան:
 Լ թէ փըրկիլ մարդկան հնար է.
 առանց մահու իմ որ գրեալ է:
 Լ ա

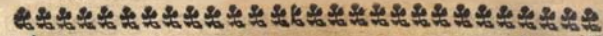

Բաժակ մահուս յինէն անց ցէ.
 ոչ իմ կաման այլ քոյդ ես ցէ.
 Լյս հօր կամաց չէ հակա ուակ.
 ուն կարծեն որք են ներ հակ.
 Լյլ հանասար յոյժ և մի ակ.
 ցուցցէ զերկուսն անընդդի մակ.
 Լգ յերկիւղէն քըրտանց հօսեալ.
 երակաձև կայլակ վիժ եալ.
 Ի զօրանալ հրեշտակ մերձ եալ.
 զօրինական գիրըն լոց եալ.
 Օ ի կատարեալ էառ զբնու Թի.
 անձըն բան ըզմարդկու Թիւն.
 Պարտ էր զերկիւղ և զտըրտմու Թի.
 յիւրումըն կրել անօրէնու Թի.
 Եհաս յուդաս որ մատնե լոց.
 հանդերձ դասուք փարիսե ցոց.
 Լնկան նրման ստորանկե լոց.
 որք յանխտեան չեն կանդնե լոց.
 Յուդաս մերձեալ համբուրելով.
 առիթ մահու նըշան տա լով.
 Փոխան սիրոյ զնա մատնե լով.
 չար ընդ բարւոյ վըճարե լով.
 Պետ

Պետրոս առ գուժ ջերմըն սի ըոյ.
 ըզ ծառային չարաբա ըոյ:
 Ե՛հատ սուսերբ զականջն ա ջոյ.
 զոր ո՛չ լը՛ւա՛ն տրն խրա տոյ:
 Իսկ տրըն մեր ա՛ծա պէս.
 յունկըն մերձեալ բըժըջկա պէս:
 Ը՛ռողջացոյց արագա պէս.
 զոր ո՛չ տեսին կուրացն հան դէս:
 Կալան կամա՛ն զանկապե լին.
 կապեալ ըզձեռսն արձակո ղին:
 Ի յապարանս ըն տանէ ին.
 կայիափայ և աննայ ին:
 Ը՛յ աշակերտք ըն ցըրո՛ւէ ին.
 պետրոս ըզհետ երթայր նը մին:
 Ի յաղջկանէ շարժեալ մե մին.
 Թողոյր երիցս ըզբաղձա լին:
 Օ՛ ի տկար բնու՛ի ըս մարդկային.
 առ այ մի՛ պարծես ցին:
 Ը՛նդ դիմանալ հնարից չա ըին.
 առանց նորին հըզօր ձե ուին:
 Ը՛րշանակեալ հա՛ւըն խօ սէր.
 առ ՚ի պետրոս տրն ակն ար կէր:
 զբա

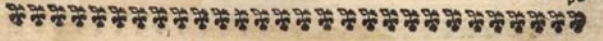

Օ բանըն յիշէր դառն արտասուէր
 ՚ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէր:
 Օ առայն զերես տն ապտա կէր.
 յորմէ սրովբէն թւապօ ղէր:
 Փանտըն վրկայս չարեաց բե ըէր.
 օրինազանց դատասպար տէր:
 Պիղծ բերանով թըքանէ ին.
 յայն որ թըքով լոյս ետ կու ըին:
 Օ դէմըս լուսոյ ապտակէ ին.
 զայն որ փայլեաց լոյս ՚ի լե ըին:
 Ի յուրբաթու առաւօ տին.
 ետուն յատեան պիղատո սին:
 Օ առայն յատեան դատարա նին.
 տրն ՚ի դատել կայր առա ջին:
 Ի հարցանել պիղատո սի.
 տրն ո՛չ առնէր զպատասխա նի:
 Օ ՚ի կանխասաց դիրըն լց ցի.
 եղէ ես մարդ որ ո՛չ խօ սի:
 Օ որ ետ տանել առ հերով դէս.
 առ ՚ի նորին դատել հան դէս:
 Եւ հերովդի անգոսնե լով.
 արհամարհեաց նրմանա պէս:
 Բայց

Օ բանըն յիշէր դառն արտասուէր
 ՚ի գլորմանէն դարձեալ կանգնէր:
 Օ առայն զերես տն ապտա կէր.
 յորմէ սրովբէն թւապօ ղէր:
 Փանտըն վրկայս չարեաց բե ըէր.
 օրինազանց դատասպար տէր:
 Պիղծ բերանով թըքանէ ին.
 յայն որ թըքով լոյս ետ կու ըին:
 Օ դէմըս լուսոյ ապտակէ ին.
 զայն որ փայլեաց լոյս ՚ի լե ըին:
 Ի յուրբաթու առաւօ տին.
 ետուն յատեան պիղատո սին:
 Օ առայն յատեան դատարա նին.
 տրն ՚ի դատել կայր առա ջին:
 Ի հարցանել պիղատո սի.
 տրն ո՛չ առնէր զպատասխա նի:
 Օ ՚ի կանխասաց դիրըն լց ցի.
 եղէ ես մարդ որ ո՛չ խօ սի:
 Օ որ ետ տանել առ հերով դէս.
 առ ՚ի նորին դատել հան դէս:
 Եւ հերովդի անգոսնե լով.
 արհամարհեաց նրմանա պէս:
 Բայց

Բայց որ գրուի եղև անկ եան.
 միջնորդ գողով հօր և մարդ կան.
 Սովա՛ն նոքա նախ հաշտե ցան.
 ապա ընութի բողոր մարդ կան.
 Որոյ ըզգեստնէ լոյս փա ուաց.
 արկին հանդերձ նախատա նաց.
 Նախ ըսպիտակ հասարա կաց.
 ապա քղամիդ կարմիր ներ կած.
 Օ ի որ զգեցեալն էր՝ էր կըրկին.
 ա՛ծ և մարդ մի երկո քին.
 Սպիտակն ՚ի լոյս ա՛ծայ ին.
 կարմիրն ՚ի գոյն արեամբ մարմինն.
 Ի յընտրութի կամաց նո ցա.
 խընդրել զյս թէ զբարաբ բա.
 Լ զաղակեն խաջել ըզ նա.
 զգողն արձակել փոխան նո րա.
 Պիղատոսի զձեռնն լուաց եալ.
 ՚ի յարենէն անպարտ եղ եալ.
 Ի գլուխս ինքէնց ասեն բարձեալ.
 և ՚ի նոցունց որդւոց ծըն եալ.
 Լ պա ՚ի մահ դատապարտ եալ.
 զմահապարտաց գանըն հար եալ.
 Ի

Ի զինո՛ւորաց ձեռն տը՛	եալ:
ողբ յապարանսն ըզնա տար	եալ:
Ի հանդերձէն մերկանա	լու:
և զգեցուցին կարմիր գու	նով:
Պըսակ ՚ի փշոց նախատե	լով:
և եղեգան գա՛ւաղա	նով:
Ի ծուներ իջեալ կատակէ	ին:
զգլուխն եղեգամբ հարկանէ	ին:
Օ փուշ անիծից ըն բարձո	ղին:
և առ ՚ի կեանս ըզմեզ գնո	ղին:
Յետ այնր ՚ի խաչըն տանէ	ին:
բառնայր ուսով ըզփայտ խա	չին:
Մինչ ՚ի տեղի գողգոթայ	ին:
ուրէր եդեալ մարդն առա	ջին:
Ետուն ըմպել գինի զմրուս	եալ:
և կերակուր լեղեա՛ւ խառն	եալ:
Օ որ ըստ մահուն չափ ճաշակել:	
և զբովանդակն այն ո՛չ արբ	եալ:
Օ ՚ի ըզձեռին իւր ստեղծ՛ւածոյն	
զառ ՚ի մեղաց ճաշակ պըտ	ղոյն:
Փոխարկեսցէ ըզդառնս	գոյնն
՚ի համ կենաց ըն քաղցրա	գոյն:
Ս.Ե	Ս.Եր

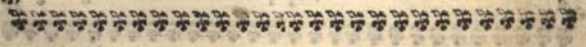
Մերկացուցին զերկրորդն ադամ.
 զի զգեցուսցէ ըզհինն ադամ:
 Օհանդերձան յինքէնս բժնեցին.
 պատմուճանին վիճակ արկին.
 Քզձեռան և զոտս ընծակեցին.
 ըստ յայտնապէս դա՛լթէն ձայնին.
 Ընդ փայտ խաչին բւեռեցին.
 զմատունան որ գրեց ի տախտակին:
 Չեռք ընդ ձեռին տարածեցւոյ.
 ոտք ընդ ոտին ընթանալոյ.
 Փայտ ընդ փայտի դառնն պըտղոյ
 կեանք ընդ մահու փոխարկեցւոյ:
 Ի մէջ երկուց անօրի նաց.
 կայր մերկացեալ տո՛ւօղն օրի նաց:
 Օոր ո՛չ տեսին ազգընկուցաց.
 բաց ՚ի միոյն ա՛ւաղա կաց:
 Լատես խաչեալ և հա՛ւա տաց.
 Թէ է մահու տըր և կե նաց:
 Յիշե՛ա՛ զիս տըր աղաղակեաց.
 ընդ իս իցես պատասխանեաց:
 Սասն այսօրիկ արեգա կան.
 ըզտի՛նն արար դիշերան ման:

Օստիկեալ ըզլոյսն ըզգայակհան,
 վասն լուսոյն արփիա հան:
 Օրստուէրըն քօշ արի մերկուծէ
 զի մի տեսցէ՝ ահն անար Ժան:
 Եւ զի լուսոյն մեծի ծաղ ման,
 ճաճանջ փոքունց խաւարեցան:
 Եւ միջօրեայ նըսեմա ցաւ,
 յորժամ աշամ մեղօք մեռաւ:
 Ի յիններորդն ՚ի լոյս դար ձաւ,
 յորժմ մահունամբ մահըն լուծաւ:
 Ի Բացախ ետուն ՚ի ծարաւ լի,
 այնմ որ բըղխեաց գետ յադե նի:
 Եւ ՚ի վիմէն յանապա տի,
 երկտասան վրտակ բարի:
 Եւ յերրորդ ժամ պատրեալ օձին,
 զմարտ նախնւոյ մօրն և այ ին:
 Եւ վեցն անկեալ մարդն առաջին,
 հաւանական բանիւ նո ըին:
 Եւ սոյն ժամու տրն ՚ի խաջին,
 զի քաւեացէ զմեղրս նոցին:
 Եւ յորժամ ել ադամըն հին,
 եմոյժ ըզգողն ՚ի մէջ գրախ տին:
 Եւ լի

Լ յ լիկն աղաղա	կէր.
Իմուլս ընդ իմ զՏայր աղա	էր:
Նոցա չսխեղ զմեղս աղօ	թէր.
Լ ըզմեզ ո՛չ Թողուլ Տայ	ցէր:
Իարձեալ ձայնի՛ն աղաղակ	եաց.
ՎՏողին կամա՛ն հօր ա՛նանդ	եաց:
Ե՛ն ընդ ինքեան վերաթև	եաց.
զՏողիս մարդկան հօր ընծայ	եաց:
Ո՛չ ըստ մերումս արտաշն	է.
այլ արտաքոյ մերոյս գոր	ծէ:
Օ ի մերձ ՚ի մահ ձայն մեր լը	ուէ.
իսկ նա հընչմամբ մեծա՛ն գո	ւէ.
Թէ՛ ո՛չ այլուստ աստ իմա	նի:
եթէ կամա՛ն նա մեռա	նի.
Որպէս ասաց ինքըն նախ	կի.
դնօղ և առօղ անձինն յայտ	նի:
Նոյն բանն որ էր ծընունդ նա հօր	մօր:
եզև մարմին յորովայն	մօր:
Ղըջարտապէս մեռա՛ն մար մնով	մով:
զի փրկեցցուք մեք	մով:
Ընմահ բնութի՛ն անծայ	ին.
մեռա՛ն բնութք մահկանացո՛ւին:	ին.

Իսկ հուժինն անձա կան։
 առեալ զբնութիւնս նիւթա կան։
 Լ'նքակտելի է միա կան։
 յորովայնէ մինչ յաւիտ եան։
 Աստի հողի իւր մարդկայ ին։
 զոր անանդեաց առ հայր յերկին։
 հանդերձ բնութիւնն անձայ ին։
 էջ'ի հողիսն որ'ի բան տին։
 Ար բովանդակ է'ի մար մին։
 մինչ բաժանեալ եղև հո դին։
 Եւ ոչ թափուր ծոց հայրե նին։
 Ե ընդհանուր էից բնութի։
 Եւ զի անձ էր որ մե ուն։
 յայտնեն զարմանքն որ դործեցան։
 Երկիր հիմամբք տասանե ցան։
 Ե վարագոյրն ընդ մէջ հեր ձան։
 Ա հմբ'ի յինքեանց պատառեցան։
 Ե գերեզմանք մահու բա ցան։
 Մարմինք սրբոց բազմաց յարեան։
 'ի հաւատալ մեզ յարու թէ։
 Եւ զի մեռեալն էր կենդա նի։
 Թէպէտ Ե մահ ըն հաւաս տի։

Օայտնեալ կողին զխոցճած տիգի.
 կայլակ աղբերցըն կըրկնա կի.
 Սուրն ՚ի լուճանալ մեղուցե լոց.
 ՚ի մահ նորա մըկըրտե լոց:
 Լըրիւնն ՚ի սնուսդ մաքուր հոգոց.
 առ ՚ի քս տղայացե լոց:
 Կողին խոցմամբն որ պատառեաց.
 ըզ կողածնին մեղըս ջըն ջեաց:
 Օ եկեղեցի այնու ջի նեաց.
 և ընդ դրախտին մեզ պարդեաց:
 Ար եղեւոցըս շնորհ բաշ խէ.
 ըզ նա յովսէփ պարդե խընդ ըէ:
 Ե՛ւ զոր փառաց լոյսըն ծած կէ.
 մաքուր կտանձօք ըզ նա պա տէ:
 Աանն որ ըզ բան ըստեղծա նէ.
 ՚ի բարբառոյ բանից ըռ ոէ:
 Ար շունչ բոլոր զգայնոց շնորհէ.
 հոտոտեւեօքն ո՛չ տարբե ըէ:
 Օ աջան որ զանդուսդ ըս նըկատէ.
 յովսէփ ձեռօք կափուցա նէ:
 Օ ունկն որ լըռեալ շըթանց լտէ.
 դիպունճ մահուն խըփուցա նէ:
 () ձե

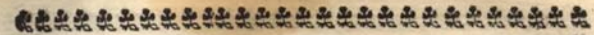

Օ ձեռն որ զերկինքն հաստատե .
 երիզապինդ պարանան դէ :
Օ ոտն որ ընդ օդս վերաթե է .
 արևար բնութիւն կրտանոյ կապէ :
 Խունկ և զամուռս նըշան թաշման .
 մարմնոյն բերին անապա կան :
Արոյ եթերն է օթա րան .
 մարմնով եգան ՚ի նոր տա պան :
Ա իմովն ընդդէմ եդեալ գըրան .
 գլէմն արդեւն ըզգլուխ անկեան
 Եւ զարեգակն անստուերա կան .
 ՚ի գուբ ծածկեն նըսեմա կան :
Լնքուն էիցըն պահա պան .
 նընջէ մահուամբ ՚ի գերեզ ման :
 Եւ որ երկինք ճեն բանա կան .
 կընքի յայրին պարագրա կան :
Արով մեռեալք համանգա մայն .
 յառնեն ձայնիւ կենդանա կան :
Անքըն մեռեալ տնօրինա կան .
 կայր ՚ի բանաին դըժոխա կան :
Յորմէ սարսին զօրքըն վե րին .
 զինուք պահեն ազգ երկրա ծին :
հան

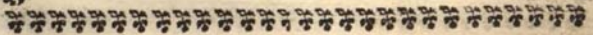

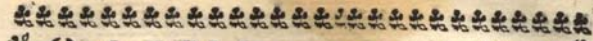
Լ՛ճ տրտամութի մեր բարձո ղին.
 կանայքն ողբով իւղս բե ըին:
 Նընջէր առիւծն ՚ի խոր գը բին.
 մըռնէլով ճար գազա նին:
 Լ՛յն որ ըզ ծնունդս ադամային.
 կըլեալ պահէր յորովայ նին:
 Մինչև ժայթքեաց զամենե սին.
 զինքըն կորոյս գիւօք նո ըին:
 Օ՛ աւարն էառ ըզգերո ղին.
 դարձոյց անդրէն առ հայրե նին:
 Ո՛չ արդեւեաց վէմն երկրա ճոր.
 յեւեց ըզվէմըն հոգե ճոր:
 Լ՛յլ յառաւօտն երրորդ աւուր.
 ծագեաց յերկրէ լոյսն երկնաւոր:
 Ի կոյս մօրէ ծընեալ մարմ նով.
 ըզ կուսութինն ո՛չ խախտե լով:
 Ի կոյս երկրէ նոյն յառնե լով.
 և զկնիքն ամբողջ իսկ պահե լով:
 Մի զօրականն ըզնա տես եալ.
 դասք զինուորացն եղեն մեռեալ:
 Բ՛զ կափարիչ վէմըն բարձ եալ.
 ահեղ լուսով վերանըստ եալ:

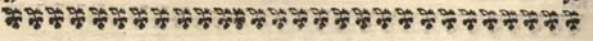

Չայն ա՛նետեաց կանանցն երգէր.
 նըման փողոյ հընչմամբ Կ՝ չէր:
 Յարեա՛ն խաչեալն զոր խընդրէ.բ.
 մի՛ զարհուրիք այլ խընդա ցէ.բ.
 Լ՝ շահերտաց ըն պատմե ցէ.բ.
 Լ զե՛նայի պարտսըն լը ցէ.բ.
 Ի դալիլեա երթայ.բ տե սէ.բ.
 Լ աշխարհի քարոզե ցէ.բ.
 Լ՝ յլոցն երթեալ վաղվաղա կի.
 բայց մարիամ կայր յարտաս ո՛ւի:
 Նոցա ՚ի դնալըն պատա հի.
 յողջոյն ոտիցն երկըրպա դի:
 Մարիամու մագդաղե նի.
 ցուցա՛ն նըման պարտիզպա նի:
 Վարծէր ըզնա ան յուսա լի.
 բարձօղ մարմնոյն տիրակա նի:
 Օանօթըս տայր ընդեւ ձայ նով.
 ՚ի յանու՛անէ զնա կոչե լով.
 Օ որ մարիամ բաղձմամբ սի ըով.
 հըպեալ ՚ի նա փափաքե լով.
 Նա արդեւու զնա ասե լով.
 մի՛ մերձենար զգալի Կը թով.
 Օ ՚ի

Օ ի չեմ ելեալ առ հայր ամպով
 ադամային զգեցեալ մարմն նով
Եւ յերկնային ծառքս կե նայ
 նախ ադամեանքն են մերձա կաց
Եւ ոչ ևա ձրգմամբ ձե ուայ
 որ հան զադամ յանձառ փա ուայ
Եւ յլ զյարուէ պտուղս առա ջին
 պարտէ նովիրել հօրնն վե ըին
Որ իմ բնութիւն հայր յեր կին
 և ձեր շնորհօք աւազա նին
Ի՞նչ կոչի իմ ըստ մարմն նոյ
 զի սա է մասն արարա ծոյ
Եւ ձեր անբնութիւն բա ըոյ
 ան և ստեղծիչ գող յանգոյ ոյ
Ի նդ հակառակս ընթանա լով
 պետրոս և յօհաննէս սի ըով
Օ պատանսն լոկ տեսանե լով
 և զվարչամակն ուրոյն դնե լով
Ի հրեշտակաց ծալեալ գո լով
 առ ՚ի պատիւ մեծ խորհրո դով
Օ ինքնն գրլուխ մեր պատուելով
 և զմեզ անդամ ըք յօդե լով

Բայց զինունորացն անդրէն դարձլ.
 Տրէից պատմեն զՏրաշարն տեսեալ:
 Օ որս արծաթով կուրացուցեալ.
 յիւրոցն ասեն զնա գողաց եալ:
 Ի նմին աւուր յայլումն դի մաց.
 յայտնեալ երկուց կըղէուպ եանց:
 Բ զվիճմանէ նոցա է Տարց.
 Իբր ըզտըգէտ ըս կըշտամ բեաց:
 Բ զմովսիսէ կարդաւ պատ մեաց.
 զոր վս ինքեան նախ դուշակեաց:
 Ի բեկանել Տացին յայտ նեաց.
 Լ նոյնժամայն զինքըն ծածկեաց:
 Լ ճ մինչ դարձան և պատմե ցին.
 առաքելոց մետասա նին:
 Միաշաբաթ յերեկոյ ին.
 եմուտ փակել դրամբք առ նոսին:
 Ը նորհեաց նց փըմամբ զՏողին.
 զայն որ կորոյս մարդն առա ջին:
 Ի շխան արար յերկրէ յեր կին.
 Թողուլ ըզմեղըս մարդկայ ին:
 Յորում Թովմաս անդ ո՛չ գ ո լով.
 յասել նոցա ճաւաատ լով:
 Ետո

Յեա ութ աւուր դարձել գալով
 զոր հաւատաց շշափե
 Օ խոցւծ տիգին ճամբ տեսեալ
 'ի նոյն մարմինն որ յարուց եալ
 Տր և ան խոստովան եալ
 զայն որ 'ի խաչըն բւեռ եալ
 Աջ յարութէն սյլափոխ եալ
 կամ 'ի նո՛ւաստից փառաւոր եալ
 Արպէս և չար ոմըն կար ծէր
 անապահան նախ ո՛չ ա սէր
 Վ ըկայէ՛ բանն ընդ դէմ չա րաց
 զոր յարուցեալ վս իւր ա սաց
 Թաէ նոյն մարմին եմ ոսկե րաց
 Ե՛ր յառնելս ո՛չ փոփոխ եաց
 Բայց տշակերտք նր դնա ցին
 'ի ժամադրեալ նոցա տե ղին
 Եւ յլակերպեալ զտրըն տե սին
 որպէս երբեմն 'ի սբ լե րինն
 Եւ թէն 'ի նոսա յերկո՛ւանայ ին
 Բաց 'ի յերիցն որ նախ տե սին
 Տրըն խօսէր մետասա նին
 Եւ առաքէր յերկիր զնո սին

Խօսէր ըզբանս ողւոցն արթուն,
 արքայութեն առնէր գի տուն:
 Եւ ՚ի լընուլ քառասնե կին,
 ըզկերակուր խընդրէր վեր ջին:
 Օ մասն ինչ ձրկանց խորովածին,
 և ըզխորիսխ քաղցրը մեղ ունին:
 Տանէ զնոսա ՚ի բեթան րա,
 իբր ըզմովսէս լեառըն սի նա:
 Եւ գ ՚ի վերայ գը լիոց նո ցա,
 զձեռն իւր օրհնել բանիւ զնո սա:
 Եւ զաւետիս ըն հայրա կան,
 որ է հոգին սբ մաքրա կան:
 Եւ զիւր ինքեամբ առաքա կան,
 որպէս մի տր և համա կամ:
 Եւ ՚ի յերկին ըս վերաց եալ,
 վերայ թևոց հողմոց ել եալ:
 Նավին մարմնովըն համբարձ եալ,
 որով մեռաւն և յարուց եալ:
 Նըստոյց յաջմէ հօրըն փա ոաց,
 զբնուիս անկեալ կոխան գի ճաց:
 Եւ իրրոպագեալ ՚ի հրեշտա կաց,
 և յամենայն երկնաւո ըաց:
 Սին

Մինչև ներքոյ գարշապա րաց.
 նորա գիցին հոյլթընա մեաց.
 Լներևոյթ հակառա կաց.
 երևելի մարդկան ջա րաց.
 Յորժամ փառօք հօր եկես ցէ.
 նովին մարմնովն որ ՚ի կու սէ.
 Օ բնուի մարդկան յարուցանէ.
 և ըստ գործոց հատուցա նէ.
 Չարացն ըզ չար վըճիւ հատ ցէ.
 յա՛հիտենից հըրով տան ջէ.
 Իսկ որ բարիքն են պրսա կէ.
 անձառ փառօք փառա՛ն րէ.
 Օ եկեղէցի հարսնացուս ցէ.
 և ընդ ինքեան միա՛ն րէ.
 Ո՞վ անդամ ՚ի գլուխ յօ գէ.
 և ժառանգորդ հօր իւր առ նէ.
 Ի հրեշտակաց գասըն կար գէ.
 զի զանկեւոց թի՛ւրն լը ցէ.
 Օ անձառ իմաստսըն ծանուս ցէ.
 բանըն բանի՛ւ վարդապէ տէ.
 Մինչև նըման ինքեան գոր ծէ.
 ո՞վ խոստումն իսկ անսո՛ւտ է.

Օ	ի տեսանի ՚ի նոցա	նէ.
իբրև	ըզ հայր և ՚ի հօ	րէ:
Բայց	վայելու մըն թէ զինչ	է.
և ոչ	մըտօք որ հասա	նէ:
Յանմահութիւն	բանըս զի	տէ.
ճանախտութիւն	միայն թէ	է:
Ըզ հարտանեաց	անուն բե	րէ.
զոր միածնին	հայր իւր առ	նէ:
Եւ ինք	փեսայ անվախճան	է.
և յաւիտեան	թագաւո	րէ:
Ըրդ որ այսպէս	հաւատաս	ցէ.
որպէս և գրեալքն	՚ի սկզբա	նէ:
Օ որ ծանուցաք	փոքրիշա	տէ.
յուզ զափառաց	հարցն աւան	դէ:
Օ արքայութիւն	ժառան	դէ.
զանբաւ բարիսըն	վայե	լէ:
Եթէ գործովք	հաւասա	րէ.
և ոչ նովին	մեռուցա	նէ:
Բայց որ արդէն	չհաւատաս	ցէ.
այլ ընդդիմակ	և ներհակ	է:
Յորժամ յերկնից	եկեալ տեսցէ:	
յակամայ կամս	երկըրպա	դէ.
Ս.Օ		Թ.է

Թէպէտ և ոչ յօգուտ բերէ.
 այլ անձամբ զանձըն կոծեսցէ:
 Օրս գեհենիւ դատապարտէ.
 զՏաւատացեալսն ՚ի նոցա նէ:
 Իսկ մեք հանցութիւնս լնըմայ.
 հօր և հոգւոյն միշտ յարա կայ:
 Յանցեալն յայժմուս և յապագայ.
 երրորդու թեան ըն մըշտա կայ:

* Յիշատակարան ՏՆ Ներսէսի:

Լանս այ խօսիլ զայս քան.
 ինձ ոչ էր անկ և ոչ նը ման:
 Օ ի սիրտ յիմար անձն
 անարժան. ոչ է տեղի իմաստուէ:
 Պարտէ սրբոցն սք բնակա ըան.
 և մաքրելոյն մաքուր կայ ան:
 Լպա լինիլ անձա քան.
 և անձառից ըն վիպա սան:
 Բայց փափաքումն ոգոյս բնական.
 ստիպեաց քան զոյժ ըս գերա կան:
 Եւ գըթութիւն ըն հայրա կան.
 համարձակիլ ետ ինձ այս քան:

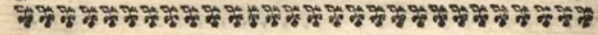
Ի գրել բանի՛ն անձա կան.
 ոտիւք չափել ներտաղա կան:
Վ ասն էութեանն անհասա կան.
 և բանին հօր մարդեղու ԹԷ:
Ո՛ չ նորածև և աննը շան.
 յինէն շինած առանց հի ման:
Լ յլ'ի վերայ անշարժա կան.
 վիմին եդեալ սա կեփայ եան:
Ե ի զի ոտիւք է պարզա կան.
 և ո՛չ բանի՛ն անչափա կան:
Մ ի յայս լեզո՛ւն պարսա՛նահան. կան.
 բարբառեսցի անփակ բե րան:
Ք անդի բազումք նախ վարժեցան. կան:
 այսպէս յիմաստս անձա կան:
Օ ի արարչին բանի բնու ԹԷ.
 տացեն այսու բան գովու ԹԷ:
Ո՞ւ դա՛նթեան սաղմոսա րան.
 և սողմօն առակա բան:
Մ եծըն գրիգոր անձա բան.
 և սքն եփրեմ ասորա կան:
Ն ոցին և մերս հետևա նան.
 բան դուզնաբեայ համանը ման:
Ո՛ չ

Ա՛ջ մի տառի՛ն վերջ յանգա կան.
 զի մի՛ ծուլից լուր ծանրա նան:
 Լ՛յլ խրտաբար փոփոխա կան.
 զի ընթերցողքն ո՛չ ձանձրա նան:
 Թ՛ի արժանի առնէք յիշ ման.
 զիս ըզ ներսէս անձն անար ժան:
 Ի թի՛ն եօթանց տանց հարիւրոց.
 կատարեցա՛ն բանս հա՛նա տոց:
 Ի վեց հարիւր թո՛ւական հայ ոց.
 յինըն հարիւր չորք հոռո մոց:
 Ի տկարանալ հռօմայե ցոց.
 Լ զօրանալ հագարա ցոց:
 Բնդ բորբոքիլ մեղաց մե ըոց.
 յոյժ բարձրագոյն ք զքաղզեացոց:
 Սասուտ սուլտանն յիկոնա ցոց.
 եկեալ յաշխարհ գերմանա ցոց:
 Լ՛սեալ զա՛ննս քաղաքայ նոց.
 մինչ՛ի կողմանս եփրատա ցոց:
 Իսկ հայրապետն հանուրց հայ ոց.
 անուն զո՛ւարթուն գրիգորի ոս:
 Ժառանգ նախնոյն սբ աթոռոց.
 անո՛ւնակիր սեռազգայ նոց:
 Ի

Ի ծով անուն դղեկէն ել	եալ
զոր սեպհական ինքեան շին	եալ
Ի յանառիկ ամրոցս հաս	եալ
հռօմայական կլա յորջորջ	եալ
Յորմէ նախնի տերանցն ել	եալ
յահէ նեղչաց ըն փախուց	եալ
Ի զսա՛ կամա՛ սրմին տը՛	եալ
լինիլ յա՛նէտ սեպհական	եալ
Լորդ յայսպիսում ժամանա	կի
դառն և դըժնեայ և անբա	րի
Յորում բնակիմք յայտմ ամրո	ցի
՚ի գետապատ քարանձա	նի
Ի յեփրատայ պարագրե	լի
որ յադինայ քառորդ հո	սի
Յելեց կուսէ հեզիկ շար	ժի
՚ի մուս փոքո՛ւէ մըտիւք պա	տի
Ինքն ամբարձեալ իբր ըզկըզ	զի
յալեաց ծովու ո՛չ երկըն	չի
Ի մարդկանէ ո՛չ զարհու	րի
զի է հնարից ան յաղթե	լի
Օ որ տնօրինիչն ամենայ	նի
տեղ պատրաստեաց ապա՛նի	նի

Աք աթուոյս ըսքանչե	ԼԷ.
'ի բարկութե ժամանա	կի:
Յորում նեղիմք յանօրի	նաց.
'ի յարտաքին չար դաղա	նաց:
Եւ ոչ նըւազ 'ի դըժրա	նից.
'ի սուտ անուն քրիստոնէ	ից:
Յորոց փրկիչն մեր կե	նաց.
մինչև ցայսօր ամբողջ պահ	եաց:
Որք և յապայն ժամանա	կաց.
յանձն եղիցուք նորին կա	մաց:
մամա գրեցի զբան հաւա	տոյ.
ռոսնաւոր տաղիւ չա	փոյ:
Եւ անարժան գողով բա	րույ
ներսէս եղբայր տնըս մե	րոյ:
Ոչ 'ի յինէն բան ըստ մարմ	նոյ.
զի իմաստ ոչ է յիս մար	դոյ:
Եւ յի տառից սրբոց նիւ	թոյ.
որք խօսեցան բողոսմբ հոգւոյ	ւոյ:
Փոքր բանիւ կարճ 'ի կար	ճոյ:
միայն ըզմիտս ըն ցուցե	լոյ:
Եւ յի բերցողաց վերձանե	լոյ.
աշուգ մլտաց հասանե	լոյ:

Տակառակաց պապանձե Լոյ.
 որք ընդդիմակք են հաճա արոյ.
 Եւ ճըշմարտից հաստատե Լոյ.
 մանկանց սրբբոյ եկեղե ցոյ.
 Ի յիշատակ բարեաց հո գւոյ
 բարեպաշտից ծնողացն իմոյ.
 Յազգէն գոլով պալհաճու նւոյ.
 համատոհմից արշակու նւոյ.
 Եւ հարազատ եղբարցս իմոյ.
 նախ վեհագոյն տներս իմոյ.
 Որ է յաթոռ սբ գրիգորոյ.
 գոլ համանուն համանմա նոյ.
 Եւ երկոցունց աշխարհայ նոյ.
 գեր փառունակ պատունեցե Լոյ.
 Սասիլ անուն վեհ արքու նոյ.
 Եւ զօրավար կոչեցե Լոյ.
 Եւ մարեմայ քեռ ընտրե Լոյ.
 Եւ այրութք բարեմնե Լոյ.
 Որ յետ մանկանցն որ ըստ մարմնոյ.
 ստանայր մանկունա ըստ ար.
 Եւ համօրէն նոցին ծնըն դոյ.
 յոգնաշահիլ բարեղար մոյ.
 Որք

Առք կենդանիք աստիս լու սոյ.
 և որք նընջեն առ աստու ծոյ:
 Օ ոմանց հայցել միշտ պահե լոյ.
 խաղաղական կենգք բա ըւոյ
 Օ ոմանց խընդրել ժամանե լոյ.
 անձառ կենաց հանդերձե լոյ:
 Եւ խընդրողին զբանըս գը ըոյ.
 երիցագոյն եղբօր որ դոյ:
 Ար ապիրատ յորջորջե լոյ.
 ըստ նախնեաց հարցն անո՛ւանե լոյ:
 Սո եղիցի պատձառ բա ըւոյ
 յիմաստութի կըրթեւ Տո դւոյ
 Ի ստորնայնոցս ամբառնա լոյ.
 և յերկնայինս ըն հըպե լոյ:
 Եւ բողորից հնազանդե լոյ.
 այսմ անանդից անձայ նոյ:
 Տացէ յս պարդե բա ըւոյ
 այժմ և յանուրն իւրում վերջնոյ:
 Ի փառըս հօր պատիւ որ դւոյ
 ՚ի դոհութի տո՛ւողին հո դւոյ
 Ար միշտ երգի յարարա ծոյ.
 յիմանալեացն և՛ի զգա լոյ:

Արշակազարդ սբ Տայրըն՝ Աերսէս
Արկնդ քերթօղ մեզ իբր ըզ՝ Ուլսէս:

*Նորին Տեառն Ներսէսի Անճաղիս
 ֆողոսի՝ Քան իրադասէան Ոստանասիրաց
 անձանց . ՚Ի պիմաց այբ ու բէնից դասուից՝
 որանանոր չսփոզէ :

ՅԻՆՆԵՆՍՈՒԾՈՅ
 զբեզ մերձա կայ .
 լինիլ խրատէ Թէ Տա
 ճատաւ :

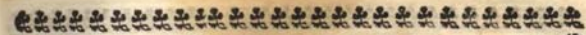
Տեսող գործոց ըզնա՛ ի մա .
 լրսող բանից՝ ծանիր ըզ նա :
 Ղաղտնիք սըրտից՝ աջաց նո ըա .
 չեն ՚ի ծածուկ այլ յայտնի կայ :

ա

	Թէ այս մըտօք հայիս ՚ի նա.
	անմեղ մընաս միշտ յարա կայ:
Բ	Բենըն բանից ասէ չար եաց.
	սանձեա՛ զլեզուդ վս ընկե րաց:
	Ի բերանոյ քո հան ՚ի բաց.
	զխօսս աղտեղի նախատա նաց:
	Նաև ՚ի բան բամբասա նաց.
	դիր պահապան քոյոց շըր Թանց
	Օ ՚ի ապրեսցիս դու ՚ի մե ղաց.
	և յանաչառ դատաստա նաց:
Գ	Գեմըն գըրովք անձայ ին.
	ուսուցանէ խրատել լեզ ունին
	Բանք քո նոքօք յարդարես ցին.
	գործքդ նոցին հետևես ցին:
	Եւ մի ընդ դէմ կալ հրամա նին.
	այլ հնազանդեաց պատունիրա նին:
	Եւ ոտքք քո ոչ մոլո րին.
	՚ի ճըշմարիտ ճանապար հին:
Դ	Դայն դատողին երկնաւո րի.
	խրատէ ըզքեզ սպասել յերկ րի:
	Եւ ՚ի մարմնոյդ քո վախճա նի.
	հողոյդ կոջման ըն արու նի:
	Ս՛նա

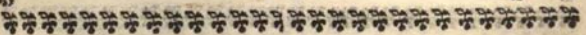

Մնալով լինիլ յանկարծա կի.
 նրանս գողոց 'ի գիշե քի:
 Օ ի որ սոցին ակրն կալ ցի:
 նա 'ի մեղաց ոչ յաղթես ցի:
 Եչն երգէ միշտ յականջրս քո.
 տալ ըզհամար պարտուցըն քո:
 Ոպ մանկուհի յուսման գը րոյ.
 ըզտախտակին համար տա ւոյ:
 Կամ որք վեհից տընտես գոր ծոյ.
 առ 'ի զհամար պահանջե ւոյ:
 Բանզի տընտես ես քո հո գւոյ
 և պարգևացն անձայ նոյ:
 Օ այն զուգակից սըմին ծա նի'ր.
 որ միշտ ասէ թէ զորա ցի'ր:
 Ի խոր քընոյ մահու զար թի'ր.
 և 'ի յանձին քում զգաստա ցի'ր:
 Յանցաւորաց ըս մի'խա քի'ր:
 յանանց կենացըն մի' զըր կի'ր:
 Օ արդարուի այժմ ըզգե ցի'ր.
 և անդ փառօք պայծառա ցի'ր:
 Լից լուսոյն հանուրց ծա գող.
 խրատէ լինիլ միշտ հայե ցող:
 ԲԿ

Ե

Զ

Է

	Բ զ մեզս ասէ ատենս և	Թ ո՛ղ .
	և սրբբուծեց լեր սիրե	ցող :
	Օ ի ո՞նչ չէ՛ խա՛ւար կը	րող .
	պայծառ լուսոյն և նրմա	նող :
	Լ յսպէս հողի չարեաց գործող	.
	մաքուր հողւոյն չէ ընդու	նող :
Ը	Բեթն ընկերի . քո պատա	հել .
	բարեաց իրաց ինչ յաջո	ղել :
	խրատէ ըզքեզ մի՛ յաչա	ղել .
	մի՛ մախանօք ըզքեզ այ	րել :
	Լ յլ թէ կամիս ասէ հանդ	չել .
	և աստուծոյ հաճոյ լի	նել :
	Դու գոհուի՛ տո՛ւողին յա	նել .
	այնմ որ գիտէ հա՛ւասա	րել :
Թ	Թոն թագ ասէ արքունա	կան .
	կամ պետուծի՛ իշխանա	կան :
	Թէ ընկալցիս դու ըզմարդ	կան .
	մի՛ համարիր քեզ սեփա	կան :
	Լ յլ ըստ հարանց քոց որ անցան .	
	ծանիր ըզքեզ ծաղկի նը	ման :
	Եւ մի՛ լինիր ամբարտա	նան .
	այլ քաղցր և հեզ խոնարհա	կան :
		Ժա

Քառանահեաց զկենս անցա ի որ
 կարծել ջրոայ քեզ փառա ի
 Օ ի թէ ի կառու ես թագա ի որ
 և կամ իշխանս յոյժ զորա ի որ
 Տողոյ ծընունդ ես հիւթա ի որ
 յոր դառնալոց յո՛չ կամա ի որ
 Լ յոր գործոյ կաս սպասա ի որ
 յորմէ կոչիս ո՛չ յօժա ի որ
 Ի ցամանէ դու ՚ի բաց լեր
 և մի՛ ըզ քեզ ասէ այ րեր
 Եւ մի՛ ըզ բան ըս թիւնա քեր
 առ ՚ի սրբտէդ յառաջ բե րեր
 Մի՛ անողորմ ը զոք տան ջեր
 մի՛ անիրա՛ն իրրս գոր ծեր
 Օ ի մի՛ կրեսցես զոր ասաց տր
 զտանջիլն ՚ի հուր ըն մահա քեր
 Ի իւնըն լըռել վարդապե տէ
 ՚ի ցա՛նագին բարկութե նէ
 Տանդ ջիլ ասէ ՚ի չար ախ տէ
 և յանհանդիստ տըրամութե նէ
 Թնկա՛լ ըզ սոյն և ՚ի տեառ նէ
 յերանութե հեզոց բա նէ

Ժ

Ի

Լ

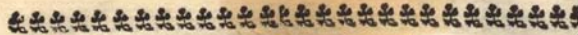
Օճանիր թէ մերձ է որ դա տէն.
Տատուցանել քեզ փոխա րէն:
Լ Խորհրդապետաց բարի եղ եալ.
մերժէ զխորհուրդ խորամանկեալ:
Լ Եցի 'ի քէն նա հեռաց եալ.
որ յաստուծոյ է ատեց եալ.
Ղըմարտութե լեր հետե եալ.
ուղիղ խօսից սիրող գլու եալ:
Ս 'ինչ զի և բան լոկ ասաց եալ.
լինիլ երդման գերազանց եալ:
Ժ Օճանուցանէ յոյժ ծանրա գոյն
ըզբան երդման ուրանա լոյն:
Օ 'ի թէ փակեաց արն 'ի յայ ոն.
և 'ի չարէն ասաց սը տոյն:
Օ 'ինչ առնիցեն 'ի յերդնը լոյն.
միշտ 'ի յանուն տեառն արն:
Եւ այն ստութի յոլովա գոյն.
որոյ մեղաց չիք վեհա գոյն:
Կ Կենրն կենաց զանցաւո րէ.
կրկին դրամբք քաղաք ա սէ:
Ընդ մին մըտեր մերկ յարգան դէ.
ընդ միւսն ելցես մերկ յաշխարհէ:

Լրդ զինչ օգտիս դու 'ի շա հէ.
 'ի քաղաքիս այս վաճառէ:
 Յորժամ 'ի դրունս ըն կողոպտէ.
 մահն որ կենաց թըշնամին է:
 Հայեաց ասէ յոյժ յայս բա նիս.
 Լ մի՛ զբաղիր միշտ 'ի սնոտիս:
 Ս 'ի յապաղեր դու 'ի չաբիս.
 այլ փոփոխեաց փոյթ 'ի բարիս:
 Օ 'ի յորժամ ոչ գիտես կոչիս.
 Լ ըստ գործոց քոց պահանջիս:
 Եւ թէ չունիս պատասխանիս.
 յանլոյս խաւար բանտ արկանիս:
 Չիոյ՞ ըզքեզ օրինակով.
 զմարմինդ 'ի կառքս լծեալով:
 Եւ կառավար ուղղիչ սանձով.
 զՏողիդ ասէ անդ նրստեալով:
 Թէ անմուլար ճանապարհով.
 գրնաս յօրէնս տըն սիրով:
 Յայնժամ յառնել ըն քո մարմնով.
 Ընդ առաջ նորա թըռչիս ամ պով:
 Ղ եկրս առնուլ քեզէն ճարտարով.
 նաւել յայս ծով տայ հըմտաբարով:
 Լսէ

Տ

Ճ

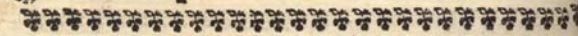
Ղ

Լսէ յուզել ալեացն յեր կար.
 ընդ դէմ կացեալ Տրզորա բար:
 Արեւո՛ զՏոգոյդ նա՛նն անդուար
 Տոգւոյն Թւօքն արիա բար:
 Օ ի հասուսցես անդորրա բար.
 յանքոյթ տեղին խաղաղա ըար:
 Ընէն ճառագայթ առ ՚ի սրբ տէգ.
 ասէ ծագեաց լուսոյ հան գէտ:
 Օ բանրս բարի հէղ ՚իլեզո՛նէդ.
 զողորմութիւնն ՚ի ձեռա նէդ:
 Բայց յարարչին քեզ պարզեւ էդ.
 մի վատթարաց վասնէր յան պէտ:
 Թաէ ոչ վրձար տաս ՚ի յանձ նէդ.
 յորժամ խընդրէ ՚ի յառո ղէդ:
 Մերժեւ ՚ի բաց ասէ ՚ի քէն.
 զախարս մեղաց որ ՚ի չա ընն:
 Օ պոռընկահանն և զայլն ա մէն.
 որով գաղանի նետիւք խո ցէն:
 Յայլ կապարճից առնու իւր ղէն.
 ՚ի գեղեցիկ տեսլեան դի մէն:
 Ե՛ւ հարկանէ զաչարդ քե ղէն.
 ՚ի չարաչար հայեցմա նէն:
 ԺԼ

Ճ

Ժ

Յինէն ասէ մանուկ ընտր եալ

Յ

զայս բան խրրատ յաշխարհիս կալ

Ունայնութեանց ըզքեզ մի' տալ

անտի խաղօք անմրտա նալ

Լ՛յլ յիմաստնոց դրունըս գընալ

Լ յուսմանէ ո՛չ ձանձրա նալ

Օ ի մի' անձինդ տասս զըղջա նալ

յորժամ հընար չէ՛ յետ դառնալ

Նորոգ ասէ երկտա սարդ

Ն

զիմաստութի՛նս զգեցիր քեզ զարդ

Մի՛ զպատմութեանըս բազմազարդ

որ ըզտըղայս առնէ զը չարթ

Լ՛յլ ըզճանձար ծերոց և զխրատ

որով յայտնի ճանաչիս մարդ

Քանզի յիմարն է հոսեալ յարդ

խի իմաստունն ուն ըզ վարդ

Ե՛տ է ասէ ո՛վ ծերու նիդ

Շ

հնացեալ մեղօք կալ յաշխարհիդ

Սամ է դառնալ այժմ՝ ի հոգիդ

մինչդեռ ՚ի ձեռս է քեզ բա ըիդ

Օտուայեցեր մարմնոյ գե ըիդ

մինչև ՚ի յափըն տապա նիդ

Ս.Բ.

273

Տուր

	Տ՛ուր ՚ի մնացեալ ժամանա	կիդ.
	զմասն ինչ հողւոյ բանակա	նիդ:
Ո	Ասուցանէ քեզ դիւրու	ԹԷ.
	և աստ և անդ լի՛ բարու	ԹԷ:
	Սիրել զձ՛ծ ճըշմարտու	ԹԷ.
	և զքո ընկերն ըստուգու	ԹԷ:
	Մերժել ըզջարն ատելու	ԹԷ.
	գրրկել զբարին սիրելու	ԹԷ:
	Պահել զհոգիդ քո սրբու	ԹԷ.
	և անհրպարտ խոնարհու	ԹԷ:
Զ	Չար է ասէ ագահու	Թի.
	զի շատ մեղաց է ծնելու	Թի:
	Ի նմանէ՛ է ըսպանու	Թի.
	նա՛ է ա՛ւար և գերու	Թի:
	Ընտի սկըսեալ և գողու	Թի.
	և անիրա՛ն դատողու	Թի:
	Ի յայնմանէ վաշխառու	Թի.
	և ըզմիմեանս ատելու	Թի:
Ս	Պէ՛ն պատու՛իրէ կալ անբամ	բաս.
	՚ի յայս չարեաց յորում	Թէ կաս:
	Օ ՚ի մի՛ հողւոյդ առնեսս վը	նաս.
	՚ի ձախակողմըն կալով	դաս:
		Ե՛ւ

Լճ՝ մի նախատ 'ի կեանքս յայս.
 յորում զարժանն ումեք ոչ տաս:
 Տուր զանցանոր ըն զոր ստա նաս.
 և առ զանանց ըն յոր գը նաս:
 Ս ընջել զհոգիդ ասէ ջը ըովք.
 յախտից մեղաց ջերմ արտաս ճօք:
 Օ ի լան է լալ աստէն կա մօք.
 և անդ ցընծալ մեծան փա ոօք:
 Բան աստ խնդալ պէսպէս մեղօք.
 և անդ կըրճել խիստ ատա մօք:
 Լճ՝ այս սահան ժամանա կօք.
 և այն յանէտ անթիւ ա մօք:
 Այայն ումիկ արանց հան ուրց.
 ոչ նախանձիլ խրատէ վա ըուց:
 Լճ՝ գինարբ ունաց երգոց պարուց.
 մի հաղորդիլ լըխի բա ըուց:
 Օ ի փոխանակ աստէն ծա ղուց.
 կոծ ումն և լաց է անդ նոց ունց:
 Ընդ մեծ ատանն այնմիկ դա սուց.
 որ փափաքէր կաթիլ մի ջուրց:
 Այր աշխարհիս այս ախտա շարժ.
 ատել խրատէ զաղտեղի գարշ:

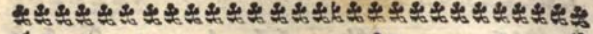
—
Ձ

—
Ա

—
Ա

	Եւ թէ մեղաց մի լինիր	բաժ.
	ախտից տուամբ ձգելով ՚ի	քարշ:
	Օ ի թէ մարմինդ ասացէ	վաշ.
	հողիդ հիւանդ լինի և	հաշ:
	Թէ աստ ուրախ առնէ և	հրաշ.
	այլ յետոյ տայ քեզ մահու	ճաշ:
Վ	Արք ասէ պիղծ և անա	ռակ.
	տըն կամաց է յոյժ ներ	հակ:
	Եւ որ ՚ի յայս սէր է հա	մակ.
	է աստուծոյ սիրոյն դի	մակ:
	Լորդ մի ըմպեր խիստ ախոր	ժակ.
	զանցաւորիս սիրոյ բա	ժակ:
	Լ յփփփիսեա՛ զմըրրատե	սակ.
	յանապահան սէրըն յըս	տակ:
տ	Տիւնըն տերանց և իշխա	նաց.
—	խրատ ընծայէ իմաստու	թեց:
	Թէ մի սիրէք ժողովել	գանձ.
	այլ ըզժողով բարի ա	րանց:
	Ը զմըտերիմս ըն տէրու	թեց.
	և զհետևօղս ըն քաջու	թեց:
	Որք վասըն ձեր ՚ի մահ ան	ձանց.
	կամաւ դիմեն որպէս ՚ի	գանձ:
	276	Թէն

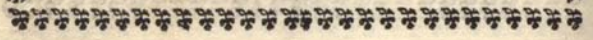
Թէն տառ չէ բանի սկըս ու՛ած
 այլ յակամայ բըռնաբա րած:
 Բայց դու զականջդ առ ընթերած.
 Թէ զինչ խօսի՛ ըզմըտա՛ւ ամ:
 Սիրեա՛ բոլոր սըրտի՛ւ զամ.
 Լ օրինաց նորին խնամ ամ:
 Օ, հոգիդ պահեա՛ յախտից մաքրի՛ծ
 Լ՛ի մեղաց միշտ լը՛ւ ցած:
 Յոն ցուցանէ միւս բան խը րատ. յ
 որ ՚ի չարեացն առնէ ա զատ:
 Ս՛ի նախանձիր բընա՛ւ ընդ մարդ.
 Լ մի՛ նենգեր զընկերքո դաղտ:
 Օ, ի այ ծածկեալն է յայտ.
 Լ հատուացէ փոխան քեզ դատ:
 Ամա՛ ՚ի յատի կեանս անընդ հատ.
 կամ ՚ի վերջին օրն հաս տատ:
 Լ իւնն յօդա՛լան միայն է տառ.
 Բայց զոր յօդէ քեզ խըրատ առ:
 Յորժամ մեղաց դառըն պա տառ.
 քեզ երևի քաղցր Կ դիւր առ:
 Նախ քան զուտել նորա իս պառ.
 յիշեա՛ զամօթ Լ ըզպատ կառ:
Եւ

Լ՛՛՛ն շիջանի բոցն որ 'ի վառ.
 և զգօնանայ միտքըդ յա մառ:
 Քիւրըն փառաց է քեզ քա ըող.
 ընդ խրատական բանից տա լոյս:
 Ում թէ սըրտի՛ն լինիս 'ի յոյզ.
 և տաս աճել որպէս ըզ բոյս:
 Օ, հողիդ մաքուր պահէ և լոյս.
 'ի յաշխարհի խա՛նարե լոյս:
 Լ՛՛՛ն հանդերձեալ կենաց տայ յոյս.
 պըսակ առնուլ քեզ ընդ հա ճոյս:
 Վէ՛նն կատարումն է այս տա ուից.
 տայ ակն ունել ա՛նուրն ե լեյ:
 Ո՛չ ընդ սիրոյ ստորակայ ից.
 միշտ բեւուիլ յանլոյժ կա պից:
 Լ՛. յլ ազատիլ յայժմուս ախ տից.
 ընդ քի գոլ խաջա կից:
 Լ ինիլ սըրբոց քաղաքա կից.
 և անմարմնոց ըն պարա կից:
 Լ որոգ բանիս յայսմիկ հանդէս.
 գումարեւոց աստ տիրա պէս:
 Երգել տաղի՛ն հոմերա պէս.
 խառնեալ 'ի հիւթ ըս հողե պէս:

Վ

Ք

Պարէ ինքեամբ 'ի նիւթէ	ի.
զաննիւթականն իմաստ բա	նի:
թէ ան էր միշտ կենդա	նի.
ւէ այժմուս և եղի	ցի:
Պայն դա՛ւանի զերրորդու	թի.
երեք անձիւք և մի բնու	թի:
Ո՛չ միութե՛ն 'ի խառնու	թի.
ո՛չ բաժանմամբն յօտարու	թի:
Երբեակ անձամբ թի՛ւ կատարեալ.	
զերրորդու թի՛ւն ծանուց	եալ:
Ո՛չ քան զերիսն առա՛ւել	եալ.
և ո՛չ երկուս կամ մին եղ	եալ:
Օ այս թի՛ւ առեալ ըստ եսայեայ.	
'ի սրովբէից որպէս և	նա:
Երկըս սբ ասել նը	մա.
և մի անգամ ար գերա	կայ:
Լն հապէս մեզ քարո	ղէ.
զոր էնն ուսեալ 'ի մովսի	սէ:
թէ ան էր իսկըզբա	նէ.
և ո՛չ եղեալ 'ի յումե	քէ:
Ըթն ընդ էին հօր զուգա	կան.
զորդի ասէ համաբնա	կան:

Ի	յովհաննէ	ուսեալ	զայս	բան.
որ	որոտայ	յաճետա		բան:
Թ	ան Թարգմանէ	մեզ տիրա	բար.	
զ	Տոգւոյն	բրդխումն	անքրննաբար:	
Թ	է 'ի հօրէ' է	յատկա	բար.	
առնու	յորդւոյ	անճառա	բար:	
Պ	ամանակի	պարունա	կող.	
ասէ	զձծ	գող ըստեղ	ծօղ:	
Ո՛	չ Ժամանակ	առնա հա	սօղ.	
և ո՛չ	ա՛նուրց	ըզնա չա	փօղ:	
Ի	ն իսկասկէս	ասէ բա	նին.	
'ի	յոջընչէ	ստեղծեալ	զեր	կին:
հաղորդ	ընդ հօր է	և հօ	գին.	
որով	եղեալքս	ամէն լի	նին:	
Լ	ոյսն որ անեղ	և գերա	զանց.	
լուսոյ	սկըսա՛ն	ասէ ստեղծո՛ւած:		
'Նախ	առաջին	ըզ հրեշտա	կաց.	
երկրորդ	զգալի	համատա	րած:	
Խա՛նար	մածեալ	'ի յանդըն	դոց.	
ասէ	փոխեալ	լուսովն 'ի	բոց:	
Որով	եղև	տի՛ւրն	գոր	ծոց.
գիշերն	հանգիստ	քընոյ	արթնոց:	

Օ՛իրն երկնային յերկրորդ անուր
 մեկնեաց ասէ զՋուրն երկնա ճոր:
 Եւ յերրորդին տունկ բիւրաւոր.
 յորում և դրախտ ըն լուսա ճոր:
 Կապեաց զանկապն ասէ 'ի լոյս.
 'ի չորրորդին յանօթ նիւ Թոյս:
 Օ՛արեգակնէ և ըզլուս նոյս.
 և զաստեղաց պարումն յօ դոյս:
 Տրամանն ասէ արարչա կան.
 Տան 'ի ծովէ կըրկին կեն դան:
 Օ՛այնս որ 'ի յօդս են Թեա կան.
 և որ 'ի Ջուրս ըն լողա կան:
 Չայն տիրական ասէ ե Տաս.
 տու 'ի ստորին հողանիւթ եայս:
 Բըզխել յերկրէ զչորքոտանեայս.
 զանազանից կենդանեաց դաս:
 Դ՛օղեալ խորհուրդ ասէ Թագուն
 երրորդութեան ըն միա բուն:
 Մ՛ն 'ի հողոյ ստեղծեալ մարդոյն.
 առնել պատկեր նրման նո ըուն:
 Դ՛էն ճառագայթ ասէ փա ուաց.
 զգեցոյց մարդոյն զանմահ կենաց:
 Օ՛ կինն

օ կինն իկողէն արար հատուած .
 օրէնս եդիր պատուիրա նաց :
 Մախեալ ասէ առ ՚ի չա րէն .
 ընդ մեր պատիւն որ յարար չէն :
 Եհան խաբամաբ առ ՚ի դրախտէն .
 էած յերկիրս յայս փրշե ղէն :
 Յայն քան մեղաց ասէ չա րիս .
 արկ ըզբնութիւն հողեղի նիս :
 Մինչ սահանաց բանալ երկ նից .
 ծածկել ջրով զորս ՚ի յերկ րիս :
 Նոյ յազգի անդ ասէ ընտր եալ .
 միայն գըտաւ իւրովքն ապր եալ .
 Ի տապանին զոր էր գործ եալ .
 յորմէ կըրկին երկիր լըց եալ .
 Ե ինուած ասէ աշտարա կին .
 յետ այնոցիկ յանդըդնէ ին :
 Յոր խառնակեալ լեզուք նո ցին .
 ձեռամբ իւրեանց զայն քակէ ին :
 Ուսուցանէ աբրահա մաւ .
 Թէ հաւատոյ տան հիմն ե դաւ :
 Որով զած հիւր ընկա լաւ .
 Լ անետեաց որդի ծը նաւ :

Չարեօք ասէ մարդկան որ դւոց,
 լըցա՛ն աշխարհ պաշտմամբ կըռոց:
 Բաց յակոբեան յայն ծընըն դոց,
 որ յերկաթին մըտին հը նոց:
 Պրտո՛ւեայ տապանն ասէ զմովսէս
 ետ յակոբայ զարմին հան դէս:
 Փըրկել զնս աստո՛ւածա պէս.
 յեդիպտոսէ պքանչելա պէս:
 Ս անաց ասէ առ ինք ձը դել.
 արըն զորդիս մարդկան փըր կել:
 Մատամբն իւրով օրէնս գը ըել.
 Լ մարդարէս սքս առա քել:
 Ուամիկ ասէ զազգըս մարդ կան.
 զի ո՛չ այսու առնա դար ձան:
 Մեծադու՛նի կարօտա ցան.
 հնարից դեղոց բըժըչկա կան:
 Սերով ասէ հայր առաք եաց.
 զբանն ընդ մարմին միա՛նոր եաց:
 Օ որ Լ մաքուր կոյսըն կըր եաց.
 Տընա՛ն մարմնով որով փըրկ եաց:
 Սերնոցըն լոյս ասէ մաք ըից.
 Տադեաց յաշխարհ այս ստոր էից:
 Լ

Լճ հալածեաց զխաւարն յէ ից.
 ոգւոց՝ փայլեաց լոյսն ամե նից:
 Տայ ասել բան ըզծայրա դոյն.
 վարն բանին իմանա լոյն:
 Տեառն փառաց խոնարհե լոյն.
 մինչև խաչի համբերե լոյն:
 Բամ աւետեաց ձայնիւ լի նի.
 Թէ և բնութիւն ձայն չու նի:
 Թէ որ նընջեացն ՚ի տապա նի.
 նոյն ազատեաց զորս ՚ի բան տի:
 Յոն ցընծութի մեզ քարո զէ.
 զմիշտ կենդանւոյն յարութե նէ:
 Լճ զյարութի մեր հաստա տէ.
 նըմին նըման յորժամ դայ ցէ:
 Լիստէ ըզմեզ ընդ նոյն սի ըով.
 յօդեալ ՚ի գլուխն ամբառնա լով:
 Լին որ նըստի բնութի մե ըով.
 հօր ընդ աջմէ բազմեալ մար մնով:
 Փառացն անձառ լինի գու շակ.
 որոց զած սիրենն յըս տակ:
 Յորժամ մարմնովըն մերու նակ.
 ծագի յերկնից որպէս փայ լակ:
 Իհէն

Բէն քի ձևովն իւ ռով
 զմեզ յորդորէ խաչակցե լով
 Օ ի և փառաց նորա յու սով
 Տաղորդ լիցուք մաքրեալ Տողով
 Նորոգ մանկունք իմաստու ԹԷ.
 տըւք զայս բան ձեզ խրախու ԹԷ.
 Լարկնա՛նորաց ըն գիտու ԹԷ.
 և Տամայնից եղելու ԹԷ.
 Բակերա էին արարչու ԹԷ.
 և փրրկական տնօրէնու ԹԷ.
 Սիրողք բանին խոհեմու ԹԷ.
 զմիտրս սորին տուք քըննու ԹԷ.
 Լ՛՛ն ճաշակէք Տամբերու ԹԷ.
 քան ըզ մեղու յոյժ քաղցրու ԹԷ.
 Սակա՛ն է սա՛ քանակու ԹԷ.
 և յողնախումբ ունակու ԹԷ.
 Ի յիմաստնոց ծանօթու ԹԷ.
 որք միտ դընեն վերծանու ԹԷ.
 Լին բանի բան գոհու ԹԷ.
 մատուցանեն փառատրու ԹԷ.
 Օ ներսէս յիշել մի՛ դանդա ղեք.
 որ զը՛ւարձանայքըդ յայդ՝ սիկ.

ՏՈՒՔ զփոխարէն զոր և պարտիք .
զաղօթրս սուրբս յոր պաղատիք :

* Նորին Աստուծոյ Վարդապետ Ներսէսացի
Լեւոնի Սրբազան Գրաւորի Ստեփանոսի
Վարդապետի աշակերտի Գրութիւնս :

յբն առաջին ըզքեզ տըղայ .
հանէ յիմաստ ըս գերակայ :
Երրորդուն մերձակայ

լինիս երիւք ստեղամբք նո ըս
Բենըն բանիւ ՚ի քեզ բըղ խէ .
զկաթն իմաստից արբուցա նէ :
Չեմք իւրով վարդապետ տէ .
ըզխոնարհին որդւոյ պատ մէ :
Գեմըն գանձէ քեզ բիւր բարի .
գրելով զիմաստս ՚ի տախտա կի :
Օ նա արկ ՚ի քում պարանո ցի .
որ պատուական է քան զոս կի :
Գուռըն բանայ քեզ գիտու թէ .
ըզ տաճարին իմաստու թէ :

Բաղխեա՛ւ և մո՛ւտ արիու	ԹԷ.
մի՛ արտաքոյ մնար հեղգու	ԹԷ:
Երկնա՛նորաց ըն տայ ցան	կալ.
ի՛ յերկրայնոցս ՚ի բաց դառ	նալ:
Ուսմամբ գրոց զը՛ւարձա	նալ.
իմաստու թեամբն ուրախա	նալ:
Օ արթուցանէ ըզքեզ մա՛	նուկ.
ձայնի՛ն հընչմամբ ոսկ թըմ՛	բուկ:
Մի՛ յուսմանէ լինիր տաղ տուկ.	
զի մի՛ տաս վայ անձինդ յա	տուկ:
Լրանու թէց նախնի գո	լով.
զքեզ հրա՛նիրէ դա՛ն թեան երգով:	
Լը՛ ՚ի չարեաց հեռանա	լով.
խորհիլ յօրէնս տըն սի	րով:
Ընդ քեզ խօսի զայս բան խըրատ.	
ի՛ յանխրատից ըն կալ ՚ի	զատ:
Օ ՚ի մի՛ տընկեն զինքեանցն արատ	
ի՛ սըրտի քում որպէս ար	մատ.
Թե՛ միտ դընես ասէ բա	նին.
իմաստու թեան սողոմն	նին:
Ո՛չ կարօտիս իմում խրա	տին.
քանզի նովա՛ն խօսի հո	գին:
ԺԸ	288
ԺԻ	ԺԻ

Ժողովակ լինիլ ասէ յու սումն.
 Թէ և ապտակ առնուա յարբումն:
 Տայեաց յոսկին որ ՚ի քրայ ումն.
 զի ծեծելով առնու զմաք ըումն:
 Ի նանրութեց ասէ դար ձիր.
 և սուտ խաղօք մի՛ ըզբա ղեր:
 Բնդ անմիտ մանկնց մի՛ նախնաձիր
 այլ իմաստնոց նրմանե ցիր:
 Լուր արդ ասէ հօր քո խրա տու.
 Լեր օրինաց մօր քո հը լու:
 Արդեպետին հնազանդ կաց դու.
 յորմէ շահիս բան լուսա տու:
 Խորատէ խաղալ ընդ սբ դը ըոց.
 մի՛ ընդ անմիտս ըն տըզայ ոց:
 Եւ ընդ բանից մեծ իմաստ նոց.
 փոխան վիճմանցն ըզբար յի շոց:
 Օտվու նրման ասէ զի մաստ.
 որ ՚ի յերկնից իջեալ է աստ:
 Բաց ըզհողւոյդ քո զառագաստ.
 ծըծել մըտօք ըդ լեր պատ բաստ:
 Աթիլ միայն Թէ առնու ցուս.
 ՚ի ջրոյն կենաց որպէս մե զուս:

Ո՛չ ծարաւիս ասէ յայժ	մուս.
այլ ըստ դետոց բըղխես զա ուս:	
Տայեաց ասէ մանուկ և	տես.
զինչ ՚ի տախտակ ըդ գըծադ	րես:
Օ ՚ի մովսէսի դու նըման	ես.
զգիրս այ կըրկին գը	րես:
Չայնէ առ քեզ մանուկ ու	չիմ.
թէ ականջօք լուր ըզբանս	իմ:
Ուսման գըրոց լեր մըտե	րիմ.
և բարձրանաս դու ՚ի յեր	կին:
Ղամպար վառէ քեզ լուսա	նոր.
եթէ իցես մարդ մըտա	նոր:
Սըրթեաց յիմաստըս հողե	նոր.
որով լինիս դու երկնա	նոր:
Ճէն ճանաչել տայ ըզճան	ճար.
ըստ առակաց բանին յար	մար:
Որով խրատիս լինիլ ար	դար.
և աստուծոյ հաճոյա	րար:
Մատուցանէ քեզ օրի	նակ.
զորս ՚ի մանկանց բարեաց ու	նակ:
Ըզդանիէլ մըտօք յըս	տակ.
զոր և ցանկայր նըմա հրեշ	տակ:

Յիշեա՛ ասէ զմանուկսն ե	րիս.
զաշակերտեալս դանիէ	լիս:
Օ ի Թէ սոցա նրման մաք	րիս.
'ի հրոյ մեղաց ո՛չ այրես	ցիս:
Նայեա՛ց և տես ասէ զյով	սիփ.
ըզ հրեշտակաց նրմանն 'ի	դէպ:
Պահեա և դու զքեզ անվը	րէպ.
եդիպտական ախտին հան	դէպ:
Շ նորհաց ասէ Թէ ես սի	րօղ.
դու իմաստնոց լէր հետև	օղ:
Որք առ իմաստըն փափա	քօղ.
մինչև 'ի մահ եղեն ճրգ	նօղ:
Ո՛վ դու ասէ մանուկդ 'ի	բոյս.
նրման առ քեզ զեղիսէ	ոս:
Որ 'ի մաշկեակըն հըպե	լոյս.
եթող ըզտէր ըստորնայ	նոյս:
Չարչարանաց ասէ համ	բեր.
պանդըխտուե՛ ժուժիալ դու	լեր:
Թաէ հարկանիս մի երկմը	տեր.
վանն իմաստիցըն շահա	բեր:
Պէն պատու՛իրէ պարկեշտ լի	նել.
մի՛ զորովայն ըդ խըճո՛	ղել:

Մի՛ ըզգինի բընա՛ւ սի րե՛լ
 մի՛ տարաժամ բերանդ ա ծե՛լ
 Վ՛ անի՛ն հասցես ասէ շնոր հաց
 մի՛ ծոյլ կենալ և դեգե րած:
 Մի՛ սիրեր զքուն դանդաղա նաց
 մի՛ արթնութիւն ըզբաղա նաց:
 Ուսի՛ն հանէ զքեզ՝ի բարձունս
 գընալ հողով ընդ իմաս տունս:
 Թէ՛ զանձըն քո տաս ՚ի ճըզունս
 ելցես յիմաստ ըս գերար բունս:
 Մի՛րել ասէ ըզնիւթ ուս ման
 զխոհեմութի՛ ասեմ և զջան:
 Ե՛լ և զխորհուրդ ըս մաքրական
 որով հողիքըն զօրա նան:
 Ա՛յաք աշխարհիս զայս ծանուցել
 Թէ՛ է ներհակ ուսման եղ եալ:
 Օ՛ ի որ ախահի՛ն զհողին զանգեալ
 նա ՚ի շնորհաց հողւոյն զատ եալ:
 Տայ քեզ խըրատ բան հողե ճոր
 պահել զհողիդ ըզգուշա ճոր:
 Մի՛ յոք հըպիլ արատա ճոր
 և մի՛ ունիլ չար մերձա ճոր:

Րաբունաբար վարդապետ	տի:
քեզ ըզբարիս ուսուցա	նի:
հնազանդ լինիլ ծերոց ա	սի:
որպէս օրէնք ըն պահան	ջի:
Յաժուն ասի խոնարհա	միտ:
լէր առ ընկերն և բարե	միտ:
Եւ ոչ հըպարտ բարուք և բիրտ:	
Թէ և շնորհ ունիս յո	ղիդ:
Ի իւսէ ընդ այս բանիս յարմար:	
մի՛ շատ խօսիլ և վայրա	պար:
Մի՛ ծիծաղիլ անկարգա	բար:
մի՛ վիճաբան լինիլ և	չար:
Փութա՛ս ասի վարժիլ ան	դու:
զե մի՛ շնորհաց լինիս ա	մու:
Եւ թէ մըտօքդ ես բութ և դու:	
Չանի՛ն զիմաստ ըն կեր և	կու:
Ի՛նչ համարեալ տայ բարե կամ:	
որք վն ուսման հարունքեզ դան:	
Ի՛նչդի ապտակ և դա՛ւա զան:	
յետոյ բազում փառքս քեզ տան:	
Նախանձե՛լի մարդկան լի	նիս:
Թէ զվերոգրեալսդ ՚ի միտ ունիս:	

Եւ բեր մանուկ զուսկըն քո յիս.
 լուր և անաս իմում բա նիս:
 Բաբուն լինիմ բըղխամբ սըրտիս.
 ուսուցանեմ քեզ ըզբա ըիս:
 Սիրեա՛ զուսումն որով պատուիս.
 ՚ի յերկնայնոցն և ՚ի յերկ
 լարանելի և մեծ լի նիս.
 Եթէ զերկիւղ տն ուսա նիս:
 Սիրոյ ՚ի բաց լեր աշխարհ Տիս.
 և աստուծոյ սէրըն վա ուիս:
 Ինձ լուր որդեակ հօր քո խրատիս.
 և յուսմանէ մի՛ ծուլաս ցիս:
 Եթէ ՚ի յայս սէր բորբո քիս.
 անանց կենաց ժառանգ լի նիս:

*Նորին Տեառն Ներսէսի Լսայեալ
 Լեւոն Սաղբանաց:

անեղ անհասա կայ.
 հայր գըլթու թեմց
 ինձ ողոր մեա:
 Բանդ ՚ի հօրէ անձառ ծընունդ.
 որ մարմնացար ՚ի յիս գը թա:
 Գո

Գովեալ հողիդ սուրբ	այ.
որ նորոգօղջ ես ողոր	մեա՛:
Գա՛նանողես երրորդու	Թէդ.
երրորդու Թի՛ սբ յիս դը	Թա՛:
Լըինա՛նորաց և անմա	Տից.
բանի՛ ստեղծօղ ինձ ողոր	մեա՛:
Օ աղգըս մարդկան յօրինե	ցեր.
ձեռամբ պատկեր քո յիս դը	Թա՛:
Լըրանուհայ անձա՛ծ	նին.
սբ ծնընդեամբն ինձ ողոր	մեա՛:
Բնարեալ մեծի կարապե	տին.
մըկըրտու Թէ՛ն ՚ի յիս դը	Թա՛:
Թագա՛նորացն ընդ քեզ յերկինս.	
առաքելոցն՝ ինձ ողոր	մեա՛:
Սառանգողացն ըզկէնսդ անձառ.	
աղաչանօքն ՚ի յիս դը	Թա՛:
Իւրաքանչիւր քո սիրո	ղաց.
մաքուր հայցմամբն ինձ ողոր	մեա՛:
Լուսապըտակ քոց վըկայ	կց.
հեղմամբ արեանցն ՚ի յիս դը	Թա՛:
Խաչակցելոցն ընդ քեզ հող	ւով.
պաղատանօքն ինձ ողոր	մեա՛:

Օ	արանէլոցն աղբեր ջը	րոյդ․
	արբո՛ւ և զիս և յիս գը	Թա՛ն։
Կ	ենարարիդ չարչարա	նօքն․
որ	յաղագոս իմ՝ ինձ ողոր	մեա՛ն։
Տ	արմամբ ծնօտի քո պատկե	րին․
ի	ծառայէն և յիս գը	Թա՛ն։
Զ	աղանօքն ՚ի զինուն	րացն․
և	եղեգամբն՝ ինձ ողոր	մեա՛ն։
Ղ	օղանջանօքն հայհոյու	ԹԷ․
և	վասըն Թքոյն ՚ի յիս գը	Թա՛ն։
Ճ	ըմարտապէս խաչելու	ԹԷ․
անպարտականդ՝	ինձ ողոր	մեա՛ն։
Ս	ածմամբ մարմնոյդ ՚ի փայտ խաչին	
սբ	բւեռօքն ՚ի յիս գը	Թա՛ն։
Յ	անպարտական կողիդ հոս	ման․
արեամբ և ջրովն զիս լը		Հա՛ն։
Ն	որոգելով ՚ի հսուԹե	նէ․
կողին պարտեալ հինն ադա		մայ։
Շ	արժմամբ ահի՛ւ երկրի հիմանց	
անչարժուԹԷ քո ողոր		մեա՛ն։
Ո	ր զմարդկային հողին յա՛ւանդ․	
ետուր առ հայր քո յիս գը		Թա՛ն։

Չարչարանացն անարդա բար.
 Տամբերելովք՝ ինձ ողոր մեա՛:
 Պսակա՛ն փրշոցն ըզփուշ մեղաց.
 Բարձեր՝ ի մէնջ և յիս գը թա՛:
 Թ՛ամբեալ վս իմ՝ ի ծարա չին.
 Ղզառն և զԷղին՝ ինձ ողոր մեա՛:
 Աւետին քաղցու մեզ արբուցեր.
 մարմնով չարեամբդ՝ ի յիս գը թա՛:
 Ախրով եդար և արտաս ու՛օք.
 ՚ի տապանին՝ ինձ ողոր մեա՛:
 Ա երաբերեր քո յարու թքդ.
 զմարդիկ ՚ի կեանս և յիս գը թա՛:
 ՏԵ՛ ըզբնութիւնս արձակեցեր.
 և արձակես՝ ինձ ողոր մեա՛:
 Բոտեա՛ զմարմինս իմ ընդ հոգոյս.
 ՚ի գալըստեան քո յիս գը թա՛:
 Յընձացայ բերկրեալ յու սով.
 քոյին ծնընդեամբն՝ ինձ ողորմեա՛:
 Ի իւսմամբ փառաց պըսակե լոց.
 աղաչանօրն ՚ի յիս գը թա՛:
 Փըրկիչ յորժամ գայցես փառօք.
 զիս նորսդեա և ողոր մեա՛:

Բեզ գոհուի երգեմք ընդ հօր
Լ սուրբ հոգւոյդ այժմ յարակայ:

*Նորին Տէառն 'Ներսէս' Բան յիշ
տալի Յառապայն Սոշմոնի . շոր իւրով
յեռօքն գրեաց:

եղէն հոգւովն 'ի նմա
խաղաղի անուենն արքա
Բարբառցն իմաստուք

զորդիս խրատեաց ըզգօնութեամբ
Գեղեցկադիր բանիւն 'ի կար գ
դըրիչ եղև հոգւոյն արա գ
Գաւթի որդի վե՛հ քան ըզմար գ
մարգարէին անճազար գ
Երրեակ տառիւ վերաբեր ե
զմարդիկ յերկին ըս մակագր ե
Օ գեսա արկանէ տղայոց բե՛հեզ գ
զնազանդ լինիլ ըն հօր և հե գ
Լին շնորհօք պըսակ կապ է
մանեակ ոսկի զպարանոց է

Ըստ մանկական տիոց նոցա Ը
 նոյն և խոստում ըն յարակայ Ը
 Թւմբեալ զՏոգին առնէ զԸւար Թ
 'ի ջանկանիլ դառն որոգայ Թ
 Սամանակեայ կենցաղս յոյ Ժ
 ասէ զանկեալս 'ի ամա անբու Ժ
 Իբրև երազ խոր գիշեր Է
 կամ պրղպրճակ ինչ կաթո՛ւած Է
 Լայն ճանապարհ ըն հետևե Լ
 տանի 'ի գուբ խորին ճանե Լ
 Խորասուզեալ մանկանցն 'ի յու Խ
 խրատ ընծայէ սա՛ հոգեբուղ Խ
 Օածուկ բարե՛ւ խորհրդազգած Ժ
 միշտ 'ի յոգևոջ ունիլ զաստո՛ւա Ժ
 Կենարարին սպասել համա Կ
 ոչ մոռանալ սբ զմիշատա Կ
 հայիլ վերջին յօրն և 'ի մա Կ
 'ի սպառնալեացն երկիւղ և ա Կ
 Չայնրն հա՛ւուն յոյժ գերապանձ Զ
 որով գայցեն մեռեալքն 'ի դար Զ
 Ղօղեալ սարսեն դատերքն 'ի խաղ Զ
 ողբան տրկար ձայնի՛ւ նը՛ւ Զ

Դառադայթից լուսոյն ճաճան Ժ
 լուսին ճատեղք ճեմեն զընար Ժ
 Սեծին փայլամբ չփայլեն այլում
 մինչ փայլակէ լոյսն անպատու Ժ
 Յորժամ թրուչին 'ի կառս ամպո Ե
 արդարք նրման խիստ մարախո Ե
 'Նըշին ծաղկի նըշան դարնա Ե
 գունով պըճնին վըկայքն արեա Ե
 Եղին կոծով գնացողքն դար շ
 կամար մեղացն անկցին 'ի քար շ
 Որք 'ի բարձունս հային լուս ո
 ափշին դողան յահեղ բոց ո
 Չէ պիտանի արծաթըն յին Է
 Լ ոչ ոսկւոյն դեղ զարդարի Է
 Պարողն անո՛ւոյ հասցէ 'ի վրէ պ
 պատկեր եօթանց դարուցս 'ի դէպ
 Սըրոյն կենաց սափորն 'ի մէն ջ
 այն խորտակի աղբերըն մէ ջ
 Ուահի՛ւ սըրբոց ըն լուսավա ո
 գնասցեն յերկինս 'ի տունն անճառ
 Սա՛ միջակին է խրատ մարդոյ ս
 յորժամ շարժի ախտիցըն բոյ ս

Ա Երազաունայ ներհուն բանս Վ
 երգէ զիմաստս երրորդ տառս Վ
 Տիրականի մասին սն զա տ
 որ յերկրայնոց կըրիցս 'ի զա տ
 Րաբունական սիրոյն տիպա ր
 կացուցանէ անմիջաբա ր
 Յընծալ բերկրիւ Է Տրեշտակա ց
 'ի յառագաստն օրիորդա ց
 Լիւսեակ հարսին սիրով Տիւսու Լ
 մարգարտայեռ և լուսատո Լ
 Փետայն իջմամբ ցօղատարա փ
 համբուրէ զտիպ ըն լուսա ար փ
 Բաղքր կոչելով յանձակառ ք
 յաննիւթական տարեալ քաղա ք

* Լ Երազարչուիան դատիցս
 Յիշատակիւ

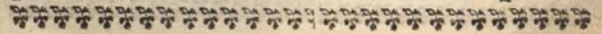
Ք

աղքրադունի այս մաղթնօք
 Լցել հոգիս խաւար մեղօք
 Փափաքեցի յոյժ սրբոտատո փ
 ես որ բնաւից բարեաց ամփո փ

Ի իւրաքանչիւր բան կենսատու և
 պէս պէս ցաւոց իմ լուսատու և
 Յընծամ հոգւով մինչ կադացի ց
 Թէպէտ և սբ ոչեմ յախտի ց
 Բոտէ զմարմին ըս հոգւո ր
 զմտրս գործէ բանից աղբւ ր
 Տանել զանտեսն ամենագէ տ
 հայիլ յաննիւթ լոյսն ոպ գէ տ
 Ասան այնորիկ տաժանելո վ
 ձեռամբ ըզսա՛ գրծագրելո վ
 Ստացունձ բարեաց յերևելոյ ս
 և յետ մահու յիշումն և յոյ ս
 Աւետին քաղցու կենաց բարբա ո
 պրտղաբերէ անմահ այս ծա ո
 Սերմարտասուօք ջուր կաթնձոջ ջ
 Ի լրտղաց հոսէ հոգւո ջ
 Պատան վերաց լինի և կա պ
 Թէ ոք սրմին լինի պարա պ
 Չէ նախանձոտ սա՛ ուսուցի ջ
 քանզի ձրրիէ պարզւի ջ
 Ար ոք մրտաց ըն բերան ո
 դուռն ըզբանայ այս հանձար ո

Ե նորհէ յառա գինձուցն իւր ուշ
 իւղով մարդէ 'ի հոտ անոյ 2
 'Նարդոս քրքում զմուռս Է հալճին
 կազմէ քառիւք զառաքինի 5
 Յանդաստանէ բերեալ խընկո 5
 մեռելու թիւն ախտից մարմնո 5
 Սերժէ 'ի բաց զախարը տարտա մ
 դործովք բարեց առնէ փարթա մ
 Ճառից սորա լսել պատշա Կ
 կենդանի ձայն հընչէ յական Կ
 Ղամպար լուսոյ մըտաց նըճա 7
 նեխեալ հոգւոց լինելովա 7
 Չիոց նըման մեծատանց սան 8
 Լաղքատաց' իմաստից գան 8
 Հաց հանձարոյ սորա անմա 9
 Եկայք կերայք սովեալք 'ի մա 9
 Վացցէ 'ի սիրտ ըս ձեր յըստա 11
 խառնարանին անմահ բաժա 11
 Ծարաճեցայ բանիցս անբի 12
 Լ տարփացայ դրոշմել 'ի դի 12
 Խանդակաթեալ աստ միջամու 13
 հասի յաճարտ վախճան կանու 13

Լ ըցի զըղձու մն իմ անձկացեա Լ
 'ի սոյն ժամու վարժմամբ կրթեալ
 Ի ժամանակ յոյժ անբար Ե
 մինչ գերմանիկն առեալ լին Ե
 Պամանեցին աշխարհի գոյ Ժ
 քրիստոնէից գոլով անոյ Ժ
 Թառնին հայոց հինգ հարիւր ու Թ
 նաև ութսուն երկուք և ու Թ
 Ընտրեալ գըլուխ գոյր հայկազն ը
 գրիգորիոս պաշտօնու Ը
 Լար 'ի յաթոռ լոյս 'ի լուս Ե
 շնորհօք լըցեալ 'ի քս Ե
 Օարմ և զա՛նակ հօրն աննիա Ղ
 համանրման և ո՛չ նր՛ա Ղ
 Եղբայր երէց գոլ յարդանդ Ե
 իմ ներսիսի որ զայս երգ Ե
 Գրձլ եղբարց երկուց ծընուն գ
 ըստ աշխարհի գոլ բարեանուն գ
 Գուլեալ վասիլ իշխանն առոյ գ
 և զօրավար ընտրեալն 'ի կար գ
 Բայց և ծնողաց հմուտերձ մեր քերբ
 լիցի յիշումն յա՛նուրն աներ Բ
 ԺԹ 304 Լ՛

Լ՛հարա բանիս տր ողորմե ւ՛.
առհասարակ մեզ և նոց ւ:

*Նորին Սուրբազանի յանուան ասացեալ է:

Ս ւ՛ մարդարէ տ՛ծա բան.
և իմաստուն յոյժ խոհա կան:

Ս ւ՛ օրինակ է աննը ման.
սողումննի ճրջմարտու ԹԷ:

Ս ւ՛ ՚ի հօրէն իւր սեպհա կան.
առնու ըզթագն և զգա՛ւա զան:

Ս ւ՛ պէս և տրն իւր հայրա կան.
նըստեալ յաթոուն տ՛ծա կան:

Ունի լինիլ այն Թագա ճոր.
երկուց կանանց նախ դատա ճոր:

Որև վրձուա՛ւ վաղակա ճոր.
եցոյց զարեան ըն մերձա ճոր:

Որպէս և տրն իմ դատա ճոր.
խաջի՛ւ զիշխան ըն բրունա ճոր:

Որով կըրկին դայ ահա ճոր.
դատել ըզսեռըս բանա ճոր:

Պ ամպարափայլ շինեաց տա ճար.
այս սողումն խորանա յար:

Ի

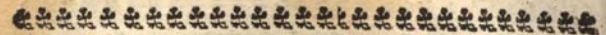
Լուր

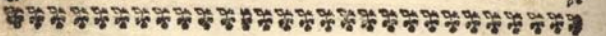
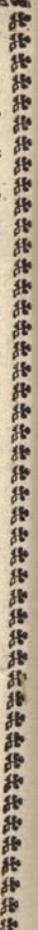
Ի	ուր երկաթոյ ճճրնչեալ ՚ի քար	քար
լոյս	օրինացն ՚ի նմա բնա	բար
Ի	ա՛ւագոյն յոյժ քան զայս տաճար	
զառ	՚ի կուսէն մարմին ա	րար:
Ի	երանց նրման անշարժա	բար
զէկեղեցոյ	կանգնեալ կա	մար:
Ունիլ	ունէր սա՛ սրխրա	լի
խաղաղութեան	անուն բա	րի:
Որով	յաթոռ բաղմեալ նրս	տի
յերուսաղէմս	որ յաշխար	հի:
Ուստի	և տր ըն մեր լի	նի
խաղաղութիւն	որոց յերկ	րի:
Ո՛չ	մարմնական որպէս ա	սի
այլ	անմարմնոց՝ ՛նորք ՚ի մարմ	նի:
Մեծ	ափափագ տէնչմամբ լըցա՛ւ:	
սովա՛ւ	դըշխոյն որ ՚ի հա	րա՛ւ:
Մինչ	զի ծագաց երկրի չո	դա՛ւ:
յիմաստութեան	սորա համ	բա՛ւ:
Մեծ	քան ըզսա՛ տրն ասա	ցա՛ւ:
որով	զճրէայս ըն դատե	ցա՛ւ:
Միոյն	փոխան ժողովս ան	բա՛ւ:
առ տր ըն մեր	հա՛ւաքե	ցա՛ւ:
		Ո՛չ

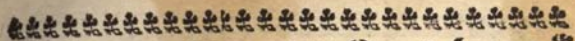
Ո՛՛՛՛՛ Տամեմատ երկրածը նաց.
 բանն այ ըզնա՛ ա սաց:
 Ո՛՛՛՛՛ ՚ի նախնեաց Թագա՛նո րաց.
 ո՛՛՛՛՛ յապագայց բռնա՛նո րաց:
 Ո՛՛՛՛՛ մարմնական միայն փա ուաց.
 կամ հեշտուԹեց անցա՛նո րաց:
 Ունի զիմաստ ըս գերա պանծ.
 զոր վերագոյն ծանեաք բազ մաց:
 Նոյն ինձ ըզբանն անձ իմայ.
 անզուգական գողով նը մայ:
 Նա՛ ՚ի յերկրէս ըստորա կայ.
 անն ՚ի յերկնից իջեալ ար քայ:
 Նրմա զիմաստ ըն չափով տայ.
 իսկ ինքն ունի զհօրն անխը նայ:
 Նա կորուսեալ զոր ետ նը մայ.
 սա՛ շնորհըս տայ որք յադամայ:
 Նրմանաբար խորհուրդ ՚ին մին.
 յայտնէ և միւս անունն նո րին:
 Ակայք տեսցուք զիմաստ բա նին.
 ըզմիտս անունն ժողովո զին:
 Բամէ զհանձար ըս սա՛ ՚իս մին.
 զիմաստուԹեց ըզպիտա նին:

Ա	Իրով զորդիան իսրայէ	լին.
ժ	ողովելով զամենե	տին:
Ե	ւ տեսանել զայս առ փրկի	չին.
Ճ	ըմարտապէս ժողովո	ղին:
Ս	արտուցելոցս աղբամբ չա	րին.
Բ	երօղ զորդիան իմիա	տին:
Ի	խորանի աստ ըստո	րին.
Ե	րուսաղէմ հանէ վե	րին:
Ր	այց և ըզ շնորհս անայ	ին.
Ղ	որ բաժանէ մասունս հո	գին:
Լ	շակերտաց շնորհէ բա	նին.
Ն	որօք ծնունդոց անազա	նին:
Ս	երսէս ծառայ անորդ վե	րին.
Տ	այցեմ յառատ շնորհէդ կըրկին:	
Ս	րբեւ զհոգիս յախտից չա	րին.
Ս	տաճար առնել քեզ վերըս	տին:
Ե	րրորդուհդ երբեակ ան	ձին.
Ե	րդեւ միշտ վառս ընդ սրովէին:	

* Թուշի Տիկարայան Տեասն 'Արտի
 Կ հայոց Կաթնաշիտի' առ ոմն Իշխան
 արևելեան . Այսան որդեան իւրոյ որս
 բաժամ Թեասնեւոյ :

Յտեսնէ յոյս անձայ ին .
 Ըստ առաքելոյ անսուտ
 բանին :

Բայց որք բանան զաչրս սրբ տին .
 այնք հաւատով 'ի նա հայ ին .
 Պանծեն զաննիւթ գունձն 'ի հողին
 և ոչ ցանկան նիւթակա նին :
 Պիտեն զաշխարհ ըն զայն վերին .
 ուր ոչ է սուգ ոչ տրտմուն թի :
 Եւ թի դու զմեզ մեղաց մըթին .
 մաքրես յողւոյդ աչաց բը բին :
 Օ մանուկ տրղայդ քո զբաղձալին .
 այլ ոչ ողբաս կըսկըծա գին :
 Լրանելեաց ըն քաղա քին .
 զնա բնակակից նայիս նո ցին :
 Ընդ հրեշտակաց իննեակ դասին :
 Լանդրանկաց գրեւոյ յեր կին :

Թ	ազազարմից լոյս երա	մին.
Տ	ամապայծառ է պանծա	լին:
Ս	առանգ վերին ըն սիով	նին.
Ժ	առանգակից որդւոց նո	րին:
Ի	գերկըս հօրն է գըգոնէ	լին.
յոյժ	գերագոյն անառա	կին:
Լ	ոյս աշխարհի հօր միած	նին.
յեզբայրու թիւն	հրա՛նիրէ	լին:
Խ	ընդ ա՛ մեծա՛ն այսու յու	սով.
սթափիր	ի սգոյդ ըստօփէ	լով:
Օ	անիր զբնուիրս մեր մարմ	նով.
մահկանացու	անդարձ վըճ	ւով:
Կ	աց ՚ի կանգուն օրինա	կով.
զոր մեզ ետուն	հարբըն գը	րով:
հայեաց	յաբէլ արեամբ մա	հով.
հօրն առաջի	մեռանէ	լով:
Չեզ զաբրահամ տիպ	առնէ	լով.
զորդին տունողին	նը՛նիրէ	լով:
Կ	ամբար մանկանց ողջակի	զով.
ըզ մինն ընդ երիս	ընծայէ	լով:
Ճոխացելոց խորին	թը	նով.
եղբարց եօթանց	նըմանէ	լով:
		Սա

Մանկանց մօրըն շամունէ ուլ
 զորս այ տայր ցընծա լուլ
Յիշեա՛ և զկեանքըն տապա նուլ
 ըզմարդկան մահ մեռանե լուլ
Նոյն՛ ի յերկր օր յառնե լուլ
 և մեզ ետ յոյս նրմանե լուլ
Ենէ զքակեալս նորոգե լուլ
 յանմահութի փոփոխե լուլ
Արք Տինգ տաղանդ պատճիրանուլ
 շահին ըզգործս ըն հա՛ւա տուլ
Զարք որ չարեացն են գործարան
 յառնեն ՚ի մահն անապա հան
Պատին բոցովն անշիջա հան
 ուտին յորդանցն որ անվախ ճան
Սերմ արտասու՛աց կարօտանան
 որ անօգուտ է յետ մահ ու՛ան
Ռամ վարուց հետևե ցան
 վասն այնորիկ անդադար լան
Մե տրղային ո՛չ լալոյ ձայն
 այլ երգ խընդման վայելչա հան
Սորոյ զգոյն ըն տըխրա հան
 ըզսեա՛ւ ըզգեստդ՛ի յինձնէդ հան

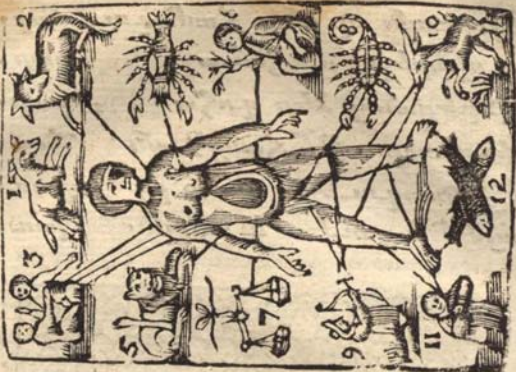
Տըրումական կիրքն առցէ վախճան
 դառն արտասուք ձեր և կա կան։
 Բոտե՛ա՛ զերկուն ըս Թախծա կան։
 զոր մահ մանկան ըն ձեզ ծընան։
 Յոյց զահամայդ կամայա կան։
 տալ ստեղծողին նը՛խրա կան։
 Լախծեալ մարմնոյն որ ՚ի տապան։
 ծանխր զՏողին յերկնից խո բան։
 Փառօք փայլէ յարքայու ԹԵ.
 ծագէ նըման արեգա կան։
 Իեզ մըխիթար սակա՛ւ այս բան։
 չափով տառից ըս հայկա կան։
 Լայեաց զոր ետ քեզ Թագնաբար։
 հայրն գըթած և բարե բար։
 Լահան զորդին քո յերկրէ չար։
 ՚ի հրեշտակաց բիւրուցըն պար։
 Բենական լուսոյն ան ճառ։
 հուպ և տեսող ըզնա ա բար։
 Արէ տր զայն խըրատա բար։
 տանջէ զորդիան ընդունա բար։
 Լացոյց զորդին ձեր գերա փառ։
 օրհնել նովա՛ն զտրն անդա դար։

Արքեոցն որ անդ համագու մար.	
և ընտրելոց ըն հա՛ւա	սար:
Պէտրանոյ ձեր գոհա	բար:
փառատրութի հասցէ ան.	ճառ:
Լըրորդուէ ըն տուք ըզ	փառ.
այժմ և յա՛հէս և անըս	պառ:

* Արի՛ն Տեառն 'Աւրաէ'ի Ալայեցոյ՝
յաշագս Արի՛նից և զարդոաց հորս:
Բառասանաբար 'ի գիմաց հորս.՝ Ահա՛ ի բ
հորասանիցն պարզեալ որից:՝ Ա ինդրոյ
ասան Բժշկապետի և ասորչագիտի՝
Ա՛իլևար տնուհ:

Մ Ե Գ Լ Կ Լ Ե Ն

գորով բնութի և սկզբ
նական. ՚ի յանեղէն ձը

գեալ կամար անզուգական:

Լ նըրպետեմ զջուրսն վերին և
զներքնական. որպէս պատմէ զինէն
մովսէս անժաբան:

Լ աս եմ միջոց ընդ անմարմինս և
մարմնական. ունիմ առիս յերկուց
բնութեց ըն յատկական:

Բ աս անմարմնոց ոչ ՚ի ձեռաց շոշա

փական . և ըստ մարմնոց գոլով ա
չաց տեսողական :

Միատարր եմ միագունդ համա
նրման . հինգ երորդ ծածկոյթ քա
ռից որոց ծրնան :

Լ'նքանակ եմ և չափից անչափա
կան . այլև թըզա՛ն միով չափիմ
թէ ո՛չ մարդկան :

Պարունակող եմ անզգայնոց և
զգայական . պարունակիմ յայլմէ
վեհէ անտեսական :

Բոլորակ եմ կիսագունդ որպէս խո
րան . բնուք կայուն անձամբ շար
ժուն անշարժական :

Հիմն և ա՛նարտ եմ գոյութեց այս
նիւթական . անդունդք ՚ի խոր բար
ձունք ՚ի վեր մինչ վերանամ :

Ո՛չ ոմն անդունդք ոմնն բարձունք
անփոխական . զի չեմ կայուն ես
միշտ ՚ի նոյն այլ շըրջական :

Լ'՝Ո՛ր անդունդք նոյն և բար
ձունք են վերնին . և որ բարձունք

նոյն և անդուհէք ըստորնական:

Շարժիմ յաճէտ Թրուջիմ արագ
անհասական . 'ի շարժմանէ Թար
Թելական մի չկայանամ:

Տանն եմ մեծի ձեղուն յարկի պա
րաճգական . ո՛չ յեցեալ յինչ ո՛չ
սիւնք նեցուկք պարաբառնան:

Քանզի ձրգեաց զիս և պարզեաց
որպէս վըրան . ո՛չ պընդելով լարեց
հնարիւք այլ միայն բան:

Սամանակաց երկարութե՛ք ես ո՛չ
հնանամ . և 'ի գունոյս պայծառու
Թե՛ չտգեղանամ:

Նոյն իմ աչաց տեսողութե՛ք բաղ
դատեցան . միշտ հայելով ո՛չ վըշ
տադնին կամ ձանձրանան:

Հողմոց հնչմամբ ո՛չ տատանիմ այլ
կանգուն կամ . յորոտմանէ ո՛չ սա
սանիմ այլ զօրանամ:

Քանզի 'ի ծոց իմ են սոքա իբ
րու ծընան . և ըստ կամաց իմոց շար
ժին չեն ապըստամբ:

Լսեմ պատճառ երկց սեռից կեն
դանութեան . օղականաց՝ երկրա
չորաց՝ և ծովական :

Կոյին մահու դարձեալ լինիմ
ես գերեզման . և յարութի միոյ
բնութի որ բանական :

Փարթամուէ նմի եմ պահարան .
որ պատուականք և պանծալիք են
առ մարդկան :

Սամանակաց ամենեցուն բաշխո
ղական . ոմանց նընազ ոմանց բա
զում ա՛նուրըս տամ :

Ո՛չ ՚ի յինէն այլ ՚ի վերուստ բա
ժանեցան . այն որ գիտէ զօգուտ ըն
տալ որդւոց մարդկան :

Ունիմ առիս պայծառատիպ մի
կարկեհան . եդեալ ՚ի լանջս ըստ
վակասին ահարօնեան :

Փեսայօրէն ջերմամբ սիրոյ յոյժ
ըզձական . գիրկս արկանէ հարսին
իւրոյ խոնա՛նութի :

Իսկ առ գիշերք սպիտակափայլ

բիւրեղանման • որ միշտ աճէ և
նր՛ազի հընդէտասան :

Չափէ ըզթի՛ն ժամանակաց որդոց
մարդկան • զոր և քընարըն տասն
աղի երգէ դա՛նթեան :

Բնա՛նորելով գիճին խոնա՛ն և հիւ
թական • միա՛նորեալ յամուսնու
թի կիզողական :

Օրոց խառնից գոլ համայնից ծը
նընդական • բուսոց տընկոց և ըզ
գայնոց որ շընչական :

Յիս ընդ սոսա կանթեղըք եօթն
են ՚ի վառման • որ մոլորեալ տան
անմոլար խմաստ մարդկան :

Ունին յինքեանս ըզթի՛ն ա՛նուրցն
արարչութե՛ • և ըզխորհուրդ եօ
թանց դարուց ըն կատարման :

Եւ քաղաք յիս պանծալի պարա
գրական • յոր աշտարակք կենդա
նակերպք երկոտասան :

Որք են եօթնից մոլորակաց ըն կայ
արան • ՚ի մըտանեւն ազդեն կանուխ
ըզ վաղորդեան :

Ո՛մանց բարի ասեն գիտողք և խոս
տանան • այլոց ըզ չար թէ լինիցի
խօսին ըզ բան :

Լ զի լինի և կատարի զոր խօսե
ցան • է զի սխալող և ընդունայն
բարբառեցան :

Ե՛ւ այսր իրի պատճառ է յոյժ խոր
հրդահան • զոր ասասցուք փոքր
իշատէ լրսող ունկան :

Օ ի թէպէտ են յանկենդանեաց
նոքա չանբան • սակայն շարժմամբ
անձանց ունին ինչ ազգական :

Ո՛ւք ՚ի յինքեանց ըզգայու թեանց
զոգուտըն տան • այլ ՚ի բանէն
որով երկինք հաստատեցան :

Ե՛ւ չեն զարմանք ըսքանչելեաց
որ յայս փու թան • թէ ՚ի շարժ
մանց սոցա լինին նախ գիտական :

Օ ի թէ անբանք յայս իսկապէս
բնա՛ւորեցան • և յարմատոց առնեն
ազգումըն գիտութե :

Ի կերպարանս ազգի ազգի տալով
նը

նըչան . ծանուցանեն բանա՛որաց
զառաջիկայն :

Կաև ջըրոյ բնութի՛ կըրկին որա
կական . արբուցանել և ողողել
բնա՛որեցան :

Րզնոյն ե՛ւ հուր ներհակաբար
բերէ յինքեան . լուսա՛որել և
հըրդեհել յիւր զօրութե՛ :

Միով բարի և օգտակար ներդոր
ծեցան . միւսովն չար չապակա
նիչ ունակացան :

Ո՛չ թէ ինքեամբք յոր և կամին փո
փոխին յայն . զի անըզդայք չու
նին բնութի՛ փոփոխական :

Լուր ըստեղծ եդ՛ ՚ի նոսա զայս
բընական . և չէ՛ հընար լուծանելոյ
բաց յիւր հրաման :

Լորդ թէ փոքունք ՚ի յեղեւոյ
հա՛ւատացան . զինախադէտ լինիլ
ինքեանց պատրաստեցան :

Չէ՛ անտեղի զայս իմանալ թէ
կարգեցան . զարդ իմ պայծառ

ունել խորհուրդ իմացական:

Բայց որ միայն կըրթին ուսմամբ սովորական, և ըզբնութի մըտացն ունին անմաքրական:

Լըտագոյն նըրբից շարժմանց ոչ հըմտանան, վասն այնորիկ խօսին յոգուն ըս սխալական:

Եթէ ըզմէդ ծածկոյթ լուսոյ մըտաց տեսլեան, որք են մեղաց հոյլք և զբաղմուն ըք նանրուէ:

Հողմով հողւոյն զայն առնէին հաւածական, և ըզհողիան հողւոյն մաքուր սբ բնակարան:

Կորովագոյն աչս ունելով տեսողական, տեսանէին զիմոց շարժմունս անվրիպական:

Որպէս նախնիքն այնք որ հասին այս գիտութեան, ՚ի հեշտութեց մարմնոյ ՚ի բաց որոշեցան:

Կէսք ՚ի կարաս մըտանելով առանձնական, այլք յանապատ ըս բնակէին ճըզնողական:

Եւ ՚ի տունդէն ամենեցունց ողոր
մութի . պաշտօնին բանալ ըզ
մտաց ըզգայարան :

Որոց շնորհեր զիմաստութիւն
ըն զեւրական . խառնեալ ծածուկ
ընդ կրթութի նոցին և ջան :

Գարձեալ է այլ պատճառ լինիլ
ըն սխալական . ՚ի թոյլ տալոյն բարի
կամացն արարչական :

Օ ՚ի մի՛ զսոսա կարծեն տըւող
այս գիտութեան . և յարարչէն իւ
րեանց լինին մոլորական :

Նա իմաստնոց մրտացն և այս է
քրննական . թէ էր տըւաւ սոքօք
իմաստս այս խոհական :

Քանզի յորժամ անաստեղծ ըն
մարդն ադամ . կորոյս մեղօք ըզ
շնորհքս ձրի և տիրական :

Ողորմելի որդւոց նորա թըշուա
ռական . ՚ի յարարչէն նըւազ իմ
աստ այս շնորհեցան :

Նախագուշակ լինիլ մարդկան

Ջար պատահման • զի աղօթիւքն
առնա փրկիին 'ի փորձութիւն :

Ոպ նք որ արուեստիս այս հրմտա
ցան • ըստ այսմբանի յայտնի լինին
զայս խոստովան :

Թիէ չիք հընար 'ի փորձութեց որ
մարդոյ գան • փրկիիլ ումեք քան
աղօթիւքըն մաքրական :

Ոպ երաղք որ 'ի յանուրջ զարհու
րական • պաղատանօք առ 'ի բա
րիս փոփոխեցան :

Չանիր և զայս ով իմաստուն և
խոհական • զի այս արուեստ հուպ
էր 'ի տունն աբրահամեան :

Նաև մովսէս և այլ ընարեալք
յայս վարժեցան • զխորրս քրննել
ամենիմասան արարչութեան :

Բայց ոչ մոլար առասպելօք խա
բողական • այլ ճրջմարիտ յըստակ
մըսօք և մաքրական :

Որպէս գրրէ պօղոս 'ի Թուղթն
հռօմայական • Թիէ զարարիչն արա

րաժուլք մարդիկ ծանեան :

Լ՝ յլ հեթանոսք՝ ի յայ մուրեցան,
և յարարչէն զգործըս մերժել
ժրպրհեցան :

Ս ասն այնորիկ լուսոյ մըտաց խա
նարեցան . և յազճատան ըս պառա
նանց գորով անկան :

Թողից ասել զյիմարսն հոգևով
որք խաբեցան . և զոր սկըսայ դար
ձայց յիմոց ըս գովասան :

Լն և ակունք յիս պատճանկանք
և բազմազան . ոմանք նո՛ւաղք և
այլք պայծառ բոցանըման :

Յաչըս մարդկան են յողնակի և
անթո՛ւական . բայց յարարչէն ՚ի
թի՛ւ անկեալ անո՛ւանեցան :

Որք օրինակք են արդարոց ՚ի յա
րութե՛ . զի կէսք նը՛ւազ՝ այլք առա
նել պայծառանան :

Սայ այլ իմաստ ծածկեալ սոքօք
խորհրդական . որ իմաստնոց է լրսե
լեաց հա՛ւանական :

Օ ի թէ եօթնից թիւ աստեղաց
մոլորական. է օրինակ այսմաշխար
հի որ անցական:

Եօթն անգամ շրջապատեալ այս
հազար ամ. անինն ՚ի գուբ ընկըղ
մեղով յետ կատարման:

Իսկ բազմութիւն անմոլորիցն որ
անշարժ կան. յութերորդի անթիւ
գարուն որ յաւիտեան:

Յորում ոչ ամբ և ոչ ամիսք են
թիւական. ոչ ժամանակք և ոչ
մասունք ժամանակեան:

Ոչ հազարաց շրջապատում ըն
բիւր անգամ. և ոչ բիւրուց բիւ
րապատիկ բիւր հազարեան:

Օ ի մի օրն այն է անէրէկ եւ ան
վախճան. համապայծառ և անըստ
ունէր արփիական:

Ոչ կարօտի աշխարհ առ տիւ արե
գական. և կամ լուսնիւ աստեղք
ի լոյս գիշերական:

Օ ի լուսաւորքս յիւրեանց լու
սոյն

տոյն խաճարանան . յորժամ ծագէ
լոյսն անմատոյց անօրութի :

Եւ փոփոխի այս աշխարհի կարգ
ամենայն . ՚ի հնութենէ նորոգելով
որպէս գրեցան :

Ես գալարիմ որո՞ղ կոնդակ կըտա
կադրեան . կամ մագաղաթ յոր
ժամ ՚ի հրոյ հոտ մերձենան :

Օ ի վարագոյր եմ անթողոյն ար
քունական . որքան ծածուկ է յաշ
խարհէ այս նիւթական :

Եւ մինչ կամի յայտնիլ ծածկեալ
լոյսն էական . բառնան ՚ի բաց զիս
սպասանորքն աննիւթական :

Պայ իջանէ մեծ թագաւորն ահե
ղական . յայտնի անեղն էից հա
նուրց որ եղական :

Յարուցանէ որք են մեռեալք ՚ի
գերեզման . նըստի յանթու անօային
դատողական :

Տալով բարեաց զանձառ բարիսն
յարբայուէ . չարացն ըզչար հուր
գեհենին միշտ յ՛իտն : 326

Օայնժամ և զիս նոր նորոգէ զար
մանազան . և զուսանորս իմ պան
ծալի յոյժ հրաշական :

Ո՛չ ՚ի պիտոյս շրջագայից ոպ և այժմ .
զի անդ մի տիւն ո՛չ գոյ գիշեր հատո
ղական : Նորոյ երկնից նորոյ երկրի
որք նորանան . տարերց քառից որք
ընդ նորքք պարփակեցան :

Օ ի ակն ունին որք ընդ գըլխոյն
ծառայեցան . յազատանալ գլխոյն
ինքեանց աղատութեան :

Եւրդ ըստ բանի սբ սաղմոսացն եր
գոյ դանութեան . զգործս արարչին
իմ խօսեցայ ես որ անբան :

Երկինք պատմեն զգործս արար
չին յոյժ լուելեայն . և զարարածս
հաստատութիս անձայնական :

Ինդ որս և ես որ սպասանորս եմ
բանական . զոր ՚ի դիմաց երկնից
գրեցի սակաւ զայս բան :

Նայիմ յերկինս և նըկատեմ զայս
ամ . և փառքս տամ անեղ բնութեն
արարչական :

*Նորին Աշխատ Տաշ'ի Ենդրոյ Ան
ունն հախագիծ որանց :

 իշտ էիդ անեղ բնութի
բնաւորեցան . անեղիդ ան
մահութի հետեւեցան :

Խորին խորհուրդ անծին
անուն պարփակեցան . և որդւոյդ
ծընելութի ոչ ճառեցան :

Իճօրէ բըղխումն հողւոյդ ոչ քըն
նեցան . և հոսման յորդւոյ առումն
ոչ պատմեցան :

Թէ զի արդ երրեակ և մի գոլ ծա
նուցան . բայց թէ զինչ է քո բնու
թիդ ոչ յայտնեցան :

Արարածք պատմեն ըզգործս որ
էացան . անմարմինք և մարմնականք
որ գոյացան :

Բոպէից քառից տարերք որ տար
րացան . սիրելիք և հակառակք
որ միացան :

Բարձրագոյն հոյլք անմահից որ
բոց հրացան . հրեշտակաց դասք
իննէրեակ հոգիացան :

Սամուց մեր ունող յինքեանս
լոյսք այլ ցուցան . եօթնեկի մոլո
րակաց որ կարգեցան :

Իսկ վերինք յոր անմոլար զարդ
կառուցան . կենդանիք երկոտա
սանք անո՛ւանեցան :

Շարունակք անշարժք շարժուն
շարագրեցան . յոր մոլարք ո՛չ մոլո
րեալք մոլորեցան :

Կառուցեալք անշարժ բնութք
բայց շարժեցան . շարժելոցս ազդեն
շարժումն յոր փոխեցան :

Բնդ նոսին ըստորակայքս հաստա
տեցան . սեռք և ազգք եռատրոհի՛ւ
որոշեցան :

Նոյնք ՚ի յօդս օդապարիկք որ պա
րեցան . երկրա՛նորք և ծովայինք
բաժանեցան :

Կենդանիք ամենեքեան որք սերե
ցան . քում ահեղ ըդ հրամանա՛ւ
ներդործեցան :

Լդամեան սեռ մարդկային որ
ստեղծեցան . ՚ի պատկեր աննրմա
նոյդ յօրինեցան :

Լուսատիպ զարմանազան նրկարե
ցան • երկնաւորն և երկրային ըս
զուգեցան :

Ի դրախտի անմահութեն տընկե
ցան • ՚ի պըտղոյն մահու կերան և
մերկացան :

Նորն ադամ հնոյն ադամայ որդի
ացաւ • ՚ի կուսէն ան և մարդ նոր
խառնեցաւ :

Երկակին անձառապէս յոյժ միա
ցաւ • և բնութիւն երկաքանչիւրն
ոչ շփոթեցաւ :

Բամեալքն ՚ի մի լրութիւն բնու
թեց չբաժանեցաւ • և յերկուց ըն
միութի ոչ քակտեցաւ :

Սա ան հոյն է և մարդ որ մեզ
ցուցաւ • ՚ի յերկրի ՚ի մէջ մարդ
կան մարդ չըրջեցաւ :

Լալ յաշխարհ և ՚ի հօրէ ոչ մեկնե
ցաւ • ել առ հայր և յաշխարհէ
ոչ հեռացաւ :

Սա ՚ի խաչ մն ադամայ բւեռե
ցաւ • ճաշակեաց ըզմահ մարմնով
զոր ըզգեցաւ :

Լ ք անձ նոյն էր և մարդ որ խա
չեցան . գնողն 'ի կեանս եղեալ
'ի մահ կաման տրնան :

Օ ի անմահ բնութեամբն իւրով
նչ մահացան . այլ իմով մարմնով
մեռան մահկանացունան :

Լ զխեղալ դուռ ըն դրժոխոց խոր
տակեցան . յորժամ էջ 'ի նոր տա
պան և թաղեցան :

Յարուցեալ յերրորդ անուր որս
գրեցան . մետասան առաքելոցն
երևեցան :

Մոյն յերկինս ոսկ և էջ նա՛ վերա
ցան . ընդաջմէ ծնողին իւրոյ
նոյն բազմեցան :

Բայց գայցէ անձառ փառօք որս
ցուցան . 'ի յերկուց ըն հրեշտակաց
մինչ համբարձան :

Լ զդէ փող մեզ յարուէ զոր խոս
տացան . դատաստան յանխտենից
որ ծանուցան :

Նրմա փառք այս յանխտեան յոր
ընթացան . և անկէտ յանխտենին
յոր կայացան :

- * ԼուսուԹիւն ներտաղա Կան.
- * Գասուք ճառեալ մինչ ՚ի վաճան:
- * Լուոր ցուցեալ որդիք մարդկան.
- * Սխանդամայն հարց պարտական:

* Արարչորո-ւնն Հոերանն Ա հոյա
 սանու-թէ սախ Հայկաղանցն սեռի եւ Ար
 լայնանեացն զարթի՝ ՚ի սկզբանց ժնչե ՚ի վե
 ճան. Ասասայեալ Ներսէսի էջօր Ա
 լուշիոտի հայոց Տէր Պարթուրիտի՝ յիւրա
 չաննն նախնիս: ՚ի համբանու-ւեան
 էլով որս:

Ս. Բ. Տ. Ա. Կ. Ա. Ն.
 Հ. Օ. Բ. Ա. Ո. Բ. Ի.
 հատուցնել ըզվարձ ծնողի:

Եւ անդրադարձ փոխարի նի.
 բազում երկանց ըն պատշա ճի:
 Բայց սակայն ոչ վարկ պարա զի.
 այլ զօրութիւն եւ ըստ կար զի:
 Օ ի է եւ այս ըստ օրի նի.
 սոյն ասացեալ սողոմն նի:
 ՚ի

Ի ծընընդեան անըզգա	մի.
վըճիւ հատեալ թէ կորըն	չի:
Իսկ հնազանդեալըն զա՛ւա	կի.
սասման եդիր նա ըզբա	րի:
Քանզի երկրորդ յետ արար	չի.
ծնելոյ ծընող պատճառ ա	սի:
Վս այսորիկ ո՛չ յիշե	ցի.
զանկարգութիւնն յամենայ	նի:
Օ տրգիտութիւն յիմաստ բա	նի.
վս անկատար ըս հասա	կի:
Օ ի հրահանգից վարժարա	նի.
չեմ տակա՛հն ներկուռ բա	նի:
Յաթենական ըն քաղա	քի.
զանձս իմաստիւք ո՛չ կըրթե	ցի:
Ուր լըսարան պըղատօ	նի.
և չափ ոտից հոմերո	սի:
Ուր ստորոգօղն արիստո	տէլ.
տասըն բանի՛ւ գըրօղն	էի:
Ուր հոյլք ամէն հըռետո	րի.
ժողովարան ճարտասա	նի:
Ներհըմտութի քերակա	նի.
բայի քերթութումըն քերթո	ղի:
Օ որըս գիտել նախ պատշա	ճի.
և աստ ապա ձեռնարկե	լի:
	Լ՛

Եւ զի յինէն այս է հե
 տարաբերիմ յամենայ
 Եւ թէ զհարդ սկըսանի
 Ե կամ որպէս վըճարես
 Սակայն եդեալ եմ 'ի մը
 զառատաձիր ըն սբ հո
 Բ զտունօղ վերին ըն պարզ Լ
 Լ ըզփրջեալ ըն յիսու
 Օ ի տացէ արմատ բա
 ինձ ներսիսի անարժա
 Սկըսանելով 'ի յայս տա
 'ի նախահարսն իմ ըստ ազ
 թէ ոյք էին Լ կամ ուս
 Լ կամ յորում ժամանա
 Եւ մակագրել 'ի քարտի
 զառ 'ի նոցայն գործեալ ի
 Օ ոմանց պատմել յոյժ գովե
 զարիութիս ըն պանծա
 Օ ոմանց ճառել զգործ անբարի
 Լ զվատ անուսնսն 'ի յաշխար
 Օ ի որ բարւոյն է բաղձա
 առ 'ի բարեաց նախանձ շար
 Եւ որ չարին իրնամ տա
 յորինակաց աստ կըշտամ

ուի.
 ն.
 ցի.
 ցի.
 աի.
 դի.
 ի.
 սի.
 նի.
 նի.
 ուի.
 դի.
 աի.
 կի.
 զի.
 ըի.
 լի.
 լի.
 հի.
 ճի.
 լի.
 ժի.
 նի.
 բի.
 Օ որ

Օ որ կարճաւօտ և ըստ կար գի.
 շարագրեցից 'ի յայս տա ուի:
Բ զվերժանօղս ըդ մաղթե լի.
 գերքան ըզկար ըն ջխընդրե լի:

* **Ա** ի պաստանու լի 'ի յայս հոմերի .
 սկիւտալ 'ի վերուստ :

ստանօր սկրզքնաւոր եալ .
 բանիս ըզքանն ըսկիզքն
 եդեալ :

Լ յն որ ընդ հօրէ էաց եալ .
 անյեղապէս դողով ծըն եալ :
Ո՛ չ ժամանակ անդրը մրտ եալ .
 ո՛չ 'ի ծոցոյ իւր բաժան եալ :
Ո՛ չ նախնական գոյիւ ստեղծեալ .
 ո՛չ պատուէակցօք գերազանց եալ :
Լ յլ միածին որդի ծըն եալ .
 լոյս 'ի լուսոյ հօրէ ծագ եալ :
Յ որմէ և կեանքն աղբերաց եալ .
 'ի նոյն հօրէ հոգին բըղխ եալ :
Երրորդութի անձնաւոր եալ :
 յածութիւն մի հաւաք եալ :

Ի՛

Բ

Թէ զան չիք ոք նայեց եալ.
 և ըստ բնութե ըզնա տես եալ.
 Բայց միածին ըն մեզ պատմ եալ.
 այն որ ՚ի ծոց հօր բընակ եալ.
 Արով երկինք ըն գոյաց եալ.
 և աշխարհի սիւն հաստատ եալ.
 Յորմէ երկրորդ լոյս արար եալ.
 ՚ի յառաջնոյն աղբերաց եալ.
 Որք են հողիք հարկաւոր եալ.
 և ՚ի սպասու միշտ առաք եալ.
 Արով երրորդ լոյսն ըստեղծ եալ.
 քառից տարերք ըն բաղկաց եալ.
 Օ որ խորհրդեմբ ըն պատկերեալ.
 և իւր ինքեան կերպարան եալ.
 Յանմահական դրախտին եդ եալ.
 ՚ի յադենի զոր էր տընկ եալ.
 Իշխանական կամօք պատու եալ.
 և պատուիրան զտունկ ըն տընեալ.
 Իսկ արուսեանն առաւօտ եալ.
 որ յամբառնալ ըն խաւար եալ.
 Ընդ պարզեին մեր մախաց եալ.
 զոր յարարէն էր ընկալ եալ.

Տաճանական բան ընծայ եալ.
 Ի ձեռն օձին զկիներն խաբ եալ:
 Ըջական փառօք պատր եալ.
 զբանալ աջաց ըն խոստաց եալ:
 Օր դառնութե ըն ճաշակ եալ.
 յանմահական կենացն անկ եալ:
 Եպիսթղենեանն այնու սիածեղ.
 ապա զմաշկեակն եղեն զգեց եալ:
 Յարփիափայլ վայրէն ել եալ.
 Ե ի յերկիր մահու ած եալ:
 Յոր աճեցեալ և ուռճաց եալ.
 որդի ըզհայր փոխանորդ եալ:
 Երկիր ծննդեմբ մարդկն լըցեալ.
 և յընդհանուր ըս ծանալ եալ:
 Որոց ի դէպ թէ զըզայ եալ.
 զլանցանրս հօրն ապաշխար եալ:
 Եւ թողութե մեղաց հաս եալ.
 Ե ի յադին դառնալ դարձ եալ:
 Ի այց ցանկական ախտիւ զեղևեալ.
 Ե ի մարմնն զհոգին փոխ եալ:
 Սինչև եղեն ջուրբ հեղեղ եալ.
 և սահանաց երկնից բաց եալ:

Թ Օ աշխարհ ամէն խորասուզ եալ
 և զամբարիշտ սրն սատակ եալ
 Լ Լ տապանին ապրեցուց եալ
 զորս ՚ի յինքեան էր ամփոփ եալ
 Բ զնոյ որդովքն իւրովք փրկեալ
 որք ո՛չ զողխս ըն մեռուց եալ
 Արոց ցեղեալ և տարած եալ
 և վերըստին աշխարհ շին եալ
 Լ զգ ըստ ազգի գոլ բաժան եալ
 յորդուոցն իւրոց զոր էր ծընեալ
 Ի սեմայ եբեր սեր եալ
 եբրայեցիք են անու՛ան եալ
 Աստի փրկիչն ըն մեր ծըն եալ
 յաբրահամեան տոհմէն յայտնեալ
 Եւ ՚ի քամայ քանան ել եալ
 և զանիծից մասն ընկալ եալ
 Արոյ ծընուհդ ըք խա՛ւար եալ
 առ ՚ի լուսոյն երկնից ծագ եալ
 Իսկ յաբեթի զմեզ վիճակ եալ
 նախ ըզգոմեր եղև ծըն եալ
 Եւ ՚ի սմանէ գոլով յայտն եալ
 այն որ Թիրակն կոչեց եալ

Օննդեմբ անդուստ իսկ յնջեալ
Լ Թորգոմայ սա հայր եղ եալ
Յորում մովսէս ազգաբան եալ
Լ աստանօր զմերսըն Թող եալ
Լ յԼ Թորգոմայ զհայկըն ծընեալ
յորմէ Լ հայք մեք անունն եալ
Յաշտարակին մին սա եղ եալ
յեօթանասնիցն որ զնա շին եալ
Ի տրոհական լեզունացըն Լ եալ
հայք ՚ի սորա մասին հաս եալ
Արոյ յաշխարհ ըս մեր եկ եալ
Լ ծընընդօք ըզսա լըց եալ
Լ րամանեակ անդրանկաց եալ
որով արմէնք մեք կոչեց եալ
Բանդի յաղթօղ աղգաց եղ եալ
Լ քաջութե անունն առ եալ
Լ ի սմանէ կադմոս ծըն եալ
այն որ զբելայն գալ զեկուց եալ
Օ որ Լ հայկինըն ծանուց եալ
արիաբար զգիմի հար եալ
Լ զլայնալիճըն լի քարշ եալ
Լ շէշտ կըրծիցն ըզթափ անցեալ

Լ յս գովեստի արժանաց եալ
 նահապետին նախ ներգործ եալ
 Լ քմանեկայ որդի եղ եալ
 որ արմայիս էր անուան եալ
 Յարմայիսայ գողով յայտն եալ
 ամասիայն անուանադր եալ
 Յամասիայն եղև ծըն եալ
 այն որ գեղամըն կոչեց եալ
 Ի գեղամայ հարմա ել եալ
 Ի հարմայէ արամ ծըն եալ
 Եւ այլ բազում գոն համար եալ
 որ Ի սոսա են յարմար եալ
 Օ որ անէլորդ Թընի վարկ եալ
 ծուլագունից լուր ծանրաց եալ
 Բայց այս նոցա անգէտ չեղ եալ
 որ զքերթողին տառ վերծանեալ
 Բանդի պատմէ Թագանոր եալ
 զանուն պարոյր նախադաս եալ
 Եւ ըզտիգրան Ի վերջ յանգեալ
 զյողունս Ի մէջ սոցա կարգ եալ
 Օ արայն բնութ գեղեցկաց եալ
 Ե ըզհրաջեայն դիմօք վառ եալ
 Եւ զայլ բազում ըս շարագր եալ
 յարշակունիս ըն հասուց եալ

Օգբրահամէ աղգաբան եալ
 յորմէ քետուրն եղև ծրն եալ
 Որ զանետիս ըն հաստատ եալ
 յորմէ աղգաց Թագանոր եալ
 Լորդ ՚ի սորին զարմէ սկըս եալ
 պարթևական տոհմ անունն եալ
 Ուստի արշակ Թագանոր եալ
 արշակունի աղգըն ցեղ եալ
 Եւ ըզքաղաքըն պալս առ եալ
 պալսանունիք անդ կոչեց եալ
 Մի աղգ յաղթօղ միապետ եալ
 արևելեանց կողմանց տիր եալ
 Օ աղէքսանդրեանս ըն փախուցլ
 ՚ի դարեհին դահու նրստ եալ
 Եւ սորա այսպէս քաջաց եալ
 և գերագոյն յողունց եղ եալ
 Օ արքայական Թագն ըստացեալ
 արտաշեսի որդւոյ Թող եալ
 Որոյ փոխան գողով նրստ եալ
 այն որ արշակ մեծ անունն եալ
 Բզպատերաղմ ազանց վան եալ
 զընդդիմամարտս յաղթահար եալ

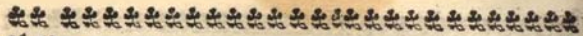

Եւաւ եղբօր ձիր պարզեալ
 որ վաղարշակն էր անունն եալ
 Օ հայաստանեայց Ծ տըն եալ
 Լ աստանօր Թագանոր եալ
 Որոյ զօրօք բազմօք եկ եալ
 մակեդոնեանց յաղթօղ գրա եալ
 Օ արքայական գահ յօրին եալ
 Լ զնախարար ըս հաստատ եալ
 Քաղաքական օրէնս եդ եալ
 Լ բարիօք կարգանոր եալ
 Եւ յետ ամաց ինչ վախճան եալ
 մերն արշակայ Թագանոր եալ
 Լ յն որ զպոնտոս գողով գերեալ եալ
 Լ յաղթութէ նըշան Թող եալ
 Օ ի զանարի արձանն առ եալ
 յեզըր ծօլուն մեծի կանգն եալ
 Եւ զեռնական արեամբ մըխեալ եալ
 տիգանն ըղթաի իմն անցուց եալ
 Օ որ Լ յունաց ըն զայն տեսեալ եալ
 իբր ասաուծոյ երկըրպազ եալ
 Որք այժմ ըզմեզ գոն աղարտեալ եալ
 զանթագանորք ըս պարսաւ եալ

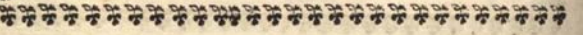

Բայց մեր ՚ի յայս ոչ պանծացեալ
 զի ըստ մարմնոյ գոյ ներգործեալ
 Լ՝ յայս քաջի վախճան հաս եալ
 արտաշխի մերոյ նըստ եալ
 Եւ յերկրորդին գահ ջհաւանեալ
 ըզնախնականն յափրշտակ եալ
 Ս՝ զօրս անթիւ ըս ժողով եալ
 ըստ քարադէղըն կարկառ եալ
 Եւ յարեմուտ ըս խաղաց եալ
 Եւ զլիւդացւոց արքայն կալ եալ
 Եւ զընդհանուր ծով հնազանդել
 Եւ ըզցամաք ըս նըւաճ եալ
 Բան զաղէքսանդրը վեհ եղեալ
 պօլիկրատեայ գովաբան եալ
 Որ նետաձիգ զօրացն եղ եալ
 Եւ զմիջօրեայն մըթացուց եալ
 Եւ այլ յոգունց արիաց եալ
 մինչ զի զկիւրսոս ըն տապակ եալ
 Յիւրոց զօրաց գողով խոց եալ
 յորմէ վախճան մահու առ եալ
 Լ՝ պա տիգրան Թագաւոր եալ
 այն որ միջին ըն կոչեց եալ
 Բ՝ զ

Ը զ յուսական զօրսն հատ եալ
 'ի պաղեստին նա՛ն արշա՛ն եալ
 Ը զ գաբիան ըն փախուց եալ
 Լ զմիհրրդատ յինքն կալ եալ
 հուամայեցւոց զօրաց յաղթ եալ
 Լ ըզկրաստս մահացուց եալ
 Ի պաղեստին զօրս առաք եալ
 Լ զՏիւրկանոս դերի ած եալ
 Օ հուամայեցիս պարտէ՛ դարձեալ
 Լ իւրովի նա վախճան եալ
 ✠ Յորմէ որդին ըզթագն առ եալ
 որ արտա՛նազդ էր անո՛ւն եալ
 Որ քաջութէ անուն չառ եալ
 այլ զորովայն ըն մեծար եալ
 Մինչ 'ի վախճան խենեչաց եալ
 Լ նախատինք նախնեացն եղ եալ
 ✠ Ը զ սա՛ արշամ փոխանակ եալ
 որ Լ արշամ ըն կոչեց եալ
 Լ րտաշխի որդի եղ եալ
 Լ աբգարու հայր անո՛ւն եալ
 Որոյ ամաց քանեաց կաց եալ
 խաղաղական կեանս ըստաց եալ

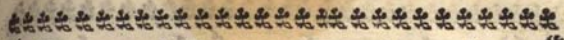
Եւ բարիոք վախճան առ եալ.
 ըզկնի աբգար Թագաւոր եալ:
 Յայսմ վայրի իմ նորոք եալ.
 և փրկիւ Թիւն ինձ երև եալ:
 Օ ի այ որդին ծըն եալ.
 և յանիծից ըն զիս գըն եալ.
 Վ ս իմ ան ըն մարդ եղ եալ.
 և զիս յերկրէ յերկինս հան եալ:
 Բայց աբգարու զեդես շին եալ.
 և անդ զաթուռն իւր հաստատեալ:
 Ընդ հերովդի խազմարար եալ.
 զեղբոր որդին իւր սատակ եալ:
 Ըզփրոյհազան լուրըն լըւ եալ.
 և զըզձական նամակ գըր եալ:
 Ի փոքրագոյն քաղաք իւր գալ.
 և բըժըշկել զինքն ախտաց եալ:
 Լ յլ ան իտաստովան եալ.
 և անդրանիկ հօր դաւան եալ:
 Որում զերթալն ոչ յանձնառեալ.
 բայց անդրադարձ Թղթին յըղեալ:
 Երանի այնմիկ ասաց եալ.
 որ հաւատայն յիս ոչ տես եալ:
 Բան

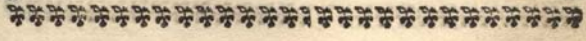
Քանզի զինէն գոյ ասաց	եալ
մարգարէից ըն վըկայ	եալ
Ի տեսողաց զիս անարգ	եալ
և յանտեսիցն երկըրպագ	եալ
Լստ հըրձընիմ ես ցընծաց	եալ
Թագաւորաւս իմ պանծաց	եալ
Օ ի քան զթովմաս յառաջացեալ	
զերանութիւն մարդկան բերեալ	
Իայց նախարարքն անդրէն դրձլ	
և ըզնամակն առնա տար	եալ
Օ առհաւատչեայ յոյս խոստացել	
զաշակերտին դալն ասաց	եալ
Իսկ արըն մեր զիւրսըն լըց	եալ
և զհայրական կամս արար	եալ
Յերբայեցւոց ըն չարչար	եալ
և ի խաչին վասն իմ մեռ	եալ
Ի գերեզման մահու իջ	եալ
և ըզդրթոխս անարառ	եալ
Երեքօրեայ նա յարուց	եալ
և ուստի էջ անդրէն ել	եալ
Եւ զանետիս հօրն առաք	եալ
առաքելոցն հոգիաց	եալ

Արք ըզթագէ առնա յըզ եալ
 ըստ որում ինքն էր խոստաց եալ
 Արոյ յուռհա քաղաքն եկ եալ
 զաբգար յախտից ցանոց բուժեալ
 Եւ ՚ի հանատ ըս հաստատ եալ
 յառաջագոյն ըն դանան եալ
 Ըզթագանոր ըն մրկրրտ եալ
 զամենեւին լուսանոր եալ
 Ի յարևելս անդուստ ել եալ
 Լ անդանոր գոյ կատար եալ
 Լ յաբգարու նամակ գըր եալ
 Լ առ տիբեր կայսր առաք եալ
 Օ խաչահանուցն ամբաստանեալ
 Լ զհանատալն իւր ծանուց եալ
 Արև ըզնա իսկ հրահիր եալ
 խաչեցելոյն հանատաց եալ
 Ի բաբելոն թուղթ առաք եալ
 Լ առ ներսէհ ըզնոյն գըր եալ
 Ի յարտաշէս ըզնոյն յըզ եալ
 որ էր պարսից թագանոր եալ
 Պատասխանի ոչ ընկալ եալ
 օրհասական ըն փուլթաց եալ

Յարտաշիտ գողով սպան եալ
 ուստի նորա Թագաւոր եալ
 Սա նախնական էր յօրին եալ
 զարտաշատին շէն հաստատ եալ
 Եւ զաւանաց զօրըն հար եալ
 զարքայ օրդին ձերբակալ եալ
 Օ չըքնաղագեղըն կոյս առ եալ
 ըզսաթինիկըն դիւցազն եալ
 Բ զհարազատն իւր արձակ եալ
 Եւ անկապուտ ուխտ հաստատեալ
 Սա այլ բազում ճակատ մըղ եալ
 Եւ արհեստից գիւտից հաս եալ
 Եւ ըստ բախտին վախճան առեալ
 արտաւազդայ փոխանակ եալ
 Բ ստորում Եւ նա սակաւ կեցեալ
 Ի խորափիտ ինչ ընդ վըղ եալ
 Օ որ յառասպելս ոմանց առ եալ
 Եւ այլանդակըս բարբառ եալ
 Բաշաց ասեն ըզնա կալ եալ
 յաղատ մասեաց լերին տար եալ
 Եւ շըղթայիւք պարաւանդ եալ
 միշտ հանապազ գողով կըրծ եալ

Ծ յոր և դարբնաց անանդ առեալ
 նա՛նտարդոջ ըզսալ Տար եալ
 Ծ ի մի՛ զկապանս ասեն խրզ եալ
 Լ աշխարհի վախճան ած եալ
 Բ զսա՛ տիրան փոխանորդ եալ
 որ իւր եղբայր Տարազատ եալ
 Ե՛ն զյաղթական գործ կատարեալ
 Տանդարտութե՛ք Թադանոր եալ
 Ծ կենցաղական կենքս Տատ եալ
 ՚ի ձեան Տիւսոյ վախճան առեալ
 Արոյ ըզթագն եղբայրն առ եալ
 այն որ տիգրան վերջին եղ եալ
 Լ ըրիութեանց ո՛չ Տետև եալ
 յիշատակի չարժանաց եալ
 Սահայն ամաց յոգունց կեց եալ
 խաղաղական մահ ընկալ եալ
 Ե՛ն ընդ սորա վաղարշ նրատ եալ
 որ էր որդի իւր սիրեց եալ
 Բ զբասլային զօրսըն Տար եալ
 և քաջապէս անդ վախճան եալ
 Ուստի խոսրով Թադանոր եալ
 և ըզվրէժ Տօրըն պահանջ եալ
 Ի՛ն 352 Ծ օր

Օ օրըս բազումըս գումար եալ
 զՏիւսիսականս ըն նընաճ եալ
 Նաև պարսից յաղթօղ գըտ եալ
 ամըստ ամէ ասպատակ եալ
 Եւ զարտաշիրն անձկացուց եալ
 մինչ ՚ի Տընդիկ ըս փախուց եալ
 Օ արտաւանայ տրինն խընդըբեալ
 զոր սասանեանն էր ըսպան եալ
 Արոյ տոկալ ո՛չ կարաց եալ
 Ե նեղութեց ըն ճճանդուրժ եալ
 Բ զնախարարսն իւր կոչեց եալ
 զպարթևազունս ըն ժողով եալ
 Յողովակի ձիւր խոստաց եալ
 Ե վեճագոյն գահ ասաց եալ
 Օ երկրորդուկն ըն բարձ արձեալ
 նայն լոկ անունամբ արքայաց եալ
 Եթէ դաւեղ ոք մարթաց եալ
 Ե ելս իրաց այնմ արար եալ
 Իսկ անտանօր յառաջ կաց եալ
 պարթևազինն անակ կոչ եալ
 Բ զնենգական դաւն ընկալ եալ
 Ե ըզ Տրաման ըն յանձն առ եալ

Ի Տատուճաճի պատճառս եղ եալ
 Է առ խորով արքայ եկ եալ
 Ար ընդ առաջ սիրով ել եալ
 Իբր աղգային ողջագուր եալ
 Փառօք մեծա՛ն պատու՛ասիր եալ
 յերկրորդական գահ նըստուցեալ
 (Բայց սըխրալի իմն իր գործ եալ
 Իճանապարհն ասի դիպ եալ
 Յառաքելոյն շիրիմ հաս եալ
 հուպ առ հանգիստ սքնն օթ եալ
 Աստի գրիգորն անդ ընծայ եալ
 Լուսա՛նորիչ հայոց փայլ եալ
 Ար Է շնորհօք նորին լըց եալ
 ուն անդուստ գողով ծըն եալ
 Օ ի զհակառակս ըն ներգործեալ
 Ի յազդմանէ ջարին եղ եալ
 Ար Ի բարին զայն փոխարկ եալ
 Ի խա՛նարէ մեղ լոյս ծագ եալ
 Օ որ նախագեալ ըն կատար եալ
 շուն Ի շեղ ջի գառնն ծըն եալ)

Էրդ մինչ արքայն զը՛նարձաց եալ
 ընդ անակայ խորհուրդ առ եալ

Եւ զորս անթիւ ըս գումար եալ
ըզ վրէժ արեան ըն պահանջ եալ
Օ պայման նենգօղ ուխտին յիշել
Ե զթագաւոր ըն խողխող եալ
Եւ ինքն ե իւրքն ամէն մեռեալ
պատանեկաց երկուց զերծ եալ
Գրեգորիոս մի ոմըն Լ եալ
որ ՚ի կեսարն եղև տար եալ
Լ Բապաշտ առ ըն դիպ եալ
զորքը իստոնէյ կրօնիւք վարժեալ
Որոյ ամաց ինչ անդ կաց եալ
ըստ աշխարհի ամուսնաց եալ
Եւ յետ երկուց որդւոց ծընեալ
Ե յերկոցունց կամաց մեկն եալ
Սարիամու զկրրտսերն առ եալ
Ե յանապատ ըս հետև եալ
Իսկ անդրանկնն անդէն մնացեալ
կենցաղական վարս ըստաց եալ
Իայց գրեգորի յուղի անկ եալ
Ե առ տրրդատ ըն հետև եալ
Օ որ արտաւազդ ոմն էր առ եալ
Ե ՚ի կայսեր դուռն հաս եալ

Սա խոսարովու որդի եղ եալ
 առ 'ի քաջաց քաջ երև եալ
 Եւ յաղթանդամ հըսկայաց եալ
 ուժեղ կարող ան յաղթ գըտ եալ
 Ըրդ նր անդ ըր ժաման եալ
 Ե զհայրական պարտ վըճար եալ
 'Խմիասին պանդըխտաց եալ
 յօտարութեան նըշդեհաց եալ
 Սինչդեռ տըրդատ ըն զօրացեալ
 Ե նոր հերակլ անդ անո՛ւան եալ
 'Քանդի զցըլուց երկուց կալ եալ
 միով ձեռամբ զեղջիւրս Թափեալ
 'Քան զհոօդացին մեծ երև եալ
 որ ըզվըդէ Լեթ կալ եալ
 Եւ քան զկրաստան արիաց եալ
 որ ըզկըճղակ եզին կորզ եալ
 Ի կըրկիսին մեծի դարձ եալ
 ձի ընթացիկ կառավար եալ
 Իսկ ներհակին անդ հըմտաց եալ
 Ե տըրդատայ յերկիր անկ եալ
 Ըրիաբար անդուստ վազ եալ
 ըզքաջընթաց կառքըն կալ եալ
 Եւ

Եւ ըզբառիցն երիվա րաց
 զընթացս արդել յետ նահանջեալ
 Եւ յիւրական զօրաց մեռ եալ
 Իսկ տրորատայ ընդ դէմ կացեալ
 զլիկիանեանս ապրեցուց եալ
 Եւ նոր ի մեծի մարտին դարձ եալ
 որ եփրատայ յայնկոյս եղ եալ
 Եւ նոր փախըստեայս չաճապար եալ
 երիվարին վերաւոր եալ
 Եւ յիւրական ըն զէն առ եալ
 Եւ ըզձիոյն կազմած ստանձն եալ
 Եւ զանարին զայն դետ հատեալ
 Եւ ողջանդամ յայնկոյս անց եալ
 Սինչ բարբորոս խուժանն եկեալ
 յաշխարհ յուսաց ըն բընակ եալ
 Օ երկիրն ամէն ըզբռամբ ածել
 Եւ ըզբնակիչս ըն նըւաճ եալ
 Իսկ դիողի հրաման տըւ եալ
 հռօմայեցուոց զօրացն հաս եալ
 Եւ նոր յողանական խըմբից դասուց
 առ որ տրորատն եղև եկ եալ
 Եւ ացեալ դըրրանցն ոչ ժամանեալ
 առ պարլուպօքն օթադայ եալ
 Եւ

Եւ զի չըգոյր դարման գլտ եալ
 երիվարացն որ կերակր եալ
 Կէտ ակն ՚ի վեր նոցին կալ եալ
 տեսին անդ խոտ յարաբարդ եալ
 Յորում տրրդատ ըն եռաց եալ
 ՚ի բարձրաբերձ ըն բարձրաց եալ
 Եւ դիտդէզ ըզխոտն հոս եալ
 զիչունան ըզկնի ՚ի զօրսն արկ եալ
 Իսկ բարբարոսք ըն պանծաց եալ
 մենամարտել զարքայն յըզ եալ
 Օ որնա լը՛եալ և զարհուր եալ
 բուաբատակ արքայն բեկ եալ
 Եւ զայս նր հրատարակ եալ
 յամենեցուն ունկըն հընչ եալ
 Կայսերակերպ ասէ պըճն եալ
 որ ներհակին դէմ մարտուց եալ
 Ի իկիանէսն այն մատուց եալ
 առ որ տրրդատ պանդըխտաց եալ
 Լնհոգանալ արքային և եալ
 ՚ի յայնմ իրէ նմա ասաց եալ
 Կիւցաղնական մանկան դիպեալ
 յարշակունոյ զարմէ սեր եալ

Օ գործդ այդ դիւրաւ նա վրձարլ
որպէս հողմոյ զխրուիւ հոս եալ
Օ երեկոյեանն գործ պատմեալ
զոր առ նոսա հրաշագործ եալ
Եւ ըզնախկինսն արիաց եալ
զոր իւր յինքեան յատուկ տեսեալ
Լպա հրաման նրմին հաս եալ
յարքայական զարդ պաճուճ եալ
Բսպաս զինու զիւրեւ արկ եալ
յարքունական ձիով հեծ եալ
հանդէպ միմեանց առձակատ եալ
մըտրակ ՚ի կուշտ աշտանակ եալ
Կայսերակերպ ըն զօրաց եալ
բարբարոսաց պետին յաղթ եալ
Օ որքաջապէս ձերբակալ եալ
Լ վերամբարձ ըզնա առ եալ
Եւ առաջի կայսերն ած եալ
խոստացելումն ժաման եալ
Լ ըբայական Թագիւ պըճն եալ
հռոմայեցւոց զօրըս տըւ եալ
Նորօք ՚ի մեծ ըն հայք ել եալ
Լ ըզ պարսիկս ըն հալած եալ

Օ ի հրշմկաց իւր պատուհրեալ
 բառնալ ձեռամբ վերամբարձեալ
Մինչև եղև լըրումն եկեալ
 խաւար մեղաց ըն փարատեալ
Յարևմտից լոյսըն ծագեալ
 և զարևելս լուսաւորեալ
Օրիորդաց ըն հետևեալ
 փեսաւէրին Թիկունս հասեալ
 հոխիսիմէն գեղեցկացեալ
 որ քի էր հարսնացեալ
Չայն առ արկեալն ՚ի գուբ եկեալ
 սիրոյ տարփմամբ զայս ասացեալ
Ըզպատերազմն ասէ վանեալ
 զիշխանն առ իթ մահու ընկձեալ
Օ երկիրըդ քո խոպանացեալ
 իմ կուսական ճրգամբ հերկեալ
 Ի պետրոսեանց եմք առաքեալ
 քարոզակցիդ փրրկանս եղեալ
Լրդ յանձաձանջ վայրէդ ելեալ
 զբանըն լուսոյ ընդ քեզ առեալ
 Ի յանդաստան քո սերմանեալ
 որ անապատ էր ծարաւեալ

Օ որ շուշանաց վարդից բուսեալ
 ցողով արեամբ մեր ուռոգ եալ
Յորում ըզհօտ քո արած եալ
 անուշահոտ ծաղիօք բուր եալ
Ի դալարւոջ վայրի բնակ եալ
 և առ կենաց ըն ջուր սըն եալ
Լւրդ մինչ նց վախճան առ եալ
 յետ յաղթութե մարտին եղ եալ
Ի բարկութեց տըն հար եալ
 տըրդատ ՚ի խոզ յեղափոխ եալ
Ըստ բաբելայն արքայի և եալ
 անասնաբար խայտառակ եալ
Յեղէգնաշամբ վայրին երթ եալ
 ընդ համացեղան օթագայ եալ
Նաև յողունց դիւաբախ եալ
 նախարարաց ըն յիմար եալ
Բարամբք զանձին ըս կոչկոճեալ
 և առամամբ ըք պատառ եալ
Ուստի գըթած հայրն ո՛չ տեւեալ
 մինչ բարկութ ըզմեզ խրատ եալ
Ո՛չ յա՛խտեան ոխըս պահ եալ
 և ո՛չ իսպառ նա բարկաց եալ

Լ՝ յլ արքային քեռ երև եալ
 խոսրովիդուխտ կոյս անունան եալ
 Ելք աղէտից այնմ ասաց եալ
 զայն որ ՚ի խոր վերապն արկ եալ
 Որոյ տեսլեամբ ըն զարհուր եալ
 և զնախարարն օտա յըղ եալ
 Խընդիր սըրբոյն աճապար եալ
 ՚ի յօգնութիւն նց հաս եալ
 Եւ մինչ գալուստ սքնն եղ եալ
 դան ընդ առաջ դիւաբախ եալ
 Թագաւոր ըն խոզաց եալ
 և նախարարքն անըղզայ եալ
 Սըրբոյն զաղէտ ըն զայն տեսեալ
 և արտասունաց վըտակ հեղ եալ
 Եւ ՚ի յերկին ըս նայեց եալ
 գալ ՚ի յիմաստ նոցին խընդր եալ
 Եւ ՚ի հընձանս օթագայ եալ
 զմարմին սքնն անդ ամփոփ եալ
 Օ բանըն կենաց վարդապետ եալ
 զկաթըն տղայոց ոգւով ջամբ եալ
 Լ՝ նդ և տեսիլ անճար եալ
 ետես յերկնից լուսոյ ծագ եալ

Օրդեդրութի վերակոչ եալ
 զորդիս մարդկն յեդեմ դարձեալ
 Օ ամենեսեան լուսազարդ եալ
 կենաց հացի՛ն ըն կերակր եալ
 Օ մեհեանըս դից ըն կործանեալ
 խորանս լուսոյ անթի՛ն կանդնեալ
 Սեղան գառին ըն յօրին եալ
 ՚ի քա՛նութի պատարագ եալ
 Ը զկոստանդեայ դարձըն լը՛ն եալ
 որ էր հռոմայ թագա՛նոր եալ
 Յայն ճանապարհ զօրօք ել եալ
 եօթանասու՛ն հազար ընտր եալ
 Յառաքելոցն աթոռ հաս եալ
 սբ ոսկերացն երկրրպագ եալ
 Ի յարքայէն պատու՛ասիր եալ
 հայրապետէն սիրով պատու՛ն եալ
 Օ գրիգորիոս վճկայ եղ եալ
 խոստովանող վեր ընկալ եալ
 Ե՛ն ըզտըրդատ փառա՛նոր եալ
 Թէ՛ ս՛պ հրաշիւք փոխակերպ եալ
 Բնական կրօնիւք խրատ եալ
 Է՛ի հա՛ւատըս հաստատ եալ

Ի յուխտ դաշանց միսբան եալ
 Թագանորացն երկուց եդ եալ
 Օսկիսպատ կառս ամբարձ եալ
 արբունատուր ձրրիւք լըց եալ
 Ի մեծրն հայք անդուստ եկ եալ
 ուրախալիր սըրտիւ բերկը եալ
 Ի նիկիայ ժողով դարձ եալ
 զգրիգորիոս ըն կոչեց եալ
 Ի րում երթալ ոչ անսաց եալ
 մի առանել գողով պատու եալ
 Օ արիստակէս փոխան յըղ եալ
 որ իւր որդի համանման եալ
 զԲան հաւատոյ անդուստ առեալ
 տանըս հայոց պարգև բեր եալ
 Օ որոյ հիման մեք հաստատ եալ
 անշարժապէս տրամադրը եալ
 Լ րիոսի ջեմք հաւան եալ
 որ զմի բնութիւն յերիս հատ եալ
 Եւ սաբելի ջեմք հնազանդ եալ
 որ չարաչար ըն ժողով եալ
 Ի՛չ նեստորի յարկած մըտ եալ
 որ մարդածին զկոյսն ասաց եալ
 Ի՛չ Լտիգէս տեղի գըտ եալ
 որ ոչ ասաց մարմին առ եալ

Լ՝ յլ մեք ՚ի հայր հա՛ւատաց եալ
 և միածնին երկըրպադ եալ
 Լ՛ ըղհոգին խոստովան եալ
 յհութենէ հօրն բըղխ եալ
 Յերից անձանց մին խոնարհ եալ
 և զադամեան մարմինս առ եալ
 Ընդ իւր ինքեան միացուց եալ
 և ՚ի կուսէն սրբոց ծըն եալ
 Վոյին մարմնով կամա՛ն խաչ եալ
 և վարն մեր կամա՛ն մեռ եալ
 Լ՛ քեքօրեայ նա յարուց եալ
 և ուստի էջըն վերաց եալ
 Պալ միւսանդամ է խոստաց եալ
 և անվախձան թագա՛նոր եալ
 Բարեգործաց բարիս տըն եալ
 չարաց տանջան ըս հատուց եալ
 Լ՛ րդ յայսպիսի սէն խարըսխեալ
 գրիգորիոս զհօտն իւր թող եալ
 Օ արիստակէս փոխան եդ եալ
 ինքն ՚ի մանեայ այրն ծածկ եալ
 Սըմա տըրդաս յոյժ բաղձաց եալ
 Լուսա՛նորջին իւր հետև եալ

Բ զ ծիրանիս ըն մերկաց եալ
 Ե զերկրաւոր Թագն ընկեց եալ
 Տոլո՛ւ պետին անյայտ եղ եալ
 լուսոյն մերոյ լոյս ամփոփ եալ
 Ի Տոլո՛ւ ական դասուց Թաղ եալ
 Թափառական այր կարծեց եալ
 Օ ի որք փրկչին սպասաւորեալ
 նորա զծառայն դիապատ եալ
 Ու զմովսէսն անքոյթ եղ եալ
 զի մի՛ պաշտօն ըղնա առ եալ
 Լ ըրիստակէս սուղ ինչ կաց եալ
 Ե շաւղաց հօր ըն հետեւ եալ
 Ի յանբարոյ առնէ սպանե եալ
 Ի Թիլնաւան իւրում Թաղ եալ
 Ա ըրթանիսի փոխանակ եալ
 Ի հայրենին աթոռ նըստ եալ
 Ի նոյն շաւղ ուղևոր եալ
 իւրում հօտին առաջնորդ եալ
 Լ ըրդ մերասեր աղին եղ եալ
 զչարիսն ասեմ որ գործեց եալ
 Բ զ կնի որոյ Թագաւոր եալ
 խոսրով որդի իւր անունան եալ
 Ի Գ

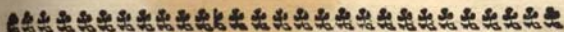

Տօրըն բարւոյ ոչ նրման եալ
 ամենայնի՛ն գողով յետն եալ
 Լ՛րիութեց ոչ հետև եալ
 և հասակա՛ն յոյժ յուաց եալ
 Ս՛ատ և յետին այնպէս կաց եալ
 յետ սակա՛նու ինչ վըճար եալ
 Լ՛նուն բարի ոչ ըստաց եալ
 այլ նախատինք նախնեացն եղեալ
 Բայց մինչ տրդատ ըն վախճանեալ
 նը՛նաճելոցն ապրստամբ եալ
 Որպէս աղո՛ւանքն արևել եալ
 ուր գրիգորիան առաջնորդ եալ
 Ի՛նչոյ բանին ոչ հանդուրժեալ
 չար բարբարոսք ըն խա՛նար եալ
 Լ՛մ շիջուցին զճահրն վառ եալ
 ՚ի շամշական ձի ընթադր եալ
 Լ՛մենայնի՛ն հարց նրման եալ
 և կուսութե՛ն առա՛նել եալ
 Ի՛ վըրդանայ որդի ծըն եալ
 հանգու՛նատիպ քա՛նչապետ եալ
 Յետ խոսրովու տիրան եղ եալ
 յաթուղն հօր իւրոյ նըստ եալ

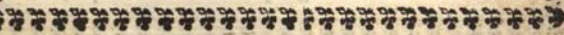

Լ՝ ըրիւթեց ոչ հետև եալ.
 այլ վատութիւնն համբաւն եալ.
 Բայց վերդանայ զերկիր լըքեալ.
 Լ յերկնայինս վերափոխ եալ.
 Ի յիւրական աթոռն եդ եալ.
 զյուսինկ որդին իւր կոչեց եալ.
 Որ բարիոք վարուք կեց եալ.
 յանդիմանիչ չարաց դըտ եալ.
 Ի տիրանայ գանիւ մեռ եալ.
 ընդ պատկերին զոր խորտակ եալ.
 Սուրբ ծերունոյն դանի էլի.
 հեղձամբ մահու վախճան տընեալ.
 Ինքն ՚ի յաչաց ըն խաւար եալ.
 սաւուղաբար յիւրմէ մեռ եալ.
 Յետ այսր արշակ թագաւոր եալ.
 ՚ի տիրանայ որդի ծըն եալ.
 Որ ՚ի սորին անուրս եդ եալ.
 ներսէս հովիւ հայոց նըստ եալ.
 Լ ուսաւորչին շաւիղ ծագ եալ.
 առ ՚ի նմանէ չորրորդ սեր եալ.
 Ս արուք ըն սբ հոգւով մաքրեալ.
 Լ հանձարով իմաստնաց եալ.
 Լ ըա

Լ աքելոյ հաճասար եալ
 մարգարէից շնորհօք լըց եալ
 Յածային հոգւոյն օծ եալ
 իբր աղանձի հովանաց եալ
 Ար ըզ չարեացն արմատ խըլ եալ
 և բարիոք կարգըս տընկ եալ
 Օ ղղորմուծի ըն հաստատ եալ
 և զտմարդուծի ըն հալած եալ
 Բնդդէմ չարաց սուսեր սըր եալ
 և առ բարիս ըն հեզաց եալ
 Այ զարշակն ամբարըշտ եալ
 սաստօղ բանիւն ըն կըշտամբ եալ
 Յարեան գնէլոյ անպարտ եղեալ
 արշական քաղաք շին եալ
 Օ որոյ զբնակիչս ախտացուցեալ
 և աղօթիւք ըն տապալ եալ
 Մինչ ՚ի կըղզին յայն պքսոր եալ
 անծաբար հրաշագործ եալ
 Չուին ՚ի յալեաց վերաբեր եալ
 ջուրն ՚ի կըղզին աղբերաց եալ
 Ի յարքայէն վերադարձ եալ
 որ թէողոս մեծ կոչեց եալ

Ի սբ ժողովն որ գումար եալ
 յերկից յիսնից մին սա՛ եղ եալ
 Բայց ՚ի շապհոյ արշակ կալ եալ
 և իւրովի զինքն ըսպան եալ
 Եւ փոխանակ Թագաւոր եալ
 որդի նորա պապ անունն եալ
 Ար ընդ շապուհ խաղմարար եալ
 ընդ հօրն արեան ըն զոր հեղ եալ
 Արոյ յաշխարհ ըս մեր եկ եալ
 անթիւ զօրօքն ըն բանակ եալ
 Յորժմ հանդէպ միմեանց կցեալ
 Թագաւորացն ըռաղմ եղ եալ
 Սքն ՚ի նըպատ լերինն ել եալ
 որպէս մովսէս ըն պաղատ եալ
 Արքան ըզ ձեռս ըն տարած եալ
 հայոց զօրաց ըն զօրաց եալ
 Եւ մինչ ՚ի վայր կոյս խոնարհեալ
 պարսկականացն ընդդիմաց եալ
 Բայց պապ զպլիր վարուք կացեալ
 Եւ ՚ի սրբբոյն յանդիման եալ
 Արում մահու գեղ արբուց եալ
 Եւ ՚ի կենաց աստի հան եալ

Լ՝ յնա հողոյն ակամբ յառեալ
մինչ ՚ի վախճանն ըն հուպ եղ եալ
Օ ապագայիցն իր հանդերձ եալ
մերձակայից ըն ծանուց եալ
Յարշակունեաց զարմէ սեր եալ
Թագըն փառաց ասէ բարձ եալ
Եւ ՚ի յազգէս լուսաւոր եալ
հովիւն բայց մի՛ այլ ո՛չ նրստ եալ
հայք ՚ի հիմանց ըն տապալ եալ
ազգաց բազմաց կոխան եղ եալ
Եկեղեցիքն խաւար եալ
մանկունք նր յազգըս գեր եալ
Օ առաջական ազգին ծըն եալ
հայոց ազատքն ծառայ եալ
Եւ քանանու զարմ անիծ եալ
օրհնեալ զարմին հայոց տիր եալ
Իսկ ՚ի նեռին պրղծոյն մերձ եալ
արիական զօրացն ել եալ
Իսմայէլ տոհմին յաղթ եալ
զերուսաղէմ քաղաքն առ եալ
Լ՝ մըս բազումըս մարտ եղ եալ
հանդէպ միմեանց պատերազմեալ

Տոմայեցւոց ըն նը՛ւազ եալ.
 Ի նետողացն յաղթահար եալ.
 Յետ այնորիկ յոյժ զօրաց եալ.
 Ե զանհա՛ւատսըն հալած եալ.
 Եկեղեցիք լուսա՛ւոր եալ.
 աշխարհ ամէն խաղաղաց եալ.
 Մինչև լըրումն երկրի եկ եալ.
 դատաստանին օր մերձեց եալ.
 Լպըստամբաց յերկրէ բարձ եալ.
 Ե արդարոց թագա՛ւոր եալ.
 Մինչ զայսպիսիս հոգով խօսեալ.
 հրաժարական երգ յօրին եալ.
 Լմենեցուն ողջոյն տը՛ւ եալ.
 Ի սըրբութեց ըն հրաժար եալ.
 Օ հոգին մաքուր սբ ա՛ւանդեալ.
 Ի հրեշտակաց վեր ընկալ եալ.
 Օ որ յամբառնալ ըն ծանուցեալ.
 որք Ի լերինս միայնաց եալ.
 Իսկ ըզմարմինն ողբովք առ եալ.
 Ի թիլնա՛ւան ըղնա տար եալ.
 Յերգ հոգևոր պարա՛ւոր եալ.
 ընդ նախնի հարց ըն հանգուցեալ.
Ս

Սակայն պապայ պարտաւոր եալ
 վս այս չարեացս որ գործեց եալ
 Թէոդոսի ըննա սպան եալ
 ըզվրէժ արեան սէյն խընդր եալ
 Սարաղդատայ փոխանակ եալ
 յարշակունի զարմէ ցեղ եալ
 Ի քաջութե գովաբան եալ
 մինչ տրըդատայ համանման եալ
 Օ ի մինչ մանուկ յելլադայ լեալ
 առիւծս յողուն ըս կոտոր եալ
 Լ յլ և զՏինգ այր ըս քաջաց եալ
 ՚ի յերերաց վերայ սպան եալ
 Եւ այլ բաղումս արիաց եալ
 ապա արքայ հայոց նըստ եալ
 Որ ընդ եփրատ անդրաքայլ եալ
 և զանազակս ըն սատակ եալ
 Վոր աքիւլէս աստ երև եալ
 ընդ սկամանդրոս գետըն վազ եալ
 Եւ զքիոնեան գերազանց եալ
 քըսան երկու կանգուն քայլ եալ
 Ի այց մանկաբար անմըտայ եալ
 Թէոդոսի ըստահակ եալ

Բստ մովսէսի արժանաց եալ
 զանձադիծ տառս ընկալ եալ
 Երիւք տասամբք վեցիւք յնդեալ
 արեգական ելլւք չափ եալ
 Լյսըմ շնորհի սովան տըն եալ
 սբըն սահակ օժանդակ եալ
 Որ ներսէսի որդի ծըն եալ
 համանրման նախնեացն եղ եալ
 Լորդ երկոքին սոքա ընտր եալ
 եկեղեցոյ ամուք լըծ եալ
 Օբանի ախօսըն պատառ եալ
 զիմաստութիւն սերման եալ
 Մանկունս ուշիմըս ժողով եալ
 նոր դրպրութիւն այնու վարժ եալ
 Որք թարգմանիչք հոգովն եղեալ
 ըստ պըտղովեայ ՚ի նոյն շարժ եալ
 Յաթենացոց քաղաքն երթ եալ
 զիմաստութե ծաղիկս առ եալ
 Որպէս մեղու թևօք բարձ եալ
 յեկեղեցիս հայոց բեր եալ
 Լյսէ մովսէս դանթիւն եղ եալ
 Լմամբրէիւն այլք հետև եալ

Լ յնքան շնորհօք վերին լըցեալ
 մինչ զի յունաց գերազանց եալ
 Բայց մեսրոպայ շըրջագայ եալ
 զամենեսին լուսա՛որ եալ
 Սրաց՝ աղո՛ւնից՝ գիր ըստեղծեալ
 հոգւոյն շնորհօք առատաց եալ
 Օ եկեղեցւոյ կարգ յօրին եալ
 Լ սքանչելեօք վախճան առ եալ
 Լոյս ՚ի յերկնից վերածագ եալ
 ՚ի ձև խաչի մարմնոյն խաչ եալ
 Բայց ՚ի սոցին ա՛ւուրըս լեալ
 խոսրով անուռն արքայ նրատ եալ
 Օ որև պարսից ըզնա կալ եալ
 ըզվռամ շապուհ փոխան եղ եալ
 Ե՛ւ յետ սոցա հայոց տիր եալ
 պարսիկ շապուհ ըն կոչեց եալ
 Եւ պա վերջին ըն վերջաց եալ
 որ արտաշէսն էր անո՛ւան, եալ
 Ում նախարարքն ո՛չ հնդուրժեալ
 ՚ի յաղտեղի գործոցն եղ եալ
 Թագա՛ւորին պարսից մատն եալ
 փոխան նորա պարսիկ առ եալ
 Եւ

Եւ ըզ սահակ սբրն մերժ եալ
 որ այսմ իրի ոչ հաղորդ եալ
 Որում փոխան սորմակ նըստեալ
 Լ բըրքիշոյ զնա յաջորդ եալ
 Եւ նախարարքըն զըղջաց եալ
 առ հովնապետըն քաղցր եկեալ
 Եւ ղերսական բանիւ մաղթ եալ
 լինիլ տեսուչ նոցին դարձ եալ
 Սակայն սբնն ոչ յանձն առ եալ
 այլ զհրաշալին տեսիլ պատմ եալ
 Որք տըրտմութ մեծաւ լըց եալ
 զկորուստ անձանց իւրենց լացեալ
 Իսկ նա յաւուր յորում ծընեալ
 ՚ի նոյն աւուր մահունամբ լուծեալ
 Սահկանացու յաշխարհ մըտ եալ
 անմահ յիշումն ինքեան թող եալ
 Տեսիլ սորին աստ կատար եալ
 Թագ և հովիւ հայոց բարձ եալ
 Օ որ նափորտամբն եցոյց ծալեալ
 Լ գունան ոսկի կտաւու ծածկեալ
 Սակայն սակաւ ամաց անց եալ
 Թողըն սորին յառաջաց եալ
 Եւ յն

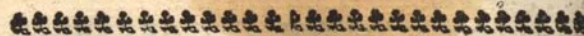
Լ յն որ վարդան վերաճայն եալ
 անձային հոգևով լըց եալ
Մ առիկոնեան զարմէ սեր եալ
 և սպարապետ հայոց եղ եալ
Օ եկեղեցւոյ սիւն հաստատ եալ
 վասրն նորա նահատակ եալ
Ս ըմա բազումք նիզակակց եալ
 սք նախարարք հանդիւսաց եալ
Ո ըք վարդապոյն արեամբ գընեալ
 զարքայութիւն ըն խոստաց եալ
Օ որ թէ կամի ոք հաւաստ եալ
 զեղիշէին տառ վերծան եալ
Ո ը ցուցանէ զայս գործեց եալ
 ՚ի յազկերտի աւուրս եղ եալ
Ը զգլուխն ոտիւք իբաց բարձեալ
 զմեծ ըն փոքումբք տարամերժ եալ
Օ հօտրն հովուօք սրբոյ տըւ եալ
 զգառինս գայլոցն յափրշտակեալ
Օ երիտասարդ ըս խողխող եալ
 ՚ի մարց գըրկաց տըղայք գեր եալ
Ո՛ չըզկուսանան ոք սրգաց եալ
 ծերք յաթոռոյ պատուո՛ւն անկեալ

Ըղբաճանայսն ՚ի սուր մատնեալ
 զայրիս նոցա ո՛չ ոք լաց եալ:
 Ո՞վ զԼոնդ ալեօք ծաղկ եալ:
 ԻմաստուԹԷ պայծառաց եալ:
 Տեղըն սաճակ պատարագ եալ:
 ոչխրոյ փոխան զինքըն զեն եալ:
 ՍԷրն յովսէփ հողւով մաքրեալ
 Լ ոյք նոցին աշակերտ եալ:
 Որ զերկնային լոյսըն տես եալ:
 Լ պըսակացն արժանաց եալ:
 Ստեփաննոսի համանման եալ:
 որպէս Լ ձայն ըն վըկայ եալ:
 Օ այս տեսուի՛րս գուշակ եալ:
 հարցըն մերոց նախասաց եալ:
 Օ ի բարկուի՛ն անտի սկըս եալ:
 Լ մինչ առ մեզ ո՛չ կատար եալ:
 Բանդի պարսից յայնժամ տիրեալ
 տանըս հայոց Թագա՛ւոր եալ:
 Սահա՛ւ իշխանք ինչ ամբաց եալ:
 յամուր տեղիս ըն բըռնաց եալ:
 Լ կեղեցիք հըրճիդ եղ եալ:
 մանկու՛նք նորա ողբովք ցրո՛ւեալ:

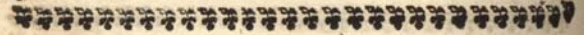
Պայծառ զարդուց ըն խորթնացլ
 կրտա՛ւնն թուխ նըշանակ եալ
 Իսկ յետ ամաց այն ինչ անց եալ
 ժամանակաց ըն յերկար եալ
 Փոքր ինչ չարին աղօտաց եալ
 հայոց ոգի և շունչ առ եալ
 Բազրատունեաց թագա՛ւոր եալ
 և մասնա՛ւոր հայոց տիր եալ
 Եկեղեցիք լուսա՛ւոր եալ
 նախարարաց փահնորոգ եալ
 Կարձլ մեղաց մեր զարթուցեալ
 զհարա՛ւային աղգըն շարժ եալ
 Որոց մահմէտ ըն մուրր եալ
 կոյր և կուրաց առաջնորդ եալ
 Նախ ըզպարսից ակթուն առ եալ
 արևելից տիրապետ եալ
 Լպա և մեզ հուրն այն վառ եալ
 և զընդհանուրըս ճարակ եալ
 Լյս ՚ի վաթսուն թունկնն եղեալ
 ամբ չորք յիսուն զերկիր մանրեալ
 Ե՛ւ յետ սոցա սյլ աղգ ել եալ
 յանապատէ ինչ հեռաց եալ

22

Կրօնից նորին հաճատաց եալ
 մոլորելոյն ըզհետ եղ եալ
 համայն ազգին թուրք անուճանել
 ՚ի քսան և չորս ցեղ որոշ եալ
 Որոց և չափն էր ո՛չ չափ եալ
 բնու՛ի թը՛նոցն էր ո՛չ յաղթ եալ
 Լըրիւնարբուք գազանաց եալ
 զազիր գործովք անասնաց եալ
 Օ իշխանու՛ի տաճկաց առ եալ
 թէ և կրօնիւք հաճատար եալ
 Ե՛ւ ընդ աշխարհ ըս տարած եալ
 ծովու յայսկոյս հանուրց տիր եալ
 Օ ռսկերըս մեր ըզչորաց եալ
 զոր էր նախկին ազգաց ծրծ եալ
 Ս իշապօրէն սոցա կըլ եալ
 և առիւծուց նըման մանր եալ
 Օ ի ՚ի համար թի՛ւ ո՛չ անկ եալ
 անպարտ արեանց ըն զոր հեղ եալ
 Կամ ծառայիցն անգին գեր եալ
 և կամ յայտնին որ վաճառ եալ
 Կամ ըզգոյից յափըշտակ եալ
 ողբ ընդ ձեռամբ նոցին անկ եալ

Արոց այն քան աղքատաց եալ
 ուն յերկաթ գորով կազ եալ
 Թողից ըզար ըն մեծաց եալ
 զհոգոց կորուստ ըն գործեց եալ
 Ի հաւատոցն ուրացուց եալ
 Լ չար գործովք ապական եալ
 Լ րդ այսպիսի սրբոք տանջ եալ
 վարն մեղաց մեր դառնաց եալ
 Ի սահակայ սրբոց սկըս եալ
 Լ մինչ առ մեզ ոչ վրձար եալ
 Ի յաշխարհէ ծնընդեան ել եալ
 Ի հայրենեաց տարամերժ եալ
 Յերկիր օտար պանդրխտաց եալ
 մինչ զի ըզմեր ըն մոռաց եալ
 Օ աշխարհըն մեր օտարք կերեալ
 մեր առաջի աջաց տես եալ
 Լ Կմիտ աղգան զկրճեցուց եալ
 բայց ՚ի մեղաց ոչ ոք դարձ եալ
 Լ Կախկին աթոռն յոր լոյս ծաղեալ
 այն ՚ի միգի կայ խաւար եալ
 Լ Թող ահալք ըն հեռաց եալ
 տարաշխարհիկ շքըշտայ եալ

ԻԼ

ՏՐԿԻ

Տոհմ որ Թագին փառանոր եալ
 անարժանից ստորև եղ եալ
 Որք աշխարհաց բազմաց տիրեալ
 ՚ի քաղցեւոց հաց մուրաց եալ
 Սահայն բնուի ազգին պահ եալ
 որ պաշտանիլ ըն կոչեց եալ
 Թէ և Թաքուն իմն ամփոփ եալ
 ռամիկ ազգաց միջի ծածկ եալ
 Միայն ինքենց ներհուն եղ եալ
 որ յայնմ ազգէ գողով սեր եալ
 Որդի ըզհայր փոխանակ եալ
 մինչև առ մեր ըս հասուց եալ
 Ի նախնական հօրէ սկըս եալ
 ՚ի պարթևէն լուսանոր եալ
 Մինչ ՚ի վասակ քաջն հաս եալ
 այն որ արեամբ նահատակ եալ
 Յորմէ գրիգոր որդի ծըն եալ
 մագիստրոսս վերապատուն եալ
 Լյոտունածային շնորհօք լըց եալ
 իմաստութեամբ պայծառաց եալ
 հօրն մերոյ նա հայր եղ եալ
 ըստ մայրական ըն միջնորդ եալ

Ի յարքայէն յունաց պատու՛ եալ
 և նահանգաց յոգունց տիր եալ
 Տեսականա՛ւ ըն ճոխաց եալ
 և երկիւղի՛ւ ըն զարդար եալ
 Ըստ հոմերի տաղաչափ եալ
 ըստ պղատօնի պերճաբան եալ
 Յունականին ներհուն եղ եալ
 յոգնիմաստից ըն մակաց եալ
 Օ՛ւնձաշունչ տառ վերծան եալ
 օրըստօրէ՛ ՚ի նոյն կրթ եալ
 Օ՛ եկեղեցիս վայելչաց եալ
 ՚ի հայաստան աշխարհ շին եալ
 Ը՛ղ կրօնաստան ըս յարդար եալ
 ըզ վանական ըս յանձանձ եալ
 Օ՛ արդիւնական անձս ընկալեալ
 զվարդապետաց հոյլ ժողով եալ
 հայր ըստ յոբայ որբոց եղ եալ
 այրեաց չարանց խընամած եալ
 Ը՛ղ նիւթական դանձս ըստացեալ
 տնանկաց յանձին ըս սերման եալ
 Օ՛ ի մինչ գրուն հողւոցն հասել
 բազմաբեղուն պըտղաբեր եալ

Ս' այսպիսի վարուք կաց եալ
 ըստ աստուծոյ ուղևոր եալ
 Սաճանակաց ինչ յառաջ եալ
 և առ նախնիս ըն յա՛նել եալ
 Սառանդ կենաց յետ իւր թողեալ
 այս է զորդին բարեմասն եալ
 Պալ Տա՛նունին յիւրմէ սեր եալ
 'ի գրիգորեանց շառա՛նիդ եալ
 Որոյ վահրամ անու՛անադր եալ
 յառաջագոյն ըն կոչեց եալ
 Ս' ինչ դեռ զօրաց իշխօղ եղ եալ
 'ի հայրենին աթոռ նրստ եալ
 Ս' ինչ աշխարհի յօրէնս կիսպ եալ
 և 'ի խառնիցն արասկաց եալ
 'Բանդի հոգւոյն էր նը՛նիր եալ
 և 'ի նորա մասին հաս եալ
 Իսկ զայսոսիկ յորժամ լուծ եալ
 զառ'ի ստորև արհամարհ եալ
 Ըստ ամենայն իր փոփոխ եալ
 մինչև անու՛ան ըն փոխադր եալ
 Որպէս սողոս վայրենաց եալ
 ըլկնի պօղոս ընտանաց եալ
 Կոյն

Մոյն և վահրամ նախ ասաց եալ.
 գրիգորիոս վերաձայն եալ.
 Քանզի մինչ իւրք ըն կամեց եալ.
 Թէ առ նովան զըւարձաց եալ.
 Նա զյիսուսին բան յիշեց եալ.
 և այնոք իւր զինքն խրատ եալ.
 Թէ որ ոք ոչ զանձն ատեց եալ.
 և զերնի իմ խաչն բարձ եալ.
 Նա աշակերտ իմ ոչ եղ եալ.
 անձառ փառայն ոչ հաղորդ եալ.
 Օ այս ոչ բանիւ լոկ ասաց եալ.
 կամ ՚ի սրբոն խորհրդած եալ.
 Լ յլ և գործով քք կատար եալ.
 և յերկնային ուղին սկս եալ.
 Օ աշխարհական ձև մերկաց եալ.
 զիշխանական կամար լուծ եալ.
 Բ զհեզու թէ ըն կերպ առ եալ.
 զխոնարհութի լուծն ըստանձնեալ.
 Ի յիւրայնոց ըն հրաժար եալ.
 և յանապատ ըս հետև եալ.
 համակրօնից հանասար եալ.
 առաքինի վարուք կրթեալ.

Ծօրէն ըստ անձնի տունէ խորհրդեալ
 ՚ի գիշերի ՚ի նոյն տըքնեալ
 Ըզ վկայութիւն տընքըննեալ
 Լբողորով սըրտիւ խընդըեալ
 Ընդ ճանապարհն ամբիծ գնացեալ
 Երանութեց արժանացեալ
 Յանապատի առանձնացեալ
 Ըստ յովհաննու պահօք սընեալ
 Բայց չէր արժան լուսոյն թաքչել
 Կամ քաղաքին անտես եղեալ
 Լ՝ յաշտանակ ըս քարձրացեալ
 Լ յընդհանուր ըս ծաւալեալ
 Օ ՚ի մինչ յաւուրսըն յայն հասել
 հայոց հովուաց ըն վախճանեալ
 Տուն պետրոսէն ՚ի բաց քարձեալ
 որպէս հեղեայն այն ծերացեալ
 Որով յունացն ընդ մեզ զչարեալ
 այլում լինիլ թոյլ ոչ տընեալ
 Օ ՚ի անտէրունչ ասեն եղեալ
 լիցին ՚ի կրօն ըս մեր դարձեալ
 Յայնժամ արքայն մեր կոչեցեալ
 դագիկ անուն վերաձայնեալ

Լ յն որ ըզկարս ՚ի յոյնս տընեալ.
 և զժամընդօ դըղեակն առ եալ:
 Ս անիւ մեծւն գուն գործեցեալ.
 զինչքս բազումս անթիւ ծախեալ:
 Եւ և ըզկարս նախասաց եալ.
 այնրը խընդրոյ փոխանակ եալ:
 Օ ՚ի հովուապետ հայոց դարձեալ.
 նըստցի յաթոռն ունայնաց եալ:
 Արոյ ըզձիցն այսրը հաս եալ.
 և մատանեաւ ոսկի կընք եալ:
 Մինչ ըզվեհին հրաման առ եալ.
 զՏարբս հայոց անդ ժողով եալ:
 Եւ միաբան խորհրդած եալ.
 զարժանաւոր խընդրոյն գըտ եալ:
 Ի վերնական խնամոց յայտն եալ.
 յագարակի գանձըն ծածկ եալ:
 Լ յն որ ղողեալ և Թաքուց եալ.
 յանաշատի լոյսն ամիոփ եալ:
 Ի նդ որ հանուրց կամաց հաճ եալ.
 առ ՚ի խընդիր ըն յորդոր եալ:
 Օ գրիգորիոս յառաջ ած եալ.
 որ և վահրամ նախաձայն եալ:
 Լ և

Աստի նորա զայն ծանուց եալ
 և ՚ի պատուոյն յետ նաճանջ եալ
 Օ ինքն անարժան այնմ ասացեալ
 ընդ այ միջնորդ եղ եալ
 Իայց յամենից բռնադատ եալ
 և յակամայ հարկաւոր եալ
 () ծմամբ հողւոյն ըզնա օծ եալ
 յաթոռ նախնոյն վերանրատ եալ
 Եոր ասարօն խոյրիւ պըճն եալ
 և սամուէլ տրն ձայն եալ
 Եկեղեցւոյ վէմ հիմն եղ եալ
 վերուստ կոչմամբ անօթ ընտրեալ
 Արև սոցունց համեմատ եալ
 վեկեղեցիս լուսաւոր եալ
 Երկրորդ մեսրօպ մեզ երև եալ
 զգիրըս բազումըս Թարգմանեալ
 Եւ ՚ի յունացն և յասո ըոց
 ձառըս սրբոց վերաբեր եալ
 Տօն յիշատակ նոցին կարգ եալ
 ընթերցո՛ւած ովք ըն զարդար եալ
 Օ որս ո՛չ միայն լոկ վերծան եալ
 այլ և վարուց ըն նախանձ եալ

Ըստ որում անուն իսկ ընկալ եալ
 վրկայասէր վերաձայն եալ
 Սառանդութի ոչ ըստաց եալ
 ոչ ՚ի միում վայրի բնակ եալ
 Պանդրխտաբար յերկրի շրջեալ
 զքաղցեալ հոգիս ըն կերակր եալ
 Յերուսաղէմ քաղաքն երթ եալ
 ուր փրորկութի ըն մեր ծագ եալ
 Եւ ՚ի սրբոց դերըս հաս եալ
 յոր վայր նոցա նահատակ եալ
 Յարևմտական ըս ժաման եալ
 ուր ազգ հայոց բազում իջ եալ
 Ընդ ըղնոսին լուսանոր եալ
 Եւ ՚ի հաւատ ըս հաստատ եալ
 Ընդ ուստ ընդ ծովն մեծ անցեալ
 յեգիպտականս ըն փոփոխ եալ
 Յայլասեռից ըն մեծար եալ
 Ե յարքայէ նոցին պատու եալ
 Ընդ սբս որ անդ շրջագայ եալ
 առ կենդանեօքն և հանդուց եալ
 Յորոց ծաղիկ ըս հաւաք եալ
 քաղցրը վարուց ըն նիւթ առ եալ

Լ՛նդ ՚ի յաթոռ ըն սբ եղ եալ
 զառ ՚ի քեռէն որդի ծըն եալ
 Օ գրիգորիոս համանունն եալ
 զՏօրըն մերոյ եղբայր եղ եալ
 Օ այն որ շնորհօք հոգւոյն լցեալ
 անբիծ վարուք սրբտի՛ւ մաքր եալ
 Օ այն որ լուսոյ հոգոյն ծագեալ
 պետոց նրման առողաց եալ
 Ար յովսեփայ մեծի նման եալ
 ըզհամազգիս ըզկնի ձրգ եալ
 Օ արի եղբարս իւր քաջաց եալ
 ըստ յեսուայ զօրապետ եալ
 Արոյ վահրամ վերաձայն եալ
 միւսոյն վասակ անունանադր եալ
 Առք վեհագոյն փառս ընկալ եալ
 Լ մեծարգի պատունոյ հաս եալ
 Բ զպատերազմ ազանց վան եալ
 զհակառակաց հոյլըս յաղթ եալ
 Վ ասն այսորիկ շրքեղաց եալ
 Լ աշխարհի նոցունց տիր եալ
 Աւստի մեծի հովունին դարձ եալ
 Գալ յարևելըս խորհեց եալ

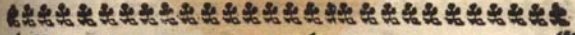
Ծ իւր սիրեցեալն որդիաց եալ
 և զհոմանունն անդ հաստատեալ
 Ինքն ՚ի նոյեան լաստին ել եալ
 յերկիր ուղիղ առաջնորդ եալ
 Օ օթեանօք զանց արար եալ
 մինչ ՚ի տիւրօս լեառնն հաս եալ
 Լնդ ուր սբց բընակք եղ եալ
 և ՚ի մարմնի հրեշտակաց եալ
 Սըշտամըռունչ փառաբան եալ
 զերրորդութիւն ամէնօրնն եալ
 Ի վայելուց յայն վայր եկ եալ
 հովունապետին ըզգօնաց եալ
 Ի սեռա՛ մըթին լեառն անունանեալ
 ուր են հողիք լուսա՛նոր եալ
 Օ յողնավորդով կեանքս թողեալ
 զոր և երազէր ծանուց եալ
 Յաճային վարքս ճրգն եալ
 և զանմարմնոց կիրս ընկալ եալ
 Օ բանի սիրօղս ըն հա՛ւաք եալ
 և առ ինքեան բնակեցուց եալ
 Օ գիրքս հողոյն միշտ ընթերցել
 և ընդ նոսին յար խօսակց եալ

Ի միջերկրեայս անդուստ փոխեալ
 զոր եփրատայ մերձ առ կաց եալ
 Կաղաք քեսոն իմն անո՛ւան եալ
 ուր հուպ է վանք կարմիր կոչեալ
 Ընդ յերջևանէ պատո՛ւասիր եալ
 անճասէր անճն երև եալ
 Արոյ վասիլ անուն ձայն եալ
 նախ ելուզակ մակ անո՛ւան եալ
 Օ որ և յա՛ւուրսն յայն ո՛չ եղ եալ
 նրման նրմա գովաբան եալ
 Նրմին հանգոյն գերազանց եալ
 և ամուսնոյն բարեմասն եալ
 Նոցա զհովի՛ւն իւրեանց բերեալ
 ուն ըզհայր սբ յանձանձ եալ
 Օ որ ըսփոփմամբ վերապատո՛ւեալ
 յաշխատութեց ըն հանգուց եալ
 Փոքր ինչ նորա անդ յապաղ եալ
 բնա՛ւորականն ախոսի շարժ եալ
 Թէ երկրային է ծանուց եալ
 և ընդ բնութե՛մ մահու կապ եալ
 Արով մարմնոյն կապից հատ եալ
 հոգին արագ յերկինս թռուցեալ
 Եւ որոգայթ որսոյն փըշը եալ
 ուն ճընձղուկ հոգին ապր եալ

Պատկերն յերկրի զնիւթն թողել
 առ սկզբնատիպն ինքեան փոխեալ:
 Օ դանձրն տէրողին 'ի մէջ բարձր
 խեցին անօթ ունայնաց եալ:
 Օ որ սաղմոսիւք օրհնաբան եալ
 քահանայից դասուցն առ եալ:
 Եւ 'ի շիրիմ մահու եդ եալ
 հուպ 'ի խորանս որ անդ շին եալ:
 Ո՛չ 'ի նախնեաց դերրս թաղ եալ
 այլ օտարաց պանդրխտաց եալ:
 Եւ 'ի յաթոռն իւր հաստատեալ
 զբասիլիոսն անո՛ւնադր եալ:
 Եւ րեանառուն հարազատ եալ
 օժմամբ հոգոյն նախ ձեռնադրել:
 Յարեւելց կողմանցն ել եալ
 յայլասեռից ըն հալած եալ:
 Բզսեպհականն աթոռ թող եալ
 'ի շիրականն անի շին եալ:
 Եւ աստանօր եկանոր եալ
 առ իշխանին նախ ասաց եալ:
 'ի յանապատ իմըն բնակ եալ
 'ի մէջ լերանց շուղը անո՛ւն եալ

Բայց նախ քան զայս քրեգործել
 սբ հայրապետս այս յառաջ եալ:
 Օ որ չէ՛ ի դէպ անտես առ նել.
 զեկեղեցւոյ փրրկանքն եղ եալ:
 Բանզի յորժմ ազգ դառնացեալ:
 բրիստոնէից եղեն տիր եալ:
 Չարաց ոմանց տեղի գրա եալ:
 սբ աթոռոյս հակառակ եալ:
 Օ եկեղեցի սբ ազատ եալ:
 և միաժնին արեամբ գըն եալ:
 Ճառայ նոցին զայն արար եալ:
 կապալատու հարկա՛ւոր եալ:
 Ե՛ւ ըղպրտուղ տն ընծայ եալ:
 զոր այ էր նը՛ւիր եալ:
 Յանօրինաց մասին հան եալ:
 և պոռընկաց վարձկանք տը՛ւ եալ:
 Երդ զայսպիսի աղէտ տես եալ:
 այն որ հոգւովն էր զօրաց եալ:
 Օ երկիւղ մարդէն իբաց մերժեալ:
 առ վեհագոյնն ազին երթ եալ:
 Ե՛յնմ որ բոլոր ազանց տիր եալ:
 որք են ծովու յայսկոյս բնակեալ

Ար մեկքշահ անուանադր եալ
բարեբարոյն գովաբան եալ

Օ որ և սիրով իսկ ընկալ եալ
և մեծարդի փառօք պատու եալ

Օ կամըս սրբոյի նորին լըց եալ
և ըզ խընդիրս ըն կատար եալ

Ար և հրաման անդուստ առ եալ
հրահոսակօք այսրէն դարձ եալ

Օ հակառակաց հոյլս հերք եալ
որք ըզ հաւատ ըս պառակտ եալ

Օ եկեղեցի սբ ազատ եալ
և վերըստին միաւոր եալ

Թի և յետոյ նոքին դարձ եալ
ըզհուր չարեացն այն բորբոք եալ

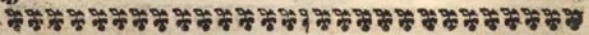
Լ յլ աստանօր վիպասան եալ
զհարազատէն իմոյ ընտր եալ

Ար ՚ի ստենէ գովով հատ եալ
առ համանուն հօրըն վարժ եալ

Իբրև նորա վախճան առ եալ
հօրն երկրորդի յաւանդ տըւեալ

Օ որ սիրաբար յինքն ընկալեալ
յիմաստ տառից ներակըթ եալ

Ն

Իբրու այնու յառաջաց եալ
 և հասակին մարմնոյ աճ եալ
 Իսբ կոչումըն հրա՛խր եալ
 և քահանայ ըզնա օժ եալ
 Ըրդ մինչ կային զը՛արձաց եալ
 և առ միմեան ըս խրախաց եալ
 Յձային վարրս բերիք եալ
 և ի հոգին ուրախաց եալ
 Լուր դառնուե եղև հընչ եալ
 և ձայն գուժի հռամայ հաս եալ
 Իյազդմանէն սրրտաբեկ եալ
 և ապշութք զահի հար եալ
 Բանդի գըթած հայրըն խուպեալ
 մեր լն մարմնոյ զհայրըն բարձեալ
 Ըզպալհա՛նուն ազգա՛ն տիր եալ
 որ հարազատ տերանցն եղ եալ
 Ըհային շնորհի՛ւ լըց եալ
 և երկիւղի՛ւ ըն զարդար եալ
 Գեղապաճոյճ անձն երև եալ
 իշխանութք շքեղաց եալ
 Ըզնախնականն անուն առ եալ
 որ ապիրատն էր յորջորջ եալ
 Թուռըն մեծի գրիգորի Լ եալ
 որ մագիստրոս մականուան եալ

ԻԼ

Ծայս տունի բարի արմատացեալ
 իմայելեան հողմայն խըլ եալ
 Որ ըստ մեղաց մերոց շարժ եալ
 արմատախիլ զՏայք արար եալ
 Յարևելեան կողման սկս եալ
 մինչ յարևմուտ ըս ժաման եալ
 Որոյ առ մեզ եկեալ հաս եալ
 և զամբական ըն պաշար եալ
 Ահանաւոր ըք կուռ վառ եալ
 նիղահաւոր ըք պատրաստ եալ
 Մեքենայիւք պատնէշ կանդնեալ
 ըռըմբաքարս անդուստ հոս եալ
 Որում տանել ոչ կարաց եալ
 քաջազնէին անդ բընակ եալ
 Լին որ և մեր ըն հայր եղ եալ
 զոր վերագոյն նախ ասաց եալ
 Եայց մինչ վախճն մարտին առեալ
 և Թընամեաց ըն հալած եալ
 Ենդ շնահան այր պատահ եալ
 և չար յաղթում ըն գործեց եալ
 Յայլասեռից զոմըն հար եալ
 և յաղթութե բան բարբառ եալ

Ի.Օ.

Օ վեց

Օ վեճն ՚ի հնդէան իւր առ ձայնել
 որ վահանաւն էր պարփակ եալ
Օ որ և նայիլ իսկ կամեց եալ
 ըզնահատակ ըն խրախուս եալ
Նա թագնաբար անդ դարան եալ
 հագարացի ոմըն նրստ եալ
Բզ լայնալիճըն լի քարշ եալ
 թէ երբ նա ՚ի դիտակն յառ եալ
Յորժամ ետես ունայնաց եալ
 ՚ի վահանէն որով ծածկ եալ
Լարեքթևեանն եռաթիւն եալ
 յանարծակի ըզնահար եալ
Որ ՚ի ծովն յայն պատահ եալ
 ՚ի տեսարանն էւր ծովաց եալ
Յաշտարակէն յոր վեր ել եալ
 ՚ի բախմանէ ստորակայ եալ
Բզ կնի արձան մեծ թաւալ եալ
 և զյաղթանդամըն ջախջախ եալ
Յորմէ այլովք վեր ամբարձ եալ
 ՚ի պատուական գահոյն եդ եալ
Խոցմամբ վերաց ըն տագնապեալ
 և յետ փոքու վերափոխ եալ

Ընդ նահատակս համակարգ եալ
 և ընդ վոկայս ըն պըրակ եալ
 Օ ի ընդ նոսին զարիւն հեղեալ
 և ընդ նոսա դասանոր եալ
 Օ որ սաղմոսիւք երգաբան եալ
 և արտասու՛նք զնա յուղարկ եալ
 Բահանայից ահումբ առ եալ
 մոմեղինօք բուրմամբ լուց եալ
 Օ օրէն կոծոյն անդ կատարեալ
 և ՚ի շիրիմ հարցն ամփոփ եալ
 Նըմա բարի այն տնօրին եալ
 զի բարիոք մահո՛ւմբ լուծ եալ
 Բայց մնացելոց ըս չար եղ եալ
 գըլխոյն ՚ի մէնջ գըլխով բարձեալ
 Բանզի զՏովիւն քաջ հար եալ
 զգառինսն գայլք յափըշտակեալ
 Ի հայրենեաց տարամերժ եալ
 օտար սեռից ստորև կաց եալ
 Բայց մեր այնու ոչ շատաց եալ
 զի ըստ մարմնոյ հօրէն տուժ եալ
 Աերոյ գըրկաց նորին մերժ եալ
 և ՚ի խնամոցն օտարաց եալ

Լ յլ յետ սահա՛ն ամաց անցեալ.
 մինչ դեռ տահա՛ն տարաբեր եալ.
 Ի միւս հօրէն հոգւոց զըրկ եալ.
 բասիլիսս ըն կոչեց եալ.
 Օ ի ըստ մեղաց մեր յաճախ եալ.
 նըմին օրհաս ըն պատաս եալ.
 Ե՛ն մեք կըրկին թըշու՛ռաց եալ.
 ՚ի փըրկու՛թեց ան յոյս եղ եալ.
 Օ որ և ուխտին նախ ասաց եալ.
 զոր ՚ի վերոյ յիշատակ եալ.
 Բահանայիւք օրհնաբան եալ.
 ՚ի շուղը անուն ըն հանդուց եալ.
 Բայց բարեգու՛թ հայրն դժացլ.
 և ո՛չ իսպառ մեղ բարկաց եալ.
 Լ յլ յարժատոց բարեց բըղխեալ.
 մեղ դա՛ւազան վերածաղկ եալ.
 Օ հարազատէն իմատնաց եալ.
 զոր կանխագոյն բանս յիշեց եալ.
 Լ նուն գրիգոր վերաձայն եալ.
 ըստ նախնական հա՛նուն ընտրեալ.
 Օ որ առաջին հայրն ըստաց եալ.
 և երկրորդին հօր ա՛ւանդ եալ.
 Ե՛ն

Եւ սբ ուսմամբ էր նա կրթեալ.

հոգւոյն խրատուք մակալարժեալ:

Եւ ՚ի վախճան մահուն հաս եալ.

՚ի սբ աթոռն իւր հաստատ եալ:

Մարդարէին բանի լըց եալ.

փոխանակ հարց որդւոց եղ եալ:

հանրականաց հայաստան եայց.

յեկեղեցւոյ իշխան նրստ եալ:

Ի կոչմանէ հոգւոյն ընտր եալ.

բազմաբեղուն շնորհիւ լըց եալ:

Ընդ մովսէսի զյեսու տըւ եալ.

մեզ փրկութե պատճառ եղ եալ:

Յեղիայէ կրթիին առ եալ.

եղիսէոս հոգիաց եալ:

Ըզկնի փրկչին առ հայր ել եալ.

և զմետասանս յերկրի թող եալ:

Յեա պողոտի զընթացս առ եալ.

զախմօթէոս մեզ պարզև եալ:

Օ օրաբաբէլ երկրորդ եղ եալ.

և ըզ ցրտուեալս ըն ժողով եալ:

Ը զմայր որդուք իւրովք բերկրել.

յերուսաղէմ նոր վերած եալ:

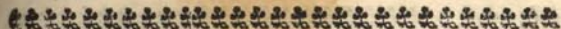
Օ իւրաքանչիւր ըս տնօրինեալ
 և ըստ բախտի կարգաւոր եալ
Օ եղբարս ինքեան հարազատեալ
 յիշխանական գահ յառաջ եալ
Վ ասիլ անուն վեհ երև եալ
 և զօրավար համապատուն եալ
Եւ մարիամ քոյր անունան եալ
 որ յաշխարհի կարգըս մըտ եալ
Իսկ ես կըրտսեր նըւաստաց եալ
 ներսէս անուն վեր ասաց եալ
Որև նովիմբ յիմաստ կըրթ եալ
 և յերկնայինս ըն կոչեց եալ
Թ և ասէտ իմ ոչ վերաթև եալ
 և ըստ կոչման ըն բարձրաց եալ
Եւ յիշերկիր հակամիտ եալ
 սիրով նորին վայրաբեր եալ
Ս ահայն նորա ոչ նըւաղ եալ
 խնամոց բարեացն առիս եղ եալ
Յետ ստացողին կըրկին ստացեալ
 ընդ տաժողին կըրկին տաժ եալ
Ս ինչև յարբուն ըս հասուցեալ
 և քահանայ ձեռամբ օծ եալ
Երկնաւորին հօր նըւիր եալ
 և միաժնին իւր ընծայ եալ
Թէ

Թիպէտ նը՛ւերս ո՛չ պատշաճ եալ.
 բարեաց գործուք ո՛չ յառաջ եալ:
 Լ՛յլ հեղգուք յոյժ ըստգըտեալ.
 Լ անպըտուղ սերմանն եղ եալ:
 Ո՛չ ՚ի սիրոյն սէր բորբոք եալ.
 ո՛չ ՚ի հըրոյն ողջակիղ եալ:
 Լ՛յլ ներհակօք ըն գաղջաց եալ.
 որպէս զմանց է ասաց եալ:
 Մ՛իայն ՚ի յոյս ըն յուսաց եալ.
 ՚ի բարձրելոյն աջ զօրաց եալ:
 Օ՛ ՚ի յայտցանեաց ՚իբաց տարեալ.
 զիս ՚ի բարիս ըն փոփոխ եալ:
 Լ՛րդ յառաջին մարդոյն սկըսեալ.
 ուստի բնութիս յառաջաց եալ:
 Օ՛ անցել նախնիս հայոց սերեալ.
 ցուցաք բանին համառօտ եալ:
 Մ՛ինչև ՚իմեր ըս հասուց եալ.
 ՚ի մանկական տիս ժաման եալ:
 հասարակաց խրախճան տը՛ւ եալ.
 ողք իմաստից են ցանկաց եալ:
 Յամենեցունց ողք ընթերց եալ.
 հայցմամբ սըրտի զայս պաղատեալ:

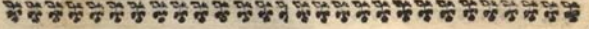
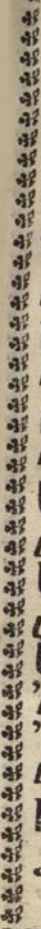

Յիշել յաղօթս արժանաց եալ
զանձն անարժան և տաժան եալ
Լին յորմէ յառաջ եկ եալ
Ի յանդոյնց դոյք էաց եալ
Բանին ընդ հօր յորմէ ծըն եալ
հոգոյն անդուստ յառաջ բղխեալ
Երրորդութիւնն կատար եալ
Ի թիւ երից անձնաւոր եալ
Միութիւնն բաժան եալ
և բաժանմամբ ըն միաց եալ
Լճբերաբար բարւոյն հոս եալ
բարի ստեղծումնն դոյաց եալ
Լճութենն իւրում օրնն եալ
օրնաբանիչք նըմին եղ եալ
Ուստի և մեր յայս յառաջ եալ
բանին ըզբան պրտղաբեր եալ
Յաւարտ բանիս այսրը հաս եալ
ըզ տունօղ բանիս փառաւոր եալ
Ի հինգ հարիւր թիւ կատար եալ
եօթանասնից ի նոյն յանդ եալ
Կատարեցաւ բանըս չափ եալ
Ի համբալի նըւաստաց եալ

*Նորին Տեառն՝ Ներսէսի Լապտաւ
 Լարգս. Ղաթեցեալ՝ի գրչայ Յարրո-ոյ
 Գրէ. շր աստ ՚ի շէրնոյ Երաս՝ զի Գ՝
 Կրեցէ Յիշատայ սէյն:

Վորողելոյս ՚ի քէն յի	սուս.
Ե ՚ի մեղաց խաճարե	լոյս:
Երբեմն քեզ հարանացե	լոյս.
Ե այժմ ՚ի քէն այրացե	լոյս:
Բաբունաբար ծագեա՛ ինձ	լոյս.
Ե աճեցո՛ զբարեացըն	բոյս:
Սերել զփեսայդ իմոյ հո	զւոյս.
Ըստ պարագրեալ տառից եր	գոյս:
Երանուհւոյ հարսին լու	սոյդ.
Ընիլ նրման սբ աղա՛	նոյս:
Սըբել մաքուր ըստ նրմա	նոյս.
՚ի կեցեց մեղաց ախտացե	լոյս:
՚ի քեզ հըպիլ ինձ մեռե	լոյս.
Ե կեանս առնուլ տարագրե	լոյս:
Երեւելի յայս կենցա	ղոյս.
Եմանալիդ փոխիլ ՚ի	լոյս:

Վանիդ ընդ հօր էակա	նի.
և ճըջմարիտ սողումն	նի:
Լըերսական բան ընծայ	ի.
մատուցանեմ քեզ փարե	լի:
Նոյն ըզծածուկ զիմ լուե	լի.
լըսող անյայտ հոգւոց ձայ	նի:
Նոր նորոգեա՛ ՚ի նոյն հո	գի.
լուեղ խրատու այսրը տա	ուի:
Ե՛ւ կատարել գործով բա	րի.
որով լինիմ երանե	լի:
Րէնական լոյսըդ ըզձա	լի.
և ճառագայթ իմանա	լի:
Սիրով քո հեղ յիմըս հո	գի.
ըզսէր բանին պատուիրա	նի:
Երևելով քան ըզմեղ	ու՛ի.
՚ի քիմս իմ քաղցր և բաղձա	լի:
Սաստեա՛ յոգունց որ յիս ախ տի.	տի.
և մըթութեանըն խա՛ւա	րի:
Ինձ ողորմեա՛ քում ծառայ	ի.
տառիս գըծող տէր ներսէ	սի:
	Նո

* Ճանաչողն Պարճառի Լ բարեյման
Լ անջիայ Յանիս:

Կամեցեալ մեր շնորհինն այ՝ արա
րաք ցանկ մի սբյ Վրքոյս այսորիկ:
Վանզի բազմիցս լու՛նել զտրտունջ
բանասիրացն՝ սակս ո՛չ գողոյ ցանկ
'ի միւս այլ տպագրեցելսն: Ուստի
'ի յորոնելն զեր ինչ ըստ պիտոյից
և՛ ի նովա՛ն կամիլն հասանիլ ակտոր
ժակի փափագանաց իւրե՛նց՝ ո՛չ գը
տանէին: Յաղագս որոյ արարք ըզ
ցանկս զայս հարստագոյն՝ զի բար
ձեալ տրտունջն, գիւրա՛ն գտցի
խնդիր խնդրողին: Եւ՛ յոյժ բա
րւո՛ք է քեզ՝ (ոտ՛յ և սասցելէ՛ ի վարժ
չէն իմմէ յայլ գրեանց ցանկոջն)
զի քանի մի ինչ անգամ ընթեռնու
ցուս զցանկս. զոր տեղեկացեալ
թէ՛ որ բան՝ ի յորո՛ւմ տառի եդել
կայ, այնպէս՝ ի կիրարկցես: և զաշ
խատօղս՝ ի յաղօթս քոյս յիշեսցես
'ի Վս: Ո՛ղջլեր:

* Յանի՛ Նշահաւորաց Բանից Յարրի
 Կոչեցելոյ Գրոցոս:

Ա	Բարու հաւատալն՝ ի Իս	347
Լ	Բելի պատարագն	13
Բ	Բրահամու պանդխտանալն	18
Բ	Դամաւ մեռանիլն մեր	9
Բ	Ղանո՛ւանիլն առաքելոց	74
Բ	յբն՝ անսկիզբն ասէ զամ	279
Բ	յբն առաջին զքեզ տը՛ղայ	287
Բ	յբն՝ այ զքեզ մերձակայ	265
Բ	Սատանօր վիպասանեալ	399
Բ	Սոց չարոց անդրէն դառնալն	105
Բ	Նակայ սպանանելն զխոսրով	355
Բ	Նառակ որդւոյ դարձն	115
Բ	Նմահ բնութիւն ամային	243
Բ	Ննայի աղօթից լսիլն	41
Բ	Նտեսէ յոյսն ամային	309
Բ	Շակերաց գնալն՝ ի գալելիա	252
Բ	Շտարակի շինութիւնն	17
Բ	Վերատ՝ հայր հեղինակի գրքոյս	400
Բ	Վրիլն նոյի՛ ի տապանին	15

Լ՝պօղինարի չար կարծիքն	204. 252
Լ՝ուսի մոլորեալ ոչխարին	12. 113
Լ՝ուսպեւն սակս արտաճաղդայ	351
Լ՝ուսքեւոց անունաց յիշումն	157
Լ՝ուսքեւոց 12 յաթուռ նստիւն	177
Լ՝ուսքինական գործոց յիշումն	179
Լ՝ստանօր սկզբնա՛որեալ	336
Լ՝Տ անեղ անհասակայ	294
Լ՝Տեղէն հոգւովն ՚ի նմա	298
Լ՝րամանեակ՝ յորմէ արմէնք	341
Լ՝րդեւումն արատ հայեւոյ	76
Լ՝րդեւումն երդման	78. 217
Լ՝րեգական դադարումն	38
Լ՝րիօտի արարած ասեւն զքս	196
Լ՝րիստակէս փոխանակ հօրն	368
Լ՝րիստակիտի յղելն ՚ի նիկիա	367
Լ՝րչակ՝ յորմէ արչակունիք	343
Լ՝րչակայ մեծի Թճ՛նորեւն	343
Լ՝րտաշէս գտօղ արո՛ւնեստից	351
Լ՝րտաշիտի նունաճեւն զՏս	345
Լ՝ճանդումն հճայ սբյն ներսիտի	375
Լ՝քսորիւն ՚ի կղզին սբյն ներ՛	372

նժի

Բ

Բաբելոնի դերուէ յիշումն 59

Բաժանումն կարմիր ծովուն 31

Բան յշնկի առկցն սողումնի 298

Բասիլիոսի կթ ղսի երախտէքն 397

Բարեկամի համեմատիւն հշնկին 103

Բարձումն քի ղփայտ խաչին 240

Բղխումն հոգւոյն 'ի հօրէ 281

Բղխումն վտակաց 'ի կողէն քի 146

Բորոտին սրբեաց ասելն քի 87

Գ

Գալուստ հոգւոյն սրբոյ 155

Գանձի ծածկելն 'ի յագրկին 222

Գեղեօնի ընտրելն 'ի դաւաճի 40

Գլխատումն յովհաննու 215. 223

Գնալն յի 'ի յեգիպտոս 69. 208

Գողունեաց խնդրելն 'ի գողոց 172

Գտանելն ղգրամն կորուսեալ 114

Գրիգորի Էժան չարչարանքն 360

Գրիգորի հետևելն առտրդատ 355

Գրիգորի մագիստրոսի շնորհն 386

նժէ

Վերիգորիսի կատարումն	370
Վերիգորիսի կոչելն ՚ի քչնյապուհ	404
Վերիգորիսի վարժելն առ բրնդ	399
Վերիգորիսի վկայասիրի շնորհն	392
Վերին օրինացն այ՛ի տախտակին	33
Վասայլ ձեռաց հաստատելն	91
Վաստէմարտելն յակօբայ	23
Վ	
Վաղարումն արեգական	38
Վանիելի մեկնելն զտեսիլն	66
Վաշն ուխտի տրդայ և կոս"	367
Վատախաղի չարախօսուին	109
Վաւրին ո՛չ երկնչելն ՚ի յայ	125
Վատելն պիղատոսի զքն	238
Վարձն անառակ որդւոյն	115
Վաւաճանիլն յովսեփայ	25
Վաւթի հարկանելն զգողիաթ	43
Վաւթի օժանիլն իւղով	42
Վիւաանջից բնակիլն ՚ի գրգմաս	89
Ե	
Եղեկիայ Թէրի առողջանալն	49
ԻՕ	նԴգ

Լճիազարու քճնյի նճտկին	66
Լճիայ մարգարէի արարքն	53
Լճիսէոսի կոչիլն յեղիայէ	55
Լնովքայ փոխիլն ՚ի դրախան	15
Լըբմիայ մարգարէի մաքրիլն	62
Լըբք քառասունքն մովսիսի	32
Լըրևումն քի աշակերտացն	150. 251
Լըբք մանկունքն դանիէլի	64
Լըրո՛ւանդայ դժնէճայեց գողն	350
Լըրրակի ճարցումն քի զպարս	152
Լճն ՚իբերան զբանս առողին	5. 183
Լճտիդեայ ժանտախոճին	204. 367
Լօթանասնից առաքումն	216
Լօթն նկանակա՛ւ կերակրիլն	225
Լօթն պարիսպքն երկքովի	38
(Լբեր՛ յորմէ եբրայեցիք	340)

Օ

Օ ամս երեսուն լուելն քի	209
Օ զջումն մանասիի	52
Օ յոբ յիշեսցուք զերանելին	27
Օ ըկողաց կշիւք դնիլն	172

ԻԼ ՆԺԷ

Լ, ն՝ Էապէս մեզ քարոզէ 280

Լ, Ջ ա՛նետեօքն հրեշտակին 199

Լ, նդ յորդանան անցանելն 37

Լ, նթեռնուլն քի զգիրսն ես" 222

Լ, նծայումն յի՛ ի տաճարն 68

Լ, նտրիլն յեսունայ որդոյ նաւեյ 37

Թ

Թ, ագազարմին որդոյ բժշկիլն 71. 215

Թ, ադէի մկրտելն զաբգար 349

Թ, զենոյն չորանալն իսկոյն 232

Թ, որդումայ ծնանիլն զՏայկ 341

Թ, օմայի թերահա՛ւատութիւն 151. 251

Թ, րբաց ՚ի Իււդ ցեղ որոշիլն 384

Ճ

Ճ, ամանակ կենացն մովսէսի 32

Ճ, ամ խաչելութեն քի 142. 242

Ճ, տութի յայրոս իշխանին 89

Ի

Ի, մ եղական գողով բնութի 314

նԺԸ

Ի ներքինեացն երից բաժին	99
Ի նն երանւեց սանդղոյ համե"	72
Ի սահակայ պատարագիլն	21
Ի վեհագոյն բարձի նստիլ	110
Ի վեց ճ հայոց Թո՛ւական	185

Լ

Լ եզո՛ւաց բաժանումն	17
Լ եզո՛ւի համերն արձկումն	90. 220
Լ ոյս անո՛ւանիլն առաքելոց	75
Լ ո՛ւանալն քի զոտս աշկրտցն	234
Լ ուժեղոյն Բռնալն զմիհիճան	89. 219
Լ ուսագար այսհրի բժշկիլն	97. 228
Լ ուսա՛նորիլն կուրաց	90. 220
Լ ուն՛րջին ամփոփիլն ՚ի հով՛ւաց	369
Լ ուսա՛նորջին ՚ի հոսմ գնալն	366
Լ ուն՛րջին մկրտելն զՏօտ իւր	365

Խ

Խ աջին երևումն ՚ի կատարածի	169
Խ ա՛նարումն արեգական	241
Խ մորոյն Թագուցելոյ աճիլն	95
Խ օստումն երկրին անետեաց	34

նԺԹ

Խոստովանիմ ան զՏայր	195
Խոսրովու Թագաւորելն	352
Խորանին սբյ կազմութին	33
Խորհուրդ զենման գառինն	31

Օ

Օանօթանալն քի կղէոպէնց	151
Օառայելն երկուց տերանց	84
Օռչի ակնուռնիլն դարձի տն	107
Օռչի ապտակելն զերես տն	238
Օժմբածին հուրն սողօմայ	20

Կ

Կայենի պատարադի խոտիլն	13
Կարկամ կնոջ կանգնումն	97. 225
Կիսամաս լինիլն ՚ի յերկբով	102
Կնքիլն քի մատանեաւ	148. 247
Կոծումն հրէական աղգին	169
Կոչիլն յի ՚ի հարսանիսն	71. 214
Կոչումն ՚ի յընթրիսն անային	101
Կոչումն մշակաց ՚ի յայդին	131
Կոստանդեայ դարձն	366
Կուսութինն վաթսնաւոր	221

նի

Համբարձումն քրիստոսի 154

Հայկ՝ յորմէ հայք 341

Հայրնայտաց հանուրց աղգին 158

Հայր կոչելն մեզայ՝ շնորհիւ 82. 250

Հաշտին հերովդի ընդ պիղ՝ 239

Հարաւային աղգաց շարժին 383

Հարիւրնայտի ծոյի բժշկելն 87. 218

Հարցումն քի ընդ աշակերտսն 225

Հեղէյ մեռնելն բեկմամբ ողին 41

Հինգ նկանակաց նշնարին 96. 224

Հոգւոց միանալն ընդ մարմնս 167

Հուր արկանելն քի յերկիր 108

Հպելն կնոջ ՚ի քղանցս տն 90

Հռիփսիմեայ բնքն առգրիգոր 362

Հրեղէն կառօք վերանալն եղ՝ 55

Չայն,

Չայն տիրական ասէ եհաս 282

Չայնի քանանուհոյն լիին 96. 225

Չեռին գօսցելոյ հաստասիլն 91

Չեռք՝ Ը ձեռին տարածելոյ 241

նիս

Մեկքիսեդեկի՛ օրինակիլն քի	18
Մեծամտիլն յիմար մեծատան	104
Մեծատան ադանիլն զբեհեզս	121
Մեսրոպայ սբյ վախճանն	379
Մի բնութի ասեմք ասէ քի	205
Միշտ էիդ անեղ բնութի	328
Մկրտիլն քի ՚ի յամլորդւոյն	69
Մովսէսի՛ անկոչիլն փրճնի	31
Մովսէսի երեք քառասունքն	32
Մովսէսի խորտակելն զտախ՛	33
Մովսէսի սնանիլն ՚ի տան փար՛	30

Յ

Յաբեթի վեճակ գոլն մեր	340
Յակօբ՛ փոխեալն յիսրայէլ	23
Յայտնիլն քի ՚ի պարտիզին	150
Յայտնիլ սբյն մեսրոպայ	377
Յայտնիլ փոցն քի ՚իլերինն	91. 227
Յայրօսի դատեր կանգնումն	219
Յարութի՛ որդւոյ այրւոյն	91. 224
Յեսոճայ ընտրիլն յետ մովսիսի	37
Յետ վեցօրէյ ըստ մատթէին	226

նիդ

Յիմարի տան շինիլն՝ ի վր աւ	87
Յիշատակարան տն ներսիսի	257
Յիսուս մար ձիթոյն	120
Յս որդի հօր միածին	7
Յոբայ արդարոյ փորձութիւն	27
Յովսեփայ վաճառիլն	25
Յորժամ գրեալքն կատարին	166
Յուդայի մատնելն զքս	233
Յուսիկ՝ փոխանակ հօրն	371

Ն

Նախանձելի մարդկան լինիս	293
Նախ հաշունելն զծախսն	110
Նեստորի երկատելն զքս	204
Նեստորի մարդածին ասելն	367
Ներսէս՝ եղբայր գրիգորիսի	261
Ներսիսի մեծի հովիւ ընտրիլն	371
Նէէմանայ ասորոյ սրբիլն	57
Նշանք ի խաչելութեն քի	144
Նոյի ապրիլն ի տապանին	340
Նորն ադամ հնոյն ադամայ	330
Նորոգելոյս ի քէն յիսուս	409

նիդ

Շարժիլն հարանային ազգաց 383

Շինութիւնն աշտարակին 17

Շիջնիլն լապտրց յիմար կուսից 133

Չիւղատես լինիլն ունողի զգերուն 85

Շիւղ ձիթենոյ բերելն աղան 16

Շուն ի շեղջի գաուն ծնեալ 354

Ո

Ո՛ք ծերն ի ծեր յառնէ մարմին 168

Ո՛ք ոմն ուժեղ և զօրանոր 235

Որ զփրկական խրճդ խաչին 137

Որթու կազմիլն ի յանպտին 33

Որթուն երկրպագելն ի Էլացոց 36

Որջ աղուն խուց ասիլն սիմօնի 218

Ութօրեայ թլփատիլն յի 68

Ուրացողաց ուրացեալ լինիլն 176

Չ

Չարաց և ապաշնրճց ծգւմն ար 86

Չարին ցանելն զորումն 221

Չեւանելն ի խնդիր մրգրտին 93

Չհոգալն զվաղիւնն 84

նի Է

Չ	Չաճիլն ծնի զտաղանդն	134
Չ	Չունիլն զզգեստ հարսանեց	132
Չ	Չպահանջելն զանկարելին	100
	Պ	
Պ	Պալճ՝ ուստի պալճա՛ւ ունիք	343
Պ	Պահանջելն զհարկս ՚ի քէ	229
Պ	Պաղատանօք անճանին	156
Պ	Պանդխտանալն աբրահամու	18
Պ	Պատարագն աբիլի	13
Պ	Պատարագիլն իսահակայ	21
Պ	Պատիլն քի կտա՛ւօք	148 • 246
Պ	Պարթևէն ցեղն յաբրահամէ՛	343
Պ	Պարտական հօրէ որդի	333
Պ	Պետրոսէն բանին հաստատիլն	228
Պ	Պետրոսի երիցս հարցանիլն	253
Պ	Պետրոսի երիցս ուրանալն	237
Պ	Պետրոսի կանգնիլն ՚ի գլոր՝	139
Պ	Պողոտայն լայն և արձակ	86
Պ	Պուսկիլն ընդ մադիամ	34 • 36
	Պ	
Պ	Պան գագկայ արքային մերոյ	390
Պ	Պերմամբ դնիլն զոքանջին պետ նիլ	րոսի 88 • 218

Ս ուր խնդրեւն 'իամրուհոյն 88. 214

Ս քհեղեղաւ ապականիւն Տի 15

Ռայն,

Ռամիկ ասէ զազգս մարդկան 284

Ս

Սաբելի չարաչար ժողովելն 196. 367

Սահիլ օժանգուկելն առ մեսրօպ 378

Սամարացի կոչիւն քի 102

Սա մարգարէ անժաբան 305

Սամուիլի պարգևելն աննայի 41

Սամիսոնի ունիւն զգիսակս 40

Սանատրկոյ Թագաւորելն 350

Սանդուղքն յակօբայ 23

Սեթ՝ փոխանակ աբելի 14

Սեմ, քամ, յաբելթ՝ որդիք նոյի 340

Սիրահար գողով 4

Սիրեցելոյ աշկրտին բանն քի 153

Սնանիւն գրեգորի 'ի կեսարիա 355

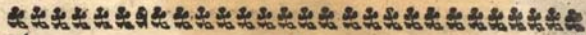
Սողոմայեցւոյ պատիժն 20

Սողոմօնի նստիւն յաթող հօրն 46

Սքերջանիկ տէրրդ ներսէս 192

Սք տրղային ոչ լալոյ ձայն 311

նիէ

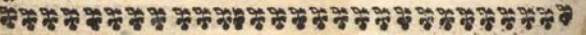
Ս

Ս	աՏրամայ անունն փոխումն	388
Ս	աղարշակայ Թքերեն ՚ի Տայս	344
Ս	աճառիւն յովսեփայ	25
Ս	աճառակուր լինիւն եսանայ	24
Ս	ասակայ քաջի յայտնիւն	386
Ս	ասիլ՝ եղբայր սբյն ներսիսի	262
Ս	աստակիւն քի ՚ի ճանաչին	214
Ս	արագդատայ քաջութին	376
Ս	արդունաց նհանկեց յիշումն	381
Ս	արիւն քի ՚ի յանապատ	210
Ս	երբերիւն պտրսի ՚ի յալեց 89	225
Ս	իճեւն յի ընդ Տրէայսն	208
Ս	կայքն արեամբ՝ ճանոր	221
Ս	տակաց բղխումն ՚ի կողէն քի	246
Ս	րթանէս՝ փոխանակ եղբօրն	369

Տ

Տ	Տանկի յանփուտ փայտից գողն	33
Տ	Տասանց բորոտից սրբիւն	229
Տ	Տասն հարո՛ւածքն եգիպտոսի	31
Տ	Տեռատես կնոջ փրկիւն	226
Տ	Տեսիլ նահապետին յալօբայ	23

նիւր

Տեսիլ սրբոյ լուսաւորչին	364
Տեսիլ սրբոյն ներսիսի	374
Տեսիլ սրբոյն իսահակայ	380
Տիգրանայ միջնոյն Թգրեւն	345
Տնտես գոլն իւրաքանչիւրոց	118
Տրդատայ Թագաւորեւն	359
Տրդատայ ՚ի խող յեղափոխիւն	363
Տրդատայ քաջութե գործքն	356

Ր

Րէն տառ չէ բանի սկսուած	277
-------------------------	-----

Յ

Յանեւն Թշնամւոյն զորոմն	92
-------------------------	----

Լ

Լիւնն՝ յօդական միայն է տառ	277
----------------------------	-----

Փ

Փարաւօնի ընկղմիւն ՚ի ծոլն	31
Փարիսեցւոյն հպարտանալն	127
Փոխումն անուանն յակօբայ	23
Փորձիւն մեր ՚ի մէնջ	22
Փոքր կոչիւն պատուիրմալուծից	75
Փջեւն քի զչնորհաց հողին	150. 251

նիթ

Ք

Քաղցրադուռնի այս մաղթանօք	301
Քանիցս թողուլն զյանցանս	98
Քաջ հովու՛նաց պարծիլն	178
Քառասնօրեայ դալուստն քի	208
Քսան քոռ ցորենոյն	120
Քի երևումն մագդաղենացոյն	249
Քի թլփատիլն ընախահարց	208
Քի համբարձումն	254
Քի մկրտիլն ՚ի յորդանան	209
Քի մտանելն ՚իտուն զաքէի	129. 231
Քի յայտնիլն կղէոպեանց	251
Քի նստիլն ՚ի դատել	170
Քի նստիլն ՚ի յա՛ւնակ	130. 231
Քի յաղթելն փորձողին	70. 211
Քի յարութիւնն	148. 248

Օ

Օծիլն գրիգորի հօտա՛տ հօտից	365
Օծումն քի ՚իպոռնիկ կնոջէն	91. 224
Օտայ նախարարի յղիլն	364
Օրիորդաց գալն ՚ի յարևելա	362
Օրինա՛ւորն՝ երեսնա՛ւոր	221

ԵՂ

Յիշատակարան Տպուշի և Տպել սուռչի:

ՆորՏիւ և ողորմութեամբ

ամենակարողին այ Տօր և
Որդւոյ և Տոգւոյն սբյ, և բարե
խօսութբ արագահաս և երջանիկ
վկային իւրոյ սրբոյն Մինասայ, ՚ի
յանգ ելեալ անարտեցան տպումն
Գրքոյս այսորիկ . Որ կոչի՝

ՅՍ ՈՐԳԻ.

՚ի վայելումն ուսումնասիր և քաղց
րանունագ մաքուր մանկանցդ եկե
ղեցւոյ, ՚ի Տպարանի մահտեսի
ՄՃ ատուրի:

՚ի Թունականիս մերում, Տազար
Տարիւր իննսուն և վեցին:
Փետրվարի ա:

Մ, որ՝ որք ստանայքդ զսա և ըն
թեռնուք ջերմեռանդն սիրով,
նաև մինչ երգելով Տրճունիք ՚ի Տո
գի և ՚ի մարմին՝ բերկրեալ ցնծալի
նլա յի

յ յիշխանիք ՚ի Քն ՚ի մաքրափայլ ա
ղօթս ձեր զտրպելն տունօղ սորին
զպալատցի հանդուցլ եղբայր Մով
սէսի որդի զտիրացու յակօքն . որ
իւրով իսկ արդեմք ետ տպել զսա
առ ՚ի յիշտի հոգւոյ իւրոյ և ծնո
ղաց իւրոց . Ընդ նմին յիշխանիք
և զտպօղ սորին զվերոգրեցլ անծա
տուրի որդի՝ զանիմասա և զլետնել
ծառայ ձեր զյօհաննէս դպիրս .
որ ամենեցունցդ եմ ծառայ պատ
րաստակն . Լըն մաղթեմ՝ ներուան
շնորհել գտեցեալ սխալանացն ՚ի
սմին . զի անսխալ ՚ի գործս իւր
է ԼԾ միայն . Յիշխանիք և զաշ
խատանորն գործարանիս՝ զվանեցի
գրագիր Լ՛էտի որդի՝ զտիրացու
մխիթարն ծերունի . և զհանդուցլ
եղբայրն իւր զկանտին . հանդերձ
այլ երախտանորօք մերովք . Յորմէ
և դուք լինիջիք յիշեցեալ յաւուր
յայտնութե նորին . Լ՛մէն .

